

T. C.

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

**AMASYA MERKEZ YER ADLARI ÜZERİNE HALK BİLİMSEL
BİR İNCELEME**

Yüksek Lisans Tezi

Turan DEMİR

Danışman

Yrd. Doç. Dr. Tuğrul BALABAN

NEVŞEHİR

ARALIK 2017

T. C.

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

**AMASYA MERKEZ YER ADLARI ÜZERİNE HALK BİLİMSEL
BİR İNCELEME**

Yüksek Lisans Tezi

Turan DEMİR

Danışman

Yrd. Doç. Dr. Tuğrul BALABAN

NEVŞEHİR

ARALIK 2017

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin, akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim. Aynı zamanda bu kural ve davranışların gerektirdiği gibi, bu çalışmanın özünde olmayan tüm materyal ve sonuçları tam olarak aktardığımı ve referans gösterdiğimi belirtirim.

Tezi Hazırlayan

Turan DEMİR

Tez Yazım Kılavuzuna Uygunluk

AMASYA MERKEZ YER ADLARI ÜZERİNE HALK BİLİMSEL BİR
İNCELEME adlı Yüksek Lisans tezi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal
Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzu'na uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan

Turan DEMİR

Danışman

Yrd. Doç. Dr. Tuğrul BALABAN

Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Başkanı

Prof. Dr. Filiz KILIÇ

YÜKSEK LİSANS TEZİ “KABUL VE ONAY” SAYFASI

Yrd. Doç. Dr. Tuğrul BALABAN danışmanlığında Turan DEMİR tarafından hazırlanan “Amasya Merkez Yer Adları Üzerine Halk Bilimsel Bir İnceleme” adlı bu çalışma, jürimiz tarafından Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

15.12.2017

JÜRİ

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tuğrul BALABAN

Üye: Doç. Dr. Mehmet ÇERİBAŞ

Üye : Doç. Dr. Nedim BAKIRCI

İMZA

T. Balaban
M. Ceribaş
N. Bakirci

ONAY: Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun 03 / 01 / 2018 tarih ve 2018.01.06... sayılı Kararı ile onaylanmıştır. 03 / 01 / 2018

V. Aktepe
Yrd. Doç. Dr. Vedat AKTEPE
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Müdürü

TEŞEKKÜR

Bu tez, Amasya'da merkeze bağılı köylerin yer adlarının halk bilimsel açıdan incelemeı amacıyla yazılmıştır. Yer adlarını sadece dil bilimsel açıdan değerdendiren tezlerin aksine yer adlarının manaları ve verilış sebepleri üzerinde durulmuştur. Katılımcı gözlem yoluyla yer adları tespit edilmiş ve köy halkının ağız özellikleri ile verilış nedeni manalandırılmaya çalışılmıştır. Yer adları tespit edilirken ölçekli haritalardan yararlanılmamıştır.

2 yıllık yorucu bir çalışma sonucu Amasya'ya özğü ilk yer ad bilim çalışması ortaya çıkmıştır. Tezin vücut bulmasında birden çok kişi katkı sağlamıştır.

Tezin ilk verilerini toplayan ve kendi köylerini de daha yakından tanıma fırsatı yakalayan öğrencilerime, köy muhtarları ile iletişimimizi sağlayan Amasya Muhtarlar Derneğı başkanı Adem Süren'e, bizi en iyi şekilde karşılayan ve bilgi veren köy muhtarlarına, kendi köyleri hakkında veri toplayan öğretmen arkadaşlarıma, teknik boyutta yardımcı olan sevgili eşime ve beni tezin yazım aşamasında yönlendiren danışmanım Tuğrul Balaban'a teşekkürü borç bilirim.

AMASYA MERKEZ YER ADLARI ÜZERİNE HALK BİLİMSEL BİR İNCELEME

Turan DEMİR

**Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve
Edebiyatı Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans, Aralık 2017**

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Tuğrul BALABAN

ÖZET

Amasya merkeze bağlı yerleşim birimlerinde 2543 adet yer adı, bölge halkından katılımcı yöntem ile tespit edilmiştir. Bölgedeki yerleşim yerlerinde oturanlar tarafından bilinen yer adlarının verilmiş sebepleri üzerinde durulmuştur. Amasya merkeze bağlı yerleşim birimlerinin mikrotoponimleri incelenerek bölge halkının kültürel belleğine inilmeye çalışılmıştır.

Bu çalışma iki ana bölüme ayrılmıştır. giriş bölümünde, ad verme geleneği ve yer ad bilim çalışmaları üzerinde durulmuştur. Bu bölümün en önemli kısmı toplanan malzemeyi nasıl tasnif edileceği ile ilgili çalışmalara yer verilen kısımdır. Amasya şehrinin tarihçesi ve sosyo-ekonomik yapısı ele alınmıştır. Amasya merkeze bağlı köylerin de tanıtımı yapılmıştır. Böylece ilk önce köylerin adlarının kaynağı araştırılmıştır.

Birinci bölümde, mevcut tasnif çalışmalarının içinde İbrahim Şahin'in tasnif çalışması ele alınarak, Amasya merkeze bağlı 103 köyde bulunan yer adları harita üzerinden değil, katılımcı gözlem yoluyla saha çalışması yapılarak tespit edilmiş ve toplanan malzeme kısımlara ayrılmıştır.

İkinci bölümde, tezin ana eksenini oluşturan meseleye yer adlarının anlamlandırılması yapılarak ulaşılmaya çalışılmıştır. Yer adlarının, yöre halkının nasıl verdiği, zihninde yarattığı anlamlandırma ve kültürel bellekte sakladığı tespit edilmeye çalışılarak sonuç bölümünde değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yer adları, Amasya, Halk Bilimi

A FOLKLORISTIC EXPLORATION OF REGION NAMES IN AMASYA CITY CENTER

Turan DEMİR

**Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Institute of Social Sciences, Turkish
Language and Literature Department, Graduate, December, 2017**

Supervisor: Yrd. Doç. Dr. Tuğrul BALABAN

ABSTRACT

2543 region names were determined via participatory method with the help of community in the center regions of Amasya city. The scope of this study focused on identifying the reasons of choosing the current names of the residential areas as far as the locals knew. The cultural memory of the community was searched by analysing the microtoponyms of the residential areas of Amasya city center.

There are two main sections in this study. In the entrance section, the denomination and scientific foundations of region names were studied. The most important part of this section is the subsection as to how to classify the obtained data. The history of Amasya city and socio-economic status were studied. In this section, the introduction of the villages in Amasya were included, as well. Thanks to this, it was tried to searched the origins of the names of the villages which were included in the study.

In the first part, 103 village names in Amasya city center were determined by means of visiting the residential areas rather than checking on the map and the obtained data was classified into categories. This practice was conducted according to İbrahim Şahin's classification study in the literature.

In the second part,, the study was finalized by making sense of the village names. In discussion section, it was evaluated that how the inhabitants named the villages and what kind of the cultural image there were in their minds while doing this practice.

Key Words: Region Names, Amasya, Folklore Studies

İÇİNDEKİLER

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK.....	
TEZ YAZIM KILAVUZUNA UYGUNLUK	
TEZ KABUL VE ONAY SAYFASI	
TEŞEKKÜR	I
ÖZET	II
ABSTRACT	..III
İÇİNDEKİLER	..IV
KISALTMALAR	..X
GİRİŞ	..1
1.1. Amasya Adının Kaynağı.....	1
1.2. Amasya Tarihçesi.....	3
1.2.1. İlkçağlarda Amasya.....	3
1.2.2. Roma ve Bizans Dönemi.....	4
1.2.3. Danişmendliler Dönemi.....	4
1.2.4. Selçuklular Dönemi.....	5
1.2.5. İlhanlılar Dönemi.....	5
1.2.6. Osmanlı İmparatorluğu Dönemi.....	6
1.2.7. Milli Mücadele Dönemi.....	6
1.3. Amasya'nın Coğrafi, Fiziki ve Sosyo - Ekonomik Durumu.....	7
1.4. Amasya Köyleri.....	9
1.5. Ad Verme.....	32
1.6. Türklerde Ad Verme Geleneği.....	34
1.7.Yer Ad Bilimi Tarihçesi.....	42
1.8.Türkiye’de Yer Ad Bilimi Çalışmaları.....	45

1.9.Yer Ad Bilimi Tasnif Çalışmaları.....	47
---	----

BİRİNCİ BÖLÜM

YER ADLARININ TÜRLERİ

2.1. Yerleşim Yeri Adlılar.....	67
2.1.1. Küçük Yerleşim Yeri Adlılar.....	67
2.1.1.1. Çiftlik Adları.....	67
2.1.1.2. Köy Adları.....	67
2.1.1.3. Ören Adları.....	68
2.1.1.4. Mezra Adları.....	68
2.1.1.5. Ağıl Adları.....	69
2.1.2. Büyük Yerleşim Yeri Adlılar.....	69
2.1.2.1. İl Adı.....	69
2.1.2.2. Nahiye Adı.....	69
2.1.3. Mevsimlik Yerler.....	70
2.1.3.1. Yayla Adları.....	70
2.1.3.2. Kışlak Adları.....	70
2.2. Yeryüzü Şekli Adlılar.....	70
2.2.1. Sırt / Bayır Adları.....	70
2.2.2. Seki Adları.....	71
2.2.3. Set / Hendek Adları.....	71
2.2.4. Boyun Adları.....	71

2.2.5. Boğaz Adları.....	71
2.2.6. Burun Adları.....	71
2.2.7. Dağ Adları.....	72
2.2.8. Düz / Ova Adları.....	72
2.2.9. Kaya / Taş Adları.....	72
2.2.10. Çukur / Çökek Adları.....	73
2.2.11. Mağara / İn Adları.....	74
2.2.12. Tepe Adları.....	74
2.2.13. Doruk Adları.....	76
2.2.14. Yazı Adları.....	76
2.2.15. Yüz Adları.....	76
2.3. Toprak Adlılar.....	76
2.3.1. Mevki Adları.....	77
2.3.2. Yatak Adları.....	81
2.3.2.1. İnsanlarla İlgili Yatak Adları.....	81
2.3.2.2. Hayvanlarla İlgili Yatak Adları.....	81
2.4. Yol Adlılar.....	81
2.5. İşlenen Toprak Adlılar.....	82
2.5.1. Alan Adları.....	82
2.5.2. Bağ Adları.....	82
2.5.3. Kır / Çayır Adları.....	82
2.5.4. Tarla Adları.....	83

2.6. Su Adlılar.....	84
2.6.1. Akarsu Adlılar.....	84
2.6.1.1. Irmak Adları.....	84
2.6.1.2. ay Adları.....	84
2.6.1.3. Dere Adları.....	84
2.6.1.4. eşme Adları.....	85
2.6.1.5. Pınar Adları.....	85
2.6.1.6. Eşme / Gz Adları.....	87
2.6.2. Gl Adlılar.....	87
2.6.2.1. Baraj Adları.....	87
2.6.2.2. Glet Adları.....	87
2.6.2.3. Kuyu Adları.....	87
2.6.2.4. Ark, Kanal Adları.....	87
2.6.3. Bataklık Adlılar.....	88
3.6.3.1. Bataklık Adları.....	88
3.6.3.2. Sazlık Adları.....	88
2.7. Orman Adlılar.....	88

İKİNCİ BÖLÜM

ANLAMLARINA GÖRE YER ADLARININ VERİLİŞ NEDENİ

3.1. İnsan Ve İnsan Faaliyetleriyle Coğrafi Objeler Arasındaki Bağı Doğrudan Yansıtan Yer Adları

3.1.1. Kişi Adlılar.....	89
3.1.2. Kök Adlılar.....	98

3.1.3. Hayvan Adlılar.....	100
3.1.4. Hayvancılıkla İlgili Yer Adları.....	103
3.1.5. Bitki Adlılar.....	105
3.1.6. Ziraat İle İlgili Yer Adları.....	111
3.1.7. Madenlerle İlgili Yer Adları.....	113
3.1.8. Yer Adlılar.....	114
3.1.9. Örgüt Adlılar.....	132
3.1.10. Yiyecek İçecek İle İlgili Yer Adları.....	134
3.1.11. Dini-Mitolojik Yer Adları.....	134
3.1.12. Hastalıklarla İlgili Yer Adları.....	139
3.1.13. Mesleklerle İlgili Yer Adları.....	139
3.1.14. Avcılığa Bağlı Yer Adları.....	140
3.1.15. Akrabalık Ve Aile İle İlgili Yer Adları.....	140
3.1.16. Bir Olaya Dayanan Yer Adları.....	141
3.1.17. Alet - Edevat İsimlerinden Oluşan Yer Adları.....	143
3.1.18. Sosyal Hayatla İlgili Yer Adları.....	144

3.2. İnsan ve İnsan Faaliyetleriyle Coğrafi Nesneler Arasındaki Bağ Dolaylı Olarak Yansıtan Yer Adları

3.2.1. Renklerle İlgili Yer Adları.....	145
3.2.2. Sayılarla Kurulan Yer Adları.....	148
3.2.3. Coğrafi Konuma Göre Verilen Yer Adları.....	149
3.2.4. Coğrafi Nesnenin Görünümüne ve Yapısına Bağlı Yer Adları.....	151
3.2.5. Benzetmeye Dayalı Yer Adları.....	163

3.2.6. Coğrafi Terim Niteliğinde Olan Yer Adları.....	164
3.2.7. Yansıma Sözcüklerden Oluşan Yer Adları.....	166
3.3. Anlamı ve Veriliş Nedeni Tespit Edilemeyen Yer Adları.....	167
SONUÇ.....	172
DİZİN.....	179
KAYNAKÇA.....	199
KAYNAK KİŞİLER.....	205
ÖZGEÇMİŞ.....	215

KISALTMALAR

bk. :Bakınız

C. :Cilt

ev. :eviren

haz. :Hazırlayan

s. : Sayfa

S : Sayı

KK : Kaynak Kişi

TDK : Türk Dil Kurumu

vb. : ve benzeri

Yay. : Yayınları

GİRİŞ

Günümüzde Batı’da belirli bir sistematığe sahip olan yer ad bilim çalışmaları ülkemizde 1900’lü yıllarda başlamıştır. Yer ad bilim çalışmalarını sadece dil bilimsel açıdan değil halk bilimsel açıdan, yöre halkının mekân ile bağlamsal etkisi göz önüne alınarak geçmiş ve kültürü hakkında bize ipucu sunması yönünden de değerlendirilmelidir. Yer adları, düşsel zekânın mitsel olgularıyla mekânda vücut bulan somut olgusu, kültürün yazılmamış tarihinin verilerini sunmaktadır. Yaşam tarzları, kültür, olaylara bakış açısı ve en önemlisi hayallerin hafızaya yakıştırılan halleri yer adları ile vücut bulmuştur.

Yer adları yöre halkının dil zenginliğini de göstermektedir. Kutsallıkların olağanüstülüklerle anlatıldığı olaylar ve yabancı kökenli kelimelerin bazı yerlerde korunması veya göç edilen yerdeki dil özelliklerinin yeni yerlere verilerek ortaya çıkan kültürel aktarımlar dikkate şayandır.

1.1. Amasya Adının Kaynağı

Şehrin adının nereden geldiği hakkında çeşitli söylentiler bulunmaktadır. Bazı tarihçiler şehrin kadın savaşçı kabilesi Amazonlar tarafından kurulduğunu ve ismin güzel Amazon kraliçesi Amesia’dan geldiğini söyler. Bir başka gurup tarihçi ise şehrin Mısır firavunlarından olan Amasis tarafından şehrin kurulduğu ve şehre onun adının verildiğini ileri sürer. Şehrin Amazonlar tarafından kurulması rivayeti akla daha yatkın gelmektedir, çünkü kadın savaşçı kabilesinin yerleşim ve yaşam alanı bugünkü Samsun şehrinde ve coğrafi konum olarak Amasya’ya yakındır. Amasya isminin nereden geldiği konusunda en yaygın görüş bölgede hüküm süren ilk büyük devlet olan Hititlerin Kralı olan Amas Han’ın şehri kurarak şehre ismini vermesidir. Bölgede yapılan arkeolojik kazılarda Roma İmparatoru Septimius Severus (M.S.

193-126) dönemine ait bir Amasya sikkesi üzerinde yazan ERMHC KTICAC THN POLIN hareketle Hermes'in Amasya'nın kurucu tanrısı olduğu da kabul edilmektedir. Anadolu şehirlerinin çoğunun eski çağlarda kurucusu olarak KTICIC Tanrısı bilinir. 2013 yılında Amasya'da yapılan arkeolojik kazılarda KTICIC mozaïği çıkarılmış ve şu an Amasya Müzesi'nde sergilenmektedir (Yüce, 2004: 6).

Bazı tarihçilere göre Amasya kelimesi Amasaa, Amazis, Amasüz kelimelerden gelmiştir. Bu kelimelerin sonlarında bulunan -is ve -üs ekleri atıldığında tüm kelimelerin kökü Amis, Amüs ve Amas olarak ortaya çıkar. Bu kelimelerin köklerine bakarak Amasya şehrinin Amis ya da Amas isimli biri tarafından kurulmuş olabilir (Hüsametlin, 1986: 13).

Ermeni tarihçiler, Amasya şehrini Hikâniye krallarından Amasios adıyla tanınan bir kişi tarafından kurulduğu ve bu şekilde isimlendirildiğini ileri sürmektedir (Olçay, 2012: 18).

Osman Fevzi Olçay, Amasya şehrini kuranların Türkmen olduğunu ve Irak'ın El-Cezire şehrinde oturan Türkmenlerin kuzeye doğru göç ettikleri sırada Amasya şehrinin olduğu yere gelindiğinde şehri kurmuş olabileceklerini belirterek Diyabakırlı Sait Paşa'nın Mir'atü'l - İlber adlı eserinde de Amasya ve çevresi Tebâr, Sâlib, Mornik adları ile bilinen Türkmen kabilerinden oluştuğunu sonra Trabzon taraflarından Amasya şehrine Yunanlıların göçtüklerini ileri sürmüştür (Olçay, 2012: 18).

Hititlilere bakılarak Amasya'nın ilk adının Hakmiş olduğu ileri sürülmüş ve Pers saldırılarına kadar bu isim kullanılmıştır. Mitridates Krallığı döneminde adı Amassiea'dır. Bu dönem basılan sikkelerin üzerlerinde bu isim görülmektedir. Amasyalı coğrafyacı Strabon da eserlerinde Amesia adını kullanmıştır. Amaseia ismi, dil bilimsel olarak "Ana" anlamına gelen ve Ana Tanrıça'yı kasteden Ama ve aynı anlama gelen Mâ ifadesi ile bağlantı kurularak Ana Tanrıça'nın Şehri anlamına da geldiği de ileri sürülmüştür. Ana Tanrıça Mâ, Perslerin Anadolu'yu fethettikten sonra tanınan Doğu kökenli bir tanrıdır (Yüce, 2004: 6).

Amasiea ismi yaygın olarak Persler döneminde kullanılmaya başlanmış Roma döneminde kullanılmaya devam etmiştir. Roma İmparatorları Severus, Caracalla ve Severus Alexander döneminde basılan sikkelerin üzerinde Amaciac adını görülmektedir. Amasya ismi Danişmendliler zamanında bazen Amasiyye bazen de Şehr-i Harşena olarak kullanılmıştır (Doğanbaş, 2003: 149).

Tarihte Amasya; Kubbetü'l – Ulema, Türbetü'l – Evliya, Darü'l – Fütah, Bagdadü'r – Rum, Meninentü'l – Hükema isimleri ile de anılmıştır (Menç, 2014: 8).

Bir başka rivayete göre de Amasya'da elmas taşları çıkarılmış olmasından dolayı şehre Elmasya adı verilmiş ve bu söyleyiş özelliklerine göre değişerek Amasya adını almıştır (Menç, 2014: 8). Şu an şehirde de Elmasya adı ile cadde de mevcuttur.

1.2. Amasya Tarihçesi

1.2.1. İlkçağlarda Amasya

Amasya bölgesinde yapılan arkeolojik kazılardan hareketle ilk yerleşim kalkolitik çağa (M.Ö. 5500-3000) kadar dayanmaktadır. Bu döneme ait kalıntılar Amasya'nın Ovasaray köyünde bulunan Hamamtepesi Höyüğü'nde bulunmuştur. Ayrıca Sarımeşe köyündeki Künbet Höyüğü, Keşlik köyündeki Koşapınar Höyüğü bu döneme ait kalıntılar şehrin İlkçağ dönemine ışık tutmaktadır (Doğanbaş 2007: 150).

Amasya'nın Doğantepe beldesinde ise Hitit dönemine ait yerleşim yerleri yapılan kazı çalışmaları ile tespit edilmiştir. Ayrıca Mahmatlar Köyü'nde yapılan kazılarda Bronz Çağa ait vazolar bulunmuştur.

Anadolu'da Turâniler de hüküm sürmüş ve iç karışıklıklar sonucu Asya'ya göç etmişlerdir. Turanilerden sonra (M.Ö. 500 yıllar) Amasya bölgesine Uygur Türkleri yerleşmiştir. Bunlara On-Uygur denildiği için Amasya Bölgesi On-Hun Bölgesi olarak da adlandırılmıştır (Doğanbaş, 2007: 151).

Hellenistlik dönemde (M.Ö. 333-26) Pontus Krallarına ait Kral Kaya Mezarları, Amasya Kalesinin eteklerine kalker kayaları oyularak yapılmıştır.

1.2.2. Roma ve Bizans Dönemi

Amasya, Pontus Krallığının merkezi olarak yaklaşık 200 yıl boyunca mevcudiyetini korumuştur. Romalılar doğu sınırlarını güvence altına almak için Sezar, Zela 'da (Zile) Pontus kralı Fernak'ı M.Ö. 47 yılında yapılan savaş sonucu Pontuslular mağlup olmuş ve sonucunda Zela ile birlikte Amasya'da Romalıların eline geçmiştir (Çıtır ve İmre , 1991 : 8).

Amasya yaklaşık olarak 500 yıl kadar Romalıların idaresi altında varlığını sürdürmekle beraber kısa süreli de olsa Acem Şah'ı Hüsrevi Perviz, Anadolu'yu istila etmiş ve Amasya bir süre İranlıların yani Sasani İmparatorluğunun idaresi altına girmiştir. Bu durum fazla devam etmemiş ve Rumlar, İranlıları yenerek Anadolu'yu Fırat nehrine kadar Sasanilerin yerleşmesini engellemiştir (Olca, 2012: 25).

Roma döneminde Amasya'da pek çok kiliseler, saraylar ve mezarlar yapılmış olmakla birlikte bunların birçoğu tahrip olmuş, zamana karşı varlığını koruyamamıştır. Amasya'da bulunan birçok köy de Romalılar zamanında kurulmuş olup günümüze kadar halk arasında eski adıyla anılmıştır.

1.2.3. Danişmendliler Dönemi

Amasya'nın Türkler tarafından ne zaman fethedildiği konusunda kesin bir bilgi yoktur. 1071 Malazgirt Zaferi'nden itibaren Türkler büyük kitleler hâlinde Anadolu'ya yerleşmeye başlamışlardır. Bu yerleşmeyi asıl gerçekleştirenler Oğuzlar ve onların idaresini ellerinde tutan Selçuklu komutanlarıdır.

Selçuklu kaynaklarında Dânişmend ili diye belirtilen bölgede Amasya merkez olmak üzere Melik Danişmend Ahmed tarafından Dânişmendli Devleti kurulmuştur. 1086'da Süleyman Şah'ın ölümünden sonra Anadolu'daki Türkler arasında otorite boşluğu sebebiyle karışıklık dönemi başlamış; Danişmendli Devleti'nin genişleme siyaseti bu durumdan etkilenmiştir. 1092'de başa geçen I. Kılıçarslan idareyi ele alarak bu karışıklıkları sona erdirmek istemiş, ancak bu sırada da Haçlı Seferleri

başlamıştır. Türklerin bu dağınıklığı ve otorite boşluğundan faydalanan Bizanslılar, Anadolu’da birçok yeri Selçuklulardan geri almıştır (Yınanç 2001: 394).

1.2.4. Selçuklular Dönemi

Selçuklu Sultanı I. Mesud, 1143 yılında otoriteyi sağlayıp Fırat boylarına kadar Dânişmend ilini ele geçirerek Amasya’yı kendisine merkez yapmıştır. Sultan I. Mesud’un ölümü üzerine yerine oğlu II. Kılıçarslan geçmesiyle I. Mesud’un Dânişmendli hanedanına mensup iki damadından Yağıbasan’a Amasya, Ankara ve Kapadokya; Zünnûn’a ise büyük ve zengin Kayseri ile Sivas şehirleri verilmiştir. II. Kılıçarslan batıda Bizans İmparatoru Manuel ile dostluk antlaşması imzalayarak batı sınırlarını güvence altına almış ve böylece Anadolu birliği kurma çabalarının bir sonucu olarak bütün Dânişmend ülkesini zapt ederek 1178 yılında bu devlete son vermiştir (Yınanç. 2001: 395).

Dânişmendlilerin Anadolu Selçuklu hâkimiyetine geçmesinden sonra Sivas’ın merkez olduğu geniş bir alan; Kayseri, Niksar, Tokat, Amasya, Sinop, Çorum ve çevreleri “Dânişmend Vilâyeti” olarak anılmıştır. I. Alâaddin Keykûbat zamanında doğuda ortaya çıkan Moğol istilasına karşı Harezmşahlılar Devleti ile yapılan antlaşma üzerine Amasya bölgesi, 1231 yılında Emir Bereket’e ikta olarak verilmiştir. 1240 yılında başlayan Babaî Ayaklanması ve 1243 yılındaki Moğol istilâsı Amasya ve çevresini derinden etkileyen en önemli olaylardandır (Yınanç, 2001: 396).

1.2.5. İlhanlılar Dönemi

Selçuklu Devleti ile Moğollar arasında 1243 yılında yapılan Köseadağ savaşından sonra zayıf düşen Anadolu Selçukluları çöküş dönemine girmesi sonucu Amasya, Moğollar tarafından idare edilmeye başlamıştır. İlhanlıların emirlerinden olan ve Orta Anadolu’da devlet kuran Eretna Bey’in idaresi altında kalan şehir, Eretna’nın oğullarından Giyaseddin Mehmed Bey döneminde, Amasya’ya Emir Sadgeldi Paşa hükmetmiştir (Şimşirgil, 1996: 9).

1.2.6. Osmanlı İmparatorluğu Dönemi

Kadı Burhaneddin ve Candaroğulları ile Karamanoğulları Beyliklerinin Osmanlı Devleti'ne tehlike oluşturmalarından dolayı Sultan I. Murad'ın 1386 yılında Candaroğulları üzerine sefer düzenleyerek Kastamonu ve çevresini fethetmiştir. Daha sonra bu bölgeye yakın olan Osmancık, Gümüş ve Amasya gibi yerleşim birimleri Osmanlı Devleti himayesine girdiklerini bildirmeleri üzerine I. Murad, oğlu Şehzade Bayezid'i 1386 yılında Amasya'ya göndermiştir. Böylelikle Amasya, Osmanlı Devleti'ne katıldı. I. Murat zamanında merkezi Amasya olmak üzere Rum Eyaleti oluşturulmuştur ve bu eyaletin ilk valisi Şehzade Beyazıt olmuştur (Gülbüz, 1993: 25).

1402 yılında yapılan Ankara Savaşında Yıldırım Bayezid, Timur'a yenilmiş ve ülke Fetret Devrine; Anadolu, Timur'un himayesine girmiş ve Amasya'da bulunan Şehzade Çelebi Mehmed, Timur'a bağlılığını bildirmiştir. Timur hâkimiyeti elde ettikten sonra Anadolu'da beylikleri tekrar kurmuştur. Amasya'da bulunan Çelebi Mehmed, Fetret Devrini bitirerek Osmanlı sultanı olmuştur. Çelebi Mehmed padişah olduktan sonra 1413 yılı içerisinde Sivas ve Amasya yöresini Rum Beylerbeyliği olarak düzenlemiş ve Amasya Beylerbeyliği'ne ise Yörgüç Paşa'yı getirmiştir (Baykara, 1988: 8).

Osmanlılar döneminde diğer Anadolu şehirlerine nazaran birçok mimari eser şehre yaptırılmış ve şehzadelerin sancağa gönderildiği yer olması bakımından devletin önemli bir merkezi olmuştur.

1.2.7. Milli Mücadele Dönemi

I. Dünya savaşı sonrasında yapılan barış anlaşmalarına dayanarak İtilaf Devletleri tarafından Anadolu işgal edilmeye başlanmış ve bu sırada 19 Mayıs 1919 yılında bu işgallere tepki olarak Samsun'a gelen Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları 12 Haziran 1919 tarihinde kurtuluşun başlangıcı sayılan Amasya'ya gelmiş ve 22 Haziran 1919 tarihinde Amasya Tamimi olarak bilinen kurtuluş genelgesini bütün yurda Amasya'dan ilân etmiştir.

1402 Ankara Savaşından sonra ortaya çıkan Fetret Devrinde Osmanlı birliğini sağlamaya çalışan Şehzade Çelebi Mehmet'e bir sığınak olan Amasya, ikinci kez devleti toplamak için yapılan Ulusal Kurtuluş Savaşında da kurtuluş mücadelesinin önemli bir ilkesi olan "Ülusun bağımsızlığını ancak ulusun azim ve kararı kurtaracaktır" kararının alındığı merkez olması açısından Türk tarihinde önemli bir yere sahiptir.

1.3. Amasya'nın Coğrafi, Fiziki ve Sosyo-Ekonomik Durumu

Bir şehrin coğrafi, fiziki, kültürel ve sosyo-ekonomik yapısı toponimi çalışmalarında bize yol gösterici olacaktır. Bu yerler özelliklerine göre ad alabilir. Amasya'nın coğrafi yapısından dolayı merkezde bulunan Yeşilırmak etrafındaki tarihi evler Yalı Boyu Evleri adı ile anılırken, geçim kaynaklarının başında gelen meyvecilikten dolayı Bağlarüstü köyü, Bağlar mevkiisi gibi isimler de yer adı olmuştur. Sosyo-ekonomik olarak bir köyün belli bir işe yoğunlaşmasından dolayı köyün adı meslek grubunun bir materyali tarafından da anılabiliyor. Buna en iyi örnek olarak Çivi köyünü gösterebiliriz. Bu köyde yaşayan insanların çoğunun kalıp ustası olmasından dolayı bu isimle anılmıştır.

Amasya'yı önce bu şehrin yetiştirdiği ünlü coğrafyacı Strabon'un gözü ile irdelemek lazımdır: *İris (Yeşilırmak) Nehrinin kaynakları Pontus'daki Kamana şehrinin ortasında verimli bir ova olan Dozimonitis'ten batıya doğru aktıktan sonra şimdi terk edilmiş olan eski Kral Gaziura'nın şehrine doğru kuzeye kıvrılır. Skylax'ın ve diğer nehirlerin sularını alarak tekrar doğuya döner, güçlü biçimde anavatanı Amesiası surlarını aşarak Phanaroia'ya karışır. Amessialıların memleketlerinin üst tarafında Phazemonitis sıcak su kaynakları bulunur ki bunlar sağlık için çok iyidir. Ayrıca biri gaga şeklinde uzanan yüksek sarp kayalıklar üzerinde Sgylion Kalesi vardır, kalede bulunan ve şimdi terk edilmiş olan bol sulu sarnıç birçok bakımdan Krallara (Pontus Kralı) faydalı olmuştur. Kral Pharnakes'in oğullarından biri olan Arsekes kendine hükümdar ünvanı vererek isyan etmiş, fakat burada öldürülmüştür.*

Benim Şehrim: İçinden İris Nehri'nin aktığı geniş ve derin bir vadide kurulmuştur. İnsan buraya hem şehir hem kale karakterini çok iyi bir şekilde sağlamıştır. Çünkü burası yüksek ve çok sarp bir kaya olup dimdik nehre doğru iner. Nehir etrafında,

şehrin kurulmuş olduğu yerde sahilde bir duvar ve her iki tarafta da sivri tepelere doğru uzanan duvarlar vardır. Bu tepeler iki tane olup tabii bir şekilde muhteşem bir kule gibi yükselmektedir. Bu çevre içinde Kralların hem sarayları hem de anıt mezarları bulunur. İki sivri tepe birbirine tamamen dar bir geçitte bağlıdır ki burası her iki tarafta sahilden ve varoşlardan beş veya altı stadion yüksekliktedir. Ve bu geçitten tepelere bir stadionluk, hiç bir kuvvetin aşamayacağı dik bir yokuş daha vardır. Bu kaynakların içinde sarnıçlar da bulunur ki bu sarnıçlardan şehrin faydalanmamasına imkân yoktur. Buradan bir tanesi nehre, bir tanesi de boğaza doğru olmak üzere iki tünel bulunmaktadır. Nehrin üzerinde bir tanesi şehirlerden varoşlara diğeri de varoşlardan dışarı olmak üzere iki köprü bulunmaktadır. Ve ilk önce çok geniş olmayan nehir boyunca uzanan bir vadi vardır. Fakat bu sonradan genişleyerek Khiliokomon Ovası'nı oluşturur. Amesia ülkesinin uzunluğu 500 stadiondur. Memleketimde Mithridates harpleri dolayısıyla tahrip edilmiş bir kaç müstahdem mevkii terk edilmiş arazidir. Ancak bu arazi ağaçlarla doludur; bir kısmı atlar için otlaktır. Ve diğerleri hayvanları yetiştirmek için uygundur ve tamamı yaşamaya elverişlidir. Her ne kadar Amesia şimdi bir eyalet ise de vaktiyle krallara aitti (Pekman, 2012: 63).

Amasya, Orta Karadeniz Bölgesinin denize sahili olmayan iç kısmında yer almaktadır. Doğuda Tokat, güneyde Tokat ve Yozgat, batıda Çorum, kuzeyde Samsun illeri bulunmaktadır.

Amasya'nın fiziki yapısı Palaeozoik ve kısmen Mezozoik temel üzerinde yayılan daha genç formasyonlardan meydana gelen arazi yapısına sahiptir.

Samsun tarafı ile Tersakan Çayı'nın doğusu ve batısı ve Tokat tarafının zemin yapısı, kireç taşıdır. Bu bölgenin diğer bir özelliği de kalker arazisinin geniş yer tutmasıdır. Amasya şehrinin konumlandığı bölge Sakarya kıtası olarak isimlendirilmiş eski bir kıtanın doğu uzantısını olarak Tokat ile birlikte bu bölgenin içinde yer alır. Bu alan, batıda Çankırı Havzası, güneyde Neotetis Okyanusu'nun sınırı, kuzeyde ise Kuzey Anadolu Fayı ile sınırlıdır. Bölgede bulunan dağ kuşağı Pontid olarak adlandırılır. Amasya bölgesinde dağlar ve içlerinde bulunan vadiler oldukça dikkat çeker. Şehrin

topraklarının baştanbaşa kat eden Yeşilirmak etrafında oluşan vadide ovalar ve boğazlarda oluşturmuştur. Şehrin rakımı 592 metredir.

Amasya ve bölgeye hayat veren en önemli su kaynağı Yeşilirmak'tır. Sivas'ta Köse Dağı'ndan gün yüzüne çıkar ve Amasya'ya güneyden girerek Kayabaşı mevkisinden 256 km. uzunluğundaki Yozgat'tan doğan Çekerek Çayı ile kaynaşır. Şehrin konumlandığı vadiden geçerek Lâdik Gölü'nden çıkan Tersakan Çayı ile şehir merkezinde birleşerek Samsun'un Çarşamba İlçesinden Karadeniz'e dökülür.

Amasya, Karadeniz iklimi ile kara iklimi arasında bir geçiş bölgesinde konumlandığından geçiş iklim hüküm sürer. Yazları karasal iklim kadar sıcaktır. Kışları ise Karadeniz iklimi kadar ılıman, karasal iklimi kadar sert soğuklar yoktur. Amasya ekonomisi oluşturan en önemli alan tarım sektörüdür. Tahılların yanı sıra, özellikle bölgede bulunan şeker fabrikasından dolayı şekerpancarı ve meyvecilik tarımsal ürünlerin ticaretini oluşturur (Güneş, 2002: 10-11).

1.4. Amasya Köyleri

1.4.1. Abacı Köyü: Eski adı Balalan'dır. Halk arasında Balamaz diye bilinir. Bu söyleyiş günlük dilin kullanımından kaynaklanmaktadır. Anadolu'da, Abacalı adlı cemaatten bahsedilir ve Akdağ, Yozgat ve Boğazlıyan bölgelerinde yaşadıkları gösterilir (Halaçoğlu, 2009: 2). Köy, 1840 yılında hazırlanan nüfus defterlerinde Yavaş Nahiyesi daha sonra adı Ezinepazar Nahiyesi olarak değişmiş olan Ezinepazar Nahiyesine bağlı olarak Balalan adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

1.4.2. Ağılönü Köyü: Köyün eski adı Gerne'dir. Köyün kuruluş tarihi Roma dönemi dayanmaktadır. Köyde yapılan kazılar sonucu çıkan eşyalara göre Roma döneminde kurulduğu tahmin edilmektedir. 1840 Nüfus defterlerine göre Geldiklan Nahiyesine bağlı Gerne adıyla geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

1.4.3. Aksalur Köyü: Oğuzların Üçok boyundan Dağ Han Oğulları altında Salur Boyu olarak geçer. Yerleşilen alanlar arasında Amasya da vardır (Halaçoğlu, 2009). 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı olarak adı geçer (Gür ve

Kahrıman, 2012: 51). Salur ismine ak sıfatının eklenmesi ile ilgili olarak köy halkı arasında köyde yaşayan erkeklerin saçlarının erken beyazlamasından dolayı bu adın verildiği inancı vardır (KK 7).

1.4.4. Aktaş Köyü: Köyün eski adı da Aktaş olarak geçer. Adını köyün üstünde bulunan beyaz renkli taştan aldığı inancı köy halkı arasında yaygındır (KK 10). Anadolu’da, Aktaş adlı bir cemaat veya aşirete rastlanmamıştır. 1840 Nüfus Defterlerine göre Hakala Nahiyesine bağlı olarak Aktaş adıyla geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 50). Köyün Osmanlı döneminde kurulduğu tahmin edilmektedir.

1.4.5. Akyazı Köyü: Köy, 1870 yılında Batum’dan göç eden Türkler tarafından kurulmuştur. Amasya’da Gürcü köyü olarak bilinir. Köy, adını bölgenin coğrafi özelliklerine göre almıştır. Akyazı Yörükleri adı ile bir cemaat adı geçse de Halaçoğlu eserinde bu cemaatin yerleşim yeri olarak 1515 yılı Bolu bölgesi göstermiştir. Amasya’daki Akyazı köyü 1870 yılında Rus zulmünden kaçan Türklerin yerleştiği bir köydür (KK 13, KK 14).

1.4.6. Alakadı Köyü: Köyün eski adı Kürtler olarak geçer. Resmi kayıtlarda Ali Kadı Köyü’dür. Köy adını Selçuklu döneminde yaşayan ve bölgeyi İslamlaştıran Ali Kadı adlı bir şahıstan almıştır. Köy halkı arasında Kürtler denilmesinin nedeni olarak Kürtler köyü ile birlikte oldukları İran’dan gelen yerleşimcileri buraya yerleşmesi sonucu ortaya çıkan anlaşmazlıklar neticesinde köyde yaşayan kişilerin daha yukarıya yayla olarak kullandıkları bölgeye yerleşmesi sonucu Ali Kadı Köyünün oluşturulduğu inancı vardır (KK 16). Tahrir defterlerinde ve 1840 nüfus defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Karye-i Kürler adı ile geçer ancak şu an bu köyün olmadığı dipnotu düşülmüştür.

1.4.7. Albayrak Köyü: Köyün eski adı Kuruçay’dır. Adını yanından akan çaydan alır. Kuru Çay demelerinin nedeni yazın kuruması, kışın akması neticesindedir (KK 19). Köyün adının Albayrak olarak değiştirilmesinin nedeni olarak 19 Mayıs 1919’da Atatürk’ün Samsun’dan başlattığı kurtuluş mücadelesine istinaden düzenlenen törenlerde Samsun’dan gelen bayrağın, sporcular tarafından Tokat’a sınır olan bu yerde devir-tesliminin yapılması neticesiyledir (KK 19). Tahrir defterlerinde ve 1840

nüfus defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, Cumhuriyet döneminde kurulmuştur.

1.4.8. Ardıçlar Köyü: Köyün eski adı Kürtler'dir. Ezinepazar nahiyesine bağlı olarak Kürtler adı ile geçmektedir (Gür ve Kahrıman, 2012: 50). Köye Kürtler denmesinin sebebi köyde, Kürt olmayıp tamamen Alevi-Sünni inanışından kaynaklanmaktadır. Ayrıca Amasya sancağına yerleşen Kürdler adlı bir cemaat mevcuttur (Halaçoğlu, 2009: 1577). Ardıçlar adını almasının nedeni köyün ardıç ağaçlarının bol olduğu yüksek bir yerde kurulmasından dolayıdır. Köy Osmanlı döneminde kurulmuştur. Tahrir defterlerine göre Anadolu'da Ardıçlar adlı bir cemaatin varlığı mevcut olsa da bölgeye yerleşen cemaat bulunmamaktadır.

1.4.9. Avşar Köyü: Bozokların Yıldız Han oğullarına bağlı boydur. Yerleşim alanları içerisinde Amasya'da vardır (Halaçoğlu, 2009). Köy adını Avşar boyundan almaktadır. Selçuklular döneminde kurulmuştur. 1840 nüfus defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Avşar adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

1.4.10. Aydınca Köyü: Köyün eski adı Zığala'dır. Roma döneminde kurulmuş bir köydür. Köy, ilk adını köyün eski yerleşim alanında bulunan Roma döneminde yapılan Zık Kale adından alır. Köyün yeni yerine taşınmasından sonra aydınlık bir alanda olduklarından coğrafi konumdan dolayı isim Türkçeleştirilerek Aydınca adını almıştır (KK 28). Tahrir defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Zığala adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy halkı arasında da bu isim hala kullanılmaktadır. Köy, eskiden kasaba statüsündeyken 5747 sayılı yasa ile 2008 yılında nüfusu 2000'in altında olduğundan köye dönüştürülmüştür.

1.4.11. Aydınlık Köyü: Köyün eski adı Merkebkışlacığı olarak geçer. Halk arasında Merkepçi Kışlacık diye kullanımı yaygındır. Tahrir defterlerinde Merkebkışlacığı adı ile Hakala Nahiyesine bağlı olarak geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 50). Köyün adının eskiden kervansaray olarak geçen bölgede eşekleri olanların bölgede kışladıkları için bu adı aldığı yönünde kanı vardır (KK 31). Köyün adı ile ilgili diğer bir söylenti ise köylünün ormandan kestikleri ağaçları eşeklere yükleyip şehre getirip satması ve bu yüzden köyde eşek sayısının çok fazla olmasından geldiği yönündedir (KK 31).

Köyün adının Aydınlık olmasının sebebi coğrafi konumdan dolayıdır. Köy Osmanlı döneminde kurulduğu tahmin edilmektedir.

1.4.12. Aydoğdu Köyü: Köyün tarihi hakkında fazla bilgi yoktur. 1840 nüfus defterlerinde köyün adı ve yerleşim yeri geçmemektedir. Köy halkındaki yaygın kanı, köyün 15. Yüzyılda Aydınoğullarından ayrılıp bölgeye gelen Yörükler tarafından kurulduğu söylenmekte ise de resmi kayıtlarda geçmemesi halkın birçok köye yerleştiği, daha sonra bu bölgeye yerleştikleri görüşü hâkimdir (KK 52). Halk arasında dolaşan başka bir hikâyede ise bir olay dört köye ad olmuştur. Olay; Boğa köyünden kaçan bir boğayı, aramaya çıkanların bu bölgeye geldiklerinde ay doğdu için buraya Aydoğdu, boğayı buldukları yere Bulduklu, boğayı bağladıkları yere Bağlıca adının verildiği yönünde anlatılır (KK 34, KK 52, KK 61, KK 40). Köyün Cumhuriyet döneminde kurulduğu tahmin edilmektedir. Köy, küçük bir yerleşim olup kışın köyde kimse kalmamaktadır.

1.4.13. Büyük Kızılca Köyü: Köyün eski adı Kızılca-i Kebir'dir. Günümüzdeki adını bu isim tamlamasının Türkçeleşmesinden alır. 1840 nüfus defterlerinde Varay Nahiyesine bağlı Büyük Kızılca adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 55). Kızılca ismini aşiret, boy anlamında değil tamamen bölgede bulunan ağaçların sonbaharda kızıl renge bürünmesidir. Amasya'da üç tane kızılca adında köy bulunmaktadır ve bu köyün içlerinde en büyük yerleşime sahip olmasından dolayı bu adı almıştır (KK 65). Köy, Osmanlı döneminde kurulmuştur.

1.4.14. Bağlarüstü Köyü: Köyün eski adı Moramil veya Moramul olarak geçer. Köy adını Şeyh Morami adlı Horasandan gelip bölgeyi İslamlaştıran kanaat önderinden alır (KK 37). Köye Müslüman nüfusun yerleşmesi Danişmandlılar zamanına dayansa da köyde bulunan yer isimlerinden Yuhanis veya Bohanis bağları adından hareketle köyün Pontuslular zamanından kaldığı tahmin edilmektedir. Yeni ismini coğrafi konuma bağlı, bağların üst kısmından bulunmasından dolayı almıştır (KK 37). 1840 nüfus defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı olarak Moramil adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52).

1.4.15. Bağlıca Köyü: Köyün eski adı da Bağlıca'dır. Köy, adını bölgede bulunan üzüm bağlarından almıştır. Ancak halk arasındaki bir hikâyeden adını aldığı yönünde kanı vardı (bk. Aydoğdu Köyü). 1840 nüfus defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı olarak Bağlıca adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy, Osmanlılar döneminde kurulmuştur.

1.4.16. Bayat Köyü: Oğuzların Bozok boyundan Gün Han'ın oğulları Bayad adı ile geçer ve Amasya bölgesine yerleşmişlerdir (Halaçoğlu, 2009). Köy, adını boydan alır ve Selçuklular zamanında kurulmuştur. Ezinepazar Nahiyesine bağlı Bayat adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

2.4.17. Beke Köyü: Köyün eski adı da Beke'dir. 1840 nüfus defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Beke adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy halkına göre köyün adı, sert toprak anlamında olan "bek" kelimesinden gelmekte olup Beke adı ile geçtiğidir. Köy, Osmanlılar döneminde kurulmuştur (KK 46).

1.4.18. Beldağ Köyü: Köy, 1870 yılında Batum'dan gelen Türkler tarafından kurulmuştur (KK 49). Halk arasında Gürcü köyü olarak geçer. Köy adını coğrafi konumundan dolayı almıştır. Köy, dağın üstünde bir geçit gibi yerde kurulduğu için geçit anlamına gelen bel kelimesinden Beldağ olarak adlandırılmıştır. 1840 yılındaki nüfus defterlerinde adı geçmemektedir. Köye göçlerin 1870 yılında olduğu söylenmektedir (KK 49).

1.4.19. Boğa Köyü: Köyün eski adı da Boğa köyüdür. 1840 nüfus defterlerinden Geldiklan Nahiyesine bağlı Boğa Köy adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Tahrir defterlerinde Kayseri Sancağına bağlı Boğalu aşireti mevcut olup konar-göçer topluluğun bölgeye yerleşmiş olma ihtimali vardır (Halaçoğlu, 2009: 361). Halk arasında en yaygın hikâyeye, köyün adı kaçan bir boğadan geldiği yönündedir (bk. Aydoğdu Köyü). Bu boğanın dönemin sultanına ait olduğu da rivayetler arasındadır. Başka bir rivayete göre köyde yaşayan aşiretin iyi hayvanlar yetiştirdiği ve bir boğayı yetiştirip şehzadeye hediye ettiği için şehzade tarafından köyün bulunduğu mevcut toprakların bu aşirete hediye edildiğinden bu ad ile anıldığıdır (KK52, KK

53). Ancak arkeolojik kazılara göre Teşup heykelinin bulunduğu köyün Hititler zamanına kadar dayandığı anlaşılmaktadır (Yüce, 2004 : 28).

1.4.20. Böke Köyü: Yöre halkı, ismin dereden geldiğini bilmemekle birlikte Türkay’a göre Bökeli adında Konya sancağında bir cemaat vardır (Türkay, 1979: 25). Ancak bu cemaitin Amasya’ya yerleştiğinden emin olmadığımız için ismin kaynağı tam anlamıyla tespit edilememiştir. Başka bir rivayete göre köy mezarlığında yatan Hamza Fakih adlı birinin Hamza Böke olarak anılmasından hareketle “Böke” kelimesi yiğit, cesur anlamında kullanılmasından bu kişinin pehlivanlık yaptığı köyün adının bu kişinin lakabından alındığı yönündedir (KK 58).

1.4.21. Bulduklu Köyü: 1840 nüfus defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Bulduklu adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Halk arasında en yaygın hikâye köyün adı kaçan bir boğadan gelmektedir (bk. Aydoğdu Köyü). Köyün Osmanlılar zamanında kurulduğu tahmin edilmektedir.

1.4.22. Çatalçam Köyü: Köy; Akyazı, Çivi, Beldağ’ı ve Musa köyü gibi Batum’dan 1870 yılında göç eden Türkler tarafından kurulmuştur. Adının Çatalçam olmasının nedeni ise, köyün bulunduğu yerdeki çam ağaçlarının şeklinden dolayıdır (KK 67).

1.4.23. Çavuş Köyü: Köy, 1840 nüfus defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Çavuş adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Anadolu Çavuşlu cemaati adlı bir grup mevcut olup Kayseri, Yozgat ve Sorgun yerleşim yeri olarak gösterilmiştir (Halaçoğlu, 2009: 517) Amasya’daki köyün adının bu cemaatten gelip gelmediği tam olarak bilinmemektedir. Köyün kuruluşu Osmanlılar zamanına denk gelmektedir. Köy adının halk arasındaki kaynağı söylentiye göre köyden askere gidenlerin hep çavuş olduğu için bu adı aldığı yönünde olsa da köyün kuruluş yılı ve askerlik sistemi bu söylentiye pek de doğrulamamaktadır (KK 71).

1.4.24. Çengelkayı Köyü: 1840 nüfus defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Kayı adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köye daha sonra Çengel adı eklenmiştir. Köy, adını Bozoklardan Gün Han Oğullarından olan Kayı boyundan almaktadır. Çengel, köye bağlı bir mezranın adıdır. Köy, konum olarak yüksek bir

yerde olup mezra aşağı tarafta yol kenarındadır. Çengel mezrasının ismi ile köy birleştirilerek Çengelkayı adı ortaya çıkmıştır (KK 73).

1.4.25. Çiğdemlik Köyü: Köyün eski adı Zana'dır. Köyün Hitit döneminde kurulduğu tahmin edilmektedir. Köy adını, köyün kırsalında yetişen çiğdem bitkisinden almıştır. Zana adı, her ne kadar Kürtçe bir kelime olarak geçse de Ermenice asıllı olarak bilge anlamına gelir. 1840 nüfus defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Zana adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köyde bulunan kale ile Roma döneminde de önemli bir merkezdir.

1.4.26. Çivi Köyü: Köy; Akyazı, Çivi, Beldağ'ı ve Musa köyü gibi Batum'dan 1870 yılında göç eden Türkler tarafından kurulmuştur. Köyün ilk adı olarak Osmanlı seçilse de resmi kayıtlarda bu ad bulunamamış olup köylünün Osmanlı Devletine duyduğu minnettarlıktan dolayı bu adı kendileri vermiştir. Daha sonra köye Çivi demelerinin sebebi olarak yerleşim birimine yüksek bir yerden bakıldığında çiviye benzer şekilde konumlanması, köydeki erkeklerin meslek olarak kalıpcılığı seçtiği ve yaygın olarak bu mesleğe yönelmelerinden dolayı bu adın verildiği köy halkı arasında yaygın bir görüştür (KK 79).

1.4.27. Dadı Köyü: 1840 nüfus defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Dadı adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Amasya'ya ait tahrir defterlerinde Karye-i Dado adı ile geçer (Ayan ve Işık, 2015: 35). Köyün adının nereden geldiği hakkında iki ayrı söylenti vardır. Bunlardan birincisi, köyün ilk adının Badı olduğudur. "Badı" kelimesinin anlamının kaz yavrusu olduğu ve köyde kaz yetiştiriciliğinin yaygın olmasına bağlanmıştır (KK 85). Diğer söylenti ise Osmanlı döneminde Şehzadelerin çocuklarına bakıcı olarak seçilen kişilerin bu köyden olmasından dolayı köyün Dadı adı ile anılmasına neden olduğudur (KK 86).

1.4.28. Damudere Köyü: Köyün adı Dam-ı Dere'dir. Farsça isim tamlamasından oluşan bu adla köyün adı coğrafi konumdan kaynaklanmaktadır. Tahrir defterlerinde Karye-i Dere Damı adı ile geçer (Ayan ve Işık 2015: 31). Köy, dere yatağının üzerinde konumludur ve derenin üst kısmı anlamına gelir. Söyleniş olarak tamlama

birleştirilmiş Damudere adı ortaya çıkmıştır. 1840 nüfus defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, Osmanlı Devletinin son zamanlarında kurulmuştur.

1.4.29. Değirmenderesi Köyü: 1840 nüfus defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Değirmenderesi adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy, Osmanlı Devleti zamanında kurulmuştur. Köy, adını bölgede bulunan ve dere yataklarında konumlu olan değirmenlerden almıştır (KK 91).

1.4.30. Direkli Köyü: Köyün eski adı Göndez'dir. 1840 nüfus defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Göndez adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy, Selçuklu Devleti zamanında kurulmuştur (KK 92). Köy, Horasan'dan gelenler tarafından kurulmuş olup isminin tam olarak ne anlama geldiği hakkında bilgi yoktur. Köyün konumundan dolayı "Gönder" anlamında olup eski yazı ile kelime sonunda bulunan re ve zel harfinin karışmasından çıkmış olabilir. Köyün çok yüksek bir dağın üstünde bulunması ile bağlantılı olarak direğin uç noktası anlamına gelen gönder kelimesi gelebilir. Buradan hareketle köyün adı da Direkli olarak değiştirilmiş olabilir (KK 93).

1.4.31. Doğantepe Köyü: Köyün eski adı Zara'dır. Köyde bulunan kalıntılardan köyün Hitit döneminde kurulduğu anlaşılmaktadır. Zara, kelime anlamı olarak doğan güneş anlamına gelir, hatta üç tepe arasından doğan güneş anlamındadır. Köyde bulunan üç tepe arasından köyün üstüne güneş oradan doğmaktadır. Bu olay neticesi ile köye Zara adı verilmiştir. Köye verilen Doğantepe adı bu anlama gelecek şekilde verilmiştir (KK 95, KK 96). 1840 nüfus defterlerinde Hakala Nahiyesinin merkezini oluşturur. Nahiye'nin adı Zara olarak da geçer.

1.4.32. Duruca Köyü: Köyün eski ismi Lap'tır. 1840 nüfus defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Lap adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy, adını arazi şartlarından aldığı, yumuşak bir toprağa sahip olunduğu için bu adla anıldığı köy halkı tarafından söylenmektedir (KK 99). Köy, Osmanlı Devleti zamanında kurulmuştur.

1.4.33. Eski Kızılca Köyü: Kızılca adı ile geçen üç köyden biridir. Köy halkı Kafkas göçmenleri olup Çerkez'dir. 1840 nüfus defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy halkına göre Kafkaslardan 1870 yıllarda göç edilmiş ve çeşitli köylere yerleştirilmiştir. Ancak sivrisinek ve sıcaktan rahatsız olan halkın bir kısmı yüksek köylere göç etmiştir. Çerkezlerin bir kısmı ise Tatar Köyü'ne bağlı bu arazilerde çalıştıkları ve daha sonra Kafkas işi işlemeli semerleri ve körüklü çizmeleri beğenen Tatar köylülerine semerler ve çizmeler karşılığı şu anki arazileri aldıkları köyün yaşlıları tarafından anlatılmaktadır (KK 104).

1.4.34. Eliktekke Köyü: 1840 nüfus defterlerinde Varay Nahiyesine bağlı Eliktekke adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy, adını köyde bulunan yatırdan alır. Köy, Anadolu'nun İslamlaşması esnasında Danişmendler zamanında kurulmuştur. Köy, halk arasında Erikli Tekke olarak da bilinir. Söylentiye göre, zahmer ayında bir kadının hastalandığı köylülerin de kadına yardımcı olmak için ne isteğini sorması üzerine kadın, canının erik çektiğini söyler. Köylüler bu zamanda eriği nereden bulacaklarını düşünürken içlerinden yaşlı bir adamının bir dağı işaret ederek orada erik olduğunu söylemesi üzerine köylüler işaret edilen yere gider ve bir tekkenin etrafındaki pelit ağaçlarının üzerinde erik meyvesinin olduğunu görürler. Erikleri toplayarak köye dönüp hasta kadına verirler ve sonra kadın iyileşir. Bu olay üzerine bu bölgeye erikli tekke derler (KK 175).

1.4.35. Ermiş Köyü: Köyün eski ismi Vermiş'tir. 1840 nüfus defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Vermiş adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Tahrir defterlerinde Mezra-i Vermiş Tâbi'-i adı ile geçer (Ayan ve Işık, 2015: 35). Köylülerin halk arasındaki lakabı Baltacılar olarak geçer. Bu adla anılmasının sebebi Ermeni çetelerine karşı köylülerin baltalarla savaşmasından gelmektedir. Amasya şehir meydanında bulunan ve Milli Mücadeleyi simgeleyen heykelde Vermişli Gana Ali adı ile bilinen kişi, elinde balta ile simgelenmiştir (KK 275).

1.4.36. Ezine Pazar Köyü: Köyün eski adı Ene Pazar olarak geçer. Köy, Amasya sancağında nahiye'nin adı ve merkezidir. Köyün adının nereden geldiği tam olarak bilinmemekle birlikte köyde bulunan Taşhan'dan hareket ederek Pazar anlamının buradan geldiği köyün kervan yolu üzerinde bulunmasından Pazar adını buradan

aldığıdır. Bir anlatıya göre de “inelim pazara” anlamında köylülerin kullanımı sonucu ortaya çıktığı yönündedir (KK 107).

1.4.37. Gözlek Köyü: 1840 nüfus defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, şu anki Yıldız köyü ile birlikte kurulmuş olup daha sonra buradan ayrılarak Gözlek adını almıştır. Köy, Cumhuriyet Döneminin ilk yıllarında kurulmuştur. Köy, adını bulunduğu konumdan alır. Köy, bataklık bir alan içerisinde hafif yükseltili bir alanda kurulmuş olup eskiden insanların gözlem için bu yeri kullanmasından dolayı Gözlek adı verilmiştir (KK 114).

1.4.38. Gökdere Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köyün Osmanlı Devletinin son zamanlarında Osmanlı-Rus savaşlarında doğu bölgesinden gelen halk tarafından kurulduğu köyde anlatılmaktadır (KK 110). Gökdere denmesinin sebebi köyün yüksek bir yerde dere olan bölgede konumlanmasından dolayıdır.

1.4.39. Halifeli Köyü: Bölge halkı, köyün eskiden Kalfalı ismi ile anıldığını ve Halifeli diye bölgede bir cemaat olduğunu ve ismini buradan aldığını söylemektedir (KK 117). Tahrir defterlerinde Karye-i Halifet adı ile geçer (Ayan ve Işık, 2015: 28). 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Halifeli adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

1.4.40. Hasabdal Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Asiabdal adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy halkı tarafından köye Asi abdal denildiği bilinmemektedir. Köyün yakınında bulunan Yağcıabdal köyü ile aynı zamanda kurulmuştur. Köyün Adana bölgesinden gelip yerleşen Yörüklerin oluşturduğu Yaycı Abdal ile Asi Abdal’ın kardeş oldukları yönünde rivayet mevcuttur (KK 281). Mersin, Adana bölgesinde Abdal adlı birçok cemaat bulunmaktadır (Halaçoğlu, 2009: 5). Bazı rivayetlere göre de köyün adını Pir Sultan Abdal’dan aldığıdır. Asi lakabının veriliş nedeninin de buna bağlandığı yönündedir (KK 120, KK 121).

1.4.41. İbecik Köyü: Köyün eski adı Sarıgosuk'tur. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Sarıgosuk adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Gosuk kelimesi bölge ağzında çürümüş ağaç gövdesi anlamına gelir ve sarı sıfatını da çürüyen ağaç gövdesinin renginden alır. Köyün ağaçlık ve yüksek bir bölgede bulunmasından dolayı bu adı almıştır (KK 122). Ancak köye daha sonra neden İbecik adının verildiği yönünde kesin bir bilgi yoktur. Bir rivayete göre İbecik kelimesinin Ebecik kelimesinden bozulduğu yönündedir. Köy nüfusunun az olması ve köyde yaşlıların kalmasından dolayı Ebe ismi verilerek sevimlilik anlamı da katacak şekilde –cik eki eklenmiş ve Ebecik kelimesinden hareketle İbecik ismi ortaya çıkmıştır (KK 123). Köy, Osmanlı Devleti zamanında kurulmuştur.

1.4.42. İlgazi Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı İlgazi adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy, adını Selçuklu komutanlarından biri olan İl Gazi'den alır. Köyde türbesi de mevcut olan şahıs köye adını vermiştir. Köy, Selçuklular döneminde kurulmuştur. Bölgede birçok alana da İlgazi gibi adlar verilmiştir. Bu adların kaynağı da köydür.

1.4.43. İlyas Köyü: Köy, adını Ebü'l-Baka Şeyh Baba İlyas B. Ali El-Horasani olan İlyas Dede veya Pir İlyas lakaplı bir kişiden alır. Köyde şuan türbesi de mevcut olan şahsın adı, merkezde bulunan bir parkta da mevcuttur ve halk arasında Pirler Parkı olarak bilinir. Pir İlyas, Selçuklular döneminde çıkan Babailer isyanının fikir babalarındandır. Baba İlyas ve müridi Baba İshak isyanı, Alevi yerleşim yerlerini belirleyen isyan olmuştur. Bu isyandan sonra birçok Alevi köyü yüksek yerlere göç etmiştir. Alevi Türkmen isyanı olarak da bilinen bu ayaklanma kanlı bir şekilde bastırılmıştır. Baba İlyas, idam edilmiş ve Amasya Kalesinde asılı bir vaziyette bir süre bekletilmiştir. Köyde türbesi bulunan Baba İlyas, Sarılık Evliyası olarak da bilinir, Amasya halkı tarafından yeni doğan ve doğum esnasında sarı renge dönen bebeklerin tenlerinin açılması ve bu sürecin geçirilmesi için köyde bulunan bu türbeye gidilir. İsyanın dönemine bakıldığında köyün Selçuklular zamanında kurulduğunu söyleyebiliriz (Menç, 2014: 15).

1.4.44. İpekköy Köyü: Köyün eski adı Sıraböcekhane'dir. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Sıraböcekhane adı ile geçer. Köy, adını burada yapılan ipek börekçiliğinden alır. Şu an bu iş yapılmamakla birlikte dut ağacı da bölgede kalmamıştır. Köyün adı daha sonra yapılan işe özgü olarak İpek adı ile değiştirilmiştir (KK 131).

1.4.45. Kızılkışlacık Köyü: Köyün eski adı Katırcı Kışlacığı'dır. Yeni adı Aydınlık olan Merkepçi Kışlacık köyü ile yakın olup halk arasında da Katırcı Kışlacık olarak bilinir. Köy, Merkepçi Kışlacık gibi kervanların burada dinlenirken eşekleri olanların Merkepçi Kışlacık'ta, katırları olanın da Katırcı Kışlacık'ta konakladıkları için bu adla anılmışmış (KK 180). Diğer bir söylenti ise aynı Aydınlık köyü gibi ormancılık yapan köylülerin odunları katırlara yükleyerek şehre getirdiği ve katır sayısının fazla olması dolayısıyla Katırcı Kışlacık adını aldığı yönündedir (KK 180, KK 181). Ancak köyde şu an bir kervansaray kalıntısı yoktur. Başka bir söylentiye göre de Kızıl isminin güneyi simgelediği, kışla isminin de eskiden bu bölgenin kışlak olmasından bu adla ile anıldığıdır (KK 182). 1840 Nüfus Defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Kızılkışlacık adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Tahrir defterlerinde Karye-i Kışlacık nam-ı diğer Köylü Kışlası adı ile geçer (Ayan ve Işık, 2015: 32).

1.4.46. Küçük Kızılca Köyü: Kızılca adı ile geçen üç köyden biridir. Halk arasındaki adı Geygel'dir. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Küçük Kızılca adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy, adını Osmanlı içerisinden konar-göçer bir Türkmen aşireti olan Gegel Abdalları'nın adından alır (Aksüt, 2004: 142). Bu grubun yerleştiği köylerden biri de Küçük Kızılca köyüdür.

1.4.47. Kale Köyü: Köy, adını Roma döneminden kalan kaleden alır. Köy, Roma döneminde kurulmuştur ve Amasya'nın güney girişinde konumludur. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Kale adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

1.4.48. Kaleboğazı Köyü: Köy, adını coğrafi konumdan ve köyde bulunan kaleden alır. Köy, Amasya'nın batı girişinde konumlanmıştır. Köy, iki tarafı yaka olan bir

boğazda konumlanmış ve Roma dönemine ait kaleden dolayı adını Kaleboğazı olarak almıştır. 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köyün Osmanlılar son döneminde Rus Harbinde İspir'den kaçıp gelenler tarafından kurulmuştur (KK 134).

1.4.49. Kapıkaya Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, Amasya'ya çok yakın bir konumdadır. Irmak ile taş bir tepe arasında sıkışık keskin virajlı bir yoldan köye, ardından Amasya'ya girilmektedir. Bu sebepten dolayıdır ki köy, kapı benzetmesi ve kayalık girişten dolayı Kapıkaya adı ile anılmıştır. Köyün en meşhur hikâyesinin bulunduğu yer, taş tepenin olduğu yerde bulunan Cinli Taş'tır. Bu taşın kırılmadığı için köye çok keskin bir virajdan girilir ve bu bölgede birçok ölümlü kaza meydana gelmiştir. Bu kazalar da bu efsunlu taşla bağlanmıştır (KK 140).

1.4.50. Karaali Köyü: Köy, adını üç kardeş olan ve lakapları olarak geçen Karaali isminden almıştır. Üç kardeşin mezarı da köyde farklı yerlerde defin olup şu an türbe niteliğindedir (KK 143). 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Karaali adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Ayrıca Karaalilü cemaati adı ile geçen Atçeken Yörüklerinden oluşup Sorgun sancağına yerleşen bir topluluk vardır (Halaçoğlu, 2009: 1188). Köy, Selçuklular döneminde kurulmuştur. Köyün Yozgat bölgesinden gelip yerleşen bu topluluğun oluşturması da muhtemel dahilindedir.

1.4.51. Karaçavuş Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, Osmanlıların son döneminde kurulmuştur. Köy, adını bölge halkına göre Osmanlı Devletinde sipahi olan Karaçavuş lakaplı birinden almıştır. Bu kişi ordudan ayrıldıktan sonra yanındakilerle bu bölgeye yerleşmiş ve köyü kurmuşlardır (KK 147).

1.4.52. Karaibrahim Köyü: Köy, adını Kâni İbrahim adlı bir zattan alır. Bu kişi esmer tenli biri olduğundan köye daha sonra Karaibrahim adı verilmiştir (KK 152). 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, Osmanlı Devletinin son dönemlerinde kurulmuştur.

1.4.53. Karakise Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Karakise adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy, adını coğrafi yapı olarak kist bir alanda kurulmasından almıştır. Dağ üstünde karanlık yani kuzey cepheli bir bölgede kurulduğu içinde kara sıfatını almıştır (KK 155).

1.4.54. Karaköprü Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, adını bölgede bulunan tarihi Kara Köprü'den almıştır (KK 159). Bu köprü şu an yıkılmış vaziyette olup Belmebük mezarası ile birleşerek Karaköprü köyü oluşmuştur.

1.4.55. Karasenir Köyü: Köy, şu an Amasya'nın mahallesidir. Halk arasında hala köy olarak adı geçer. 1980 yıllarda mahalle olarak şehir merkezine bağlanmıştır. 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Ancak köy halkına göre şu an köyün bulunduğu bölgenin sınır olmasından "Senir" adını aldığı "Kara" sıfatında sınırın öbür tarafını oluşturan Ermeni nüfusun yaşadığı ve kara ile gayrimüslimlerin simgelenmesinden Karasenir adını aldığıdır (KK 154).

1.4.56. Karataş Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Karataş adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy, rivayete göre bulunduğu bölgenin daha aşağısında ovada yer alan bir yerde olduğu ve eski adının Ağıcık olduğu yönündedir (KK 172). Tahrir defterlerinde de Karye-i Ağıcık adı ile geçer (Ayan ve Işık 2015: 35). Köy, Alevi inancından dolayı Babailer İsyanından sonra daha yukarı taşınmak zorunda kaldığı ve şu anki bölgede yani köyün üst kısmında bulunan siyah renkli kayadan adını alarak Karataş olduğu yönündedir (KK 173).

1.4.57. Karsan Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Karsan adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy halkına göre Tunceli bölgesinden gelip köyün bulunduğu yere yerleşen Karsan aşiretinden adını aldığı yönündedir (KK 167).

1.4.58. Kayabaşı Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Kayabaşı adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy, adını coğrafi konumundan alır. Köy, Amasya'nın batı girişinde kayalık bir tepenin girişinde konumlanmasından Kayabaşı adını almıştır. Köy Osmanlılar döneminde kurulmuştur.

1.4.59. Kayacık Köyü: Köyün eski adı Kovay'dır. 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Kovay adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Kayacık, Türkay'a göre Osmanlı arşivlerinde konar-göçer bir Yörük taifesinden bir cemaattir. (Türkay 1979:498) Halaçoğlu da Kayacık cemaatinden bahsetmiş, Turhal Yörüklerinden olan cemaatin varlığına değinmiştir (Halaçoğlu, 2009: 1356).

1.4.60. Kayrak Köyü: Köy, adını kayrak taşından alır. Köyün bulunduğu bölgede bu taştan çokça vardır. Köyün ilk yerleşim yeri olan üst kısmı Rumkuş adı ile geçer. Roma döneminde kurulan köyün daha sonra boşaldığı köye yerleşenlerin ilk başta Rumkuş denilen yere yerleştikleri daha sonra şu an köyün bulunduğu alana taşındıkları ve köyün adının burada bulunan kayrak taşından dolayı Kayrak adı ile anılmıştır (KK 174). 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Osmanlının son dönemlerinde köye yerleşimler olmuştur.

1.4.61. Keçili Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Keçili adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy halkına göre köyün adı köyün girişindeki kayada bulunan keçi resimlerinden aldığıdır (KK 177). Ancak Çavundur boyuna bağlı Keçilü Etraki Cemaati, Amasya Sancağında mevcuttur (Halaçoğlu 2009: 1393). Köyün asıl adı buradan gelmektedir.

1.4.62. Keşlik Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Keşnik adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köyün adının anlamının nereden geldiği tam olarak bilinmemekle birlikte Keşlik cemaatinin varlığı Anadolu'da bulunmaktadır, ancak Amasya sancağına yerleşen bu adla bir cemaat bulunmamaktadır. Köy halkı, köyde eskiden Amasya'nın yöresel yemeği keşkeğin güzel yapıldığı için köyün adının buradan geldiğini söylemektedir (KK 318).

1.4.63. Kızıoğlu Köyü: Tahrir defterlerinde köyün adı Geldiklan Nahiyesine bağlı Karye-i Kır Oğlu adı ile geçmektedir (Ayan ve Işık, 2015: 36). Köy halkı tarafından köye Kızıoğlu denmesinin sebebi olarak el değmemiş, kız oğlu kız anlamına gelen sözden dolayı doğal güzelliğinden bu adın verildiğidir (KK 183). Ancak tahrir defterlerinde köyün adı Kır Oğlu olarak geçmektedir. Büyük bir ihtimalle köy adını

döneminde yaşayan ve lakabı Kır Oğlu olan bir zattan almıştır. Anadolu'ya yerleşen Kır Oğlu adlı bir cemaat veya aşiret adı bunmamaktadır.

1.4.64. Kızseki Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Kırseki adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köyün adı ile ilgili köy halkı tarafından bilinen en yaygın hikâye, düğünü olan bir kızın düğün esnasında önceden sevdalı olduğu oğlana kaçtığı sırada onu arayan köylülerin tarlada çalışan bir kişiye kız görüp görmediklerini sorması sonucu; “ - Kız sekide, orada gördüm” demesi üzerine köyün adının Kızseki kaldığıdır (KK 188). Aslında köyün adının Kırseki olması coğrafi özelliklerden dolayıdır. Köyün bulunduğu bölgenin yeşil ve çokça seki bulunan bir alanda kurulmasından dolayı bu adı almıştır.

1.4.65. Köyceğiz Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Köyceğiz adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy halkı tarafından köyün Selçuklular zamanında çıkan Babailer isyanından sonra öldürülmekten korkan İlyas köyünden kaçanlar tarafından kurulduğu belirtilmektedir (KK 189).

1.4.66. Kutu Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Varay Nahiyesine bağlı Kutu/Cedit adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Ayrıca köyün diğer adı olarak Cedit ismi 1840 nüfus defterlerinde görülmektedir. Köyün adının nereden geldiği tam anlamı ile bilinmemektedir. Köy halkı tarafından bilinen anlamı; küçük, kutu gibi anlamıdır (KK 192). Köy, kuşbakışı da kare biçiminde konumlanmıştır. Köy, Osmanlılar zamanında kurulmuştur.

1.4.67. Kuzgeçe Köyü: Kuz kelimesi kuzey anlamındadır. Köyün eski ismi Kuzkilise'dir. Bu adı almasının sebebi köyde bulunan kiliseden dolayıdır. Köydeki yer isimlerinin bir kısmı hala Ermeni şahısların ismidir. Bu sebepten köyün Roma döneminde kurulduğunun bize işaretidir. Kuzgeçe demelerinin sebebi olarak köyün kuzey yamaçta kalmasından ve geçe kelimesi taraf, yön anlamına gelmesinden kuzey taraf manasında Kuzgeçe denilmesidir. 1840 Nüfus Defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Kuzalan adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52).

1.4.68. Mahmatlar Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Mahmatlar adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Mahmatlar, Anadolu’da birçok yerde yerleşim birimi adı olarak kullanılmaktadır. Kelimenin Mahmut kelimesinden geldiği ve Mahmutlar anlamında olma ihtimali çok yüksektir. Tahrir defterlerinde de Karye-i Mahmudlu adı ile geçer (Ayan ve Işık, 2015: 34). Köy halkı, köyün adının kaynağı hakkında bir şey bilmemektedir.

1.4.69. Meşeliçiftliği Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Köy, Alevi köyüdür ve diğer Alevi köyelerine göre düz sayılacak bir alanda kurulmuştur. Köyün etrafındaki köyler, Sünni köyü olup köye eskiden Kürtler köyü adlandırılması yapılmıştır. Bunun sebebinin etnolojik değil, dini inanışlardan kaynaklandığı aşikârdır. Köyün Osmanlıların son zamanlarında yani 1870 yıllarda kurulduğu tahmin edilmektedir. Köylü arasında köye, eskiden Çerkezoğlu isminin de verildiği söylenmektedir (KK 205).

1.4.70. Musa Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Varay Nahiyesine bağlı Musa köyü adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy halkı, köyün adının nereden geldiğini bilmemektedir. Anadolu’daki aşiret ve cemaatlerin yerleşimlerine bakıldığında Bozok Sancağına yerleşen Musa Beğ Cemaatinden bahsedilir (Halaçoğlu, 2009: 1731). Coğrafi konum olarak yakın olan bu bölge adını bu cemaatten alma ihtimali yüksektir.

1.4.71. Oluz Köyü: Köyün eski ismi Olus’tur. 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Olus adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köyün adı sonra Toklucak olarak değiştirilmiştir. Bu adı vermelerinin sebebi köy halkının küçükbaş hayvancılıkla uğraşmasından dolayıdır. Köyün adı daha sonra Oluz olarak değiştirilmiştir. Olus; oymak, budun anlamına gelmektedir. Oluz kelimesi ise bölge ağzında kova, helke anlamına gelmektedir (KK 211). Köyün adının tekrar Oluz olmasının sebebi söyleyiş kolaylığındandır.

1.4.72. Ormanözü Köyü: Köyün eski adı Mörek’tir. Köy halkı, mörek kelimesinin hayvan barınağı, ot yığını anlamına geldiğini beyan etmektedir. Daha sonra köye Ormanözü denilmesinin sebebi köyün Akdağ’da ormanlık alanda olmasındandır (KK

214). 1840 Nüfus Defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Mörek adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52).

1.4.73. Ortaköy Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Ortaköy adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köyün bu adla anılmasının sebebi Soma, Yördenik, İlgazi ve Köyceğiz köylerinin ortasına düşecek şekilde konumlanmasından dolayıdır. Köy Osmanlılar zamanında kurulmuştur.

1.4.74. Ovasaray Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Varay Nahiyesine bağlı Ovasaray adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köyün bu adla anılmasının sebebi konumundan dolayıdır. Düz bir alanda, ovada bulunmasından ova adını almıştır, köyde bulunan Küçük Tepe adlı yerde eski bir saray kalıntısı olduğu için Ovasaray adı ile anılmıştır (KK 220).

1.4.75. Özfindıklı Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde köyün adı geçmemektedir. Ancak Tahrir defterlerin bu köy Ezinepazar Nahiyesine bağlı Mezra-i Sekü ve Fınduklu adı ile mezra olarak geçmektedir (Ayan ve Işık, 2015: 37). Öz sıfatını alması merkezde bulunan fındıklı mahallesi ile karıştırılmamasındandır.

1.4.76. Saraycık Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Saraycık adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy, adını Roma döneminden kalan saraydan alır. Sarayın kalıntıları köyde mevcuttur. Köyün tarihi Roma dönemine kadar dayanmaktadır (KK 226).

1.4.77. Sarayözü Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Sarayözü adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Halk arasında köyün eski isminin Sırayüzü olduğu ve bu adın dağ yamacında yani yüzde yer almasından kaynaklandığı belirtilmektedir (KK 229). Resmi kayıtlarda Sırayüzü tabiri hiç geçmemektedir. Tahrir defterlerinde Karye-i Saray Özü adı ile geçer (Ayan ve Işık, 2015: 38).

1.4.78. Sarıalan Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Sarıalan adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Sarı sıfatı, Amasya'daki birçok

köyde kullanılmıştır. Bunun nedeni Ezinepazar ve Hakala Nahiyesine bağlı olan köylerde meşe ormanlarının bulunması ve sonbaharda yaprakları sararan ağaçların geniş bir alana sarı rengi katmasından kaynaklanmaktadır.

1.4.79. Sarıkız Köyü: Köy, 1840 Nüfus Defterlerinde geçmemektedir. Bunun sebebi köy eskiden Yağcıabdal köyüne bağlı bir mezra iken daha sonra köy olmasıdır. Bundan dolayı nüfus defterlerinde Yağcıabdal'a bağlı olarak geçer. Köy adını, Sarıkız adlı evliyadan alır. Yalnız evliya mı efsane mi? tam olarak bilinmemektedir. Efsaneye göre bölgenin fethedilmesi esnasında askerlere yardım eden sarı saçlı bir kızın burada şehit edilmesinden dolayı bu adla türbesi yapılmıştır (KK 236, KK 237). Bölge halkı, bir yakını öldüğünde burada kurban keser ve yemek dağıtır.

1.4.80. Sarımeşe Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Efte adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Pontus döneminden kalma bir köydür. Köye daha sonra Sarımeşe denmesinin sebebi bölgedeki meşe ağaçlarının yaprakların sonbaharda sararmasından dolayıdır. Köye Sarımeşe adının verilmesi olayı köy halkı tarafından dönemin valisinin köyü ziyaretinin sonbahara denk gelmesinden bölgedeki meşe ağaçlarının yoğun sarılığından bu adın verildiği anlatılır (KK 242).

1.4.81. Sarıyar Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Morami adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Halk arasında Moramu olarak kullanılmaktadır. Köyün tarihi Rontus dönemine kadar dayanır. Sarıyar adını coğrafi konumundan dolayı alır. Köy, ağırlıklı olarak sarı sıfatını alan Ezinepazar tarafındaki yerleşim yerlerinin özelliğinden alır. Meşe ağaçlarının yoğun olduğu bir bölgeden dolayı sarı sıfatını almıştır. Yar kelimesinin uçurum anlamına gelmesi, ancak bölgede uçurum olmaması aslında yöresel ağızda yar veya yarma sözü ham yol, torak yol, kanal anlamında da kullanılmasıdır. Bu sebepten köy, Sarıyar ismini meşe ağaçlarının sarılığından ve ham yollardan dolayı almıştır (KK 246).

1.4.82. Saz Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Saz adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köye Saz denilmesinin sebebi bölgede bulunun sazlık alanlardan dolayıdır (KK 248).

1.4.83. Sevincer Köyü: Sevincer köyünün adının kaynağı hakkında kesin bir bilgi yoktur. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Sevincer adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Hüseyin Hüsamettin' in Amasya Tarihi adlı eserinin 1. cildinde dönemin âlimlerini tanıtırken Sevincer köyünden bahsetmektedir (Hüsamettin, 2004 : 55).

1.4.84. Sıracevizler Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Yördenik adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Yördenik adı, köyde yaşayan Yordan adlı bir Rum'dan gelir. Köyün adının Sıracevizler olarak değiştirilmesinin nedeni ise şu an köyde bulunan yolda yan yana sıralanmış ceviz ağaçlarının olduğu mevkiye de adını veren ceviz ağaçlarıdır. Köyde bulunan Darkaya mağarası küçük bir yerleşim birimi gibi bölmelerden oluşmaktadır (KK 254).

1.4.85. Şeyhsadi Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Şeyhsadi adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Halk arasında Şışodo adı ile anılır. Köy, adını köyde türbesi bulunan Şeyh Şabeddin Çelebi'den alır (KK 257).

1.4.86. Tatar Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Tatar adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köyün hemen yakınında da Uygur köyü bulunmaktadır. Köy halkının Tatar göçmeni oldukları söylenmekle birlikte kaynaklarda Kıpçak boyundan Tatar adlı bir cemaat Amasya Sancağına yerleşmiştir (Halaçoğlu, 2009: 2171). Köy adını bu cemaatten almıştır.

1.4.87. Tuzluçal Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Soma adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Soma adı Rumcadan gelmektedir. Köy, Pontuslular zamanından kalmaz. Köye Tuzluçal denmesinin nedeni ise tuzla anlamında da kullanılan çorak, verimsiz topraktan ve çal (tepe) kelimesinin birleşmesi sebebiyledir. Tuzluçal denmesi coğrafi özelliklerden dolayıdır. Köyün kuruluşu hakkında anlatılan bir hikâyede, yukarı pınar denilen yerde köy ortada yokken çobanın biri hayvanlarını götüğü sırada bir tekenin yukarı pınara gelerek suyu bulduğu ve daha sonra çoban ve ailesinin buraya yerleşmesi ile köyün kurulduğudur (KK 263).

1.4.88. Tuzsuz Köyü: Eski bir Rum köyüdür. Köy halkı, mübadele döneminde köye yerleşen Selanik göçmenlerinden oluşur. Köyün adının nereden geldiği konusunda köy halkı arasındaki en yaygın rivayet, köy merkezinde bulunan pınarın suyunun karasu olarak adlandırılan tadı tuzu olmayan suya tatsız, tuzsuz su demeleri sonucu köyün adının Tuzsuz kaldığıdır (KK 267).

1.4.89. Uygur Köyü: Köy, adını Eratna Beyliği zamanında Ebu'l Gazi Bahadırhan ordusuyla kışladığı bölgede kurulan yer, Uygur adını almıştır. Eratna Beyliğinin askeri unsurlarının çoğu da Uygur Türklerinden oluşmaktadır. Uygur adının kaynağı bu olaydır. Orada kalan unsurlar köyü kurmuşlar ve köye yerleşmişlerdir (KK 269). 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Uygur adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

1.4.90. Ümük Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Ümük adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köy, coğrafi konumuna göre bu adı almıştır. Ümük; boğaz, soluk borusu anlamında olup köy konum olarak iki dağ arasında, boğaz kısmında konumlandığından bu adı almıştır. Halk arasında ise koyun anlamına gelen ühük kelimesinden ümük olduğu kanaati yaygındır (KK 272).

1.4.91. Yağcıabdal Köyü: Köy, Asiabdal köyü ile aynı zamanda kurulmuştur. Köyü oluşturan unsurların Adana bölgesinden Amasya sancağına gelen Abdal adlı bir cemaatin varlığından söz edilir (bk. Hasabdal). 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Yağcıabdal adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köyün kuruluşu hakkında Yayı Abdal adlı bir şahsın yayını çektiği ve attığı okun köyün konumladığı bölgeye düştüğü ve köyün oraya kurulduğu hakkında bir hikâye anlatılır. Köyün eski ismi Yayıabdal'dır. Yayı denmesinin sebebi de bu olaydır (KK 281).

1.4.92. Yağmur Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Yağmur adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Amasya'ya en yakın köylerden biridir. Adının kaynağı hakkında fazla bilgi yoktur. Halk arasında en yaygın bilinen anlatı, köye fazla yağmur yağması ve su kaynaklarının bol olmasından dolayı bu adın verildiğidir (KK 284).

1.4.93. Yassıçal Köyü: Köyün eski adı Ebemü'dür. Halk arasında da hala bu adla kullanım yaygındır. Köye Ebemü denmesi hakkında çeşitli anlatılar mevcuttur. Köyde eskiden büyük bir çiftlik olduğu ve ebe kadınların sadece burada olduğu için köye bu ad verildiği bunlardan biridir (KK 285). Diğer, bu hikâyeye yakın olarak köyde bir ebe kadın olduğu köy halkı tarafından sevildiği ve diğer köylere bile doğuma gittiği için Ebemü adının köye verildiğidir (KK 286). Diğer bir hikâye ise, köyde yaşlıların fazla olması, bunların çoğunun kadınlardan oluşmasından dolayı ebe kelimesinden köye Ebemü denilmiştir (KK 287). Köye Yassıçal denilmesinin sebebi ise coğrafi özellikten dolayıdır. Köy, yüksek bir dağın üstünde düz bir alanda konumludur. Bu sebepten dolayı Yassıçal adı verilmiştir. Köyün tarihi çok eskiye dayanır. Roma döneminden kalma bir sunak köyde hala ayaktaadır. Köy halkı bu bölgeye Zeus Tapınağı adını vermiştir. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Ebemi adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51).

1.4.94. Yavru Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Geldiklan Nahiyesine bağlı Yavru adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köy, Pontus Devleti zamanında kurulmuştur. Köyde bir kale mevcuttur. Köye yavru denmesinin sebebi olarak köyün yapı olarak Amasya'ya çok benzediği ve onun yavrusu manasına gelecek şekilde Yavru köyü denilmesidir (KK 289).

1.4.95. Yeşildere Köyü: Köyün eski ismi Cabuderesi'dir. Bu adla anılmasının sebebi köyde ağalık döneminde Cabu Kâhya adlı birinin olduğu içindir. Köyün önceden Hasabdâl ile bir olduğu sonra ayrılarak Yeşildere adını aldığı köy halkı tarafından söylenmektedir. Yeşildere adını da ırmak kenarında olduğundan coğrafi özelliğinden almıştır (KK 290).

1.4.96. Yeşilöz Köyü: Köyün eski adı Girap'tır. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Girap adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köyün tarihi çok eskiye dayanır. Roma döneminden kalma bir köydür. Girap kelimesi Rumca bir kelimedir. Köye Yeşilöz denmesinin sebebi coğrafi özelliklerindendir. Yeşil bir olanda olan köy Yeşilöz adı ile anılmıştır. Halk arasında ise hala Girap adı kullanılmaktadır (KK 292).

1.4.97. Yeşil Yenice: Köy şu an Amasya'nın bir mahallesidir. Köyün eski adı Yenice olarak geçer. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Yenice adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Yeşil sıfatının verilmesi ise köyün yeşillik bir alanda, meyve ağaçları ve üst kısmında ormanlık bir alanın bulunmasından dolayıdır. Köyde anlatılan başka bir hikâyede köyün eski adının Hırdalaş olduğu bu adı almasının sebebi olarak köye yerleşen Türklerin Ermenilerle mücadele ederken kavga etme anlamına gelen hırlaşma ve dalaşma sözünden geldiğidir (KK 294). Ancak köy halkının birçoğu bu hikâyeyi doğrulamamaktadır. Başka bir hikâyede Hacı Dede adlı bir zatın dut ağacı dalından yaptığı oku atması ve düştüğü yerde yeşermesi sonucu köyün buraya kurulduğu anlatılmaktadır (KK 295).

1.4.98. Yıkılğan Köyü: 1840 Nüfus Defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Yıkılğan adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Köye Yıkılğan denilmesinin sebebi olarak Aydınlık ve Kızıl Kışlacık köylerini de içine alan olayda, eskiden kervanların bu bölgeye geldiğinden eşekleri olanların Aydınlık (Merkebkışlacığı), katırları olanların Kızılkışlacık (Katırcıkışlacık), yaya olanlarında Yıkılğan'da konakladıkları için bu adla anıldığıdır. Köye yıkıl-kal anlamına gelecek şekilde bu ad verildiği yönünde bir rivayet mevcuttur (KK 297, KK 298).

1.4.99. Yıldız Köyü: Gözlek köyü ile bir iken ayrılarak adını Yıldız olarak almıştır. Köye Yıldız denilmesinin bir manası yoktur. Köyün eski ismi Bedenüs'tür. İsmi eskiden köyde yaşayan bir Ermeni vatandaşından almıştır (KK 301). Köyü ilginç kılan ise Amasya halkı arasında köy, Kötüköy olarak bilinir ve bu adla anılır. Köy halkı tarafından köye neden kötü denildiği anlatılmamıştır. Ancak köye kötü denilmesinin sebebi olarak bir hikâye halk arasında anlatılır: Köyde yaşayan bir Ermeni oğlanın Türk kızına âşık olması ve onunla evlenmek istemesi üzerinde kızın ailesi tarafından oğlanın başının ezilerek öldürülmesi sonucu olayı gören yaşlı bir kadının “ – Ne kötü köysünüz!” serzenişinden çıktığı anlatılmaktadır (KK 300).

1.4.100. Yolyanı Köyü: Köyün eski adı Heniske'dir. Rumca bir kelime olup köy, Roma döneminden kalmadır. 1840 Nüfus Defterlerinde Ezinepazar Nahiyesine bağlı Heniske adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 51). Köye Yolyanı adının verilmesinin nedeni anayol yanında olduğu içindir.

1.4.101. Yuva Köyü: Köy adını Üçokların Deniz Han Oğullarından Yıva boyundan alır (KK 309). Köy halkı arasında ise köye yuva denilmesinin sebebi olarak coğrafi özelliğinden köyün düz bir alanda yuvaya benzer bir çukur içine kurulması anlatılır (KK 310). Ancak köy adını direkt olarak ait olduğu boydan almıştır.

1.4.102. Yuvacık Köyü: Köy, halk arasında Cığcığ adı ile anılır. Cığcığ adının kaynağı şu an Amasya'nın bir mahallesinin adını taşıyan Şeyh Cui Hazretleridir. Cui adı, Cığcığ olarak kullanılır. Şeyh Cui'nin türbesi de köyde bulunmaktadır. Köyün arazilerinin büyük kısmı şehre mahalle olmuş ve yapılaşmıştır. Şehre yakın olması ve konumu itibari ile etrafının tepelerle çevrili olmasından yuvaya benzetilerek Yuvacık adı ile anılmıştır (KK 306).

1.4.103. Ziyaret Beldesi: Amasya'nın tek beldesidir. Halk arasında Ziyere adı ile anılır. 1840 Nüfus Defterlerinde Hakala Nahiyesine bağlı Ziyere köyü adı ile geçer (Gür ve Kahrıman, 2012: 52). Ziyere denmesinin sebebi bölgede bulunan evliya mezarlarıdır. Ziyere beldesinin içinde ve etrafında evliya türbeleri sayıca fazla olduğundan bu ad ile anılmıştır. Ziyere kelimesi ziyaret etmek anlamına gelmektedir (KK 312).

1.5. Ad Verme

Ad, somut ve soyut olan varlıkların varoluşlarını gerçekleştirmek ve içselleştirmek için ortaya çıkmıştır. Ad verme insanoğlu ile var olmuş ve nesiller boyu kültürün üst katmanını oluşturarak devam edegelmiştir. Ad verme ile somut olan kavramlar içselleştirilirken, soyut olan kavramlar nesnelleştirilerek somuta aktarımı yapılmıştır. Karşılaşılan ve hissedilen kavramlara mensubiyet katmak için ad verilmiş, verilemeyen kavramlar ise genel olarak “şey” kelimesi ile anılmıştır. İnsanın önemli bir yönü, anlamak ve anımsamaktır bunun için zihin, kavramları anlamlandırır ve adlandırır.

Gülcan Çolak Bostancı, ad vermenin perde arkasını şu sözlerle dile getirmiştir: Düşünmek ve ifade etmek; sadece ilişki ve iletişim içinde olunan diğer insanları değil, aynı zamanda doğada yer kaplayan her varlığı zihinsel coğrafyada sınıflandırma uğraşlarıdır. “Yağmur” ile yaşanan ilk tecrübe, yağmuru fiziksel ve

işlevsel nitelikleriyle anlamayı, yağmura kendi gerçekliğinde bir yer vermeyi ve onu adlandırmayı da gerekli kılmıştır. Anlama süreci; “şeyler” e dair düşünce, duyu, tasarım ve hayallerin de anlaşılmasını, adlandırarak sınıflandırılmasını kapsamaktadır. Evren en küçük ayrıntısına kadar bir düzen ve uyum hâlinde olabilir, fakat evrenin insan tarafından anlaşılması ve adlandırılması bitmiş değildir. Dolayısıyla insanın herhangi bir varlığa ya da kavrama isim vermesi, insanoğlunun zihinsel serüveni adına yeni bir keşiftir, yeni bir düzenleme ve belirginleştirmedir, diyebiliriz.

Varlığın zihinsel ve fiziksel bir gerçeklik içinde anlaşılması ve düzenlenmesi, anlamın ifade edilmesi, ifade edilenlerin yeni gerçeklikleri hem biçimlendirmesi hem de bu yolla biçimlenmesi, birbirinden ayrı etkinlikler değildir. Bu yüzden ki önemli bir kültür unsuru olan dil, insan zihninin şifresidir. Kelimeler, kelimelerin kazandığı anlamlar, her türlü söz kalıbı insanların algılayış, duyuş, görüş ve hissedişlerinin gerçekliğini barındırır. Bu olgunun bünyesinde ve arkasında toplumsal ve psikolojik nice damar yer almakta ve bu damarlarda toplumların ruhu yaşamaktadır (Bostancı, 2009: 363).

Vendryes kelimeyi, düşüncenin kapsadığı ya da değindiği her şeye ortaklık belgesi olarak tanımlar. “*Kelime, düşüncenin yerine geçer ve düşüncenin tılsımını ve cezbediciliğini de kazanır*” (Vendryes, 2001: 32).

Paul Connerton, toplumsal hatırlamanın temeli olarak yer adlarını görür. Halklar geçmişinde yaşadıkları ve zihinlerinde yer eden olayları ve bu olaylarda etken olarak yer alan kahramanlara içselleştirdikleri kültürel ürünlerin adlarını vererek bir varoluş belgesi düzenlerler. Kültürel bellek de bu şekilde oluşmuş olur (Işıkhani, 2008: 1).

Ad vermenin ne zaman başladığı sorusuna, insanoğlunun var olması ile başlamıştır diyebiliriz. Ad vermenin arkasında psikolojik unsurlar bulunmasının yanı sıra baskın olarak sosyolojik unsurlar da dikkate değerdir. Kültürel bellekte sorgulanan ad verme geleneğini kültürel belleğin ilk ürünleri olan mitlerde aramak bize ışık tutacaktır. Zıtlıklar üzerine kurulan mitlere insanın kendini ve doğayı anlamlandırma çabasıdır diyebiliriz. İnsanoğlu kendini ve doğasal olayları anlamlandırırken kavramlara

kutsallık yükleyerek anlamlandırmaya çalışmıştır. İnsanoğlu çevresindeki kavramları anlamlandırmak için ad verir ve bu sayede kültürel belleğin temelini oluşturur. Dünya uluslarının tamamında adlar kültürel bellek unsurlarıdır, çünkü kavramlara düşüncenin dışı uzanımı olan dil ile maddi bir değer verilir.

1.6. Türklerde Ad Verme Geleneği

Ad verme dediğimizde aklımıza ilk önce kişilere verilen adlar gelir. Sedat Veyis Örnek, Budunbilim Terimleri Sözlüğü'nün ad maddesinde adı, “insanın toplumsal ve bireysel kişiliğinin yanı sıra büyüsel ve gizemsel gücünü de belirten bir simgesi olarak tanımlamıştır (Örnek, 1973: 2).

Halklara ait kültürel ve düşünsel gerçekler bir dilin en önemli unsurudur. Şahıs isimleri de bu vazgeçilmez unsurun ilk sırasında yer alır. Şahıs isimleri ile kişilere yüklenen roller, ismin verdiği büyüsel beklentisi arkasında harflerle perdelenmiş başka bir zihinsel dünyayı gözler önüne sermektedir (Bostancı, 2001: 364).

Ad verme geleneği bir kişinin vücudunu tamamlayan organlar gibi düşünürsek ad, o kişinin kolu, bacağı yani vücudunun ayrılmaz bir organıdır (Erkman, 2000: 37).

Eski Mısır inanışlarına göre varlık yani insan, “Ben ve Ad” kelimelerinden var olur. Bir şeyin ismi, ona yani varlığına özdeş olduğundan manevi varlıkların ya da kişilerin adını bilmek onu tanımlayarak ve anlamlandırarak hükmetmek anlamına gelmektedir, bu açıdan bakıldığında isimler bir varlığı belirtmeye yarayan sadece bir sembol ya da bir işaret değildir (Üçok, 2004: 49).

İsimle özdeşleşen varlığa ulaşma ve sahiplenme hissi aynı zamanda o varlığa karşı duyulan nefret ve korkuları da barındırır. Dünyada, uzak kalınmak istenen ilk varlık olan şeytanın ismini anmaktan kaçınmakla başlanır ve ismini söylemekle ona seslenilmiş olduğu inancı zihinlerde yer etmiştir (Aksan, 1995: 420).

Geleneksel toplumlarda ad verme hayat yarışının başlaması anlamına da gelir. Verilen ada göre kişinin hayat çizgisine yön verilmeye çalışılır. Her şey adı kadar vardır ve var olacaktır. Ad kişinin varlık sebebi ve kendisinin istenilen öğretiye

götürmede yardımcı olacak İlahi yardımcısıdır. Sosyal örgütlerde, sosyalleşmenin temeli aidiyettir ve bu aidiyetin ilk basamağı verilen veya alınan addır. Meşruluk ad ile kazanılır.

Türkler arasında ad verme etrafında oluşan pratik ve uygulamalar için Orhan Acıpayamlı, “Türk Kültüründe Ad Koyma Folklorunun Morfolojik ve Fonksiyonel Yönlerden İncelenmesi” başlıklı makalesinde, eski Türk inanç sisteminde ad vermenin önemli bir gelenek olduğu vurgusunu yapar (Acıpayamlı, 1992: 3). Orhan Şaik Gökyay, “Dedem Korkud Kitabı” adlı yapıtında eski Türk inanç sistemindeki ad verme geleneğinin, kahramanların adlarının onların ruhunu yansıttığını ifade eder (Gökyay, 1973: 172).

Türklerde ad verme geleneğine bakmak, bir şablon oluşturmak için ilk önce Türk destanlarında bu olgunun izini sürmek gerekir (Çelik, 2005: 56).

Bir ad, taşıdığı karakterin ve karşıladığı anlamın kişinin toplum içerisindeki statüsünü ve gelecekte elde edeceği başarının sembolik gücünün temelini oluşturur. Ad, aslında insanın tinsel sembolüdür. Özetle adın manasal gücünün kişinin kaderini oluşturacağına inanılır (Örnek, 1975: 10).

Destanlarda ad verme toplumda yer edinme anlamına gelmektedir. Adın işlevinden ziyade anlamı da kişiye yüklenerek karakter oluşturulmaya çalışılır. Destanlarda ad verme törenlerle yapılır. Dede Korkut kitabının birinci hikâyesi Dirse Koca Han Oğlu Boğaç Han Destanı, üçüncü hikâye Dirse Han Oğlu Bamsı Beyrek Destanı, Oğuz Kağan destanının giriş bölümü ve Manas destanının Manas’ın ve Semetey’in Doğuşu bölümlerindeki ad verme ulu kişinin önderliğinde yapılan törenle yapılmıştır.

Kahramanlar metinlerde bir olay karşısındaki reaksiyonlarına göre ad alırlar. Mehmet Yardımcı, “Manas Destanında Geçen Halk Kültür Değerlerinin Günümüzdeki İzleri” başlıklı makalesinde Manas Destanı’ndaki; doğum günü veya dönemine rastlayan önemli olayların çocuklara verilen isimlere yansıdığını vurgular. Aş Töreninde doğana “Aşbergen”, konuk geldiğinde doğana “Konok Keldi”

isimlerinin verildiğine, bazen de doğan çocukların doğdukları yerlerden hareketle ad alabildiklerine değinir. Yardımcı, Manas Destanı'nda kül tutup doğmuş çocuğa Külçoro, kan tutup doğmuş çocuğa Kançoro adlarının verildiğini de dile getirmektedir (Yardımcı, 1996: 10).

Abdülkadir İnan, “Dede Korkut Kitabında Eski İnançlar ve Gelenekler” başlıklı makalesinde Türklerde, çocuğun ad alması için baş kesip kan dökmesi sonucu ad aldığı üstünde durur (İnan, 1966: 152).

Dede Korkut hikâyelerinden Kam Püre Oğlu Bamsı Beyrek Boyu'nda, Kam Püre'nin oğlu, bezirgânları kâfirlerden kurtararak kahramanlık gösterir ve oğlunun kahramanlık gösterdiğinden haberi olmayan baba, bezirgânın oğlunun elini öpmeye kalkışınca Kam Püre ile bezirgânlar arasında geçen:

- Mere benüm oğlum baş mı kesdi kan mı dökdi?
- Beli baş kesdi, kan dökdi, adam ahtardı.
- Mere bu oğlana ad koyasınca var mıdur?
- Beli sultanum artukdur.

Konuşmalardan anlaşılacağı gibi ad almak için bir kahramanlık göstermek gerekirken aynı zamanda toplum içinde bir statü kazanmak için de kahramanlık göstermek gerektiği anlaşılmaktadır (Ergin, 2006: 120).

Pay Püre, Oğuz Beylerini konuk eder ve Dede Korkut gelip:

- Sen oğlunu Bamsam diyü ohşarsın
- Bunun adı boz aygırlu Bamsı Beyrek olsun
- Adını men virdüm yaşını Allah virsün (Ergin, 2006: 121).

Statü kazanan kahraman, adını törenle alarak kutsanmıştır.

Basat'ın Tepegöz'ü Öldürdüğü Boy adlı hikâyede Dede Korkut, Aruz Koca'nın aslan tarafından büyütülen oğluna:

Oğlanum sen insansın, hayvan ile musahib olmagıl

Gel yahşı at bin, yahşı yigitler ile eş yort

Ulu kardaşun adı Kıyan Selçükdür

Senin adun Basat olsun

Adını men virdüm yaşını Allah virsün (Ergin, 2006: 121).

Diyerek çocuğun karakterine uygun bir ad verir.

Mirali Seyidof'un "Bazı Abidelerde ve Halk Edebiyatı Numunelerinde Ad Koyma Âdetinin Kalıntıları Hakkında Mülahazalar" başlıklı makalesinde Basat adının özellikleri ve verilışı ile ilgili açıklama yapılmıştır. Seyidof, Dede Korkut'un Basat adını vermesinin tesadüfi olmadığını kamışlıktan çıkıp at basması sonucu verildiğine işaret eder (Işıkhana, 2008: 13).

Oğuz Kağan Destanında sefere esnasında karşılaştığı kavimlere yaptıkları işlere ve özelliklerine göre "Muval", "Uygur", "Kanglı", "Kıpçak", "Kalaç", "Karluk" adlarını vermektedir. Oğuz Kağan destanı adını taşıyan Uygur anlatısında Oğuz Kağan, komutanlarına "Saklap", "Kıpçak", "Karluk", "Kalaç", "Kanga" adlarını vermiştir. Metinlerin tamamında ad verilirken bir olay ve özellik ön plana çıkmış, rastgele ad verilmemiştir (Işıkhana 2008: 14).

Türk geleneklerinde verilen adla müsemma olmasına özen gösterilir. Biz destanlarda kişilere verilen ad verme geleneği üzerinde kısaca durduk. İnsan dışı kavramlara ad verilirken belirli bir gelenek görünmemekle birlikte kişilere verilen adlardan hareketle somut ve soyut kavramlara verilen adları irdelediğimizde bu kavramlara da insanlar gibi özelliklerine göre ad verilir. Özellikle mekânlara verilen adlar şekil veya mistik bir olay ile bağlantı kurularak verilir. İnsan yaşadığı mekândan ayrı düşünülemez. Mekân insanın karakterine hatta yüz şekline kadar etki eder, çünkü insanı olgunlaştıran ana unsur mekândır. Kahraman adını alırken yaşadığı olaya ve olayın olduğu mekâna göre alır. Maneviyat mekâna göre şekillenir ve insanı sarar.

Türk destanlarında mekân iki farklı şekilde karşımıza çıkar. İlk olarak mekân belirlenmiş bir yer olmasıdır. Bu belirlemede mekânın adı da olacaktır. Oğuz Kağan destanında belirgin mekân olarak geçen yerlerden biri Buz Dağı'dır. Bu dağa "Buz" adının verilmesi ululuk kavramıyla açıklamak mümkündür. Türk mitolojisinde yüksek yerler ulu olarak değerlendirilir. Buz Dağı'nın büyük bir dağ olmasından hareketle üzerinde sürekli kar bulunması hasebiyle bu ad verilmiştir. "Oğuz Kağan her zaman bir alaca ata binerdi. O bu atı pek severdi, Yolda bu at gözden kaybolup kaçtı. Burada büyük bir dağ vardı. Üstünde don ve buz vardı. Onun başı soğuktan apak idi. Onun için adı Buz Dağ idi. Oğuz Kağan'ın atı bu Buz Dağ'ın içine kaçtı, gitti." Destanda Oğuz Han'ın akın yolu üzerinde, ulu bir dağmış gibi görünen bu karlı dağların köklerini, eski Türk dini ile düşüncesinin, çok eski çağlarında aramak gerekir. Altay Şamanları istedikleri kadar davul yapamazlardı. Şamanın kaç davul yapabileceği, Buz Dağı'ndan buyrulurdu. Göktürk çağından önceki Çin kaynakları, bir kadının ağzına düşen bir dolu tanesinden gebe kaldığını, haber veriyorlardı. Prof. Abdulkadir İnan, bu kadından olan çocuğu, "Buz Han" adlı bir Türk tanrısı ile ilgili göstermiştir (Ögel, 2006: 31).

Destadaki diğer bir belirgin mekân Çürçet Şehri'dir, "Yine bir gün gök tüylü, gök yeleli erkek kurt durdu. Oğuz Kağan da durdu ve çadırını kurdurdu. Bu, tarlasız ve çorak bir yerdi. Buraya Çürçet diyorlardı. Büyük bir yurt idi; atları çok, öküzleri ve buzağıları çok, altın ve gümüşleri çok, cevahirleri çoktu. Burada Çürçet Kağan ve onun halkı Oğuz Kağan'a karşı geldiler." Buradan hareketle Çürçet şehri, mekân olarak ismini şehre hükmeden kağandan almıştır. Bir nevi kişi adını şehre vererek ölümsüzlük kazanmak istemiştir. Bunu ad verme geleneğinde anımsanma yani toplumsal hafızaya dâhil olma özelliği ile açıklayabiliriz.

Kişiler kendi adlarını mekânlara verirken bazı durumlarda da mekânlar adlarını kişilere verir. Örneğin Hun hükümdarı Attila'nın adının Oğuz Kağan destanında da geçen İtil Nehri'nden geldiği düşünülmektedir. İtil'in Hunca adının "Etil" olduğu ve "Etili" anlamına gelecek şekilde verildiği düşünülmektedir (Yılmaz, 2016 : 152).

Destanlarda ikinci olarak mekân, belirsiz olarak karşımıza çıkar. Belirli mekânlar da adlarını fiziksel özelliklerine ve psikolojik perde arkasına göre almıştır. Oğuz Kağan

destanında mekân genelde siliktir. Belirgin yer adları, birkaç şehir ismi dışında neredeyse yok gibidir. Bir yer, bir orman, bir göl, bir şehir vb. ya da yurt, sağ yan, sol yan, doğu tarafı, batı tarafı, dört bir taraf gibi belirsiz bir şekilde karşılanır (Balkaya, 2008).

Dede Korkut destanlarında geçen yer adları genellikle yerin özelliğine göre verilmiş adlardır. Kazılık Dağı, Dirse Han oğlu Boğaç hikâyesinde sıklıkla kullanılan bu mekân, Taşkent ve Sayram arasında küçük bir dağ, ismini "Kazılık" adını aldığı bilinmektedir. Kazılık, Yigenek Beğ'in babasına da ad olmuştur. Hemen hemen bütün hikâyelerde "yelesi kara kazılık at" tan bahsedilmektedir. Barthold, Kafkasya'da cins atların bulunduğu ve yetiştiği bir yer olduğunu belirtir.

Bayındır Hanun güyegüsil

Türkistan'ın direği

Amıt Suyu'nun aslanı

Karaçuğun kaplanı

Azeri yazar Şamil Cemşidov, Destan kahramanlarından Karaçuk Çoban 'ın adını yaşadığı mekândan yani Karaçuk'tan aldığını belirtir (Cemşidov, 1990: 45-46,56-57).

Destanlarda geçen adların çoğu Azerbaycan'da bulunmaktadır. Bayat, Karadağ, Demirkapı, Derbendi, Gökçedag, Alınça Kalesi, Berde, Gence, Dereşam gibi isimlerden hareketle Azeri tarihçiler, Oğuzların hakiki vatanının burası olduğunu iddia ederler. Bu görüşe göre Ahmed b. Muhammed' in Tevarih-i Âlem eserinde "Oguz Han, Şirvan'ı, Arran'ı, Mugan'ı tuttuktan sonra Ugan sahasına gelir ve savaşçılara emreder ki, nere bir atak toprak götürüp bir yere döksünler, iki eteğini dolduran da Oğuz Han'ın kendisi olur. Neticede büyük bir tepe yapılır ki buna Azerbaycan adını verirler. Anlamının kuvvetliler yeri olduğudur." Buradan anlaşılacağı gibi insan kendi vasıfları ve adlarını da bir yere ad olarak verebiliyor. Bunun altında faniliğin eziciliği karşısında ebedileşme özgürlüğü yatmaktadır. Bu

olguyu keşiflerde ve buluşlarda da görmekteyiz. Keşfedilen birçok yere Batı dünyasında da keşfedenin adı verilmiştir.

Eski Türkçede “il” ya da “el” kelimesi Thomsen'a göre siyasi bakımdan müstakil, muntazam ve teşkilatlı bir millet anlamına gelmektedir. Dede Korkud kitabında da il sözü umumiyetle aynı şekilde siyasi teşkilata sahip olan "Oğuz Eli" biçiminde geçmekte olup, bazen bir coğrafyayı da ifade etmektedir. Oğuz veya Oğuz Eli olarak açıklanan siyasi teşekkülle haizdir. Burada geçen Oğuz Eli yer adı ile boylarının adını hükmettikleri alana verdiğini görebiliriz (Bulduk, 1990: 249).

Destanlarda geçen Ala Dağı, Oğuzlarının ava çıktığı bir mekân olup Kazılık veya Karaçuk Dağı gibi yerin vasıflarına göre isim almıştır.

Dede Korkut destanlarında adı geçen toponimler içerisinde en çok Derbent mekânına ait addır. Destanın ikinci ve üçüncü bölümünde Derbent adı “Kapulu Dervend”, “Demir Kapu Dervend”, “Kara (Böyük) Dervend” olarak adlandırılmıştır. Salur Kazan’ın Evinin Yağmalandığı Boyu Beyan Eder hikâyesinde şu şekilde söylenmektedir: “Kazanın Kapulu Derbendde 10.000 koyunu vardır.” Destanın sonlarına doğru şöyle söylenmektedir: “Demir Kapı Dervenddeki Demir Kapıyı depüp alan, altmış tutam ala gönderenin ucunda er böyürden kıyan Selçuk oğlu Deli Dondar Çapar yetti.” Derbent kelimesinin anlamı iki dağ arasındaki dar geçit yani boğaz anlamındadır. Bu yerlere toponomik özelliklerine göre ad verilmiştir (Ahmedova,2016).

Destanlarda orman, dağ, akarsu, bozkır gibi mekânlar; kahraman, bu mekânlara girdiği ve onlara hükmettiği ya da ezildiği anda destan metnine belirgin bir mekân olarak halk anlatılarında kahramanla ilgili akışın bir parçasına sahipse eserde var olur. Folklor, sadece amprik mekânla ilgilenir. Bu mekânların haricinde kalan her şey anlatının konusu olamaz. Bu nedenle folklorda iki olay sahnesi (theatre) paralel zamanlı olarak farklı yerlerde ortaya çıkmaz (Tanyel, 1990: 8).

Türk destanlarında mekân, karşımıza genelde geniş bir alan olarak çıkar bu da vatan kelimesi ile karşılanır. Vatan toprağa vurulan damga niteliğinde olup üstünde

yaşayan insanla özdeşleşir. Her ad, ait olduğu topluluk için yaşanılan toprakla ilgili ayrı bir anlama ve öneme sahiptir. İnsan toplulukları arasındaki ilişkinin gelişme sürecini, vahşi doğanın kullanım şekillerini, bu ortamda yaşanılan ve hafıza kazınan yer adları muhafaza eder. Bunun sonucu olarak yer adlarını tespit ve tahlil etmek için başlangıcından itibaren zaman ve mekân eksenleri üzerinde varoluşları, süreçleri, çevreye yayılmaları, bulundukları toprak parçasını “vatan” haline getirişleri, yaşam tarzları, fikir dünyaları, kısaca kültürleri hakkında bize ışık tutan bilgilere erişebiliriz (Şenel, 1984: 164).

Anadolu'daki şu an bulunan yer adlarına bakıldığında geçmişin hikâyelerine ulaşılabilir. Günümüzde Anadolu'da yaşayan Bayındır, Kınıklı, Karaevli (Karaevli > Karaali > Karalı), Afşar <Avşar, Karahisar gibi yer adları XVI. yüzyılda da geçmektedir. Buradan Oğuz boylarının süre gelen zaman içinde Anadolu'da yaşamaya devam ettikleri sonucuna ulaşabiliriz. Ayrıca bu boyların yaşamsal özellikleri üzerine yapılan araştırmalarda kültürel ve tarihsel verilere ulaşabiliriz. Evliya Çelebi, Seyahatnamesi'nde Kastamonu ve çevresinde bulunan bazı yerleşim yerlerine divan sözüyle biten Birdivan, İkidivan, Üçdivan gibi yer adlarına ön ad eklenerek mekân oluşturulduğundan bahseder. Divan kelimesi Anadolu Selçukluları döneminde, küçük yerleşim yerlerine verilen ad yani nahiyelerden daha küçük olan yerleşim birimi olduğu anlaşılmaktadır (Baykara, 2000: 28). Destan parçalarından ve kişi isimlerinden yola çıkılarak yer adlarında da benzer gösterge ya da inanışların var olduğu düşünülebilir. Mekânlara, kişilere ya da bazı şeylere ad verilirken ortaklıkların ve farklılıkların nerelerde olduğu sorgulanabilir.

Türk geleneklerinde kişiler ve boylar kendi adlarını mekâna verirken mekân da kendi adını özelliklerine göre kişilere verebiliyor. Türk geleneklerinde mekânlara verilen boy ve kişi adları ile o bölgeye vurulan damga yani sahiplenme olgusu ile açıklanabilir. Yer adlarının nasıl verildiğine dair somut bir gelenek olmamasına rağmen genelde toprağın sahiplenmesi amacıyla verilen adlar ve bölgenin özelliğine göre hayranlık veya korku duyularak verilen adlar olmak üzere ikiye ayırabiliriz.

Hayranlık ve korku duyularak verilen adlarda mitik unsurlar yerin kötü ruhlardan korunmak veya mistik varlıklara duyulan saygı için verilebilir. Cemil Arif Karagöz, yer adlarını tasnif ederken yeni keşfedilen yerlerde kötü ruhlarla veya olaylarla

karşılaşmamak için mekâna genelde dini isimler verildiğini buralara Hz. İsa, Hz. Meryem ve Hristiyan azizlerine ait isimlerin verildiğinde bahseder (Şenel, 1984: 165).

1.7. Yer Ad Biliminin Tarihçesi

Yer adları, geçmiş ile gelecek arasında köprü kuran toplumların tarihini daha iyi bir şekilde araştırmalarına olanak veren, kültürün sürekliliğini oluşturan ve bu yüzden üzerinde özenle çalışılması gereken önemli kaynaklardır. Mekâna ad verme geleneğinin ne zaman başladığı tam olarak bilinmemektedir. Bunu biz insanoğlunun varoluşu ile açıklayabiliriz. Bir yere ad vererek sınırlar çizilmiş hükmedilen saha belirlenmiş olmakla birlikte içsel duyguların hâkim olduğu mitik unsurlar ile inanç sistemini ile yere verilen adlarla açıklayabiliriz.

Yer adlarını inceleyen bilime Toponomi denir. Toponomi Fransızca kökenli bir kelimedir (TDK Sözlük, 2005: 1994). Toponomi, özel isimleri inceleyen onomastik biliminin alt kolu olarak değerlendirilir.

Yunanca, bir kişinin ya da bir kavramın özel adı anlamına gelen onoma kelimesinden türemiş onomastic, adları inceleyen bilim dalının yabancı dillerdeki tanımıdır. Bu terim Türkçede onomastik şeklinde ve ad bilim ile birlikte kullanılmaktadır (Kurgun, 2002: 2).

Toponomi, mevcut bir adla bilinen eski bir yeri yeniden tanıma imkânı sağlayan yer adlarını ve onların etimolojisini araştıran bilimdir. Bir nesneye verilen adın manası, kökeni ve yapısal özellikleri dil biliminin konusudur. Yer adları; dil bilimin yanı sıra etnoloji, sosyoloji, tarih ve coğrafya da bu alanla bağlantılı olarak gelişir. Çünkü yer adları bir toplumun sosyo-ekonomik ve kültürel belleği ile hâkim oldukları alanların, kullanıldıkları mekânın tarihi geçmişinden ve yer özelliklerinden izler taşır.

Yer adları bilimsel bir bilgi olgusu ile yaklaşılmamalıdır. Yer adları sadece maddi unsurların ve varlıkların karşılıkları olarak değerlendirilmemelidir. Onlar, kültürel belleğin karşılık bulduğu, dünya görüşünün şekillendiği, dilsel özelliklerin ve ben ya da biz olmanın ortaya çıktığı varoluş mücadelesidir (Yavuz ve Şenel, 2013: 2239).

Yer adları, coğrafik bir lisandan ortaya çıkan aidiyet unsurudur. Araştırmacılar, bir bölgenin geçmişinin araştırılmasında varlığın hammaddesi olan toprağa duyulan bağlılığın aydınlatığı yol ile ulaşılabilir.

İlk toponimistler, sözün önemini ortaya koyan destan şairleridir. Destanlarda geçen yer adlarına, olaylara ve yerin özelliklerine göre ad vererek kendi kültürel belleğini dolaylı olarak ait olduğu toplumun damgasını vurmaya çalışılır. Efsaneden türeyen yer adları yaratıcı bir şekilde ozanlar aracılığı ile karşımıza çıkar ve çeşitli değişimlerle günümüze kadar uzanır. Hellespont'un (Çanakkale Boğazı), Yunan şairlere göre, uçan bir altın koç üzerinde uçmaktayken düşüp boğulan Helle'ye atfen adlandırılmıştır. Kurban olmaktan kurtulan Helle, kendini taşıyan altın postlu koçun üzerinden Çanakkale Boğazı'nı geçerken düştüğü için Hellespont adı, bu yere ozan tarafından verilir (Örs, 2001: 9). Ozan, etkileyicilik boyutunda mitolojik unsurların uhrevi boyutunu yakalayarak ad verir. Aslında bunu bizdeki ad verme geleneğinde Dede Korkut ve Oğuz Kağan'ın olaylar karşısında verdikleri isimlerle de daha iyi kavrayabiliriz.

Ad bilim çalışmaları içinde, en geniş yeri, toponomastik tutmaktadır. Alman dilcisi Adolf Bach'ın "Alman Yer adları" başlıklı çalışmasında Batılıların yer adları konusunda kent, kasaba, köy ve sokak gibi yerlerin adlarını tek tek gözden geçirdikleri, bunların tarihi süreçlerini irdeleyerek adların değişim süreçlerini ve sistematüğını iyi analiz ettiklerini görürüz (Aksan, 2000: 101).

Yer ad bilimi Batı'da bağımsız bir bilim olarak ortaya çıkmıştır. Toponomik bilimlerin kurucusu olarak Johann Jakob Egli bilinir. Araştırmaların sonuçlarına bakıldığında, toponymie araştırmalarında dil bilimi metotlarının kullanılmasıyla çalışmaların etkisi artmıştır (Eren, 1965: 154)

Hasan Eren, "Yer Adlarımızın Dili" başlıklı makalesinde dünyada yapılan toponomi çalışmaları hakkında bilgi vermiştir. Bu makale, bir nevi toponomi biliminin tarihçesini oluşturmuştur. Makale, Avrupa ülkelerinde yapılan çalışmalar hakkında bilgi verilmiştir.

Fransa’da Houze, Quicherat, Cocheris, d’Arbois de Jubainville, Auguste Longnon, Albert Dauzat gibi araştırmacıları zikretmiş. 1932’den başlayarak “Revue des Etudes Anciennes” dergisinde toponomiye ait yazılar yayınlanmıştır. 1938’de Paris’te Uluslararası I. Toponymie ve Anthroponymie Kongresi düzenlenmiştir. Bu kongreye 20 civarı ülke katılmıştır. Bu kongrenin sonucunda Fransa’da bir Toponymie ve Anthroponymie Komisyonu da kurulmuştur. Daha sonra Paris’te (1947) ve diğer Fransa şehirlerinde (Bruxelles, 1949; Uppsala, 1952) bu kongrelerde toplanmıştır (Eren, 1965: 155).

Fransa ile hemen hemen aynı zamanda toponomi çalışmalarının Belçika’da da gelişmiştir. Belçikalı toponomistler Fransa’da bulunan yer adları üzerinde de araştırma yapmışlardır. 1926 yılında Belçika’da bir Toponymie ve Diyalektoloji Komisyonu oluşturulmuştur. “Revue de Dialectologie et de Toponymie” dergisi de bu komisyon sonrasında çıkarılmaya başlanmıştır.

Toponomi alanında İsviçre’de 1930 yılında Jaccard ve Leş noms de lieux dans les langues romanes yazarı Ernest Muret’den sonra bugün Aebischer ve Hubschmied gibi gelen araştırmacılar bu alanda çalışmıştır (Eren, 1965: 156).

İtalyan toponomistleri arasında Battisti, Bertoldi, Bertoni, Olivieri, Pieri, Serra gibi isimler ön plana çıkmış ve bu alan birçok çalışmaya imza atmışlardır (Eren, 1965: 156).

Almanya’da yer adları üzerinde detaylı bir çalışma silsilesi oluşmuştur. P. Skok ve Kaspers gibi araştırmacılar çeşitli incelemeler yapmıştır. Gamillscheg ve Schnetz’in toponomi alanında birçok yayın çıkarmış ve bu alana gelişmesinde önemli bir yere sahip olmuşlardır. Fransızcanın etimoloji sözlüğünü yazmış olan Gamillscheg, Kuzey Fransa’daki yerel yerleşimle üzerine yoğunlaşmıştır. Schnetz “Zeitschrift Für Ortsnamen” adlı dergiyi çıkarmıştır. 1925’te Almanya’da yayınlanmaya başlayan bu dergi, 1938’de “Zeitschrift Für Namen Forschungen” adını alarak çalışma alanını genişletmiştir (Eren 1965: 156) .

Slav ırklarının yaşadığı ülkelerde Franz Miklosich, Slav yer adlarını yapı ve anlam bakımlarından değerlendirmiştir. Daha sonra Çekoslovakya Polonya, Rusya, Yugoslavya ve Bulgaristan'da yer ad bilimi üzerine bir eser yayınlanmıştır. Dergilerde toponimi makalelerine geniş bir yer ayrılmıştır. Antonin Profous Çek yer adlarını geniş hacimli bir eserde toplanmıştır (Eren 1965: 156) .

Rus dilinin etimoloji sözlüğünü yazan Max Vasmer, Rus yer adlarının yanı sıra Balkanlarda bulunan Slav yer adları üzerine de çalışmalar yapmıştır. Bu çalışmalarda Yunanistan'daki Slavca yer adları incelenmiştir. Slav ülkelerindeki bu çalışmalara Fin ve Macar toponomistler de katılmışlardır (Eren 1965: 157).

Fin Slavist J. J. Mikkola'nın, Martti Râsânen'in yer adları alanındaki çalışmaları içinde Rus topraklarındaki Türk yer adlarına ait bilgiler de derinlemesine incelenmiştir (Eren 1965: 157).

Macaristan ve Romanya arasında bulunan Transilvanya konusunda yapılan tartışmalarda da yer adlarının kökenlerine bakılarak çözüm üretilmeye çalışılmıştır (Eren 1965: 158).

Onomostik, oponomi, hidronomi gibi çalışmaları, Avrupa'da ve Amerika'da üst düzeye çıkmıştır. Avrupa'da yer adları üzerine araştırmalar yapan Onoma adlı bir bilimsel dergi dahi çıkarılmıştır. Kişi ve yer adları, boy-soy-oymak-cemaat-oba adları ile birlikte, bir milletin tapu kayıtlarını ve nüfus defterlerini oluşturmaktadır (Gülensoy, 1999: 5).

1.8. Türkiye'de Yer Ad Bilimi Çalışmaları

Türk yer adları çalışmaları Cumhuriyetimizin ilk yıllarında başlamıştır. Bu alandaki ilk çalışma, Prof. Dr. Fuat Köprülü'nün Türkiyat Mecmuası'nda yayınladığı "Oğuz Etimolojisine Dair Tarihi Notlar" başlıklı makale, yer ad çalışmalarının başlangıcı olarak kabul edilir. 1925 yılında Fuad Köprülü'nün yazdığı bir makale ile başlayan yer adbilim çalışmaları, günümüze kadar birbirine benzeyen yüzlerce makale ve birkaç kitap şeklinde ortaya koymuştur (Karpuz ve Kurgun, 2000: 17).

1950 yılında Hasan Eren tarafından Türk yer adları üzerine bir yazı yayınlamıştır. Bu yazının ardından Hasan Eren, 1965 yılında Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten dergisinde “Yer Adlarımızın Dili” başlıklı başka bir makale daha yayınlamıştır. Bu makale, dünyadaki toponomi çalışmaları hakkında bilgiler vermiştir.

Hasan Eren, “Yer Adlarımızın Dili” başlıklı makalesin dünyada yapılan toponomi çalışmalarının yanı sıra ülkemizde de yapılan toponomi çalışmalarının tarihçesine de değinmiştir. Toponomi alanından Ülkemizde 1925 yılında Fuat Köprülü tarafından Türkiyat Mecmuası’nda yayınlanan “Oğuz Etnolojisine Dair Tarihi Notlar” başlıklı makalesinden sonra 1928 yılından Türkiyat Mecmuası’nda H. Nihal ile A. Naci, “Anadolu’da Türklere Ait Yer İsimleri” başlıklı yazıyla toponomi çalışmalarının yapıldığını belirtmiştir. 1936 yılında yayınlanan F. Aksu’nun “Isparta Yer Adları” başlıklı bir eser yayınlanmıştır. Eserde şehir, köy, mahalle isimlerinin yanı sıra dağ, tepe, göl gibi toponomik yer adlarının da anlamlandırılması yapılmıştır. 1945 yılında Sırrı Üçler ile Mesud Koman, “Konya İli Köy ve Yer Adları Üzerine Bir Deneme” adlı eseri yayınlamıştır. Aldülkadir İnan, 1945 yılında Türk Dili Belleten’de yayınlanan “Anadolu’nun Toponomisi ve Türk Boylarının Adları Meseleleri” başlıklı makalesinde Anadolu toponomisinden geniş ölçüde bahsetmemiştir (Eren, 1965: 158).

Ülkemizde yer adları üzerine en önemli çalışma 11–13 Eylül 1984 tarihinde Ankara’da düzenlenen “Yer Adları Sempozyumu” sonucu ortaya çıkan Yer Adları Sempozyumu Bildirileri kitabıdır. Bu eser Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından 1984 yılında yayınlanmıştır.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından 23 Nisan 1959’da kurulan UNGEGN (Coğrafi İsimler için Birleşmiş Milletler Uzmanlar Grubu) topluluk her ülkede coğrafi isimlerin standartlamasıyla ilgili problemler üzerinde çalışmış ve standardizasyon konusunda öneriler sunmuştur.

Bu konuda Ülkemizde birçok yüksek lisans ve doktora tezi yapılmıştır.

1.9. Yer Ad Bilimi Tasnif Çalışmaları

Ülkemizde Cumhuriyetin ilk yılları ile başlayan yer adları bilimi alanında yapılan çalışmalarda, kavram ve yöntem eksikliğinden kaynaklanan birçok sorun bulunmaktadır. İbrahim Şahin, “Türkiye Yer Ad Biliminde Terim ve Tür Sınıflandırması” başlıklı makalesinde Batı dillerinden giren az sayıdaki terimlerle Türkçe karşılıklarının farklı değerlendirilmesi ayrı bir sorun olduğunu ve bu çalışmada terim eksikliği, terimlerin farklı yazımları ve Türkiye yer ad biliminde tür sınıflandırılmasının yapılmayışından kaynaklanan sorunların bulunduğunu ileri sürerek çözüm üretmeye çalışmıştır (Şahin, 2013: 46).

Yer adları çalışmalarının yapılmasında karşılaşılan ilk sorun derlenen malzemenin tasnifidir. Tasnif yapılırken kelimeler daha çok gramer açısından değerlendirilmiştir.

Hasan Eren’in Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten’de yayımlanan “Yer Adlarımızın Dili” başlıklı makalesinde tasnifi şu şekildedir:

A. Türk kökünden gelen adlar.

1. Boy adları.
2. Kişi adları.
3. Tabii şartlar.
4. Bitki adları.
5. Hayvanadları.
6. Renkadları.
7. Meslekadları.
8. Tarihi olaylar.

B. Yabancı dilden alınmış olan adlar (Eren, 1965: 161).

Semavi Eyice, Türkiyat Mecmuası’nda yayımlanan “İstanbul’da Mahalle ve Semt Adları Hakkında Bir Deneme” başlıklı çalışmada tasnif çalışması şu şekildedir:

- A) Bizans menşeli veya Grek dilinden gelen adlar: Trabya, İstinye; Burgaz, Fener; Galata, Üsküdar; Tatavla, Maçka
- B) Türk şahıs adlarından gelen adlar.

1. Camii ve mescid kurucularından gelen adlar: Abdi Subaşı, Balabanağa, Nevbahar, Sankiyedim, Sirkeci
 2. Ölümünden sonra namlarına yapılan camilerden şahıs adı alan mahalleler: Suadiye, Cihangir
 3. O yer ile ilgili şahıs adından gelen adlar: Emirgan, Beyoğlu, Vaniköyü, Baltalimanı, Osmanbey, Paşabahçesi, Beylerbeyi
 4. Orda türbesi olan veya ilgili bir evliyadan gelen adlar: Laleli, Erenköyü, Eyüp, Karacaahmet, Kuzguncuk, Vefa
- C) O mahalledeki muayyen bir alametten veya özellikten gelen adlar: Sarıyer, İhlamur; Kazlıçeşme, Taşkasap; Atpazarı, Keresteciler
- D) Zamanla esas şeklini kaybederek yeni biçimlere giren adlar: Sarıgüzel (Sarıgez), Cibali (Cebe Ali)
- E) Çeşitli topluluk veya iskânlar ile ilgili adlar: Aksaray, Çarşamba, Karaman
- F) Kaybolmuş binalar veya şekli değişmiş yerlerin hatırası olan adlar: Ağaçayırı, Harem, Yenibahçe
- G) Avrupai kökenden gelen levanten adlar: Galata, Pangaltı, Feriköy
- H) Özel olarak uydurulan adlar: Teşvikiye, Etiler, Altıntepe, Gültepe (Eyice, 1965: 199–216).

Özcan Başkan, 1970 yılında derlediği malzemeleri, “Türkiye Yer Adları Üzerine Bir Deneme” başlıklı makalesinde iki ana başlıkta toplamıştır:

- A. Tabiata ve Fiziksel Koşullara Dayanan Adlar
- B. İnsanlara ve Topluluklara Dayanan Adlar

Başkan, bu iki ana başlığı kendi içerisinde üçer alt başlığa ayırmıştır:

- A. Tabiata ve Fiziksel Koşullara Dayanan Adlar
 1. Çevreyle İlgili Adlar,
 2. Bitkilerle İlgili Adlar,

3. Hayvanlarla İlgili Adlar,
- B. İnsanlara ve Topluluklara Dayanan Adlar
 1. Kişilerin Fiziksel Yaşayışı İle İlgili Adlar,
 2. Kişilerin Duygusal Yaşayışı İle İlgili Adlar,
 3. Kişilerin Kendi Varlıkları İle İlgili Adlar (Başkan, 1970: 241).

1972 yılında Doğan Aksan "Anadolu Yer Adları Üzerine En Yeni Araştırmalar" başlıklı makalesinde Özcan Başkan'ın tasnifinde fazla değişiklik yapmadan derlenen malzemeyi şu başlıklara ayırmıştır:

ANADOLU KÖY ADLARINDA ADLANDIRMA YOLLARI

- A. Çevreyle İlgili Adları
 1. Çevrenin Coğrafi Özellikleri ve Jeolojik Yapısı,
 2. Çevredeki Renkler,
 3. Çevrenin Genel Nitelikleri,
 4. Çevredeki Varlıklar,
 - a. Bitki Örtüsü,
 - b. Hayvanlar,
 - c. Yapılar.
- B. Bireyle İlgili Yer Adları
 1. Kişi Adları, Unvanları,
 2. Dinle İlgili Adlar,
 3. Mesleklerle İlgili Adlar, Akrabalık Adları (Aksan, 1972: 187).

Tuncer Gülensoy, Doğan Aksan ile Özcan Başkan'ın tasnif denemelerini eleştirel bir şekilde yaklaşmış ve bu tasnifleri değiştirerek ve geliştirerek ayrı bir tasnif çalışması oluşturmuştur:

ANADOLUDA YER ADLARININ TASNİFİ:

A- Çevreyle İlgili Olarak Tabiat ve Fizik Koşullarına Dayanan Adlar

1- Çevreyle İlgili Adlar:

- a- Doğrultular
- b- Coğrafya Adları
 - b1) Bölge Adları
- c- Madenler
 - c1) Basit Taşlar
- d- Değerli Taşlar
- e- Mevsimler
- f- Günler
- g- Sayılar
- h- Renkler
- i- Yön Adları
 - i1) Ana ve Ara Yönler
 - i2) Yüz, ön, alt, dip... gibi yön bildiren isimler
- j- Belirleyici Adlar
- k- Yıpranmışlık, bakımsızlık, bırakılmışlık (ören, viran, harabe...)
- l- Çevreyi İlgilendiren (eski, yeni, güzel...)
- m- Taşın Toprağın Durumu
- n- Arazinin Kullanılış Biçimine Uygun Olarak Verilen Adlar
- o- Çevredeki Yapılarla İlgili Yer Adları

2- Bitkilerle İlgili Yer Adları

- a- Ağaçlar
 - a1) Meyve Ağaçları
 - a2) Meyvesiz Ağaçlar
- b- Meyveler
- c- Sebzeler
- d- Tahıllar ve Baklagiller
- e- Çiçekler
 - e1) Yabani Çiçekler
 - e2) Süs Çiçekleri
- f- Bitki Parçaları
- g- Bitki Örtüsü

3. Hayvanlarla İlgili Adlar

- a- Yabani Hayvanlar
- b- Alıcı Kuşlar
- c- Evcil Kuşlar
- d- Evcil Hayvanlar
- e- Sürüngenler
- f- Böcekler
- g- Suda Yaşayanlar
- h- Zararlı Haşereler

B- İnsan ve Topluma Dayanan Adlar

1- Fiziksel Yaşayışla İlgili Adlar

- a- Yiyecek
- b- İçecek
- c- Eşya Konacak Kaplar
 - c1) Su Konacak Kaplar
 - c2) Mutfak Levazımatı
 - c3) Aletler, Takımlar
- d- Kesici Aletler
- e- Savaş ile İlgili Adlar
 - e1) Devleti Simgeleyen Adlar
 - e2) Demokrasi ve İnsan Haklarına Uygun Olmayan Adlar
- f- Koşu Takımları
- g- Kumaş Maddeleri
 - g1) Yünden Yapılan Eşyalar
- h- Yapı Kısımları

2- Duygusal Yaşayışla İlgili Adlar

- a- Duyular
- b- Aile Bireyleri
 - b1) Akrabalar
- c- Din İle İlgili Adlar

3- Kişilerin Varlıkları İle İlgili Adlar

- a- Vücut Kısımları
 - a1) Vücutta Oluşan Tüyler

- b- Rütbeler
- c- İnsanı İlgilendiren Sıfatlar
- d- Meslekler
- e- İnsan Adları
- f- Kişilerin Fiziksel Özelliklerinde Bulunan Yer Adları
 - 1- Tarihi Kişi Adları
 - 2- Efsanevi Kişi Adları
 - 3- Yaşayan Kişi Adları
- g- Kavim, Kabile, Boy, Soy, Oymak, Cemaat Adları
 - g1) 24 Oğuz Boyu Adları
 - g2) Öteki Türk Boylarının Adları
 - g3) Türk Dışı Boyların Adları
- C- Orta Asya'dan Getirilen Adlar
- Ç- Moğolcadan Türkçeye Geçen Adlar
- D- Arapça Yer Adları
- E- Farsça Yer Adları
- F- Öteki Dillerden Türkçe 'ye Geçen Yer Adları (Gülensoy, 1998: 43-48).

Türkiye’ de yer adları bilimi alanında yapılan en önemli çalışma 1984 yılında Türk Yer Adları Sempozyumu’dur. Bu sempozyumda birçok araştırmacı örneklerle tasnif çalışmalarını sunmuştur.

Cemal Alagöz, “Türkiye Yer Adları Üzerine Bazı Düşünceler” başlıklı makalesinde dünyadaki yer adlarını inceleyerek dünya’daki ve Türkiye’deki yer adları tasniflerini oluşturmuştur:

- 1- Yeni keşfedilen yerlerde bilinmeyen şartlarla karşılaşmak korkusu, tehlikeli sürprizler, kâşif ya da göçmenlerin buralara dini isimler vermeye sevk etmiştir. Bunlar Hz. İsa, Hz. Meryem ve Hristiyan Azizlerine ait isimlerdir. St. Louis, Santa Cruz...
- 2- Çeşitli ülkelere çeşitli sebeplerle göçenler geldikleri yerlere kendi eski yurtlarının adlarını vermişlerdir: New York, New Lizbon, New

Amsterdam, New London, New Zeland, New Orleans...

- a. Yeni keşfedilen yerlere kâşiflerin isimleri verilmiştir. Hudson, Colombia...
- b. Kâşiflerin mensup oldukları devletin hükümdarlarının veya yöneticilerinin isimleri verilmiştir: Victoria, Nelson...
- c. İlim, sanat veyahut başka suretlere tanınmış şahsiyetlerin isimleri de yer adlarına yansımıştır (Alagöz, 1984: 17–18).

Türkiye'deki yer isimlerini de özelliklerine göre sıralamıştır:

1. Dağ İsimleri:

- a) Renklerle tanıtılan dağ isimleri: Akdağ, Karadağ
- b) Çeşitli vasıflarla ilgili dağ isimleri: Palandöken Dağı, Binboğa Dağı
- c) Dini inanca uygun dağ isimleri: Allahüekber Dağı
- d) Eski kahraman isimleri: Köse Dağı

2. Ova İsimleri:

- a) Ovalar çok defa üzerindeki iskân yerlerinin adlarıyla anılır: Muş Ovası
- b) Bir kısmı da içlerinden geçen nehirlerin adını almıştır: Menderes Ovası, Gediz Ovası

3. Nehir İsimleri:

- a) Çoğu taşıdıkları suyun vasfına göre adlandırılmıştır: Aksu, Kızılırmak...
- b) Vakit vakit yağmur ve kar sularıyla kabarıp çevrelerine ziyan veren nehirler ise benzetme yoluyla adlandırılmıştır: Delice Irmak, Deli Çay, Asi Nehri...
- c) Bir kısım nehir ve çayların da sularının kimyasal karakterine göre isim aldıkları görülür: Acı Çay, Acı Dere

4. Yerleşme-İskân Yerleri

A. Kır Yerleşmeleri

- a) Boy adları ile ilgili adlandırılanlar: Eymir Gölü, Sincan Ovası
- b) Haftanın günleri: Çarşamba, Perşembe

c) İsimler: Salihli, Turgutlu

d) –abat ekli yerler: Boyabat, Ecaabat, Adaletabat

B. Şehir Yerleşmeleri (Alagöz, 1984: 19–21).

Bahaeddin Yediyıldız, “Türkiye’de Yer Adı Verme Usulleri ve Yer Adı Değişikliklerinin Tarihi Değişimi” başlıklı bildirisinde Ordu ili yer adları ile ilgili tasnifini şu şekilde yapmıştır:

1. Verilen isimlerin büyük bir kısmı boy, oymak, aşiret ve şahıs adlarından (özellikle Oğuz boylarına ait yer adları) teşkil edilmiştir:
Kargın, Kınık, Salur, Eymür, Bayındır, Yazır, Alayundlu...
2. Tabii olgulardan özellikle tasviri yer adlarından istifade edilmiştir.
 - a. Yeryüzünün tabii yapısı ile ilgili: Tepe köy, Tepecik, Kocadağ, Ovacık...
 - b. Toprağın mahiyetiyle ilgili: Kızılkaya, Taşlık...
 - c. Tabiatın renkleriyle ilgili: Karataş, Sarıkır, Akkaya, Alaçayır...
 - d. Coğrafi konumuna göre ad alan yerler:
Kayabaşı, Yakacık, Bucak, Ortaköy, Burub ova (Bornova)...
 - e. Su ile ilgili yer adları: Abad pınar, Abdal pınar...
 - f. Derelerin özelliklerine göre verilen isimler: Eğri dere, Köse dere
 - g. Bölgenin iklim hususiyetleri ile ilgili adlandırmalar:
Yağmurluca, Kuz köy, Meydancık, Ulu oba...
 - h. Tabiatın bitki örtüsü ile ilgili adlandırmalar:
Bağluca, Bağçecik, Boz armud, Zeytünlü, Kavaklu, Çamlu, Söğüt...

3. Ören ve viran kelimeleriyle oluşan adlar:

Ak-viran, Karaca-viran, Küllü-viran, Kalecik, Kızıl-hisar,
Eski-kend...

4. Meslek adları ile oluşan adlandırmalar:

Kazancı, Kovancı, Okçulu...

5. Dini müessese ve manevi hayatla ilgili adlar:

Akçakilise, Manastır, Şeyhlü, Tekke pınarı, Güristan, Ağca-
Meşhed, Tekkeli...

6. Folklorla ilgili adlar:

Gidi-köy, Gerdek-kaya, Kaçak-ağzı, Dört-deli, Dede-Kaya...

7. Ticari ilişkilerle ilgili adlar:

Çarşı, Bazar, Meryem Hanı...

8. Hayvanlarla ilgili adlar.

Kuğuluca, Balıklı, Katırlı... (Yediyıldız, 1984: 26–29).

Mehmet Eröz, “Sosyolojik Yönden Türk Yer Adları” başlıklı bildirisinde Türkçe köy adlarının değiştirilmesi konusundaki birtakım değerlendirmelerde bulunmuş ve tasnifini sunmuştur:

1. Türk adıyla veya Türk ulus ve uruk adları ile adlandırılanlar.
2. Türk ulus ve uruklarına bağlı boy ve oymak adları ile adlandırılanlar.
3. Türk içtimai teşkilatına ait isimlendirmeler.
4. Orta Asya ve öteki Türk illerine ait kelimeler.
5. Totemik izler taşıyan köy adları.
6. Maddi kültürümüzle ilgili köy adları.
7. Mana ve mefhumların karıştırılmasına yol açan değiştirmeler (Eröz, 1984: 44–52)

Salih Orcan, “Toponomi Coğrafi Yer Adları Standardizasyonu’nun Millî ve Milletlerarası Önemi” başlıklı bildirisinde tasnifi şu şekildedir:

- A. Tek kelimedenden oluşan isimler
- B. Birden fazla kelimenin birleşmesinden oluşan isimler:
 - a) Generik isimler
 - b) Spesifik isimler (Orcan, 1984: 55–62)

Hilmi Karaboran, Tunceli, Gaziantep, Hatay, Adana, İçel, Şanlıurfa, Çanakkale, Ankara, Kayseri illerindeki yer adlarından hareketle “Türkiye’de Mevki Adları Üzerine Bir Araştırma” başlıklı bildirisindeki tasnifi:

- A. Tabiata ve fiziki şartlara dayanan adlar:
 - 1. Çevre ile ilgili (doğrultu, coğrafya adları, maden, kıymetli taşlar, mevsimler, günler, sayılar, renkler)
 - 2. Bitkilerle ilgili adlar. (ağaç, meyve, sebze, çiçek, bitki parçaları)
 - 3. Hayvanlarla ilgili adlar.
- B. İnsanlara ve topluluklara dayanan adlar:
 - 1. Kişilerin fiziki yaşayışı ile ilgili adlar (yiyecek, içecek, eşya konacak kaplar, kesici aletler, savaş ile ilgili adlar, koşum takımı, kumaş maddeleri, yapı kısımları)
 - 2. Kişilerin duygusal yaşayışı ile ilgili adlar
 - a. Duyular (ağrı, acı, yas, korku, kin, sabır)
 - b. Aile bireyleri (baba, dede, nine, ana, erkek, kadın, torun, oğul, kardeş, bacı, dayı, yeğen)
 - c. Dinle ilgili.
 - 3. Kişilerin varlıkları ile ilgili adlar (insan adları, vücut kısımları, meslekler, rütbelere, insanı ilgilendiren sıfatlar, mevkiler) (Karaboran, 1984: 109).

Tuncer Gülensoy, “Elazığ, Bingöl, Tunceli İlleri Yer Adlarına Bir Bakış” başlıklı bildirisindeki tasnifi:

1. Yerin yapısına göre verilen adlar.
2. Yerin ve çevrenin renk özelliğine göre verilen adlar.
3. Yerin bir başka yerle farklı durumuna göre verilen adlar.
4. Yerin ve çevrenin hayvanlarına göre verilen adlar.
5. Çevredeki yapılara göre verilen adlar.
6. Çevredeki akarsulara göre verilen adlar.
7. O yere ilk yerleşen topluluğun lideri veya büyüğünün adına göre verilen adlar.
8. Dinle ilgili adlar.
9. Meslekle ilgili adlar (Gülensoy, 1984: 156)

Mecdi Emiroğlu, “Bolu Yöresi Yer Adları” başlıklı bildirisindeki tasnif çalışması şu şekildedir:

- a) Oğuz boyadları
- b) Doğa ile ilgili adlar
 1. Renkler
 2. Hayvanlarla ilgili adlar
 3. Topografya ile ilgili adlar
 4. Orman ve bitki örtüsü ile ilgili adlar
- c) Dini adlar
- d) İnsan adından oluşan yer adları (Emiroğlu, 1984: 192–195).

Müjgân Cunbur, “Evliya Çelebi Seyahatnamesinde Yer Adları” başlıklı bildirisindeki tasnifi:

- A. İnsan adları ile bağlantılı olanlar.
 1. Kurucularının adları ile anılan yerler.
 2. Fetheden kimsenin adı ile anılan yerler.
 3. Mağlupların adı ile anılan yerler.
 4. Oturanların adıyla anılan yerler.
 5. Doğdukları yer olarak kişi adına bağlanan yerler.

- B. Olaylar, kişiler etrafında meydana gelen efsanelerle ilgili adlar.
 - 1. Fetihler sırasında söylenmiş bir söze, bir cümleye ve bunların değişmesine bağlı olanlar.
 - 2. Diğer efsane ve menkıbelere dayanan yer adları.
- C. Birkaç türlü adları bulunan şehir ve yerler.
- D. Çevreyle ilgili yerleşim merkezi adları:
 - 1. Irmak ve dağlarla ilgili olanlar
 - 2. Yetişen ürünlerle anılan yerler.
 - 3. Yaşayan hayvanlarıyla anılan yerler.
 - 4. Çevrenin diğer özelliklerine bağlanan adlar.
- E. Sadece hangi kelimedenden veya kelimelerden türediği anlatılıp manası belirtilen yer adları (Cunbur, 1984: 203-215).

Orhan Şaik Gökyay, “Yer Adlarında Kişilerin ve Olayların Payı” başlıklı bildirisinde şu tasnifi:

- A. Kişilerin doğrudan verdiği adlar.
 - a) Padişahların verdikleri adlar.
 - b) Tarihte fetihleriyle ya da bilgin ve ermiş olarak ün salmış kişilere göre verilen adlar.
 - c) Ermişlere göre verilen adlar.
 - d) Tarihi olaylara göre verilen adlar.
- B. Yabancı dildeki yerlere Türklerin verdiği adlar.
- C. Rumeli’de Yürüklerin ve Evlad-ı Fatihan’ın yerleştikleri yerlere verdikleri Türkçe adlar.
 - a) Aşiret adları
 - b) Birden fazla adlar

- c) Boy vekişi adları
 - d) Yabancıların telaffuzunu değiştirerek muhafaza ettiği Türkçe adlar.
- D. Tutmayan adlar (Gökyay, 1984: 244–256).

Saim Sakaoğlu aynı bildiride “İnsan Adlarından Kaynaklanan Yer Adlarımız” başlıklı bildirisindeki tasnif çalışması şu şekildedir:

- A) Tarihi şahsiyetler
 - 1. Padişah, vezir, şeyhülislam gibi idareciler,
 - 2. Fikir, sanat, ilim sahalarında şöhret bulmuş şahsiyetler,
 - 3. Ordu mensupları
 - 4. Diğerleri
- B) Mahalli şahsiyetler
 - 1. Eski idareciler (paşa, kaymakam, vali, belediye başkanı)
 - 2. Hayırseverler
 - 3. Diğerleri
- C) Eski sakinler
 - 1. Başka din ve soya mensup olanlar.
 - 2. Başka soya mensup olanlar.
 - 3. Aynı soya mensup olanlar (Sakaoğlu, 1984: 261).

Levent Kurgun, hacimli sayılabilecek doktora teziyle saha araştırması yapmış tasniflere eleştirel olarak yaklaşmış ve eksik olduğunu düşündüğü yer adları ve orun adları (orun: özel yer adı) arasındaki karışıklığa dikkat çekmiştir. Yer adı ile orun adının karşılandığını belirtmiştir. Kurgun'a göre yer adı ile yerleşim yeri adı (orun adı) sınıflandırmalardaki önemli sorunlardan biridir (Kurgun 2007: 741).

Kurgun, “Denizli İli Yer Adları” başlıklı doktora tezinde yer adlarını şu şekilde tasnif etmiştir:

- 1. Orun Adı
- 2. Su Adı
- 3. Düzlük Adı

4. Yükselti Adı
5. Mevki Adı
6. Boy Adı
7. Kişi Adı
8. Bitki Adı
9. Hayvan Adı
10. Yapı Adı
11. Eşya Adı
12. Yol Adı
13. Mezar Adı
14. Harabe Adı
15. Tanımlayıcı Adlar
16. Hatıra Karakterli Adlar
17. Yapay Adlar
18. Olaya Dayanan Adlar (Kurgun, 2002: 755).

Ömer Yağmur, “Höbek Köyü Yer Adları Üzerine Bir İnceleme” adlı makalede bazı çalışmalarda herhangi bir tasnif yapılmadan ham olarak doğrudan bunların literatüre kazandırılması gerektiğini amaçlamıştır. Bazı çalışmalarda ise derlenen malzeme belirli bir sistematik sınıflandırmaya tutulduğunu dile getirmiştir. Ömer Yağmur, yer adları biliminin horonimika (ülke adını inceleyen bölüm), oykonimika (yerleşim yerini inceleyen bölüm), polisonimika (şehir adlarını inceleyen bilim dalı) gibi alt bölümleri ihmal edilerek sıklıkla köy adlarında ad koyma temayülleri ve köken bilimi üzerinde durulduğunu belirtmiştir. Diğer yandan da bir köy içerisinde bulunan mikro yer adlarının göz ardı edildiğini söyleyerek mikro yer adlarının da köy adları kadar önemli olduğunu dile getirilmiştir (Yağmur, 2014: 250).

İbrahim Şahin, “Türkiye Yer Ad Biliminde Leksik-Semantik Sınıflandırma Meselesi” başlıklı makalesinde tasnif meselesini ele alarak tasniflerde alt başlıklara dikkat edilmediğine ve kullanılan bazı alt başlıkların yer ad bilimi için gereksiz olduğunu belirtmiştir. Ayrıca kullanılan alt başlıkların birbiri ile çeliştiğini veya işaret ettiği alanın kapsam olarak tam karşılamadığını dile getirmiştir (Şahin, 2015: 11).

Yüksek lisans ve doktora tezlerinde toponimlerin bir alt başlık olarak bulunmadığını vurgulamış ve bunun tasnif çalışmalarında önemli bir eksik olduğunu öne sürmüştür.

Şahin, 2013 yılında Mustafa Şenel tarafından yayınlanmış olan “Elazığ İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme” adlı eserde yer alan tasnifi de eleştirerek yer adlarının türü esas alınarak “Anlam Bakımından Yer Adları (Toponimler), Anlam Bakımından Su Adları (Hidronimler), Anlam Bakımından Dağ Adları (Oronimler), Anlamı Bakımından Diğer Adlar (Godonimler)” şeklinde, dört farklı başlık altında yapılan bu sınıflandırmada yer adlarını ayırmada toponimlere dikkat edilmediği ve ayrı ayrı başlık oluşturulduğunu, ancak bunların toponim başlığı altında tek başlıkta toplanabileceğini öne sürer (Şahin, 2015: 14).

Şahin, aynı makalesinde yer adlarının leksik-semantik sınıflandırma konusunu ele alarak leksik-semantik sınıflandırmanın yer adları çalışmasından ayrı düşünülemeyeceğini değinmiştir. Tür sınıflandırmasından farklı olarak leksik-semantik sınıflandırmanın çoğunlukla yer adlarının türünü ifade eden sözcüklerden önce gelen ve onları tamamlayan kelimeler olduğunu vurgulamıştır. Yer adlarının çoğunlukla bir başka isim türünden yer adlaşma yoluyla ortaya çıktığını dile getirir. Adlaşmaya kaynaklık eden bu adların, çoğunlukla ad bilim çerçevesinde incelenen ad türlerinden biri olduğuna değinir ve örnek olarak; bitki adı (fitonim), kişi adı (antroponim), kök adı (etnonim hayvanadı (zoonim), yer adı (toponim) vb. Alt başlıkları sıralar. Yer adlarının anlam incelemesine yönelik sınıflandırmada bu isim türlerini dikkate almalı ve yer adları fitotoponimler, antrotoponimler, etnotoponimler, zootoponimler, toponimler, astrotoponimler gibi bir sınıflandırmaya tabi tutulması gerektiğini savunur. Böyle bir durumda ortaya çıkacak olan anlamın etimon olmadığını, adbilimcil anlam olacağını savunur (Şahin, 2015: 14).

Yer adlarının hepsinin adlaşma yoluyla oluşan isimler olmadığını ve tasnifi yer adlarına kaynaklık eden diğer ad türlerini ve yer adının oluşmasında etkili olan başka faktörleri de ifade edecek şekilde ele almak gerektiğini savunur. Sovyet ülkelerinde bu bakış açısıyla oluşturulmuş bir sınıflandırmaya dikkat çekerek Sovyet

dilcilerinden alınan tasnifi kullanarak sınıflandırmanın şu şekilde yapılması gerektiğini örneklerle ileri sürer:

1. İnsan ve İnsan Faaliyetleriyle Coğrafi Nesneler Arasındaki Bağı Doğrudan Yansıtan Yer Adları:

1. 1. Kişiadlılar (antropotoponimler)

1. 1. 1. Önad, Soyad, Önad-Soyadlarla Oluşanlar: Emrahların Orman, Zeynep Pınarı vb.

1. 1. 2. Lakaplarla Oluşanlar: Dangaloğun Çayır, Arabıntarla vb.

1. 1. 3. Unvanlarla Oluşanlar: Beyoturağı, Kazanasmaz Çiftliği vb.

1. 2. Kökadlılar (etnotoponimler):

1.2.1. Millet Adlarıyla Oluşanlar: Türkbükü, Çin Denizi vb.

1.2.2. Boy, aşiret adlarıyla Oluşanlar: Avşar, Tatar, Keçili vb.

1.2.3. Mezhep, Tarikat Adlarıyla Oluşanlar: Ahiler, Şafi Sokak vb.

1. 3. Yer Adlılar (topotoponimler):

Toponimlere göre şu alt başlıklar altında tasnif edilebilir.

1.3.1 Orunadlılar (oykotoponimler): Tataryolu, Henispınarı vb.

1.3.2. Suadlılar (hidrotoponimler): Devederesiyolu, Karasu Pınarı, Acısu vb.

1.3.3. Dağadlılar (Orotoponimler): Karakaya Mevki, Sarıtaş Tepesi Kurtini Yaylası vb.

1.3.4. Bağadlılar (agrotoponimler): Hıdırinhendek Yaylası, Zeynebinesşmesi, İmamıntarla Sırtı vb.

1.3.5. Eladlılar (horotoponimler): Amasya Ovası, Aydınca Ovası, Zara Yarı vb.

1.3.6. Ormanadlılar (dirimotoponimler): Kuru Sırtı, Meşeliçiftliği vb

1.3.7. Yoladlılar (dromotoponimler): Şeytanyolu Mevkisi, Demiryolu Mevkisi, Uluyol Tarla vb.

1.4. Bitkiadlılar (fitotoponimler): Bitkilerin yabani ve zirai oluşlarına göre iki gruba ayrılır:

1.4.1. Yabani Bitkiadlılar:

1.4.1.1. Ağaç Adlarına Bağlı Olanlar: Ardıcılık, Meşelik vb.

1.4.1.2. Çalı Adlarına Bağlı Olanlar: Anduz Dere, Çalılık vb.

1.4.1.3. Ot, Mantar, vb. Adlarına Bağlı Olanlar: Mantar Deresi, Çiçekli, Yavşan vb.

1.4.2. Zirai Bitkiadlılar:

1.4.2.1. Meyve Ağaçlarına Bağlı Olanlar: Asmalık, Kirazlık, Elmalık vb.

1.4.2.2. Sebzelere Bağlı Olanlar: Pancarlık, Bakla Deresi vb.

1.4.2.3. Tahıllara Bağlı Olanlar: Arpalık, Yulanyeri vb.

1.4.3. Süs Bitkiadlılar: Menekşe Sokak, Okide Caddesi vb.

1.5. Hayvanadlılar (zootoponimler):

1.5.1. Evcil Hayvanlarla İlgili Yer Adları: İnek Yuvarlağı Keçi Çayırı, Koyun Damı vb.

1.5.2. Vahşi Hayvanlarla İlgili Yer Adları: Kurtini, Ayı Yatağı, Balıklıgöl, Keklik Sekisi vb.

1.6. Avcılığa Bağlı Yer Adları: Gözlek, Avlak, Nişangâh vb

1.7. Hayvancılığa ve Konar-Göçer Hayata Bağlı Yer Adları: Döl Yurdu, Ağıllar, İnek Yatağı Egrek vb.

1.8. Tarıma Bağlı Yer Adları: Fitotoponimler bölümünde sınıflandırılan Elmalı, Kirazlı, gibi zirai bitki adlarına bağlı olarak gelişen yer adlarını da bu bölümde ele alabiliriz: Bağlar, Bostanlık vb.

1.9. Maden ve Madencilğe Bağlı Yer Adları:

1.9.1. Metal Madenlere Bağlı Yer Adları: Kayrak, Çakıllık, Maden vb.

1.9.2. Metal Dışı Madenlere Bağlı Yer Adları: Killik, Mermer Ocağı vb.

1.9.3. Yakıt Madenlere Bağlı Yer Adları: Kömürlük, Kömür Ocağı vb.

1.10. Araç-Gereç, Giyim Kuşam, Eşya Adlarıyla İlgili Yer Adları: Hızar, Nallık, Kağanı Yolu vb.

1.11. Örgütadlılar (ergotoponimler):

1.11.1. Kurum, Kuruluş Adlarına Dayalı Yer Adları: Bankalar Caddesi, Dernek Sokak, Garaj vb.

1.11.2. Yapı Adlarına Dayalı Yer Adları: Yapıların zamanında halkın ihtiyaçlarını karşıladığı bir yer olarak düşünürsek bu bölümde ele almamız lazımdır: Kale Sırtı, Kilise Mevki, Tekke Tepesi vb.

1.12. Bir Olaya Bağlı Yer Adları: Abbronun Ateşlediği Düz, Oruç Yeri Mevki, Samancının Kırdığı Yer vb

1.13. Mitadlılar (mitotoponimler): Mitler aslında dini konuları kapsar. Mitler toplumun ortak hafızasını oluşturur ve geçmişten günümüze aktarım yolu ile gelir. Anlatılarda geçen her türlü kavramı bu bölümde ele almak lazımdır: Topçu Mevki, Evliya Toprağı, Yediler Tepesi vb.

1.14. Yiyecek, İçecek Adlarına Bağlı Yer Adları: Pekmeztoprağı, Balkayası vb.

1.15. Meslek Adlarına Bağlı Yer Adları: Bakırcılar Çarşısı, Bozacı Sokak vb.

1. 16. Hastalık Adlarına Bağlı Yer Adları: Sarılık Suyu, Uyuz Pınarı vb.

1. 17. Sosyal, Dinî Hayat ve Etkinliğe Bağlı Yer Adları:

1.17.1. Dinî Hayatla İlgili Yer Adları:

1.17.1.1. İslâm Diniyle İlgili Yer Adları: Cinli Taş, Namozlo vb.

1.17.1.2. Hristiyanlık Diniyle İlgili Yer Adları: Ayazma Deresi Ayazma Pınarı vb.

1.17.2. Sosyal Hayatla İlgili Yer Adları: Göç Yolu, Bokludere, Halay Tepe vb.

1.18. Yapıtaşlılar (hrematoponimler): Şeker Fabrikası, Makina Fabrikası vb.

1.19. Rüzgaradlılar (anemotoponimler): Ayaz Sokak, Lodos Sokak, Poyraz Sokak

1.20. Yıldızadlılar (astrotoponimler): Ay Sokak, Venüs Sokak, Samanyolu Sokak.

1.21. Zamanadlılar (hronotoponimler): 4 Eylül Kongre Binası (Sivas) 19 Mayıs vb.

1.22. Arzu ve Dilekten Oluşan Yer Adları: Huzur Sokak, Şenlik Sokak, Ümit Sokak.

2. İnsan ve İnsan Faaliyetleriyle Coğrafi Nesneler Arasındaki Bağlı Dolaylı Yansıtan Yer Adları:

2.1. Coğrafi Terim ve Coğrafi Terim Niteliğindeki Sözcüklerle Kurulan Yer Adları: Ada, Çay, Dere, Irmak, Kırtarla.

2.2. Yerin Konumuna Bağlı Yer Adları: Doğutepe, Güney Sırtı, Kuzeytepe, Öteyüz vb.

2.3. Renk Adlarıyla Kurulan Yer Adları: Akbayır, Karakaya, Sarıtaş vb.

2.4. Sayı Adlarıyla Kurulan Yer Adları: Üçtepe, İkipınar, İleridokuzpınar vb.

2.5. Coğrafi Nesnelerin Görünümüne ve Yapısına Bağlı Yer Adları:

2.5.1. Benzetmeye Dayalı (Metaforik) Yer Adları: Gelin Kayası, Devesırtı Tepe vb.

2.5.2. Coğrafi Nesnenin Dış Görünümüne Dayalı Yer Adları: Büyükseki, Çitlitaş, Küçük Çukur vb.

2.5.3. Coğrafi Nesnenin İç Özelliğine Dayalı Yer Adları: Çürüksu, Batak, Taşlıtarla vb.

2.6. Yansıma Adlarla Kurulan Yer adları: Şakıllı Pınar, Gulu gulu Mevki vb.

3. Anlamı ya da Kaynağı Tespit Edilemeyen Yer Adları:

3. 1. Sadece Veriliş Nedeni Tespit Edilemeyen Yer Adları: Anlamı bilinen ama hangi adın niye verildiği bilinmeyen yer adlarıdır.

3. 2. Anlamı ve Veriliş Nedeni Tespit Edilemeyen Yer Adları: Anlamı da veriliş nedeni de tespit edilemeyen yer adlarıdır (Şahin, 2015: 15)

Şahin'in Rus filologlarından hareketle oluşturduğu bu tasnif çalışmasını, Amasya'da bulunan yer adlarını tasnif etmede ve anlamlandırmada kullandık.

BİRİNCİ BÖLÜM

YER ADLARININ TÜRLERİ

İbrahim Şahin'in "Türkiye Yer Ad Biliminde Leksik-Semantik Sınıflandırma Meselesi" başlıklı makalesinden hareketle Amasya merkeze bağlı köylerin yer adları bilimsel olarak sınıflandırılması yapılmıştır. Sınıflandırmaya daha önce kasaba iken 6360 sayılı yasanın geçici 2. maddesine göre 2011 yılı adrese dayalı nüfus sayım sonuçlarına göre nüfusu 2000'in altındaki belediyelerin köye dönüştürülen yerleşim birimleri köy olarak alınmıştır. Amasya merkeze belli bir mesafede bulunan daha sonra köy iken belediye sınırları içerisine alınarak mahalle yapılan eski köyler de köy kategorisinde değerlendirilmiştir.

2.1. Yerleşim Yeri Adlılar (Orun-Oykonominler)

Bir yerleşim biriminin özel adı anlamına gelir ve kendi içerisinde komonim, astionim ve orpedyonim olmak üzere üç gruba ayrılır.

2.1.1. Küçük Yerleşim Yeri Adlılar (Komonimler)

Köy içerisindeki özel yerleşim alanlarının adıdır. Kendi içinde çiftlik, köy ve ören adları olmak üzere üçe ayrılır.

2.1.1.1. Çiftlik Adları

Kazanasmaz, Fimar, Demirkayalar, Erciyas, Misun, Gökhöyük, Gürun, Combacı, Kırıktaş, Sütçüler, Doğulular, Apaydın, Kılçak Çöl, Atabey, Kahvecioğlu.

2.1.1.2. Köy Adları

Abacı, Ağılönü, Aksalur, Aktaş, Akyazı, Alakadı, Albayrak, Ardıçlar, Avşar, Aydınca, Aydınlık, Aydoğdu, Bağlarüstü, Bağlıca, Bayat, Beke, Beldağı, Boğa,

Boğazköy, Böke, Bulduklu, Büyük Kızılca, Çatalçam, Çavuş, Çengelkayı, Çiğdemlik, Çivi, Dadı, Damudere, Değirmendere, Direkli, Doğantepe, Duruca, Eliktekke, Eski Kızılca, Ezine Pazar, Gökdere, Gözlek, Halifeli, Hasabdal, İbecik, İlgazi, İlyas, İpekköy, Kaleboğazı, Kale, Kapıkaya, Karaali, Karaçavuş, Karaibrahim, Karasenir, Karakese, Karaköprü, Karataş, Karsan, Kayabaşı, Kayacık, Kayrak, Keçili, Kızılkışlacık, Kızıoğlu, Kızseki, Köyceğiz, Kutu, Kuzgeçe, Küçük Kızılca, Mahmatlar, Meşeliçiftliği, Musa, Oluz, Ormanözü, Ortaköy, Ovasaray, Özfındıklı, Saraycık, Sarayözü, Sarıalan, Sarıkız, Sarılar, Sarımeşe, Sarıyar, Saz, Sevincer, Sıracevizler, Şeyhsadi, Tatar, Tuzluçal, Tuzsuz, Uygur, Ümük, Ermiş, Yağcıabdal, Yağmur, Yassıçal, Yavru, Yeşildere, Yeşilöz, Yeşil Yenice, Yıkılğan, Yıldız, Yolyanı, Yuvacık, Yuva.

2.1.1.3.Ören Adları

Amasya merkeze bağlı köylerde 7 tane höyük bulunmaktadır. Höyükler eskiden yerleşim yeri olup günümüzde kullanılmayan yerlerdir.

Doğantepe (Doğantepe), Hamamtepesi (Ovasaray), Yassı (Oluz), Türkmenlik Tepe (Alakadı), Somtepe ve Keltepe (Bağlıca), Örenler (Yavru), Kazankaya (Meşeliçiftliği)

2.1.1.4. Mezra Adları

Amasya merkez köylerine bağlı 79 adet mezra bulunmaktadır. Bu mezzarlar günümüzde köylerin mahalleri olarak geçmektedir.

Ayvalı, Balana, Büyük Kuz, Çanakyeri, Hacı Yeri, Hasançile, Kömürocağı, Kürtmezarı, Pamukludere (Abacı), Çay, Yoncalı-Salamut (Aksalur), Almageçesi, Kayaönü, Kazanasmaz, Kirazpınarı, Obaönü, Tartışık (Ardıçlar) Kayadibi (Avşar) Kaplıca (Beke) Kaşka (Boğaköy) Çengelhanlar (Çengelkayı) Terziköy (Çivi) Karasu, Sarımezar, Dikyol (Damudere) Çaytarla (Değirmenderesi) Fındıklı (Direkli) İbe (Doğantepe) Eski Nahiye (Ezine Pazarı) Ağıldere (Hasabdal) Kavaklıağıl (İlyas) Çavuşhanlar (Kaleköy) Seyyambaşı (Karaibrahim) Belmebük (Karaköprü) Çaltı, Çayındere, Dirgen, Kertil, Koçalan, Kovalançayı, Soğanlık (Kızılkışlacık) Geygeller

(Kızıoğlu) Kızseki Bağları (Kızseki) Kazanasmaz (Kutu) Ancaalan (Kuzgece) Ağıllar, Yolüstü (Mahmatlar) Köprübaşı (Meşeliçiftliği) Pamuklu (Ormanözü) Kılçakçiftliği (Ovasaray) Çaydere, Kızılkaya (Sarıalan) İboğalı, Gökçe, Kadirğılağlı, Mallica, Melikyurdu, Tartışık, Yazılıtaş (Sarıköz) Vereske (Sarimeşe) Ova (Sarıyar) Karadutağlı (Sevincer) Atabey, Kavşut, (Oluz) Alışık, Subaşı, Doğankaya, Erikli, Kabardıç (Yağcıabdal) Filingirler, Karakese, Katranlık, Kireçlik, Olucak (Yassıçal) Ahmedin Koltuğu, Karakaya (Yeşildere) Yeşilöz Çayırı (Yeşilöz) Saraycık (Ziyaret)

2.1.1.5. Ağıllar

Eskiden ağılların etrafına az da olsa evler kurularak yerleşim yeri haline gelmiştir. Günümüzde bu ağılların bazıları büyüyerek mezra olmuştur. Mezra olan ağıllar da bu guruba dâhil edilmiştir. Bölgede 33 adet ağıl ismi tespit edilmiştir.

Viranağıl (Abacı) Karabilalinağıl, Kırkhasanağıl, Çöyneğinağıl, Kulu (Aydınlık); Karadayınınağıl (Beldağı) Emrullanınağıl (Değirmenderesi) Yumbulunağıl (Ezine Pazar) İboçunağıl (Çengelkayı) Karatutağılı, Kavaklı (İlyas) Acısuağılları, Gediktepe (İpekköy) Koçağıl (Karakese) Alişanınağıl (Keşlik) Kızılağıl (Kızılkışlacık) Ağıllar (Kayabaşı) Kadirinağıl, Kürdünağıl, İboşunağıl (Sarıköz) Şabangilinağıl, Fergablarınağıl (Şeyhsadi) Memedinağıl, Kilin Ahmedin Ağıl, Alişenin Ağıl (Ermiş) Gürcünün Ağıl (Aydınca) Yusufgüden Ağılı, Yukarı Ağıl (Yıkılğan) Ağıllar (Mahmatlar), Kürtyüzü Ağılı, Sayarderesi (Sarayözü), Kadirinağıl (Sarıköz) Karaçağıl (Aktaş)

2.1.2. Büyük Yerleşim Yeri Adlılar (Astionimler)

Şehrin özel adlarıdır. Bu gruba ilçe, bucak (Nahiye) adları da girer.

2.1.2.1. İl Adı

Amasya

2.1.2.2.Nahiye Adları

Ziyaret

2.1.3. Mevsimlik Yerler (Orpetyonimler)

Yaylak ve kışlak gibi yerlerin özel adıdır.

2.1.3.1. Yaylalar:

45 adet yayla ismi tespit edilmiştir.

Lokman Hekim, Kale, Keştepe, Uluçayır, Oluklu, Kırkgöz (Ormanözü), Kayabaşı, Güllüoluk, Emininpinarı, Harmanağıl (Çiğdemlik), Kuloluk, Aşağı, Yukarı, Karapınar (Kışlacık), Çamlık, Düllük (Çatalçam), Har, Sivrikaya, Salman, Yüksekpinar, Sipasuyu, Serpin, (Yıkılğan), Haydar, Kabaktepe, Karacabey, İkioluk, Samanlık (Aydınlık), Kavaklı, Baldıran (Avşar), Geygel (Kızıoğlu), Gâvur (Kuzgeçe), Boğalı, Engüles (Aydınca), Belan (Yenice), Baraklı, Sorkun (Albayrak), Gaylıpınar (Ardıçlar), Eskiyaıyla, Divanlı (Kızseki), Hamamgelen (Abacı), Baharlı, Yanık (Beldağı), Kızağıllar (İbecik) İnedolu, Araboğan (Beldağı)

2.1.3.2. Kışlak Adları

3 adet kışlak ismi tespit edilmiştir.

İncirli (Kayabaşı) Alan (Avşar) Çengel (Karaibrahim)

2.2. Yeryüzü Şekli Adlılar (Oronimler)

Yer adının bir türüdür ve vadi, sırt, yamaç, tepe, yar, kanyon, geçit, ova gibi her türlü yükselti, girinti ve kabarıklık gibi doğa şekillerinin adıdır.

2.2.1. Sırt / Bayır Adları

47 adet sırt / bayır ismi tespit edilmiştir.

Ötegeçe Sırtı, Berigeçe Sırtı (Yenice), Egrek Sırtı (Yassıçal), Koca Bayır, İncirli Bayır (Yuvacık) Kahın Kırığı Sırtı, Kırmanın Boyu Sırtı, Andul Sırtı, Uzungeriş Sırtı (Yıkılğan), Tetreli Bayır, Bayır (Meşeliçiftliği), Kale Yakaları Bayırı (Oluz) Alabayır (Sarıalan) Pelitlik Sırtı (Sarıköz) Karakaya Sırtı (Sarıyar) Düvenli Tarla Sırtı (Sevincer) Gaglık Sırtı, Pisinli Sırtı, Karşı Bayır (Sıracevizler), Kabayar Sırtı

(Yuvacık), Karşıyaka, Yılgınlık Sırtı(Doğantepe), Yamaçlar (Çivi), Mehmet Seki Sırtı (Kayrak), Asar Bayırı (Ağılönü) Kara Bayır (Alakadı) Kara Bayır (Aktaş) Kızıl Bayır, Karınca Bayır (Çavuşköy) Sarı Bayır, Koca Sırtı (Değirmenderesi) Kavak Bayırı (Halifeli) Sarı Bayır (Gökdere) Bayırbağ Sırtı, Ardıçlıtaş Sırtı, Çömlekkıran Sırtı (İlyas) Alagiriş Bayırı (Karsan) İmam Bayırı (Ermiş) Ötaçı (Avşar) Eşek Sırtı (Boğaköy) Sazyolu Sırtı, (İlyas) Tekke Sırtı (Ormanözü) Ötöyüz (Direkli) Akbayır (Yuvacık) Yamaç (Yağmur) Saz Yamacı (Ermiş) Kıran (Yeşilöz)

2.2.2. Seki Adları

12 adet seki ismi tespit edilmiştir.

Teyyarın Seki (Çiğdemlik), Ağseki (Keçili), Sekiler, Gevenliseki (Sıracevizler), Sekiler (Sarılar), Sekiler (Sevincer), Seki (Sarıalan), Seki (Ortaköy) Otluseki, Kırın Seki, Yağla (Yassıkışla) Ahmet Sekisi (Aktaş)

2.2.3. Set/ Hendek Adları

2 adet set/hendek ismi tespit edilmiştir.

Nurinin Set (Ermiş) Cincinin Hendek (Sarırmeşe)

2.2.4. Boyun Adları

2 adet boyun ismi tespit edilmiştir.

Büyük Boyun (Ümük), İnce Boyun (Yolyanı)

2.2.5. Boğaz Adları

6 adet boğaz ismi tespit edilmiştir.

İlice Boğazı (Ortaköy) Boğaz (Saz) Boğaz (Oluz) Demra Boğazı (Tuzluçal) Kaya Boğazı (Yenice) Çayboğazı (Çavuşköy)

2.2.6. Burun Adları

Bölgede koştutu olarak çıkıntı, uç kelimesi de kullanılır.

20 adet burun ismi tespit edilmiştir.

Dolamalık (Aksalur) Daşlıburun (Çavuşköy) Bayrağan, Kel (Direkli), Orta (İlgazi), Orta (Karaibrahim) Uzun (Kayrak), Gencioğlu (Keçili) Karaburun (Kapıkaya) Sivri,

Taşlı (Kızıl Kışlacık), Porsukluk (Sarimeşe) Ağılınburun (Saz) Çatal (Meşeliçiftliği) Karaburun (Musa) Burun (Yıkılğan) Kilise Burnu (Sıracevizler) Zuvalı Burun (Beldağı) Sazlığın Burnu (Kaleköy) Armut Burnu (Yıkılğan)

2.2.7. Dağ Adları

Bölgede 13 adet dağ ismi tespit edilmiştir.

Kardum (İbecik) Akdağ (Ormanözü), Harşena (Merkez) Sarıtaş (Sarıköz) Çakır (Tuzsuz) Kocababa (Uygur) Sarıkız Dağı (Yağcıabdal) Kurban Dağı (Albayrak) Mama Dağları, Engüles (Sarimeşe) Saz (Saz) Ilgazı (Aydınca) Topal Dağ (Karasenir)

2.2.8. Düz / Ova Adları

Bölgede düz ve geniş kelimeleri, düzlük yer anlamına gelmekte olup ova ile birlikte ele alınmıştır.

Bölgede 15 adet düz/ova adı tespit edilmiştir.

Geldingen Ovası, Amasya Ovası, Aydınca Ovası, Yerdüzü (Yavru) At Yarışının Düzü (Oluz) Abbronun Ateşlediği Düz (Meşeliçiftliği), Düzler, Karağın Düz (Sevincer) Karaali Düzü (Karaali) Sarıalan Düz (Kızıoğlu) Ağcalığın Düz (Kayrak) Su Akan Düz (Aksalur) Büyük Düz (Ağılönü) Yusufungeniş (Avşar) Paşapınar Ovası (Şeyhsadi)

2.2.9. Kaya / Taş Adları

Bölgede 178 adet kaya/taş adı tespit edilmiştir.

Delik Taş, Merdiven Kaya, Akkoyun Taş (Aydınlık), Yaruk Taş, Şahin Kayası, Annak Kaya (Aksalur) Aktaş, Akataş Kaya (Aktaş) Kayının Taş, Kalenin Taş, Sığırılığın Taş, Yarımca Taş Abdibahaddin Taş, Müslümağanın Taş , Çalın Taş, Yumuru Taş (Ardıçlar) Çıralı Kaya (Akyazı) Büyük Kaya (Albayrak) Ziğam Kaya (Abacı) Altinkaya (Alakadı) İbik Kaya (Aydınlık) Tilki Kayası, Karardıç Kaya, Çatal Kaya (Ağılönü) Kuzgunluk, Ören Yerinin Taş, Adaş (Avşar) Kartal Kaya,

Bekçi Kayası, Bayram Kayası (Bağlıca) Leylek Taşı, (Boğazköy), Patak Kaya, Minare Kaya (Beldağı) Kız Kayası, Oğlan Kayası, Top Kayalar, Çatal Kayalar (Beke) Mesuriyenin Daşı (Duruca) Asarın Daş, Kel Kaya (Çengelkayı) Tamayıl Taşı, Sarı Kaya (Direkli) Ağlayan Taş (Çiğdemlik) Tekne Kaya (Çivi) Ay Kayası (Değirmenderesi), Efelik Kaya, Baykuş Kayası, Üç Kayalar (Çavuş) Bekçinin Taş, Annak Taş, Cin Kayası, Gelin Kayası (Ezine Pazar) Sarı Kaya (Gökdere) Delikli Kaya (Hasabdal) Ambar Kaya (Eliktekke) Sarı Kaya (Halifeli) Gelin Kayası (Ezine Pazar) Balıkkaya (İpekköy) Çal Kaya, Gelin Kayası (Küçük Kızılca) Evlerin Kaya, Aygurunun Kaya, Kayaönü Kayası (İlgazi) Yarık Taş (Karsan) Çolağın Taş, Ot Kayası, Çanak Kaya, Gökkaya, Karakaya (Karaibrahim) Ali Kayanın Taş Semer Taş, Kara Taş (Kayrak) Karataş Kaya (Karataş) Aslan Taş, Cinli Taş (Kapıkaya) Mustacığın Taş, Güvercin Kaya (Keçili) Kömürün Taş, Ambar Kaya (Karaali) Sivri Taş, Taşkuyunun Taş, Tombul Kaya (Karaçavuş) Akkayuğun Taş, Delik Taş, Pürlü Taş (Kızılkışlacık) Delik Taş (Kaleköy) Dibek Kaya, Kayalık, Bakacak Kaya (Keşlik) Asar Kaya (Karakise) Şahin Kayası (Kayabaşı) Ak Kaya, Sarı Kaya (Karsan) Üç Kaya, Çatal Kaya, Leyleğin Kaya, Hamam Kaya, Sarı Kaya, Uzun Kaya, Tabutlu Kaya (Kaleboğazı) Şahin Kayası (Kayrak) Aşar Kaya, Taşlı Kaya (Kızıoğlu) Ayan Taş (Sarıkız) Acı Taş, Asar Taş (Ormanözü) Babalık Taş, Sümbüllüğün Taş, Cumoğun Taş, Kızıl Taş, Ganağın Taş, Kartal Kaya, Mal Kaya, Ak Kaya, Harman Kaya, Kuş Kaya, Gürük Kaya (Sarılar) Bakacağın Taş, Dingil Taş (Sevincer) Yazılı Taş, Delik Taş, Bozonun Düştüğü Taş, Damlı Kaya (Meşeliçiftliği) Ağ Daş, Ak Kayalar, Yazılı Taş, Doğan Kaya (Sarıkız) Karayağılın Taş, Aslan Taş, Dikil Taş , Kara Kaya (Saz) Kurt Taşı, Davunlu Kaya, Kayalar (Sıracevizler) Yer Taş (Ortaköy) Aktaş (Ovasaray) Sarı Taş, Kara Kaya (Sarıyar) Sıra Kaya, Kartal Kayası, Kazan Kaya, Çal Kaya (Şeyhsadi) Gelin Kayası (Sarımeşe) Delikli Kaya (Mahmatlar) Dik Taş, Öksürük Kayası (Yuvacık) Bedel Kaya, Yılandı Taş, Garga Daş (Yassıkışla) Dibek Taşı Doğan Kaya, Kız Kayası, Kız Kadının Kayası, Tombul Kaya, Bal Kayası, Keklik Kayası, Kazan Kaya, Ulu Kaya, Şakıllı Kaya, Çulfalık Kaya (Yağcıabdal) Üç Kaya (Oluz) Yarık Kaya (Tuzsuz) Üfüren Kaya, Eban Kaya , Hebeğin Kaya, Kızıl Kaya, Sayın Daş (Ermiş) Üç Kaya, Kara Kaya, Kayalar (Yağmur) Ak Kaya (Yeşilöz) Büyük Kaya, Küçük Kaya, Kayalık (Yassıçal) Dikili Taş (Doğantepe) Kurbağa Taşı (Ziyaret) Delikli Taş, Çitlitaş (Tatar)

2.2.10. Çukur / Çökek Adları

Bölgede çukurluk alanlara çökek adı da verilir. 14 adet yer adı tespit edilmiştir.

Domuz Çukuru, Esir Çukuru (Sarıalan) Meşeli Çukur, Göynü Çukuru (Bayat) Büyük Çukur, Kavak Çukuru (Çengelkayı) Çayırın Çukur (Karaibrahim) Çaltı Çukur (Karaköprü) Çukur (Kaleköy) Sadu Çukuru (Ortaköy) Sorkun Çukuru (Saraycık) Ulu Çukur (Çivi) Bekten Çökme (Eliktekke) Meşeli Çukur (Yıkılğan)

2.2.11. Mağara / İn Adları

Bölgede 21 adet mağara/in adı tespit edilmiştir.

Mağra (Beke) Mağara (Kaleboğazı) Darkaya (Sıracevizler) Kurtini, Ambarkaya, Ferhatkaya (Beldağı) Tilkiini (Ardıçlar) İn (Aydınlık), İn (Ormanözü) İn (Çiğdemlik) Evkaya (Çavuş), Küçük Yutak (Çengelkayı) Yutak (Kayrak) Kurtini, Evkaya, Domuztamı (Tatar) Bayiin (Direkli) Darkaya (Sıracevizler) Gırıbin Kol (Yağcıabdal) Kuzgunluk (Avşar) Sırçan Deliği (Yassıçal)

2.2.12. Tepe Adları

Bölgede tepe adlarının koşutu olarak dikmen, çal ve yığın terimleri de kullanılır. 249 adet yer adı tespit edilmiştir.

Çatıyen Tepe (Abacı) Düz Tepe, Gedikağzı Tepe (Avşar) Gölün Tepe , Kara Tepe, Aykıroğlunun Tepe, Karaömer Tepe (Aktaş) Küle Tepesi (Ağılönü) Karayusuf Tepe (Akyazı) Çardaklıbağ Tepe (Alakadı) Kabak Tepe, Azı Tepe (Albayrak) Belağıl Tepesi (Ardıçlar) Örüklüğün Tepe, Orta Dikmen (Avşar) Kuş Tepe, Kulu Tepe, Kes Tepe (Aydınlık) Ardiç Tepe, Dökme Tepe (Aydoğdu) Çal, Ada Tepe (Bağlıca) Erenler Tepesi, Sarıyerler Tepesi, Mercimek Tepe, (Bulduklu) Çıban Tepe, Yanıklı Çal (Bağlarüstü) Kara Tepe, Ağlıya Tepe, Tepe, Hamam Tepesi (Bayat) Kel Tepe (Beldağı) Kazık Tepe, Bardak Durmaz Tepesi, Bey Oturağı Tepesi (Çivi) Kaypak Tepe, Humara Tepesi, Kale Tepesi, Dikbasan Tepe, Koca Merik Tepesi, Kızıl Tepe, Yığma Tepe, Küçüğün Tepe, Boz Tepe, Kaya Tepe, Evler Tepe (Değirmenderesi)

Çığırğan Tepe (Dadıköy) Gıran Tepe, Çal, Menekşenin Depe (Direkli) Garavzun Tepe, Kaçağar Tepe (Duruca) Mercimek Tepe (Eliktekke) Kurtçu Tepe (Eski Kızılca) Yel Tepesi, Halebi Çalı (Gökdere) Depe (Küçük Kızılca) Selamet Tepe (Gözlek) Dönmez Tepe, Kel Tepe, Sarıkız Tepesi, Tuzla Tepesi (Halifeli) KaramanTepe, Kartal Yuvası Tepesi (İbecik) Naldöken Tepesi, Höyük Depesi (İlgazi) Sevincerkaçağı Tepesi, Azı Tepe, Depe (İlyas) Kel Tepe, Eğriyol Tepesi, Çiftlik Tepesi, Gözlek Tepesi, Sazçalı Tepesi, Balıkkaya Tepesi (İpekköy) Kilise Tepe, Nohutlu Tepe, Ziyaret Tepe, Yeldeğirmeni Tepesi, Sulu Tepe, Kelik Tepe, Delikli Tepe (Kaleboğazı) Azu Tepe (Kapıkaya) Üç Tepe, Kel Tepe, Doruklu Tepe, Sivri Tepe, Kara, Karağın Tepesi, Lalelik Tepesi, Kurtçu Tepe (Karaali) Cüce Tepe, Kara Tepe, Som Tepe, Ardıçgeçidi Tepe (Karakise) Kürtmezerliği Tepesi, Sarı Tepe, Haraman Tepe, Bekirin Tepe (Karaçavuş) Kara Tepe, Ağçal Tepe, Büyük Tepe, Orta Tepe, Güney Tepe, Küçük Tepe, Kurtçu Tepesi (Karaibrahim) Tepebaş Tepe (Karaköprü) Çolağın Tepe, Tuğluğun Tepe (Karataş) Çal (Karsan) Kara Tepe , Ekmek Yarışı Tepesi, Elti Tepe (Kayrak) Koşapınar Tepesi, Elikpınar Tepesi, Yahyalık Tepe, Pınarbaşı Tepesi, Kuş Tepe, (Keşlik) Dangalon Tepe, Tülü Tepe (Keçili) Gabak Tepe, Arduç Tepe (Kızılkışlacık) Çayın Tepe, Depecik, Gün Tepesi (Kızseki) Kara Tepe, Meydanıntepe, Şahin Tepesi (Kuzgeçe) Çal, Doruk Tepe (Köyceğiz) Teyin Tepesi, Alıçlıçanak Tepesi, Kimye Tepesi (Kızıoğlu) Evliya Tepesi, Kara Tepe, Altıntepe (Mahmatlar) Kel Tepe, Ceherlik Tepesi, Halay Tepe, Harman Tepe (Meşeliçiftliği) Kocacık Tepe, Mumul Tepe, Kulu Tepe, Buşkunluk Tepe (Ormanözü) Çal (Ortaköy) Küçük Tepe, Balamaz Tepe, Hamam Tepesi (Ovasaray) Kabak Tepe (Özfindıklı), Evliya Tepesi (Saraycık) Dikmen, Üç Geriş Tepsisi, Kayıönü Tepesi (Sarayözü) Gâvur Tepesi, Çal Dede Tepesi, Goğun Tepe, Kurşun Tepe (Sarıalan) Kara Tepe, Musa Tepesi, Gavağın Boy Tepesi, Sarıtaş Tepesi (Sarıkız) Çömlekgüneysi, Öğsüz Tepe (Sıracevizler) Pürlü Tepe, Çimişke Tepe, Kızılkayanın Tepe, Mantarlığın Tepe, (Sarılar) Tevekli Çal, Sarıyar Tepe, Göğyer Tepesi, Doğancı Tepesi (Sarıyar) Yukarı Köy Tepesi, Küçük Tepe, Annak Tepe, Boruklu Çal (Sevincer) Dikmen, Kel Tepe (Şeyhsadi) Kör Çal, Bayram Çalı, Azı Tepe (Sıracevizler) Kurban Tepesi, Pilo Tepe, Afur Tepesi, Porsuk Tepesi (Oluz) Ziyaret Tepe, Arpacık Tepe, Çamlı Tepe (Ormanözü) Kilise Tepesi, Kurçu Tepesi, Kayacık Tepesi (Tatar) Tuzluçal Tepesi, Bayram Çalı, Kaşkaldı Tepesi, Keçibeli Tepesi, Mehmetbey Tepesi (Tuzluçal) Bekçi Tepe, Çiğdem Tepesi, Tilki

Tepesi, Evliyatepe (Tuzsuz) Aşuluk Tepesi, Kara Tepe, Devboynu Tepesi (Ümük) Lokmantepe, Ayazu Tepe (Ermiş) Domuz Tepesi , Manuğun Tepesi, Çorçilin Tepesi, Deriş Tepe, Leylek Tepe (Yağcıabdal) Helva Tepesi, Kel Tepe, Yenipınar Çalı (Yağmur) Horoz Tepesi, Şakkale Tepesi, Öksüz Çal, Sofara Tepesi, Doruk Tepe, Ziyaret Tepesi (Yavru) Küçük Karyağ Tepesi, Büyük Karyağ Tepesi, (Yeşildere) Korucu Tepesi, Kulis Tepe, Höbek Tepesi, Ilgazı Tepesi, Gıran Tepe, Gâvur Tepesi (Yeşilöz) Azı Tepe, Hatip Tepesi, Kıran Tepe (Yıkılğan) Gâvurcuk Tepesi, Depe, Kuşçu Tepesi, Öllüğün Tepesi, Karlık Tepesi (Yolyanı) Çal (Yuvacık) Yazı Tepesi, Büyük Güney Tepesi, Küçük Güney Tepesi (Yassıçal), Alibabanın Tepesi, Değirmenüstü Tepesi, (Aydınca) Uzun Tepe, Sivrinin Tepesi, Güya Tepesi, Üçtepeler, İktepe, Büyük Yığın (Doğantepe) Yürüyen Tepe (Ziyaret)

2.2.13. Doruk Adları

Çıtağın Sivri (Yenice) Büyük Doruk (Oluz) Doruk (Yağmur) Doruk (Ermiş) Doruk (Sarılar) Doruk (Kayabaşı) Sivri (Sarılar) Sivri (Saraycık) Sivri (Yassıçal), Çaybon (Aydoğdu) Yonuz Doruğu (Karasenir)

2.2.14. Yazı Adları

Boruk Yazısı (Doğantepe) Büyük Yazı (Uygur) Yazı (Yağmur) Yazı (Saz) Pelit Yazısı (Karataş)

2.2.15. Yüz Adları

Tülün Öte Yüzü, Tülün Beri Yüzü (Keşlik) Öteyüz (Karaçavuş) Keşlik Yüzü, Tatar Yüzü (Sarıyar) Kürt Yüzü (Sarayözü)

2.3. Toprak Adlılar (Horonimler)

Horonim, bir yerin idari ve doğal sınırlarında bulunan toprak adı anlamına gelir. İdari ve doğal olmak üzere ikiye ayrılır. Oykonimlerden farklı olarak idari horonimlerde idari yapı gösterilir. Örneğin haritada Keşlik, Bağlarüstü olarak değil, Keşlik köyü, Bağlarüstü köyü olarak geçerse idari horonim olarak değerlendirilir. Bu bölümde topladığım ürünlerin hepsi doğal horonimlerden oluşmaktadır.

2.3.1. Mevki Adları

Bölgede en çok geçen yer adı olup 997 tane yer tespiti yapılmıştır.

Yılancık, Büyükkuz, Hacıyeri, Çatalçam (Abacı) Kepez Ardı, Kamışlı, Kül Ardı, Ağılönü, Bete, Mezer Yanları, Değirmen Önü, Gölgeçen, Yuvatlar, Akbilek, Avşar, Ayak Yeri, Düzbek, Bahçeler, Bağlar, (Ağılönü) Göl Yeri, Kaya Dibi, Daşın Dibi, Killik, Teraslanmış, Şahin Kale, Akyazı, Yokuşbaşı (Aksalur) Salman, Büyükkale, Küçükale, Bilecen, Şahmalı, Olucak, (Aktaş) Köşrelilik, Köy Altı, Tekkedere, Kavaklık, Yazılar, (Akyazı) Dikmenlik, Çakıllık, Tutluk, Tepe Arası (Alakadı) Kuru, Köy Önü, Okul Yanları (Albayrak) Kırangöl, Kömür Ocağı (Ardıçlar) Göçük, Çamlık, Yığınyeri, Alan İçi, Sarıyar, İkipuar, Çorak, Bozkuş, Çatallık, Kapıağızı, Kuru, Bayrağın Dibi, Kışla Önü, Ağılönü, Kayadibi, Karsan, Köşrelilik, Oğulcen, Danabaş, Büyük Basuruk, Orta Arış, Buran, Urumalan, Namazlo (Avşar) Yığman, Göletbaşı (Aydınlık) Ağılönü, Kale Arkası, Arap Mezerliği, Okul Arkası, Hindon Ora, Kocabaşın Ora , Tulumdere (Aydoğdu) Porsuk, Kesik, Taşlıyer, Eğrice, Çatak, Çorak (Bağlica) Sarıyer, Yazılar, Köy Önü (Bulduklu) Çoraklık, Mahmatlar, Zeydemed, Çakırsu, Kavaklı, Örenler, Çamlık, Aşılık, Çördüküstü, Subasan, Karlıyer, Gündül, Kaledağ, Üvenis (Bağlarüstü) Meydan, Boyalık, Hasandede, Kışladereler, Ağyerler, (Bayat) Ağcadede, Mezerlik, Karatavuk, Sünnetçi, Bebük, Büyükoda, Çiğdemlik, Harmanayağı (Beke) Güvemli, Engüles, Kocababa, Tekmezer, Elmaağaç, Gölyerler, (Beldağı) Karlıköy, Beler (Boğaköy) Fındıkça, Köy Önü, Arpalık, Sancakkaldıran (Böke) Zednizir, Ağıllar, Camiarkası, Köy Üstü, Karaçalılık, Kumluk, Kangallık, Kaplıca (Çivi) Tuzla (Çatalçam) Taşlıyer, Az, Düzağaç, Çakırca, Tekdal, Gövyer, Âllence, Messeri, Şahmar, Porsinli, Şahmar Altı, Efenin Kavağı, Dağ, (Çavuş) Okulun Tepe, Çelgelhan, Karaboyalık, Kaçak (Çengelkeyi) Çamdibi, Kale, Yol Altı, Gargacuk, Çaylar, Ağılönü, Bacacı, Kıymıklı, Kilise (Çiğdemlik) Kaynar, Adalar, Köyiçi (Dadı) Killik, Sarımezer, İsmaildede, İkioluk (Damudere) Çekmece, Çorakbaşı, Kireçlik, Yurtlar, Paşa Çiftliği (Değirmenderesi) Türkmen, Topçu, Yarımca, Kervansaray, Nalleyin, Beşdeli, Yarbat, Topçu Altı, Köprü, Karkış, Sıracınbaşı, Üçoluk (Direkli) Eskiköy, Sarıyer, Bağlar, Ören, (Duruca) Eskiköy, Derviş, Çatalçam, Analıkızlı, Orman (Eliktekke) Kobulluk, Mezarlık, Köy Önü (Eski Kızılca) Köy Önü, Oymağaç, Gözlük, Şişob, Bağlar Deresi, Cağeler, Kızıltoprak, Değirmenbaşı, Çorak, Taşlıklar (Ezine Pazar)

Beşgöz (Fındıklı) Boz Geliş, Gövçay, Sakızlık (Gökdere) Gelincik, Arapdede, Çamlık, Turlaarkası, Hasa, Acıklı, Kelik (Küçük Kızılca) Karakavak, Sulak, Adalar, Top Çördük, İnce Sevimler, Büyük Sevimler (Gözlek) Kozluca, Tekilibaba, Dedeler, Namozlo, Göynük, Köy Önü, Yol Üstü, Körüklük, Sarıkız, Arpalık, Harmanlar, Tekeli, Yolyanı, Tutluk (Halifeli) Kepez, Ortaklık Çataltepe, Köy Arkası, Kabakçı (Hasabdall) Kaçakladeresi, Çamlık, Kaldırım Altı, Anaalan, İğdir, Babaoğlu, Karamandipleri, Ardıçlar, Köy Önü (İbecik) Başatlar, Kamışlı, Suçikan, Kaya Önü, Okul Altı, Eskiköy, Örengeçe, Çakırdağ, Avıcak, Kepez, Göl Önü, Kömürocağı, Maşatlar, Bağbaşı (İlgazi) Ağıllar, Bolatçılar, Parmakkapı, Osmanbekçi, Erüşdede (İlyas) Gökyar, Eğriyol (İpekköy) Kale Ardı, Üçköy, Eskicami, Kuyu Yanı, Üncürlü, Avılınönü, Güdüllük, Kaysu, Suluklar, Körükçünün Ora, Seten, Yılanyeri, Çoraklar, Değirmen Ardı, Kağrı Durağı, Süpürgelik (Kale) Kale, Çatal Ark, Eşel, Aşılı, Kepirler, Eski Susa, Yeni Susa, Evliya, Yamaç Şehri, Uluz (Kaleboğazı) Setenci, Çukur Bağ, Paşalık, Mezerlik, Tavukçu, Kantar, Okul Önü, Cami Önü, Kirazlık, 1. Köprü, 2. Köprü, Karpuzcu, Bağ Altıları, Yukarı Pelitler, Kobul Ceviz, Tutluk, Heniskeözü (Karaali) Eski Kayı, Alma Geçiti, Bağlar, Barakalar, Tarlalık (Karaçavuş) Tuzaklı, Çengel, Köy Önü, Elorçu, Mezerlik Ardı, Kabuluyurt, Belpınarı, Örenpınarı, Ağılönü, Ağbaşı, Çengel, Kazıklıyurt (Karaibrahim) Dam Ardı, Alıçlı, Koçağıl (Karakise) Kavaklık, Deveklik, Cihanın Ora, Taşın Dibi, Armutlu Kulak, Gül Yeri, Yılğınlık, Tütünlük, Bağırsak (Karaköprü) Karakaya, Çoraklık, Erikli, Düvenlik, Ağılönü, Harmanlar (Karataş) Arpalık, Boylalu, Girap Üstü, Dere, Kışladere, Yirmion, Beciayman, Sorgun, İlgazılılar, Taşlık, Dereon, Değirmen Önü, Mezerlik Ağzı, Demircidede, Davundede (Karsan) Eskiköy, Kantar, Samanlık, Atölye, Seçobanaltı, Çakalabtal, Aşağı Musalar, Kavak, Doruk, Beylikgöl, Harmanlar (Kayabaşı) Kirazlık, Kabapelit, Köy Üstü (Kayacık) Dedelik, Çatalbaş, Tarlalık, Başatak, Gücüven, Sancakpınarı, Geriş, Harmanlar, Gedak, Kırmızıözlük, Haticeinin Mezarlık, Rumkuş, Kirazlı, Ilıcak, Döllük, Sokardı, Tuzla, Pamukça, Elti, Kadirli, Çivçir, Uğundibi, Değirmen, Güdüllük, Çaydibi, Çaykara, Eyrek, Karaoğuz, Kelali, Kazıklı (Kayrak) Değirmencik, Tekneli, Kale, Güvercinlik (Keçili) Şıhla, Bağlar, Elikpınar, Köy Önü, Köy Üstü, Arpalık, Tatar Önü, Gözyer, Mezarlıkönü (Keşlik) Kespel, Gözlü, Susuz, Mörücan, Gulu, Seydalan, Gücübük, Gülücek, Bağacın, Ganageriş, Aşşalan, Yetimin Elma, Gısuk, Kızoluk, Yukarıköy, Keltir, Soğanlık, Dirgenyukarı, Koçalan, Kisecik, Kıranoluk, Kızıldiş, Gınaş, Uyuşuksuyu,

Dereiçi, Çayındere, Karaalançayı, Karakise (Kızılkışlacık) Karaçakıl, Sarılı, Alancık, Ortayol, İmice, Kabakçı, Depecik, Sökme, Avlo, Mercimekyeri, Gavuryeri, Hahcuaz, Arpalık, Çöğürdek, Daşındere, Gıran, Çavşak, Çerkez, Porsin, Irmak Kıyısı, Buğuş, Cevizlik, Çay İçi, Evyeri, Erüklük, Cevizarası, Deretutluğu, Dışyanı (Kızseki) Büyük Ada, Arpalık, Ağaçalan, Kayısıdibi, Yaşbaşı, Hızar, Sakızalan, Garaj, Devredin Dibi, Değirmen, Kömürlük, Ağaçlağı, Devretbaşı, Piç İncir, Armutlu, Gürgenlik, Doruklueriş (Kuzgeçe) Pulluk, Gövdere, Karga Deresi (Köyceğiz) Yayla, Güneyler (Kızıoğlu) Ağıllar, Tamlar, Cami Önü, Çevlük, Bağ Önü, Damlar, Deveklük, Bağlar, (Karasenir) Köy Önü, Boyalı, Çiftlik, Ötegeçe (Kutu) Koyunseke, Hellelik, Nurininsekme, Yanık, Eminin Elilli, Karasu, Akarsu, Öteetse (Mahmatlar) Tekilcenli, Oruç Yedi, Bey Oturağı, Kaya Altı, Kırkgöz, Cevizyolu, Harmanyeri (Meşeliçiftliği) Köy Önü, Kurtçunun Ardı, Taşlık, Özün Üstü, Çitlik, Deveklik, Çamlıdere, Ekşielma (Musa) Yeter, Tuzak Ardı, Yar Önü, Köy Önü, Karşı Ardı, Mezerlik Ardı, Gözyer, Çatalçam, Mıhlıçam, Teresu, Söğütyassısı, Naldöken (Ormanözü) Ağılönü, Köy Önü, Kilise Önü, Mezer ardı, Depecük, Düzбек, Çal Ardı, Pulluk, Evliyalık, Olukbaşı, Derinyer, Kızılyer, Şankirliği, Yatakalı, Kamışlı, Sudurmaz, Keper, Kepez Ardı, Ganere, Kayaaltı, Ören Üstü, Kabaklık, Kefen, Çorak, Somabağı, Kavaklar, Acuk Alma, Ark Altı, Bozbağ, Yertaş, Ağyer, Sofara (Ortaköy) Yılgın Toprağı, Harman (Ovasaray) Çalardı, Dikmen, Ardıçlık, Tuzla, Tekneli, Ayazı (Özfındıklı) Arpalık, Değirmenler, Karalının Değirmen, Kirazderesi (Saraycık) Arpalık, Hasanyeri, Harmanlar, Üçgeriş (Sarayözü) Kayabaşı, Dikenlik, Zağallık, Evlice, Bayudalan, Gülük, Gürün, Kelvala, Horozbük, Karabük, En, Musuköyü, Kavaklıca, Gıran, Selçükce, Saz, Alan İçi, Serkız, Tuzbaca, Söğütlük, Alan İçi, Çoldede, Düzbaca, Yanışlı, Göynük, Ardışık, Sancakkaldıran, Yanuklu (Sarılalan) Melikyurdu, Tartışık, Kurbanarmudu, Tutluk, Mallica, Ekinçay, Kamışça, Tilkisuyu, Mantarlık, Göğcegöl, Giriş, Maden, Körçay, Sıraya, Tekke (Sarıkız) Cevizaralığı, Çaykulağı, Müdürün Ora, Fırinyeri, Daşbaşı, Baççanınbaşı, Kavaklı, Çay, Pamuklu, Güney, Gölyeri, Kilise Ardı (Sarılar) Sarandek, Tekke, Kızılçubuk, Adalar, Seray, Kulluk, Harmanlar, Bahçe Ardı, Gümbet Ardı, Kavaklıdere, Namazdoğu, Haşhaşlık, Papazinevi, Söğütlük, Suğalar, Yanık, Suvolar, Saray, Kışla (Sarimeşe) Gıran, Mantarlık, Kuru, Uludere (Sarıyar) Gavuryeri, Koşoluk, Kavun, Tavşangöz, Kayacı, Gözlek, Osmanpaşa Yurdu, Çoraklazı, Armutlu, Çaputlu, Küp, Pekmeztobrağı, Samancının Kırdığı Yer, Kaçak,

Çiftlik (Saz) Yukarıköy, Mehmetdede, Kayadibi, Ayrek, Duzla, Yanık, Yunak, Gölyeri, Kuruköprü, Değirmen Önü (Sevincer) Loğalanı, Babayurdu, Kırbudak, Ova, Gölbağbaşı, Kadının Sıçtığı Yer (Şeyhsadi) Arıcakçalı, Kavaklık, Kaylık, Beler, Killik, Kamışlı, Tutluk, Kepez, Özler, Çorak, Derinkol, Suluk, Kermelik, Deringöz, Ağılönü, Çakmaklık, Karlıköy, Çördükler, Kanlıceviz, Acıbadem, Çömlekgüneysi, Kavşak, Genler, Gümbet, Köy Üstü, Aktopraklık, Sıracevizler, Örenler, Çalardı, Beler (Sıracevizler) Köy Önü, Uluçınar, Tuzla, Depe Ardı, Kumluk, Değirmen Önü, Köprübaşı, Tutluk, Sırabademler, Irmak Kıyısı, Çınardibi, Zilcan, Kekliksekmez, Kobulluk, Cev, Keşlik Önü, Kızkaçan, Kömürlükböğrü, Ağıldarı, Kurtçu, Bozuklu, Evkaya (Tatar) Üçcevizönü, Çatoluk, Çiftlikler, Çıgıllıklar, Çevlik, Mağara Önü, Çat, Arazi, Yassıhöyük, Değirmen Önü, Göğce Argaş, Kesikark, Ağçalı, Böhrekbaşı, Camiyeri, Kepir, Otlar, Küllük, Kızılöz, Kar Kayarlar, Boğaz Önü, Yılanlı, Karatut (Oluz) Kepez, Kepez Altı (Tuzluçal) Irmak Kıyısı, Güzellik, Seçil, Yumurtacidede, Pamuklu, Kızılağaç, Karagedik, Körkışla, Karının Yeri (Tuzsuz) Ceyler, Tahtalık, Musluyer, Göynü Çukur, Karalık, Karabük, Ağıl Önü (Ümük) Akkuş, Guluce, Karasanlar, İlce, Bağlar, Aşurluk, Mabeyn, Sarılar, Gıbağın Yer, Cibişke, Avyer, Aymen, Tuzla, Cavşak, Dişindibi, Paslık, Sarı Yaprak, Ucuzluk, Kırklar, Koşaluk, Kozluca, Karkaya, Karasanlar, Toturun Tekne, Harmankaya, Ark, Tamardı, Cevizlerdibi, Otlaca, Kirazpınarı (Ermiş) Gühüç, Alışık, Çat, Çanaklı, Dikmen Ardı, Tekke, Harmanyeri, Arpalık, Türkmenyurdu, Kestene, Beşarmut, Bektaşlar, Kabaçam, Arzo, Uzuneriş, Pazaryeri, Nadaryeri, Kömürlük, Cenlili, Esebaba (Yağcıabdal) Çamdede, Hasandede, Aynuzun Arkası, Cevizlik, Köy Altı , Delöz, İki Tepe Arası, Çoraklık, Güney Üstü, Karakuyu, Hamurkesen (Yağmur) İnüstü, Gözpinar, Karapınar, İlce (Yavru) Akkaya, Tülü, Karakaya, (Yeşildere) Değirmendere, Taşlıdere, Uluyol, Kır Ardı, Obayeri, Çorağın Göl, Tepeyurt, Karayer,Ortabey, Kaçak, Killik, Kumlar, Çaycı Ardı, Beylikbahçe, Ark Altı, Çorak, Terelik, Ağılderesi, Ağlıkbaşı, Hasa, Hatipyeri, Çapaklı (Yeşilöz) Kardum Altı, Oluklu, Olukbaşı, Sulu, İninönü, Gerimcek, Kepri, Argaş, Karkaluk, Kirdip, Sazlıca, Mahmutlu Aca, Boyalık, Kırku, Damlak, Çalın Önü, Karkuş Yuvarı, Suçukuru, Açamın Altı, Kömür Ocağı, Çiğdemli (Yassıkışla) Değirmen Ardı, Erikli, Darasman, Kocakelle, Sapın, Fındıklı (Yıkılğan) Yavşanlar, Gedikardı, Harmanlar, Hasalar, Büyükdereağzı, Medineyeri, Kale Dibi, Gavurcuk (Yolyanı) Galacık, Dağdar, Kis, Kızılyar, Kapulu, İğdelik, Gederek, Kuru Baraj, Sadulla, Arpalık, Meydan Kıyısı

(Yuvacık) Çörmük, Sudüşen, Misirhoca, Çolağınböğrü, Kanlıceviz, Düzağaç, Otluk, Gölgesi Güzel (Yuva) Yanık Pelit, Eski Çördük, Hacıeminin Değirmeni, Han Önü, Gündoğdu, Eski Köy, Köy Üstü (Aydınca) Tekdal, Baraj, İncirlik, Çorak, Kavakdibi, Acıca, Mezarlıkaltı, Çatak, Şamatut, Göğük Yanı, Bölük, Angutlu, Mehmetdede, Karaağaç, Cimidan, Değirmenbaşı, Çukurman (Doğantepe) Cin Hamamı, İkioluk, Pelitdibi, Adalar, Saraycık (Ziyaret) Dikin Üstü, Çarşıdan, Eskiköy, Yağ Deposu, Kepenek, Boztut, Su Deposu, Daslanak, (Uygur) Kapıyan, İmdaş, Karaağaç, Aksu, Çavuşbaş, Beypınar, Karadiğin, Tepecik, Doğancık (Yenice) Zeus Tapınağı, Yaylagöl, Nalbant, Lokman, Doğulu, Kışarmudu, Bahçebaşı (Yassıçal)

2.3.2. Yatak Adları

Yatak, hayvanların yattığı yer anlamına gelmektedir. Bölgede ayrıca insanların konakladıkları veya çobanların geceyi geçirdiği yer anlamında da kullanılır.

2.3.2.1. Hayvanlarla İlgili Yatak Adları

Doğun (Yuvaköy) Öküz (Sarımeşe) Koç (Ortaköy) Doğuz (Sarılar) Öküz (Beldağı) Yataklar (Oluz)

2.3.2.2. İnsanlarla İlgili Yatak Adları

Yorganlık (Oluz)

2.4. Yol Adlılar (Dromonimler)

Her türlü yol, hat gibi yerlerin özel adıdır. Bölgede sadece kara yolu adları mevcut olup bu bölümde sadece karayollarına yer verilmiştir. 30 tane yer adı tespit edilmiştir.

Dik Yol, Kupaağları Yolu, Kara Yol (Ardıçlar) Yavru Yol, Ova Yolu (Bağlarüstü) Odun Yolu (Çavuş) Kağrı Yolu, Dik Yol (Elikteke) Şeytanyolu (Kayrak) Yayla Yolu (Kızıoğlu) Kağrı Yolu (Kaleboğazı) Sofular Yolu (Karakese) Kara Yol (Ovasaray) Değirmen Yolu (Meşeliçiftliği) Kağrı Yolu (Sevincer) İnce Yol, Gözelez Yolu, Kepez Yolu (Tuzluçal) Çatal Yol, Kafarlı Yolu (Tuzsuz) Orta Yol, Uzun Yol (Tatar) Divanlı Yolu (Yıkılğan) Moramul Yolu, Kaledağ Yolu, Gökyokuşun Yolu

(Yuvacık) Sığır Yolu (Oluz) Kürtler Yolu (Yağmur) Çavuş Yolu, Yördenik Yolu (Doğantepe)

Yolun koşutu olarak çılga kullanılmıştır. Çılga patika yol anlamındadır ve bu bölümde kullanılan cılgalar, geçici olmayıp kalıcı olanlar ele alınmıştır.

Aksu Cılgası, Karatavuk Cılgası, Karaağaçla Cılgası, Şahin Tepesi Cılgası (Yeşil Yenice) Haytanın Cılgası (Yassıçal) Comba Tepe Cılgası, Hamamkaya Cılgası, Gâvurun Eşme Cılgası (Yıkılğan)

2.5. İşlenen Toprak Adlılar (Agroonimler)

İşletilen toprak, arsa, kır ve bayır gibi yerlerin özel adıdır. Bu bölüm; alan, çayır, bağ ve tarla olmak üzere dört grupta ele alınmıştır.

2.5.1. Alan Adları

Alan (Böke), Gümbürdek, Çarlar, Hicinoğulları (Bağlarüstü) Alan (Karaibrahim) Orta Alan (Kızılkışlacık) Musanın Koltuk, Sümbüllük (Sarıkız) Alan (Sarılar) Cololar (Çivi) Balana (Abacı) Destien (Sarımeşe)

2.5.2. Bağ Adları

Alibağları (Aydınlık) Beybağları, Bohanis / Yuhanis (Bağlarüstü) Deşti, Ayıbağı, Değirmen Önü, Çukur, Mendellü, Adalar, Haramala (Çiğdemlik) Şıh (İlgazi) Karaçalılık (İpekköy) Dikenli (Saraycık) Moram (Sarıyar) Korubağ (Yeşilöz) Dipbağ (Yıkılğan) Cığcığ, Anikunun, Taşlık (Yuvacık) Candan (Yenice) Uludere, Köprübaşı Yazı (Çiğdemlik) Kaynar (Sarıyar) Yusufun Yolak (Yağcıabdal) Aşağı Bağ, Yukarı Bağ (Oluz)

2.5.3. Kır / Çayır Adları

Koşutu “kaş” olarak geçer. 26 tane yer adı tespit edilmiştir.

Kara Çayır (Aktaş) Yukarı Kır, Aşağı Kır (Bayat) Ulu Çayır (Böke) Ala Çayır (Direkli) Koca Kır (Duruca) Çayır (Küçük Kızıca) Kızlaroymağı Çayırı (Hasabdal) Doğrunun Çayırılığı (Kızılkışlacık) Deli Çayır, Acem Kırı (Karaköprü) Aralık Çayır,

Çayırılık (Keşlik) Kır, Yukarı Kır, Aşağı Kır (Ovasaray) Aşağı Çayır (Sarimeşe) Dede Çayırı (Sarıalan) Geçik Çayırı (Özfındıklı) Çayır (Musa) Kır, Çayırılık, Kavak Çayırı (Doğantepe) Çorağın Çayır, (Uygur) Gâvur Kaşı (Sarimeşe) Kaş (Kayrak)

2.5.4. Tarla Adları

182 tane tarla adı tespit edilmiştir.

Eski, Kuz, Cemalin, Kemalın, Cücükgözün, Patellerin (Abacı) Elma, Porsin, Eşik, Boz (Avşar) Cami (Aydınlık) Dere, Keltepe, Çay, Uzun, Yavurun, Kepir, Kır, Kevüklü, Davunönü, Kılçan (Aydoğdu) Gaylıpınar, Keşoğun, Çal, Daş, Çamur, Kavaklı, Kabaardıç, (Ardıçlar) Napuzal, Kayurak, Heybeli, Mosorta (Alakadı) Gözlekovası, Harman, Çalık, Köse, Çaldırçakar, Danışlılar (Bayat) Dil, Mozolta, Erolün, Güllünpınar, Koru (Bağlarüstü) Sardgela (Beldağı) Çayırarla, Dağ (Çivi) Çukur (Dadı) Depe, Parçalar (Damudere) Kayacık, Böğür, Dere (Küçük Kızılca) Sırt, Dağ (Eliktekke) Avulcuk, Dikiltaş, Eşmelidere, Söğütlü (Ezine Pazar) Karşıkı, Çukur (Çatalçam) Deli, Kabak, Dere, Depe (Hasabdal) Çukur, Çorak (İbecik) Büyük, Daşlı (İlgazi) Şabanın, Üzüm, Eskici, Depe (Karsan) Kanlılarla (Kayacık) Darkulak, Faldaş (Kale) Çukur, Kızıoğlu, Koca, Diken, Mahmat Öküzü, Kırharman, Boyun, Vayson, Kir Ahmedin, Yeraltının (Kayrak) Söğütlü, Pamuklu, Partoloğun Gölle, Çavdarlık, Depe, Dolay (Karaali) Arpalık, Büyük, Çay, Çevliğin, Uzun, Davunlu, Köklük, Pelitli (Karaçavuş) Şakirin, Çötleğin, Almalu, Goldur, İncelikcey, Kızılcevizardı, Nohutluk (Karaibrahim) Katmanın (Keçili) Irızanın, Dağmaları, Cacaların, Naneci, Çavuşlar (Keşlik) Uzun (Kızılkışlacık) Nikosun (Kuzgeçe) Gavur, Bacılı, İmamlık, Bekarın (Kızıoğlu) Aktaş (Karasenir) Takalın, Serhoş Hüseyinin, Tilusun, Hacı Abdulun, Küçük Hüseyinin, Tuzsuzun, Hafızın, Talibin Dursunun, Köteler, Tevtelin, Altıntarla (Mahmatlar) Kuyrukların Süleymanın, Kürt Haliller, Değirmencilerin (Ormanözü) Bağ, Aşağı, Kum (Ovasaray) Ören, Kavşut (Oluz) Kasımın, Arabın, Sorgun, Büyükdere, Kirazyeri, Direkler (Özfındıklı) Dubaca, Dere, Hapan, Yavda (Sarıalan) Bürük (Sarılar) Depe, Kulak (Sarimeşe) Depe, Çukur (Saz) Eski Mezerlik, Hacının, Ateş Tepesi, Taşlı, (Sevincer) Cevekli (Sıracevizler) Davun (Yeşilöz) Bayır, Çamtarla, Yas, Düz, Fındıklı Çamlı (Yassıkışla) Aşuluk, Mezronun Kıyı (Yolyanı) Tomanın, Mahmudun (Yuvacık) Dere (Yuva) Karayer, Kızılyer,

Kıran (Aydınca) Çıbıklar (Tatar) Azatyeri (Ümük) Zeynep, Cennet, Kirazlı, Uluyol, Çat (Yağcıabdal) Bayır (Yıkılğan) Dere (Yuva)

2.6. Su Adlılar (Hidronimler)

Su ile ilgili doğal veya yapay yolla meydana gelen her türlü yer adıdır. Hidronimler, Kendi içinde patomonimler, limmonimler ve helonimler olmak üzere üçe ayrılır.

2.6.1. Akarsu Adlılar (Patomonimler)

Akan su adlarıdır. Bu bölümde akan sular; ırmak, çay, dere, çeşme, pınar, eşme, çötlek olmak üzere ayrılmıştır.

2.6.1.1. Irmak Adı

Bir Adet ırmak ismi bulunmaktadır,

Yeşilırmak. Eski ismi “İris” tir. Ovasaray köyünde Yeşilırmak’ın adı Tokat Irmağı olarak geçer.

2.6.1.2. Çay Adları

Çekerek, Tersakan, Kuru Irmak, Kuruçay, Çorum, Kovalan, Darılık, Değirmen, Deli

2.6.1.3. Dere Adları

181 tane dere adı tespit edilmiştir.

Çoraklığın, Çat, Ayvalı (Abacı) Palan, Öllüklük (Aksalur) Göv, Cehilliğin, Çatın, Sögütlü, Karauç (Ağılönü) Körük, Şahmalı, Bilecen (Aktaş) Heybeli, Küpün, Bağların (Alakadı) Ağıl (Albayrak) Çirçirin, Damlı, Bağın, Kayaarası (Ardıçlar) Kaçaklığın (Avşar) Değirmendere, Gâvurun (Aydınlık) Çay (Bağlarüstü) Mezerlik, Ören, Avyer, Tepeci, Ümük (Bayat) Cimmemdere, Abidindere, Asmalı, Karavuk (Beke) Evcı (Beldağı) Kanlıdere (Boğazköy) Kördere (Boğa) Sivar, (Çavuş) Susuz Dere (Çivi) Efenek, Kızıldere (Çavuş) Karasu (Damudere) Köşrelik, Saçan, Bulanık, Azrail, Eyilim (Değirmenderesi) Çat (Direkli) Çilligün (Duruca) Kumlu (Küçük Kızılca) Abdalpınarı (Eliktekke) Mezerlik (Halifeli) Susağın, Sağırın, Yollağan

(Hasabdall) Sulalacan, Değirmencik, Soğanlığın, Aksu (İbecik) Gerne, Kızılkaya, Üçtepe, Kurtyurdu, Sarıkaya, Örengeçe (İlgazi) Dolamanlık, Kızgınlık, Kızılcık, Şehir, Sırlu, Sarılık Evliyası, Abduşun, Sulu (İlyas) Gökyarı, Otlapınar (İpekköy) Daşlı (Kale) Efeniğin, Varakinin (Kaleboğazı) Badem, Ayınınini, Kömürün, Sıtmapınarı (Karali) Göv, Deli Mehmet, Gözün, Karadeş, Ballı (Karaibrahim) Alıçlı, Gölyolu, Koçağıl, İçi (Karakise) Karacağın (Karataş) Şarmaut, Asarcık, Girap, Arpalık (Karsan) Erikli, Gusuluğun, Cevizli (Kayrak) Karaağının, Naneci (Keşlik) Gavağın, Çayın (Kızılkışlacık) Göv, Karga (Köyceğiz) Fındıklı, Şalgam, İkioluk, Çetinkuz, Çimişke, Civekli (Kızıoğlu) Gödeğin, Uludere, Mahmatlar (Mahmatlar) Bokludere (Meşeliçiftliği) Aleyşin (Musa) Karanlık, Dikenli (Ovasaray) Sayar, Hasanyeri (Sarayözü) Kiborun, Fındıklığın, Zuğallığın (Sarılar) Çemiçekler, Vereske (Sarimeşe) Gözceviz, Cinnah, Körsen (Saz) Karalar, Sudeşiği, Bağlar (Şeyhsadi) Oluz, Safiyenin, Alamanın, Çallı (Oluz) Çeteli, Kurtinin (Tuzluçal) Körkışla, Kamışlı, İnek Yuvarlağı, Yumurtacı (Tuzsuz) Yazılağın, Tahtalık, Bayramyerinin, Kilise (Ümük) Kirazpınar, Derin, Ahmedin (Ermiş) Alışanın, Kuşpınarı, Bekarların (Yağcıabdall) Derağzı (Yavru) Söğüt, Karakaya (Yeşildere) Çengel, Tut, Sarıyarın, Ağıl, Hayat, Pahla (Yeşilöz) Divanlı, Buğuş (Yıkılğan) Büyük (Yolyanı) Ballığan, Hamdidayının, Kissekisliğin, Sokullu, Küp, Çatlağın, Çarşağan, Gabaklı, Kaledağ (Yuvacık) Hina, Küçük (Yassıçal) Hacıoğun, Teyin, Sel, (Aydınca) Yuva, (Uygur) Ahmetdo, Sorgan, Gümüşsuyu (Yeşil Yenice)

2.6.1.4. Çeşme Adları

24 tane çeşme adı tespit edilmiştir.

Aynalı (Avşar) Aynalı (Böke) Köy (Dadıköy) Yolyanı (Damudere) Köy (Eski Kızılca) Köy (Halifeli) Eski Köy (İlgazi) Köy (Köyceğiz) Köy Suyu (Yıkılğan) Meşeliova, Mezerlik, Manastır (Yolyanı) Cami Önü, Eliktekke (Akyazı) Alt, Üst (Eliktekke) Ağyaka, Alaaddin (Karaibrahim) Üçoluklu (Sarayözü) Çorçile (Oluz) Kul Duran, Zelver (Tuzluçal) Teknecik (Yeşilöz) Abdurrahman Geven (Karakese)

2.6.1.5. Pınar Adları

213 tane pınar adı tespit edilmiştir.

Soğuk, Sıcak, Tutluk, Feyzalinin, Çoraklığın, Ağca (Alakadı) Hacıyun, Armutçunun, Danacının, Çakırın, Cehilliğin (Ağılönü) Kösenin, Kuzu, Kapurduç, Gaylı, Salur (Ardıçlar) Kürde, Katuran, Madak, Pelit, Kavaklı, Kızılca (Avşar) Karapınar (Aktaş) Avcılar (Akyazı) Kasım Suyu, Melik Gazi (Albayrak) Alibağ, İbonun Suyu, Koca, Küçübük, Daşkölç (Aydınlık) Aça (Aydoğdu) Memed, Üçkayalar, Söğütlü (Bulduklu) Kaya Puar, Evliyadoğum, Hatun (Bağlarüstü) Seren, Yukarı, Abidin (Beke) Uzunoluk (Böke) Keçili, Göv (Çavuş) Köy, Güneyce, Alan, Küçük Yatuk (Çengelkeyi) Kuş, Sultan Suyu (Direkli) Köy, Yeni, Abdal (Eliktekke) Ağpınar, Keklik (Gökdere) Körpınar (Küçük Kızılca) Yatık (Gözlek) Köy (Halifeli) Hatun, Musa, Hemit, Henis, Kavak, Çetinler, Uyuz (Ezine Pazar) Yaylagöl (Hasabdal) Şirinin, Gabaklı, Karşının (İbecik) Kör, Çorak, Ak, Aşağı, Çiftlik (Kaleboğazı) Kara, Yukarı, Orta, Sıtma (Karaali) Abidin, Yeni (Karaçavuş) Kayı, Köy, Cemalusta, Şakir, Kocagöl (Karaibrahim) Dam Ardı, Öksürük Suyu, Emre Suyu (Karakise), Dokuz, İleridokuz (Kayacık) Kemikli, Keklikderesi, Köyderesi, Kalenderoğlu (Karataş) Boyalı, Kızılca, Yalancı Evliya, Beci, Çerkez (Karsan) Elti, Pamukça, Gedük, Kaçak, Eltinin Çal, Sarıçam, Gökçeli (Kayrak) Goca, Erüklü, Eminin Koşa Kızılkışlacık) Koşa (Keşlik) Kirazoluğu, Isıtma, Yağmurdede, Sarıtaş, Hüseyin (Kızıoğlu) Şeyhdede, Öte (Karasenir) Kuş (Kuzgeçe) Emine, Hubo, Eme, Yeni (Meşeliçiftliği) Gödeğin, Takalın (Mahmatlar) Adullanın (Ovasaray) Eşe, Şahmar (Ortaköy) Çıbangölü, Aslan, Aşağı, Büyük (Sarılar) Orta, Gece, Tık Alinin (Sarayözü) Ded, Hasan, Davut (Sarıalan) Soğuk, Aslanağzı (Sarımeşe) Yeni (Sarıyar) Kaya, Karanlıkdere (Saz) Çavşan, Pınargözü, Üçtepe, Ürüştünün, Yukarıköy, Abdullanın, (Sevincer) Paşa, Baraklı, Kıran, Çam, Gündoğdu, Oruçlu, Kocagöl, Tuzla (Şeyhsadi) Ören, Arıçakçalı, İmam, Çayır, Zelve, Karaağaç, Işık, Ağca, Musa, Fetille (Sıracevizler) Keklik, Garip (Oluz) Yukarı, Emine, Çorak (Tuzluçal) Tuzsuz (Tuzsuz) Yeni Çayır, Baş, Ali (Ümük) Ayşe, Zeynep, Kesel, Küp, Karşibahçe, Orta Mahalle, Aşağı (Ermiş) Hamidin Su, Zeynep Suyu, Keskene, Cennet Suyu, Şakıllı, Karaağaç, Dunak (Yağcıabdal) Yeni, Osman, Hacı, Kadı, Tabaklı (Yağmur) Çay, Ilıca, Göllübağ, Göv (Yavru) Daştekné, Yar, Kaynak, Kargacuvan (Yeşilöz) Şümüklü, Köy (Yassıkışla) Tahta (Yıkılğan) Hacı, Çam (Yolyanı) Soğuk, Kasap, Kavaklı, Sidikli, Öksüzçam, Mohalis, Şeyhcui (Yuvacık) Koca, Fadime (Yuva) Kıran, Keziban, Köreşme, Gürcününağıl (Aydınca) Rahme, Delikli (Doğantepe) Yatık (Yıldız)

2.6.1.6. Eşme - Göz Adları

Göz (Aktaş) Pınar Gözü (Akyazı) Seyadli Eşmesi (Aydoğdu) Cey (Böke) Örümcek Eşme (Eliktekke) Babanın Gözü (Karaçavuş) Pınar Gözü (Keşlik) Oluklu Eşme, Ananın Eşme (Kızıoğlu) Çelebinin Eşme, Derelinin Eşme (Meşeliçiftliği) Kazan Eşme (Sarayözü) İskender Eşmesi (Sarıalan) Eşme (Yağmur) Kamışlı Eşme (Aydınca)

2.6.2. Göl Adlılar (Limnomonimler)

Suların belirli bir yerde toplanmasıyla oluşan baraj, göl, gölet, kanal gibi yerlerin özel adıdır.

2.6.2.1. Baraj Adları

Aydınca (Aydınca)

2.6.2.2. Gölet Adları

28 tane gölet adı tespit edilmiştir.

Saraycık (Ziyaret) Duraca (Duruca) Ağılönü (Ağılönü) Yeşil Yenice (Yeşil Yenice) Boğaköy, İncirlik (Boğa) Kaynar (Dadı) İbecik (İbecik) Göl (İlgazi) Sülük (Kızıoğlu) Partaloğun Gölet, Göl (Karaali) Kuruyangöl (Karaibrahim) Paşapınarı, Şeyhsadi, Mağdur (Şeyhsadi) Göl (Saz) Büyükgöz (Ermiş) Şeyhcui (Yuvacık) Çorağın Göl (Yeşilöz) Cey, Yaylagöl, Tepe (Yassıçal) Azidonun Göl (Yeşildere) Çaypınar (Yavru) Sülük (Uygur) Çarpazın Gölü (Özfındıklı) Arifin Göl (Ezine Pazar)

2.6.2.3.Kuyu Adları

Büyük, Küçük (Dadı)

2.6.2.4.Ark, Kanal Adları

Koşutu olarak bir köyde “çötlek” kelimesi geçmektedir.

Karaağaç Arkı (Doğantepe) Çatal Ark, Kesik Ark (Oluz) Kurutma Kanalı (Kapıkaya)
Veyselın Çötleği (Duruca)

2.6.3. Batakılık Adlılar (Heloninler)

Batakılık alan adlarıdır, Bu bölüme bataklaşmış alanlar da dahil edilmiştir.

2.6.3.1. Batakılık

Çürüksu (Gözlek) Domuz Çökeği (Saz) Batak (Kızıoğlu) Cıvıklar (Oluz) Kötü Çorak
(Tuzluçal)

2.6.3.2. Sazlık

Sazlı (Saz) Saz (Sarılalan)

2.7. Orman Adlılar (Drinomin)

Ormanlık alanların özel adıdır.

Emrahların Orman (Ormanözü) Arduçluk (Avşar) Evliya Çamlığı (Yuvacık)
Büyükağaç (Kapıkaya) Cığcığnın Çamlığı (Bağlarüstü) Çamiçi (Çengelkayı) Yeni
Koru (Ezine Pazar)

İKİNCİ BÖLÜM

ANLAMLARINA GÖRE YER ADLARININ VERİLİŞ NEDENİ

3.1. İnsan ve İnsan Faaliyetleri ile Coğrafi Objeler Arasında Bağ Yansıtan Yer Adları

3.1.1. Kişi Adlılar (Antropatoponimler)

Bu kısımda ismini bir kişinin adı, soyadı, lakabı veya unvanından alan yer adları incelenmiştir.

Abdibahaddin Taş: Abdi Bahaddin adlı bir kişinin arazisinde olduğundan bu taş, arazi sahibinin adı ile anılmıştır.

Abdullanın Pınarı: Abdullah adlı bir kişiden adını alır.

Abduşun Dere: Adını Abduş lakaplı bir kişiden alır.

Abidin Pınarı: Abidin adlı bir kişiden adını almıştır.

Adullanın Pınar: Abdullah'ın Pınarı.

Ağlıkbaşı: Ağlıkbaşı, köyde bulunan varlıklı bir ailenin arazisi olduğundan bu adla anılmıştır.

Ahmet Koltuğu Düzü: Koltuk kelimesi bölgede yüksek bir yerde düz alan için kullanılır. Söylentiye göre köyde Ahmet adlı bir şahsa ait araziye bu ad verilmiştir.

Ahmet Sekisi: Köy halkı tarafından zamanında Ahmet adlı bir kişiye ait olduğu için bu adın verildiği söylenmektedir.

Alaaddin Çeşmesi: Alaaddin adlı bir kişiden adını alır.

Alamanın Dere: Almanya'ya gidip çalışanlar için kullanılan Alamancı sözüne istinaden bu ad verilmiştir.

Aleyşin Dere: Ali adlı bir kişinin arazisinden çıktığı için bu adla anılmıştır.

Alibağları: Ali adlı bir kişiden adını almıştır.

Ali Kayanın Taş: Ali Kaya adlı bir şahsın arazisinde bulunduğundan bu adla anılmıştır.

Ali Pınarı: Ali adlı bir şahsın yaptırmışından adını almıştır.

Alibabanın Tepesi: Ali adlı bir şahın tepede arazisi olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Alişanınağıl: Alişan adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Alişeninağıl: Alişan adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Anikunun Bağ: Adını eskiden bağın sahibi olan bir Ermeni'den almıştır.

Apaydın Çiftliği: Çiftlik sahiplerinin soyadıdır.

Arabın Tarla: Arap, köyde bir kişinin lakabıdır.

Arifin Göl: Köyde Arif adlı bir şahsın arazisi içinde olduğundan dolayı bu adla anılır.

Armutçunun Pınarı: Armutçu lakaplı bir kişiden adını alır.

Arzo Mevkisi: Azu adlı kadının tarlasıdır ve kadın öldükten sonra bu alana Arzo denilmiştir.

Atabey Çiftliği: Atabey adlı köyün ileri gelen bir ailesinden adını alır.

Atabey Mezrası: Atabey adlı köyün ileri gelen bir ailesinden adını alır. Oluz köyünde bulunmakta olup çiftlik zamanla büyüyerek şu an köyün mahallesini oluşturmuştur.

Avurun Tarla: Gâvur adının halk ağzında avur olarak geçmesinden bu adı almıştır.

Aygurunun Kaya: Aykır soyadlı bir aileden adını alır.

Aykıroğlunun Tepe: Yöre halkına göre Aykıroğlu adlı bir sülaleye ait arazinin içerisinde olduğu için bu ad verilmiştir.

Ayşe Pınarı: Ayşe adlı bir kişinin adına yaptırıldığı için bu adla anılmıştır.

Azidonun Göl: Azido, köyde bir kişinin lakabıdır.

Beciyman Mevkisi: İsmi eskiden burada yaşayan bir Ermeni'den almıştır.

Bekirin Tepe: Bekir adlı bir kişinin arazilerinin bulunduğu yerden adını almıştır.

Bey Oturağı Mevkisi: Düz alana verilen bu ad, köyün ileri gelenine ait olduğundan bu adla anılmıştır.

Bey Pınarı: Zamanında köyün varlıklı ailesinin yaptırdığı pınardan dolayı bu adla anılmıştır.

Beybağları: Köyde ileri gelen bir aileden adını almıştır.

Beylikbahçe Mevkisi: Zamanında köyün ileri gelen bir kişisinden adını almıştır.

Beylikgöl Mevkisi: Adını köyün ileri gelen ailesinden almaktadır.

Bohanis / Yuhanis Bağları: Her iki isimle anılan yer adını eskiden burada yaşayan bir Ermeniden alır.

Bolatçılar Mevkisi: Bolat, köyde bir ailenin soyadıdır.

Cemalin Tarla: Tarla sahibinin adı ile anılmış ve yer adı olarak yerleşmiştir.

Cemalusta Pınarı: Cemal adlı bir kişiden adını alır.

Cennet Tarla: Cennet 'in Tarlası anlamındadır.

Cığcığ Bağları: Adını Şeyh Cui adlı bir zatın Cui adının tekrarı ile elde edilmesinden oluşmuştur. Hatta sınırları içinde bulunan köy Yuvacık, Cığcığ adıyla da anılır.

Cihanın Ora: Cihan adlı bir şahıstan adını almıştır.

Cincinin Hendek: Köyde yaşayan bir kişinin lakabıdır.

Combacı Çiftliği: Çiftlik sahiplerinin lakabı olup yere bu lakap ad olarak verilmiştir.

Cumoğun Taş: Cumok lakaplı bir kişinin adı ile anılmıştır.

Cücükgözün Tarla: Cücük göz lakaplı bir kişiden almıştır.

Çakırın Pınarı: Çakır lakaplı bir kişiden adını alır.

Çarpazın Gölet: Çarpaz lakaplı bir ailenin arazilerinin içerisinde bulunmasından bu adla anılmıştır.

Çavuşbaş Mevkisi: Çavuş lakaplı bir şahısdan adını almıştır.

Çelebinin Eşme: Çelebi adlı bir kişinin arazisinde bulunduğundan bu adla anılmıştır.

Çetinler Pınarı: Çetin adlı bir kişinin pınarı yapması ile bu isim oluşmuştur.

Çilliğün Dere: Çillük lakaplı bir kişiden adını almıştır.

Çirçirin Dere: Çirçir lakaplı bir kişiden adını alır.

Çolağınböğrü Mevkisi: Çolak lakaplı bir kişinin arazisinin yanında yer almasından dolayı bu adla anılmıştır.

Çolağın Taş: Çolak lakaplı bir kişiden adını alır.

Çolağın Tepe: (bk. Çolağın Taş).

Çorçilin Çeşmesi: Çorçil, köyde bir kişinin lakabı olup hayta, serseri anlamındadır.

Çorçilin Tepesi: Arazinin eskiden bir Ermeni'ye ait olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Çötleğin Tarla: Çötlek lakaplı bir şahsa ait olduğundan bu adla anılmıştır.

Çöyneğinağıl: Çöynek lakaplı bir aileye aittir.

Danacının Pınarı: Danacı lakaplı bir aileden adını alır.

Dangalon Tepe: Dangolon bölgede bir kişinin lakabıdır.

Davutun Pınarı: Pınarı yaptıran Davut adlı bir kişiden adını almıştır.

Değirmencilerin Tarla: Meslek sahibi kişinin lakabı olmuş ve tarlanın adı olmuştur.

Deli Mehmet Deresi: Arazisinden çıkan kişinin adı dereye ad olmuştur.

Demirkayalar Çiftliği: Çiftlik sahiplerinin soyadıdır.

Efenin Kavağı Mevkisi: Efe lakaplı bir kişinin kavaklığının bulunduğu yer mevkiye ad olmuştur.

Emine Pınarı: Emine adına bir kişiye yaptırılan pınar bu adla anılmıştır.

Eminin Elilli Mevkisi: Emin adlı bir kişiden adını almış, ancak Elilli kelimesinin anlamı bilinmemektedir.

Eminin Pınarı: Emin adlı bir kişinin pınarı yapmasından dolayı bu adı alır.

Emrahların Orman: Emrah adlı bir şahıstan adını almıştır.

Emre Suyu: Emre'nin Suyu anlamında olup şahsın adını almıştır.

Emrullanınağıl: Emrullah adlı bir şahsa aittir ve bu adla anılmıştır.

Erciyas Çiftliği: Çiftlik sahiplerinin soyadıdır.

Erolün Tarla: Erol'un Tarla.

Eşe Pınarı: Eşe adlı bir şahsın adına yaptırıldığından bu adla ad ile anılmıştır.

Fadime Pınarı: Fadime adlı bir kişinin adına yaptırıldığı için bu adla anılmıştır.

Fergablarınağıl: Fergap adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Feyzalinin Pınar: Feyzullah adlı bir şahıstan adını almıştır.

Garip Pınar: Köyde Garip lakaplı bir kişi tarafından yaptırıldığından bu ad verildiği söyleniyor.

Gencioğlu Burnu: Gençoğlu lakaplı bir aileye ait olan arazinin içinde olduğu için bu ad verilmiştir.

Gödeğin Dere: Gödek soyadlı bir aileden adını alır.

Gödeğin Pınarı: Gödek soyadlı bir kişi tarafından yapılmıştır.

Hacı Abdulun Tarla: Abdullah adlı hacca giden ve Hacı lakabını alan bir kişinin adı ile adlandırılmıştır.

Hacı Pınarı: Hacı lakaplı köyde yaygın olduğundan bu adla anılmıştır.

Hacıeminin Değirmeni: Hacı Emin adlı bir şahıstan adını almıştır.

Hacının Tarla: Hacı lakaplı bir kişiden adını alır.

Hacıoğun Dere: Hacı'nın Dere.

Hacıyeri Mevkisi: Hacı lakaplı bir kişiden adını almıştır.

Hacı Yeri Mezrası: Abacı köyünün mezrasıdır. Günümüzde mahalle olarak geçer ve bölgede Hacı adlı köyün önde gelenlerinden birinin adı olarak geçer (bk. Hacıyeri Mevkisi).

Hacıyun Pınarı: Hacı'nın pınarı anlamında olup halk ağzında bu şekle dönüşmüştür.

Hafızın Tarla: Hafız lakaplı bir kişiden adını alır.

Halebi Çalı: Halepli lakaplı bir aileye ait tarlanın bulunduğu yükseltiye bu ad verilmiştir.

Hamdidayının Dere: Hamdi dayı adlı bir kişiden adını alır.

Hamidin Su: Hamit adlı bir kişinin arazisinde olduğundan bu adla anılmıştır.

Hasançile: Hasan Çile adlı bir kişinin adından gelmekte olup Abacı köyünün mezrasıdır ve günümüzde mahalle olarak geçer.

Hasanın Pınarı: Hasan adlı bir kişiden adını almıştır.

Hasanyeri: Hasan'ın yeri anlamında gelip kısaca Hasanyeri adı ile anılmıştır.

Haticenin Mezarlık Mevkisi: Köyde genç yaşta ölen bir gelinin mezarının bulunduğu yer mevkiye ad olmuştur.

Hatun Pınarı: Köyde yaşayan bir gelinin lakabından adını almıştır.

Haydar Yaylası: Haydar adlı bir şahsa ait olan yerden adını alır.

Hemit Pınarı: Hamit adlı bir kişiden adını alır.

Hindon Ora Mevkisi: Hindo köyde bulunan ve kullanılan bir lakaptır.

Hubo Pınarı: Köyde Hubo lakaplı bir kişi tarafından pınar yaptırıldığı için adın verildiği söyleniyor.

Hüseyinin Pınarı: Hüseyin adlı bir kişiden adını alır.

İlgazılılar Mevkisi: Aslen İlgazi köyünden olanlar için bu ad kullanılmıştır.

İrızanın Tarla: Rıza adlı bir şahsa ait olduğun bu adla anılmıştır.

İboğılı: İbo'nun ağılı anlamındadır. Sarıkız köyünde bulunmakta olup eskiden bölgede ağılı olan bir kişiden adını almıştır.

İboçunağıl: İbrahim adlı bir şahsın halk arasında İbo lakabı ile anılması ve buraya adını vermesi ile oluşmuştur.

İbonun Suyu: İbrahim adlı kişiden almıştır.

İboşunağıl: İbrahim adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

İskender Eşmesi: İskender adlı bir kişinin arazisinde olduğundan bu adla anılmıştır.

Kadirğılağılı: Kadir adında bir kişiden adını alır. Yer, Sarıkız köyünde mahalle olarak geçmektedir.

Kadirinağılı: Kadir adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Kadirli Mevkisi: Kadir adlı bir şahsın adı mevkiye ad olmuştur.

Kahvecioğlu Çiftliği: Çiftlik sahiplerinin lakabı olup yere bu lakap ad olarak verilmiştir.

Karaağanın Tepe: Zamanında köyde Kara Ağa lakaplı bir kişinin arazilerinin bulunduğu yer, bu adla anılmıştır.

Karabilalinağılı: Kara Bilal'in ağılı.

Karacabey Yaylası: Karaca Bey adlı bir şahıstan adını alır.

Karacağın Dere: Karacağ bölgede bir ailenin soyadıdır.

Karadaymınağılı: Karadayı lakaplı bir kişiden adını alır.

Karalının Değirmenlik Mevkisi: Kara Ali adlı şahsın değirmeninden adını almıştır.

Karaömer Tepe: Kör Ömer adlı bir kişinin tarlalarının bulunduğu tepe bu adla anılmıştır.

Karasanlar Mevkisi: Kara Hasanlar anlamında olup köyün önde gelen ailenin lakabıdır.

Karayusuf Tepe: Kara Yusuf adlı bir kişinin arazilerinin bulunduğu tepe, bu adla anılmıştır.

Kasap Pınarı: Kasap lakaplı bir kişinin yaptırdığı pınar, bu adla anılmıştır.

Kasım Suyu: Ay olarak ele alınmayıp şahıs adıdır.

Kasımın Tarla: Kasım adlı bir kişiye ait olduğundan bu adla anılmıştır.

Kazanasmaz: Kazanasmaz, bölge halkı olarak dönemin ağlarından birinin lakabı olup mezra ve çiftliğe ad olarak verilmiştir. Çiftliğin şu anki yeri mezra olup adı, lakaptan gelmektedir. Yerin Kutu ve Ardıçlar köyünde adı geçer ama ismin kaynağı Ardıçlar köyüdür.

Kelali Mevkisi: Kel Ali adlı bir kişi yere adını vermiştir.

Kemalin Tarla: Köyde yaşayan tarla sahibinin adı ile anılmış ve yer adı olarak yerleşmiştir.

Keşoğun Tarla: Keşoğlu lakaplı birine aittir.

Keziban Pınarı: Kezban adlı bir kişinin adına yaptırıldığı için bu adla anılmıştır.

Kılçak Çöl Çiftliği: Kılçak, çiftlik sahiplerinin lakabı olup yere bu lakapla birlikte soyadları olan Çöl adı ile birlikte verilmiştir.

Kırıktaş Ciftliği: Çiftlik sahiplerinin soyadıdır.

Kırkhasanağıl: Kırk Hasan lakaplı bir şahsın ağılı bu mevkiye ad olmuştur.

Kız Kadının Kayası: Kız Kadı, köyde lakap olup yere adını vermiştir. Genelde yaşlı kadınlar için kullanılır.

Kızıoğlu Tarla: Köyde bir kişinin lakabıdır. İki köyde bu ad geçmektedir.

Kiborun Dere: Kibar lakaplı bir kişiden adını alır.

Kilin Ahmedin Ağıl: Köyün ileri gelen bir ailesinin lakabıdır.

Kır Ahmedin Tarla: Kır Ahmet adlı köyde yaşayan tarla sahibinin adı ile anılmış ve yer adı olarak yerleşmiştir.

Koca Merik Tepesi: Koca Merik adlı bir ağanın arazileri içerisinde bulunduğundan bu adla anılmıştır.

Kocabaşın Ora: Kocabaş lakaplı bir kişiden adını almıştır.

Kocakelle Mevkisi: Kocakelle lakaplı bir aileden adını alır.

Kösenin Pınar: Köse lakaplı bir kişiden adını alır.

Köteler Tarla: Köteler, köyde bir ailenin lakabıdır.

Kul Duran: Kul Duran adlı bir kişiden adını alır.

Kurtçu Mevkisi: Kurtçu, bölgede lakap olarak kullanılmaktadır.

Kuşçu Tepesi: Kuşçu lakaplı bir kişiden adını alır.

Kuyrukların Süleymanın Tarla: Kuyruklar sülalenin lakabı olup o sülaleye mensup Süleyman adlı bir kişinin sahibi olmasından dolayı bu adla adlandırılmıştır.

Küçük Hüseyinin Tarla: Küçük lakabı ile anılan Hüseyin adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Kürt Haliller Tarla: Kürt Halil adlı birine aittir.

Mahmudun Tarla: Mahmut adlı bir kişiye ait olan tarla zamanla bu adla anılmıştır.

Mahmutlu Aca Mevkisi: Mahmut adlı bir kişiden adını almıştır.

Manuğun Tepesi: Arazinin eskiden bir Ermeni'ye ait olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Mehmet Seki Sırtı: Mehmet adlı bir kişiye ait seki sırtta adını vermiştir.

Mehmetbey Tepesi: Mehmet adlı köyün ileri gelen birinin arazileri olduğundan bu ad ile anılmıştır.

Melik Gazi Pınarı: Adını Melik Gazi adlı tarihi bir kişilikten almıştır.

Memed Pınarı: Mehmet adlı bir kişiden adını almıştır.

Memedinağıl: Mehmet adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Mesuriyenin Taşı: Anlatılanlara göre köyde yaşayan Measure adlı bir kızın istemediği biri ile evlendirilmemek için atladığı kayalık alandaki yüksek taştır.

Mezronun Kıyı Tarlası: Mezro lakaplı kişiye ait tarlanın yol tarafının adıdır.

Misirhoca Mevkisi: Mısırhoca lakaplı bir kişiden adını almıştır.

Mohalis Pınarı: Ermeni asıllı birinin adı olup pınara ad olmuştur.

Mosorta Tarla: Ermeni asıllı birinin adı olup tarlaya ad olmuştur.

Mörücan Mevkisi: Mörücan, köyde bir ailenin lakabıdır.

Musa Pınarı: Musa adlı bir kişiden adını alır.

Musa Tepesi: Köyde Musa adlı bir kişinin arazilerinin bulunduğu tepe bu adla anılmıştır.

Musanın Koltuk Alanı: Koltuk kelimesi bölgede düz alan için kullanılır.

Mustacığın Taş: Mustafa adlı köyün delisinin bu taşın üstünde oturmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Müdürün Ora: Müdür lakaplı bir kişiden adını almıştır.

Müslümağanın Taş: Zamanında köyde yaşayan ve köyün zenginleri arasında yer alan Müslüm Ağa adlı bir şahsın arazisinin içerisinde yer aldığından bu adla anılmıştır.

Nikosun Tarla: Eskiden bu yana Nikos adı ile anılan tarla günümüzde de bu adla anılmıştır. Köy halkı eski zamanlarda Nikos adlı bir Ermeniye ait olduğundan bu adla tarlayı isimlendirmiştir.

Nurinin Set: Köyde Nuri adlı bir şahsa ait olan arazinin içerisinde bulunduğundan bu adla anılmıştır.

Nurininsekme Mevkisi: Nuri adlı bir şahsa ait olan yerden adını almıştır.

Osman Paşa Yurdu: Osman adlı köyün ileri gelen bir zenginini arazilerinin bulunduğu yer bu adla anılmıştır.

Osman Pınarı: Osman adlı bir kişiden adını alır.

Osmanbekçi Mevkisi: Osman Bekçi adlı bir kişiden adını almıştır.

Partaloğun Gölet: Köyde bir kişinin lakabı olarak kullanılır ve arazisinin içerisinde yer aldığından bu isim verilmiştir.

Paşa Çiftliği Mevkisi: Bölgede bulunan Paşa lakaplı bir aileye ait çiftlik mevkiye ad olmuştur.

Paşa Pınarı: Paşa lakaplı bir şahıstan adını alır.

Paşalık Mevkisi: Paşa adlı bir kişinin evinin bulunduğu yer mevkiye ad olmuştur.

Pilo Tepe: Pilo lakaplı bir kişiden adını alır.

Safiye'nin Dere: Safiye adlı köyün yaşlı bir kadınının arazisinden çıkmasından bu adla anılmıştır.

Sağırın Dere: Sağır lakaplı bir kişiden adını alır.

Salman Yaylası: Salman adlı bir kişi tarafından yaylanın bulunduğu ve kendi adını verdiği yöre halkı tarafından söylenmektedir.

Selçukce Mevkisi: Selçuk adlı bir şahıstan adını alır.

Setenci Mevkisi: Mevkide bağı olan kişinin lakabı mevkiye ad olmuştur.

Seydalan Mevkisi: Seyit'in alanı adındadır ve Seyit adlı bir kişiye ait olduğundan bu adla anılır.

Sokullu Dere: Adını içinden geçtiği arazilerin sahibi olan Sokullu soyadlı aileden alır.

Sünnetçi Mevkisi: Sünnetçi lakaplı bir kişiden adını almıştır.

Sütçüler Çiftliği: Aileye ait lakap çiftliğin adı olmuştur.

Şabangilinağıl: Şaban adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Şabanın Tarla: Tarla sahibinin adı ile anılmış ve yer adı olarak yerleşmiştir.

Şakir Pınarı: Şakir adlı bir kişiden adını alır.

Şakirin Tarla: Şakir adlı bir şahsa ait olduğu için bu adla anılmıştır.

Serhoş Hüseyinin Tarla: Köyde çok içki içen bir kişi olan şahsın adı ile adlandırılmıştır.

Şirinin Pınarı: Şirin lakaplı bir aileden adını alır.

Talibin Dursunun Tarla: Talip adlı bir kişinin oğlu olan Dursun adlı bir kişiyi diğer Dursun adlı kişilerden ayırmak için bu adla adlandırılmıştır.

Tevtelin Tarla: Tevtel, köyde bir şahsın lakabıdır.

Teyyarın Seki: Tayyar adlı bir kişinin arazisinde olan bu yere kişinin adı ile anılmıştır.

Tık Alinin Pınarı: Tık Ali lakaplı bir kişiden adını almıştır.

Tilusun Tarla: Tilus adlı bir Ermeniden adını alır.

Tomanın Tarla: Teoman adının kısaltması olup tarla sahibinin adı ile anılmıştır.

Toturun Tekne Mevkisi: Totur Lakaplı birine ait barakanın adı çevresine ad olmuştur.

Tuzsuzun Tarla: Tuzsuz lakaplı bir kişiden almıştır.

Ürüşünün Pınar: Rüştü'nün Pınar.

Üvenis Mevkisi: Bir Ermeni ismi olup eskiden kalmıştır.

Varakinin Dere: Adını eskiden burada yaşayan ve değirmeni bulunan bir Ermeniden almıştır.

Vayson Tarla: Vayson, Ermeni olması mutemel bir kişinin adıdır.

Veyselın Çötleği: Çötlek kelimesi su kanalı veya suyu akıtmak için kullanılan borunun adıdır.

Yavurun Tarla: Yavur Lakaplı birine aittir. Gâvur olarak da bu ad karşımıza çıkmaktadır.

Yetimin Elma Mevkisi: Yetim lakaplı bir kişinin elmalığından bu adı almıştır.

Yumbulunağıl: Yumbul lakaplı bir şahsa ait.

Yusufğünden Ağılı: Yusuf Güden adlı bir şahsa ait olduğundan bu adla anılmıştır.

Yusufun Yolak: Bağ olarak kullanılan yer adını sahibinden almıştır.

Yusufungeniş: Köyde yaşayan ve Yusuf adlı bir şahsa ait olduğu için bu isim verilmiştir.

Zeynep Pınarı: Zeynep adlı bir kişinin adına yaptırıldığı için bu adla anılmıştır.

Zeynep Tarla: Zeynep adlı bir şahıstan adını almıştır.

3.1.2. Kök Adlılar (Etnotoponimler)

Millet, boy, aşiret, cemaat gibi etnik gruplar ile sülale adlarından oluşan yer adları bu bölümde incelenmiştir.

Abdal Pınarı: Adını bölgede bulunan cemaatten alır.

Acem Kırır: Acem kelimesi bölgede Azeri kökenli olup İran'dan bölgeye yerleşenler için kullanılır. Bölgede koşutu olarak Şirvanlı tabiri de kullanılır ve bu adla anılırlar.

Arap Mezerliği Mevkisi: Bölgede eskiden Arap asıllı kişilerin mezarları olduğuna inanıldığından bu adla anılmıştır.

Avşar Mevkisi: Oğuz boylarından olan Avşar Türklerinden adını alır.

Baraklı Yaylası: Barak cemaatinden adını alır.

Bekarın Tarla: Bekar, köyde bir sülalenin adı olup tarla sadece bu lakapla isimlendirilmiştir.

Bekarların Dere: Adını arazisinden çıkan kişinin sülalesinden almıştır.

Bektaşlar Mevkisi: Bektaşî tarikatine bağılı olan bir topluluktan adını alır.

Cacaların Tarla: Caca, Karaali köyünde bir sülalenin adıdır.

Çavuşhanlar Mezrası: Çavuş cemaatinin adıdır.

Çerkez Mevkisi: Çerkez asıllıların bu yerde yaşamasından dolayı bu adla anılmıştır.

Danışlılar Tarlası: Danışlı, Ardıçlar köyünde bir sülalenin adıdır.

Derelinin Eşme: Dereli, bir sülalenin adıdır.

Doğulular Çiftliği: Ailenin soyadıdır. Sülale adı olarak değerlendirilmiştir.

Eski Kayı Mevkisi: Çengelkayı köyünün ilk kurulduğu yer olup daha sonra köy, yukarı kesime taşınmış, ancak bu yer köyün eski adı ile anılmıştır.

Gâvur Tarla: Gâvur kelimesi ile bölgede genelde diğer milletlerden olanlara verilen addır.

Gâvur Tepesi: Gâvur ismi bölgede birçok yer için kullanılmaktadır ve etnik köken olarak değerlendirilmiştir.

Gâvur Yaylası: (bk. Gavur Tarla).

Gâvurcuk Mevkisi: Yolyanı köyünde eskiden yaşayan Ermenilerin mezarlarının bulunduğu yere bu ad verilmiştir.

Gavuryeri Mevkisi: Gâvur kelimesi eskiden bölgede yaşan Ermeni asıllı kişiler için söylenmiş ve bölgede birçok yere ad olmuştur.

Geygeller Mezrası: Geygel abdallarından adını alır.

Gürcünün Ağıl: 1870'li yıllarda Batum'dan bölgeye göçler yaşanmış hatta Amasya'da Gürcü köyleri kurulmuştur. Bu köyle arasında Çivi köyü ve Akyazı köyü gibi köyler mevcuttur (KK 79).

Hicinoğulları Alanı: Hicinoğlu, bölgede bir sülalenin adıdır. Günümüzde Hicin soyadı ile devam etmektedir.

İğdir Mevkisi: İğdir boyu ile ilgili bölgede bir köy bulunmasa da mesafe olarak yakın olan Zile'nin İğdir köyü vardır. Bu köy, eskiden nahiyedir. Bu sebepten İğdir etnotoponim olarak ele alınmıştır.

Kabakçı Mevkisi: Kabakçı soyadlı bir aileden adını almıştır.

Kalenderoğlu Pınarı: Kalenderoğlu, Karataş köyünde bir sülalenin adıdır.

Karaçağıl: Aslı Karaçağ Ağıl' dır ve köyde bir sülalenin adıdır.

Karaoğuz Mevkisi: Bölgede yaşayan bir topluluğa verilen genel addır ve mevkisinin adı olmuştur.

Keşoğlu Tarla: Köyde bir sülalenin adıdır.

Kürde Pınarı: (bk. Kürtler)

Kürdünağıl: Kürt asıllı bir kişiden adını alır.

Naneci Dere: Bir sülalenin adıdır.

Nanecilerin Tarla: Naneci, Karaali köyünde bir sülalenin lakabıdır.

Partaloğun Gölle Tarla: Partaloğulları, Karsan köyünde bir sülalenin adıdır.

Patellerin Tarla: Abacı köyünde bir sülalenin adıdır.

Rumkuş Mevkisi: Kayrak köyünün eski yeri olup eskiden Rumların ikâme ettiği bölgeye verilen addır.

Sıracınbaşı Mevkisi: Sıraç kelimesi bölgede Alevi topluluklar için kullanılır ve bir kişiye ait yerin köy tarafından giriş kısmı bu adla anılmıştır.

Türkmen Mevkisi: Anadolu'nun İslamlaşması esnasında bir Türkmen aşiretinin bölgeye yerleştiği bilinmekte olup Türkmen adı bölgede birkaç yerde yer adı olarak kullanılmıştır.

Türkmenlik Tepe: (bk. Türkmen Mevkisi).

Türkmenyurdu Mevkisi: (bk. Türkmen Mevkisi).

Yuvatlar Mevkisi: Yuvatlar kelimesi Yıva kelimesinden gelmektedir. Amasya'da bulunan Yuva kelimesinin aslında Yıva olup Oğuz boylarındandır.

3.1.3. Hayvan Adlılar (Zootoponimler)

Bu bölümde hayvan adlarından oluşan yer adları ele alınmıştır.

Akkoyun Taş: Koyunların çok sıcakta gölgesinde dinlendiği büyük açık renkli bir taştır.

Akkuş Mevkisi: Boz renkli alıcı kuşların bulunduğu yere bu ad verilmiştir.

Angutlu Mevkisi: Bölgede sıkça görülen kırmızı renkli bir kuşa verilen addır.

Ayıbağı: Bağa eskiden ayıların çok inmesinden dolayı bu ad verilmiştir.

Baykuş Kayası: Baykuş yuvası bulunan bu yere hayvanın adı verilmiştir.

Bozkuş Mevkisi: Şahine bölgede verilen addır ve bölgede sıkça görülmesinden dolayı bu adla anılmıştır.

Doğan Kaya: Kayalık alanlar genelde kartal, doğan, şahin veya baykuş adları ile adlandırılmış ve bu yere doğanlar tünedikleri için bu ad verilmiştir.

Doğancı Tepesi: Doğan kuşu kastedilerek bu ad verilmiştir.

Doğancık Mevkisi: Doğan türü yırtıcı kuşlara genel verilen bir ad olup sıkça görülmesinde dolayı yere ad olmuştur.

Doğun Yatağı: Doğun, bölgede domuz kelimesinin ağızda değişmiş halidir ve domuzun çok bulunduğu yer anlamında bu adla anılmıştır.

Doğuz Yatağı: (bk. Doğun Yatağı)

Domuz Çukuru: Domuzların sıkça girip çıktığı çukurluk alana bu ad verilmiştir.

Domuz Çökeği: (bk. Domuz Çukuru).

Domuz Tepesi: Domuzların çok görüldüğü tepeye bu ad verilmiştir.

Domuztamu: Domuz damı anlamında olup domuzların yavruladığı yere bu ad verilmiştir.

Garga Daş: Karga Taşı. Kargaların sıkça konduğu bu kayalık yere köy ağzındaki şekli ile ad verilmiştir.

Gargacuk Mevkisi: Saksağan kuşu, tam olarak kargaya benzetilemediği için bu yerde sıkça görüldüğü için bu adla anılmıştır.

Gargacuvan Pınarı: Karganın bol bulunduğu yer anlamına gelecek şekilde pınara ad olmuştur.

Gücüven Mevkisi: Tavşan yavrusuna gücen denilmektedir. Tavşanların üreme alanın burada olması nedeniyle bu adla anılmıştır.

Güvercin Kaya: Yabani güvercinlerin yuvalarının bulunduğu bu yere kuşun adı verilmiştir.

Güvercinlik Mevkisi: Güvercin sürülerinin çokça bulunduğu, yem yemeye geldikleri bu alana kuşun adı verilmiştir.

Horoz Tepesi: Horoz dövüştürülen bu yere hayvanın adı verilmiştir.

Horozbük: Tavukların sıkça girdiği ve altında gezlendiği çalılık alana horozbük adı verilmiştir.

Karakuş Mevkisi: Siyah büyük bir balıkçıl kuştur. Irmak kenarında bulunan bu yere ad olmuştur.

Karatavuk Mevkisi: Sığırcık kuşu olarak da bilinin karatavukların sonbaharda toplu halde uçuşarak bu bölgeye indikleri ve burada beslendikleri için alana bu ad verilmiştir.

Karga Deresi: Kargaların bol olduğu bu yere Karga deresi denilmiştir.

Kargacuvan Pınarı: Etrafında karganın çok olmasından dolayı bu adı almıştır.

Karınca Bayırı: Karınca yuvalarının çok sık olduğu bayır alana yuvalardan dolayı bu ad verilmiştir.

Kartal Kayası: Yüksek bir yerde bulunan ve kartalların konduğu kayalık alan bu adla anılmıştır.

Kartal Yuvası Tepesi: Kartal yuvasının bulunduğu tepedeki kayalık alandan dolayı tepeye bu ad verilmiştir.

Keklik Kayası: Etrafında kekliklerin bulunmasından dolayı bu adı almıştır.

Keklik Pınarı: Keklik bulunan bir alanda yer alan pınara bu ad verilmiştir.

Kekliksekmez Mevkisi: Eskiden kekliğin çok olduğu bu alana bol anlamına gelecek “sekmez” kelimesi eklenerek yer adı olmuştur.

Kepenek Mevkisi: Küçük kelebeğe verilen bir addır.

Koçağıl: Koyun ağılına hayvanın erkeğinin adı verilmek sureti ile yer adı oluşmuştur.

Koçalan Mevkisi: Koç alan yeri koyunların koça katıldığı alan olup bu adla anılmıştır.

Kurbağa Taşı: Su kenarında bulunan bu taşlık alana kurbağa seslerinden dolayı bu ad verilmiştir.

Kurt Taşı: Kurdun ini yakın bir bölgede bulunup kurdun üstüne çıkıp yattığına inanıldığı için bu ad verilmiştir.

Kurtçu Tepe: Kurt ini bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Kurtini: Kurt ininden dolayı bu ad verilmiştir.

Kurtyurdu Deresi: Eskiden kurt sürüsünün bulunduğu inanılan yerden geçen dereye bu ad verilmiştir.

Kuş Kaya: Kartal,doğan, güvercin gibi hayvanların sıkça konduğu kayaya bu ad verilmiştir.

Kuş Pınarı: Büyük kuşlardan ziyade serçe gibi küçük kuşların sıkça bulunduğu ve su içtiği pınara bu ad verilmiştir.

Kuş Tepe: Kuşların üstündeki kayalıklara sıkça gelmesinden dolayı bu verilmiştir.

Kuzgunluk Mağrası: Kuşun yuvasının bulunduğu inanılan yüksek bir yerde bulunan mağaraya bu ad verilmiştir.

Kuzgunluk Kayası: Kuzgun kuşunun sıkça görüldüğü yere bu ad verilmiştir.

Kuzu Pınarı: Koyunların su içmeye getirildiği bu yere sevimlilik katarak kuzu adı verilmiştir.

Leyleğin Kaya: Leylek yuvasının bulunduğu kaya, bu adla anılmıştır.

Leylek Taşı: Leyleğin üstüne konup düz alanı gözetlediği yere bu ad verilmiştir.

Leylek Tepe. Leylek yuvasının bulunduğu taşlık bir yerin tepede bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Madak Pınarı: Dişi mandaya verilen madak adı, bu hayvanların bulunduğu yerde olmasından dolayı Madak adını almıştır.

Porsuk Mevkisi: Eskiden porsukların bulunduğu yere bu ad verilmiştir.

Porsukluk Burnu: Porsuk yuvasının bulunduğu inanan yerdeki dereye çıkıntı olan kısma bu ad verilmiştir.

Sırçan Deliği: Tarla farelerinin kullandığı bu deliğe sıçan adı verilerek karşılanmıştır.

Sülük Gölü: Sülük çok olduğundan dolayı bu adla anılmıştır.

Şahin Kayası: Çok yüksek olmasından dolayı köylü bu yere yüksekten uçan ve ismi daha cazip gelen şahin adı ile anmıştır.

Şahmar Pınarı: Ortaköy’de bulunan bu pınar etrafında büyük yılanlar görüldüğü için bu adla anılmıştır.

Teyin Dere: Gelincik hayvanının bölgedeki adı olup dereye ad olmuştur.

Teyin Tepesi: (bk. Teyin Dere).

Tilki Kayası: Tilkinin inine yakın bir yerde bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Tilki Tepe: Tepedeki kayalık alanda tilki ini bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Tilkiini: Tilkinin ininin bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Tilkisuyu Mevkisi: Tilki inine yakın bir yerde bulunmasından dolayı adla anılmıştır.

Yılandı Taş: Yılan yuvasının bulunduğu bu yere sahiplik anlamı veren +cı eki eklenerek yer adı türemiştir.

Yılanlı Mevkisi: Yılanın çok olmasından bu adı almıştır.

Yılandı Mevkisi: Yılanın çok olmasından bu adı almıştır.

Yonuz Doruğu: Domuz anlamına gelen “yonuz” kelimesi ağızsal özellikten dolayı bu şekilde yere ad olmuştur.

3.1.4. Hayvancılıkla İlgili Yer Alanları:

Bu bölümde hayvancılıkla ilgili faaliyetlerden adını alan yer adları incelenmiştir.

Afur Tepesi: Ahır kelimesinin bölge ağzında değişmiş halidir ve köye yakın yerin hemen altında birkaç tane ahır bulunmaktadır.

Ağıl: Küçükbaş hayvanların barınağının olduğu yerdir.

Ağıllar Mevkisi: Küçükbaş hayvan barınağının olduğu yerdir.

Ayrek: (bk. Egrek).

Azatyeri Mevkisi: Yaşlı atları bıraktıkları yerin adıdır.

Damlak Mevkisi: (bk. Damlar Mevkisi).

Damlar Mevkisi: Üstü kapalı etrafı çevrili küçükbaş hayvanların barınaklarının olduğu yeridir.

Döllük: Döllük kelimesi bölgede ineklerin çiftleştirilmesi için kullanılan yer, ad olarak kullanılmaktadır.

Düllük Yaylası: Düllük adı döllük adından bozulmuş olup hayvanların çiftleştiği yer anlamında yaylaya ad olmuştur.

Egrek Sırtı: Hayvanların toplandığı yer anlamında kullanılmaktadır.

Gedak Mevkisi: Gedük olarak da bilinen bu yerde keçinin gelişmemiş hali, annesinin sütü yetmeyince küçük ve cılız kalan keçiye gedük denilmiş ve bu keçilerin hareket edemeyecek kadar zayıf olduklarından bu yerde toplanması sonucu yer adına Gedak veya Gedük denilmiştir.

Gökhöyük Çiftliği: Bölgede bulunan büyük bir üretim çiftliğidir.

İnek Yuvarlağı Deresi: Yaylıma çıkan hayvanların dinlendikleri çukurluk bir alandır.

Kağnı Durağı: Eskiden kağnıların durduğu yanında su bulunan yerdir.

Kermelik Mevkisi: Tezeğe bölgede verilen addır.

Kırmanın Boyu Sırtı: Hayvanların barınması için yuvarlak yapılan çatıya verilen addır.

Koyunseke Mevkisi: Koyunların otladıkları sekilik alandır.

Mal Kaya: Büyükbaş hayvanların otladığı alanda su içmek için toplandıkları yere yakın kayalık alandır.

Mallica Mezrası: Büyükbaş hayvancılıkla geçinen mezranın adıdır.

Öküz Yatağı: Öküzlerin dinlendikleri ve yayıldıkları alandır.

Sığır Yolu: Köylülerin hayvanlarını birleştirerek otlatmaya gönderdiği ve hayvanların sıkça kullandığı bu patikaya sığır yolu denilmiştir.

Sığırlığın Taş: Büyükbaş hayvanların otladıkları yerde bulunan kayalık alandır.

Tekeli Mevkisi: Köydeki keçilerin dinlendiği yere bu ad verilmiştir.

Yataklar Mevkisi: Küçükbaş hayvanların gece kaldığı alanın adıdır.

3.1.5. Bitki Adlılar (Fitotoponimler)

Çayır ve ormanlık alanların adları fitotoponim bölümünde ele alınmıştır.

Acıbadem Mevkisi: Badem ağaçlarının olduğu mevki adını badem çekirdeklerinin acı çıkmasından dolayı almıştır.

Acuk Alma Mevkisi: Küçük ebatlarda yabani yetişen elma cinsidir ve adını bu ağaçtan almıştır.

Ağaçalan Mevkisi: Çokça çam ağacının bulunduğu alan bölgeye ad olmuştur.

Ağaçlağı: Ağaçlı alan anlamındadır.

Ağaçlı Mevkisi: Çam ağaçlarının çokluğundan dolayı bu ad verilmiştir.

Alıçlıçanak Tepesi: Alıç ağaçlarının bulunduğu yerdeki düz alana bu ad verilmiştir.

Alışık Mezrası: Burada yetişen alıç ağaçlarından adını almıştır.

Almalu Tarla: Yabani elmaya bölgede verilen addır.

Ardıç Tepe: Tepenin üstü ve etrafı ardıç ağaçları ile kaplıdır.

Ardıçgeçidi Tepesi: Ardıç ağaçlarıyla etrafının kaplı bu alanda geçidin yan kısmını oluşturan tepeye verilen addır.

Ardıçlık: Ardıç ağaçlarından dolayı bu adı almıştır.

Ardıçlıtaş Sırtı: Ardıç ağaçlı, taşlık bir sırttır.

Arduçluk: (bk. Ardıçlık).

Avyer Dere: Adını avşar olarak da bilinen dikensi, toplu bir bitkiden alır.

Avyer Mevkisi: Adını dikensi pembe çiçek açan avşar olarak da bilinen yabani bir bitkiden alır.

Baldıran Mevkisi: Maydanoza benzeyen zehirli bir ottur.

Belmebük Mezrası: Düz alanda sulak bir yerde bulunan mezraya bu ad verilmiştir.

Boztut Mevkisi: Beyaz dut ağaçlarının olduğu yerdir.

Buşkunluk Tepe: Diğer adı kuşburnu olan bitkinin bölgedeki adıdır.

Büyükağaç: Bölgedeki ağaçlar arasında çok uzun ve yaşlı bir ağaç ormanlık alana ad olmuştur.

Ceherlik Tepesi: Ceher, bölgede yetişen ince yapraklı yabani bir otun adıdır.

Cehilliğin Dere: Bir çeşit yabani bir bitkidir.

Cevizarası Mevkisi: Ceviz ağaçlarından dolayı bu adı almıştır.

Cevikli Tarla: Bölgede geniş yapraklı bir otun adıdır, civekli olarak da geçer. eskiden burada bu bitkinin olmasından dolayı yere bu ad verilmiştir.

Civekli Dere: Bölgede geniş yapraklı bir ota verilen addır.

Cololar Alanı: Colo, yabancı çilek anlamındadır.

Çamdere Mevkisi: Adını çamlık alandan alır.

Çamtarla: Adını etrafında bulunan çam ağaçlarından alır.

Çamdibi Mevkisi: Büyük çam ağaçlarının olduğu alandır.

Çamiçi: Çamlık alanın boş, iç kısmıdır.

Çamlı Tepe: Çam ağaçlarından dolayı bu adı almıştır.

Çamlık: Sık çam ağaçlarının bulunduğu mesire alandır.

Çavşan Pınarı: Güzel kokulu bir ottur, yavşan adı ile de bilinir.

Çınardibi Mevkisi: Büyük çınarın olduğu yerdir.

Çiğdem Tepesi: Çiğdem çiçeklerinin yoğun bir şekilde çıktığı yere bu ad verilmiştir.

Çiğdemli Mevkisi: Çiğdem çiçeklerinin çokluğundan dolayı bu ad verilmiştir.

Çögürdek Mevkisi: Çögür dikenli bir ağaçtır.

Çördükler Mevkisi: Çördük, bölgede yabancı yetişen bir armut cinsidir.

Çördüküstü Mevkisi: Armutluk alandan dolayı bu adı almıştır.

Çörmük Mevkisi: Yabancı armudun bölgedeki adıdır.

Davun Mevkisi: Duvan, bölgede bir bitkiye verilen addır.

Davunlu Kaya: (bk. Davun Mevkisi).

Davunlu Tarla: (bk. Davun Mevkisi).

Deretutluğu: Dere kenarında bulunan dut ağaçları alanın adı almıştır.

Diken Tarla: İçinde biten dikenlerden adını alır.

Dikenlik Mevkisi: Dikenlerin sık ve çok olduğu alandır.

Düzağaç Mevkisi: İnce uzun bir çam cinsinin bulunduğu yerdir.

Efelik Kaya: İspanağa benzeyen bir çeşit ot adıdır.

Efenek Dere: Bir kavak cinsine köyde verilen ad, dereye ad olmuştur.

Erüklük Mevkisi: Erik ağaçlarının olduğu alandır.

Eski Çördük Mevkisi: Büyük yabancı armut ağaçlarının olduğu yerdir.

Gabaklı Dere: Su kabaklarının dere kenarında çokça yetişmesinden bu ad verilmiştir.

Ganageriş Mevkisi: Gana kelimesi bölgede kamış, geniş ve düz anlamındadır.

Gelincik Mevkisi: Gelincik çiçeklerinin baharda etrafı kapladığı yere bu ad verilmiştir.

Gevenliseki: Dikenli sekilik alandır.

Goldur Mevkisi: Çürük ağaçların olduğu yerin adıdır.

Gökçe Mezrası: Gökçe bölgede bir otun adıdır ve mezraya ad olmuştur.

Gökçeli Mevkisi: Gökçe bitkisinden bu adı almıştır.

Gökçeli Pınar: (bk. Gökçeli Mevkisi).

Gölgesi Güzel Mevkisi: Uzun ve büyük söğüt ağaçlarının bulunduğu yerdir.

Gücübük Mevkisi: Kısa çalılarının olduğu alandır.

Gül Yeri Mevkisi: Yabani güllerin yetiştiği alandır.

Güllüoluk Yaylası: Yabani güllerin su oluklarının etrafında sıkça bulunmasından bu adı almıştır.

Gürgenlik Mevkisi: Gürgen ağaçlarından dolayı bu adı almıştır.

Güvemli Mevkisi: Bir çeşit erik cinsidir.

İğdelik Mevkisi: İğde ağaçlarından dolayı bu ad verilmiştir.

Kabaardıç Tarla: Büyük, geniş ardıç ağaçlarının olduğu yerdir.

Kabaçam Mevkisi: Büyük ve eski çam ağaçlarından dolayı bu ad verilmiştir.

Kabaklık Mevkisi: Etrafında çıkan yabani kabaklardan dolayı bu adla anılmıştır.

Kabapelit Mevkisi: Büyük ve eski pelit ağaçlarından dolayı bu ad verilmiştir.

Kabardıç Mezrası: Büyük ve eski ardıç ağaçlarından dolayı bu ad verilmiştir.

Kamışça Mevkisi: Kamışlık bir alandır.

Kamışlı Eşme: Su çıkan yerin etrafı kamışlıktır.

Kangallık Mevkisi: Bir çeşit dikenin adıdır ve bölgede çok olduğu için bu ad verilmiştir.

Kapurduç Pınarı: Kaba ardıç adının ağızda değişmiş halidir.

Karaağaç Mevkisi: Koyu renkli yaprağa sahip büyük çam ağaçlarının bulunduğu alandır.

Karabük Mevkisi: Irmak kenarında koyu renkli çalılık alandır.

Karaçalılık Bağ: Koyu renkli çalılarının etrafında bulunduğu bağlık alandır.

Karadutağılı Mezrası: Kırmızı tut veren ağaçların ağılın etrafında olmasından bu adı almıştır.

Karakavak Mevkisi: Yaprakları çok koyu yeşil olan bir kavak cinsine verilen bölgesel addır.

Karardıç Kaya: Kara ardıç ağaçları içinde bulunan kayaya bu ad verilmiştir.

Karatut Mevkisi: Siyah dut ağaçlarından adını alır.

Karatutağılı: Ağılın etrafından kırmızı tut veren eski ağaçlar vardır ve yere ad olmuştur.

Katranlık Mezrası: Katran, bölgede bir bitkiye verilen addır.

Kavak Bayırı: Kavak ağaçlarının çokluğundan dolayı bu ad verilmiştir.

Kavak Çayırı: Çayırılık alanın kenarlarında sıkça bulunan kavak ağaçlarından dolayı bu verilmiştir.

Kavak Çukuru: Kavaklık alandan adını almıştır

Kavak Pınarı: Pınarın etrafında büyük kavak ağaçları vardır ve pınar adını bu ağaçlardan almıştır.

Kavakdibi Mevkisi: Kavaklık alandan adını almıştır

Kavaklar Mevkisi: Kavaklık alandan adını almıştır

Kavaklı Mevkisi: Kavak ağaçlarından dolayı bu ad verilmiştir.

Kavalan Çayı: Çınar anlamına gelen “kavlağan” kelimesinden adını alır.

Kavaklıağıl: Ağılın etrafında çokça kavak ağacı mevcut olduğu için bu adı almıştır.

Kavaklıca Mevkisi: Kavaklık alandan adını almıştır

Kavaklıdere Mevkisi: Kavaklık alandan adını almıştır

Kavaklık Mevkisi: Kavak ağaçlarından dolayı bu adı almıştır.

Kazıklı Mevkisi: Bu yere, kazık diye adlandırılan sert çalı cinsinde bir bitkinin çıkması sonucu bu ad verilmiştir.

Kazıklıyurt Mevkisi: (bk. Kazıklı Mevkisi).

Kesdene Pınarı: Kestane ağaçlarının bulunduğu yerde bulunan pınar bu adla anılmıştır.

Kestene Mevkisi: Kestane Mevkisi.

Kızılağaç Mevkisi: Kızılçam ağaçlarının bulunduğu yerdir.

Kızılcık Dere: Kızılcık bitkisinin dere boyunca çok olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Kobulluk Mevkisi: Gövdesi çürümüş ağaç anlamında olup bölgede bulunan bu tür ağaçlardan dolayı yerin adı olmuştur.

Koru Bağ: Koruluk alanda bulunan bağ, bu adı almıştır.

Koru Mevkisi: Çalılık bir alandır, kısa meşe ağaçları bulunur.

Kurbanarmudu Mevkisi: Sarıkız köyünde yakınında yatır bulunan ve kurban kesilen yerin etrafındaki armut ağaçlarından dolayı bu verilmiştir.

Küçübük Mevkisi: Büklük yani çalılık bir alan olması, küçük bir yeri kapsamasından dolayı küçübük adı verilmiştir.

Lalelik Tepesi: Baharda üzerinde yabani lalelerin çıkmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Mantarlıgın Tepe: Yabani mantarların çokça bulunduğu ağaçlık bir alandır.

Mantarlık: Mantarın çokça çıktığı alandır.

Menekşenin Tepe: Menekşe çiçeklerinin baharda çokça açtığı bu tepe adını çiçeklerden almıştır.

Meşeli Çukur: Çukurluk, geniş bir alan içerisinde meşe ağaçları bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Mıhlıçam Mevkisi: Büyük çam ağaçlarının olduğu alandır.

Ot Kayası: Otluk bir alanın ortasında bulunan kayaya bu ad verilmiştir.

Otlaca Mevkisi: Büyükbaş hayvanların otladığı geniş bir alandır.

Otlar Mevkisi: Köylülerin hayvanlarını otlattığı alandır.

Otlusekü: Yabani otların bulunduğu sekilik alandır.

Oymağaç Mevkisi: Eski meşe ağaçlarının bulunduğu ve gövdesindeki deformasyondan dolayı bu ad verilmiştir.

Pelit Yazısı: Düz bir alanda, pelit ağaçlarının bulunduğu yerdir.

Pelitdibi Mevkisi: Meşe ağaçlarından adını alır.

Pelitler Mevkisi: Meşe ağaçlarından adını alır.

Pelitli Mevkisi: Meşe ağaçlarından adını alır.

Pelitlik Sırtı: Sırtlık alanda pelit ağaçları bulunduğu için bu adı almıştır.

Piç İncir Mevkisi: Meyvesi olmayan yabani incir ağacına verilen addır.

Porsinli Mevkisi: Porsuk ağacı olarak da bilinir. Yabani olarak yetişir ve kırıldığında çok pis koktuğu için bu adla anılmıştır. Bölgede bu ağacın çok olmasından dolayı porsinli adı ile adlandırılmıştır.

Porsin Mevkisi: (bk. Porsinli Mevkisi).

Porsin Tarla: (bk. Porsinli Mevkisi).

Sakızalan Mevkisi: Sakız denilen çalılıkların çok olduğu alandır.

Sakızlık Mevkisi: Çalılık ve küçük sert bir yemişi olan bazı bölgelerde menengiç olarak bilinen bitki türünün bölgedeki adıdır.

Sarıçam Pınarı: Sarıçam cinsi çam ağaçlarının olduğu bölgedeki pınarın adıdır.

Sazlıca Mevkisi: Sazlık bir alandır.

Sorgan Deresi: Sorgun kelimesinin köy ağzında dönüşmüş halidir (bk. Sorgun Tarla).

Sorgun Tarla: Asıl adı “sorhun” dur çalıya benzer bir bitkidir.

Sögüt Deresi: Sögüt ağaçlarından adını alır.

Sөгütlük Mevkisi: Sөгüt ağaçlarından adını alır.

Sөгütyassısı Mevkisi: Eğri büyümüş bir sөгüt ağcından dolayı bu adı almıştır.

Sümbüllüğün Taş: Leylak ağaçlarının bulunduğu yere yakın taşlık bir alandır.

Sümbüllük Mevkisi: Yabani leylak çalılıklarının bulunduğu alandır.

Süpürgelik Mevkisi: Süpürge yapımında kullanılan uzun kamışlık alana bu ad verilmiştir.

Şalgam Dere: Şalgam, bölgede geniş yapraklı bir ota verilen addır ve bölgeye ad olmuştur.

Şamatut Mevkisi: Burada çok eski bir dut ağacı vardır ve şama cinsi bu dut ağacı alana adını vermiştir.

Tekdal Mevkisi: Tek bir ağacın bulunduğu ve belli bir mesafeye kadar başka ağacın bulunmadığı alana bu ad verilmiştir.

Terelik Mevkisi: Yabani terenin çok çıktığı yerdir.

Teresu Mevkisi: Tere bitkisinin bulunduğu alan ve sulak olmasından bu ad verilmiştir.

Tetrelî Bayır: Tetre bölgede bir ota verilen addır.

Tevekli Çal: Üzüm teveklerinden dolayı bu ad bölgeye verilmiştir.

Top Çördük Mevkisi: Yabani armut cinsi olan bu ağaç bölgeye adını vermiştir.

Tutluk Mevkisi: Dut ağaçlarından dolayı bu adla anılmıştır.

Uluçayır Yaylası: Geniş ve büyük bir alanı kaplayan çayırılık alandır.

Uluçınar Mevkisi: Büyük ve eski çınar ağaçlarından bu adı almıştır.

Yanık Pelit Mevkisi: Zamanında yıldırım düşen bir pelit ağacının bulunduğu yere bu ad verilmiştir.

Yavşanlar Mevkisi: Yavşan bitkisinden dolayı bu adı almıştır.

Yeni Koru: Sonradan ağaçlandırılan yerin adıdır.

Yılcık Mevkisi: Bölgede yılcık otu olarak bilinen bir ot cinsinin bu yerde çokça çıkmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Yılgın Toprağı Mevkisi: Sulak yerde çıkan bir çeşit ağacın adı olan yılgın çok bulunduğu yere Yılgın Toprağı denilmiştir.

Yılgınlık: (bk. Yılgın Toprağı).

Yoncalı Mevkisi: Yonca bitkisinin çok olmasından dolayı bu adı almıştır.

Zağallık Mevkisi: Zağal, köyde yabani bir otun adıdır, kızılçık olarak da bilinir.

Zednizir Mevkisi: Gürcücede söğüt anlamındadır.

Zuğallığın Dere: Zağal, zuval ya da zuğal yabancı bir otun adıdır, kızılılık olarak da bilinir.

Zuvallı Burun : (bk. Zuğallığın Dere).

3.1.6. Ziraat İle İlgili Yer Adları

Bu bölümde zirai faaliyetlerden adını alan yer adları incelenmiştir.

Almageçesi Mevkisi: Etrafında elma ağaçlarının bulunduğu geçit bir alandır.

Almalu Tarla: Elma ağaçlarından dolayı bu adla anılmıştır.

Armut Burnu: Armut ağaçlarının bulunduğu burundur.

Armutlu Kulak Mevkisi: Etrafında armut ağaçlarının bulunduğu yerdir.

Armutlu Mevkisi: Armut ağaçlarından dolayı bu ad verilmiştir.

Arpalık: Arpa ekilen alandır.

Asmalı Dere: Üzüm bağlarının bulunduğu yerden geçen derenin adıdır.

Ayvalı Dere: Sık ayva ağaçlarının bulunduğu yerden geçen derenin adıdır.

Badem Dere: Badem ağaçlarının bulunduğu yerden geçen derenin adıdır.

Bağacin Mevkisi: Bağlık bir alan olması nedeniyle bağ içi anlamında kullanılmıştır.

Bağlar Mevkisi: Bağlık alandır.

Bahçeler Mevkisi: Adını bahçelik alandan alır.

Boyalı Mevkisi: Kiraz bahçelerine verilen addır.

Boyalık Mevkisi: (bk. Boyalı Mevkisi).

Cevizaralığı Mevkisi: Ceviz ağaçlarından adını alır.

Cevizlerdibi Mevkisi: Ceviz ağaçlarından adını alır.

Cevizli Mevkisi: Ceviz ağaçlarından adını alır.

Cevizlik Mevkisi: Ceviz ağaçlarından adını alır.

Çavdarlık Mevkisi: Buğday ekilen alandır.

Darılık Çayı: Mısır ekilen alandır.

Değirmen Çayı: Değirmen bulunan çayın adıdır.

Değirmencik Dere: Değirmen bulunan derenin adıdır.

Deşti Bağ: Aşılınmış küçük fidan anlamındadır.

Deveklilik Mevkisi: Üzüm bağlarının olduğu yerdir.

Deveklük Mevkisi: (bk. Deveklilik Mevkisi).

Dirgen Mezrası: Eskiden harman yapılan alandır.

Düvenlik Mevkisi: Buğdayı sapından ayrıldığı alanın adıdır.

Ekşielma Mevkisi: Meyvesi ekşi olan elma, yere adını vermiştir.

Elma Tarla: Etrafında elma ağaçlarının olduğu tarladır.

Elmaağaç Mevkisi: Elma ağaçlarının olduğu yerdir.

Erüklü Mevkisi: Erik ağaçlarının olduğu alandır.

Fındıkça Mevkisi: Fındık ağaçlarının olduğu alandır.

Fındıklı Mevkisi: (bk. Fındıkça Mevkisi).

Fındıklı Mezrası: Fındık ağaçlarının olduğu alan mezraya ad olmuştur.

Fındıklığın Deresi: Fındık ağaçlarının olduğu deredir.

Gözceviz Mevkisi: Büyük yuvarlak ceviz veren eski ceviz ağaçlarının olduğu yerdir.

Hapan Tarla: Eskiden biçilen buğdayların toplandığı yerdir. Bölgede hapan kelimesi buğday ambarı olarak bilinir.

Harmanlar Mevkisi: Harman yeridir.

Harmanyeri: (bk. Harmanlar Mevkisi).

Haşhaşlık Mevkisi: Haşhaş ekilen alandır.

İncirle Bayır: İncir ağaçlarının çok olduğu ve çokluğu +la eki ile karşılanması ile ortaya çıkmıştır.

İncirli Kışlağı: İncir ağaçların çokça bulundu dulda bir alandır.

İncirlik Göleti: Etrafında yabani incir ağaçlarının bulunduğu yerdir.

Kağnı Yolu: Eskiden kağnıların şehir merkezine gitmek için kullandıkları toprak, dar bir yoldur.

Kavun Mevkisi: Kavun ekilen alandır.

Kayısıdibi Mevkisi: Kayısı ağaçlarının olduğu alandır.

Kışarmudu Mevkisi: Meyvesinin ekim ayı gibi olgunlaştığı bir armut cinsidir ve bölgeye ad olmuştur.

Kirazlık Mevkisi: Kiraz bağlarının olduğu yerdir.

Kobul Ceviz Mevkisi: Gövdesi çürümüş ceviz ağaçlarının bulunduğu alandır.

Kozluca Mevkisi: Ceviz ağaçlarının bulunduğu alana, ceviz anlamına gelen koz kelimesinden dolayı bu ad verilmiştir.

Mercimek Tepe: Yamaçlarına mercimek ekildiği için bu ad verilmiştir.

Mercimekyeri Mevkisi: Mercimek ekilen alandır.

Nohutluk Tarla: Nohut ekilen tarladır.

Pahla Deresi: Bakla anlamındadır. Dere boyu bakla bitkisi çıktığından bu ad verilmiştir.

Pamukludere Mezrası: Abacı köyüne bağlı olan mezra, dere kenarında pamuğa benzer dikenli bir bitkinin sıkça yetişmesinden dolayı bu adı almıştır.

Pazaryeri Mevkisi: Pazar kurulan alanın adıdır.

Pulluk Mevkisi: Sürülmüş alan anlamına gelecek şekilde pulluk kelimesi kullanılmıştır.

Samanlık Mevkisi: Eskiden saman yapılan alandır.

Samanlık Yaylası: Diğer yaylalardan farklı olarak ekin ekilip saman yapıldığı için bu ad verilmiştir.

Sapın Mevkisi: Eskiden ekin ekilip saplarından ayrılan bu yere, sapın adı verilmiştir.

Sarıbademler Mevkisi: Eski badem ağaçlarının olduğu yerdir.

Seçil Mevkisi: Sapla buğdayın eskiden burada ayrıldığı için bu adla anılmıştır.

Sıracevizler Mevkisi: Yol kenarında sıra sıra dikilen ceviz ağaçlarından bu adı alır.

Soğanlığın Dere: Adını soğan dikilen yerden alır.

Soğanlık Mevkisi: Soğan ekilen alandır.

Şarmaut Dere: (bk. Şamatut Mevkisi).

Tahtalık Mevkisi: Kavak ağaçlarının ekilip ticari olarak satıldığı alanın adıdır.

Tarlalık Mevkisi: Verimli bir tarladır.

Tütünlük: Tütün ekilen alandır.

Üncürlü Mevkisi: İncir ağaçlarının olduğu yerdir.

Üzüm Tarla: Etrafında üzüm teveklerinin bulunduğu tarladır.

Zelve Mevkisi: Öküzlerin boyunlarına asılan eğri değneklerin adı olan zelve, bölgenin dik olmasından ve burada kırılmasından dolayı bu ad verilmiştir.

3.1.7. Madenlerle İlgili Yer Adları

Bu bölümde, adını madenlerden alan yer adları incelenmiştir.

Böhrektaş Mevkisi: Büyüklüğü çakıldan biraz iri, yumru taş parçalarının bulunduğu alandır.

Çakıllık Mevkisi: Çakıl taşlarından adını alır.

Çakmaklık Mevkisi: Çakmak taşlarının bulunduğu yerdir.

Çaldırçakar Mevkisi: Çakmak taşından dolayı bu ad verilmiştir.

Faldaş Mevkisi: Üstü parlak cilalı gibi olan kayalık alanın adıdır.
Karaçakıl Mevkisi: Siyah çakıl büyüklüğünde taş parçalarının çok olduğu alandır.
Kayurak Tarla: Kayrak taşının çıktığı yer olmasından bu adla anılmıştır.
Kireçlik Mevkisi: Kireç taşlarının bulunduğu yerdir.
Kömür Ocağı Mevkisi: Kömür ocağının bulunduğu alandır.
Kömürlük Mevkisi: Kömür ocağının bulunduğu alandır.
Kömürün Taş Mevkisi: Kömür ocağının bulunduğu alandır.
Kösrelik Dere: Kesici aletleri bilemek için kullanılan taştır.
Maden Mevkisi: Kömür ocağının olduğu yerdir.

3.1.8. Yer Adlılar (Topotonimler)

Abdalpınar Deresi: Adını Yağcıabdal köyünden gelen derenin yanında olmasından alır.

Açamın Altı Mevkisi: Ak çamın altı anlamında olup büyük bir çam ağacı kastedilmektedir.

Ağcalığın Düzü: Ağcalık düzü, alanın düz olduğu ve beyazımsı topraktan adını alır.

Ağıl Dere: Dere, adını ağıldan almıştır.

Ağıl Ardı Mevkisi: Ağılların bulunduğu yerin arka kısmıdır.

Ağıldere Mezrası: Mezra, adını Ağıldere deresinden almıştır.

Ağılderesi Mevkisi: Ağıldere deresinden almıştır.

Ağılın Burun: Adını yakınındaki ağıldan almıştır.

Ağılönü Göleti: Köyün adı gölete verilmiştir.

Ağılönü Mevkisi: Ağıla giden yolun ilk girişidir.

Ağılpınar: Ağıl, adını pınara vermiştir.

Ağyaka Çeşme: Aslı Ak Yaka çeşmesidir.

Akkaya Mevkisi: Beyaz renkli kayalık alan, adını mevkiye vermiştir.

Aksu Cılgası: Adını mevkiye giden yoldan alır.

Aksu Mevkisi: Mevkiden çıkan kaynak suyu, adını buraya vermiştir.

Aktaş Tarla: Adını tarlanın kenarında bulunan beyaz taşlık alandan alır.

Akyazı Mevkisi: Elikteke köyünde bulunan yere yakın olan Akyazı köyünden adını alır.

Alageriş Bayırı: Alağeriş, ala düzlük anlamındadır ve adını buradaki bayıra vermiştir.

Alan Kışlası Mezrası: Yer ismi, adını mezraya vermiştir.

Alan Kışlası: Alan, adını buradaki kışlaya vermiştir.

Alan Pınarı: Alan, mevkisinden adını almıştır.

Alan İçi Mevkisi: Alanın ortası anlamında olup adını alandan almıştır.

Alışık Mevkisi: Adını yakın olan Alışık Mezrası'ndan alır.

Alişanın Dere: Adını yanından geğtiği Alişanınağıl'ından alır.

Âllence Mevkisi: Burada eskiden bir durak olduğu ve beklemek anlamında kullanılan eğlenmek kelimesi zamanla bölgenin adı olmuştur (KK 70).

Amasya Ovası: Adını şehirden almıştır.

Arazi Mevkisi: Tarlaların bulunduğu alan adını yere vermiştir.

Arıcakçalı Mevkisi: Suluova İlçesine bağlı Arıcak köyüne ait tepenin Sıracevizler köyünün arazilerinin bulunduğu tarafındaki alana bu ad verilmiştir.

Ark Altı Mevkisi: Sulama kanalının alt kısmıdır.

Asar Sırtı: Kayalık alan anlamındadır.

Asarın Taş: Taşlı, kayalık alanda bulunan uzunca taştır.

Ateş Tepesi Mevkisi: Tepe adını mevkiye vermiştir.

Avılın Önü Mevkisi: Ağıl önü anlamında kullanılmıştır.

Avulcuk Tarla: Ağılcık tarladır aslı, adını köyde bulunan eski bir ağılın yanında olmasından alır.

Ay Kayası: Yüksek bir kaya olup dolunay zamanı köyün üstüne ayın bu kaya üzerinden doğmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Aydınca Ovası: Aydında köyünden adını alır.

Ayınınini Deresi: Ayı ini olarak adlandırılan yer, dereye ad olmuştur.

Aymen Mevkisi: Aymen adlı tuğla fabrikasının adı bu yere verilmiştir.

Aynuzun Arkası Mevkisi: Aynuz adlı yerin arka tarafını oluşturduğundan bu adla anılmıştır.

Bağçanınbaşı Mevkisi: Bahçenin başı, Bahçenin giriş kısmı anlamındadır.

Bağ Altıları: Bağlık alanın alt tarafıdır.

Bağ Tarla: Üst tarafında yer alan bağlık alan, adını tarlaya vermiştir.

Bağbaşı Mevkisi: Bağlık alanın ilk giriş kısmındaki yerdir.

Bağlar Deresi Mevkisi: Yer adını dereden almaktadır.

Bağ Önü Mevkisi: Bağlık alanın ilk düz alandan giriş yeridir.

Bahçe Ardi Mevkisi: Bahçelik alanın arka, yokuş kısmıdır.

Bahçebaşı Mevkisi: Bahçenin düz alandan giriş kısmıdır.

Balamaz Tepe: Adını yatırdan alır.

Balana Alanı: Aslı Balalan olup adını Abacı köyünün eski adından alır.

Balıkkaya Tepe: Balığa benzeyen kayanın üstünde bulunduğu tepeye bu ad verilmiştir.

Baraj Mevkisi: Adını barajdan alır.

Barakalar Mevkisi: Köydeki barakalar alana ad olmuştur.

Baraklı Pınarı: Baraklı yaylasından adını alır.

Bayırbağ Sırtı: Yer adını bayırlık alanda bulunan bağdan alır.

Bayrağan Burnu: Aslı “bayıralan” dır ve yer adını buradaki buruna vermiştir.

Bayrağın Dibi Mevkisi: Bayrak direği dikili olan yerden adını alır.

Bayramyerinin Dere: Bayram yeri olarak adlandırılan düz alanın yanından geçen dereye bu ad verilmiştir.

Bayudalan Mevkisi: Uçurum bir alan olup çok aşağı anlamında kullanılmıştır.

Belağıl Tepesi: Bel ağıl adlı yerden adını almıştır.

Belpınarı Mevkisi: Pınarın bulunduğu yer, bölgeye ad olmuştur.

Beşgöz Mevkisi: Adını üstünden demir yolu geçen beş gözlü köprüden almıştır.

Beypınarı Mevkisi: Adını buradan çıkan su kaynağından alır.

Boğaköy Göleti: Adını köyden alır.

Boğaz Önü Mevkisi: Boğaz olan yerin giriş kısmında yer aldığından bu adı almıştır.

Buşuş Mevkisi: Adını içinden geçen dereeden alır.

Büyükdere Tarla: Dere adını kenarında bulunan tarlaya vermiştir.

Büyükdereağzı Mevkisi: Dere adını bu yere vermiştir.

Cehilliğin Pınar: Cehillik deresinin yanında bulunan pınar adını dereeden almıştır.

Cevizyolu Mevkisi: Yol kenarındaki ceviz ağaçları adını yola vermiş, yol da adını mevkiye vermiştir.

Çakırdağ Mevkisi: Çakırdağ olarak adlandırılan yer, hemen eteklerinden bulunan bu yere adını vermiştir.

Çakırsu Mevkisi: Çakırsu adı, buradan çıkan soğuk sudan gelmektedir.

Çal Kaya: Adını üstünde bulunduğu çal yani tepeden alır.

Çal Tarla: Çal, küçük tepe anlamında kullanılır ve tarlaya ad olmuştur.

Çal Ardı Mevkisi: Tepe ardı anlamındadır.

Çalın Önü Mevkisi: Tepenin ön tarafıdır.

Çaltı Mezrası: Çal altı anlamında olup çal, adını mezraya vermiştir.

Çamlıdere Mevkisi: Adını, yanından geçen ve sadece baharda akan dereden alır.

Çardaklıbağ Tepe: Bağın yakınındaki tepeye bu ad verilmiştir.

Çatoluk Mevkisi: Su oluğunun bulunduğu yer mevkiye ad olmuştur.

Çavuş Yolu: Çavuş köyüne giden yolun adıdır.

Çavuşlar Tarla: Çavuş köyünden adını alır.

Çay Tarla: Çay kenarında bulunduğundan adını buradan alır.

Çaybon Doruk: Çok dik olması ve çayın yanında olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Çaycı Ardı Mevkisi: Çayın yüksek kısmında kalan kısmının adıdır.

Çaydere Mezrası: Adını dereden alır.

Çayın Dere: Çaya karışan derenin adıdır.

Çayındere Mevkisi: Dere adını mevkiye vermiştir.

Çay İçi Mevkisi: Çayın geçtiği yerde oval bir hat çizip kara parçasının bulunduğu yerin adıdır.

Çaykulağı Mevkisi: Çayın toprak alana uzanan kısmına verilen kulak adı, yere ad olmuştur.

Çaypınar Göleti: Çaypınar, adını burada bulunan gölete vermiştir.

Çaytarla Mezrası: Çay kenarında bulunan tarlaların olduğu yerde kurulan mezranın adıdır.

Çekerek Çayı: Çekerek İlçesinden adını alır.

Çengel Deresi: Çengekayı köyünden adını alır.

Çengel Kışlası: Çengekayı köyünden adını alır.

Çengel Mevkisi: Çengekayı köyünden adını alır.

Çengelhan Mevkisi: Çengelkayı köyünden adını alır.

Çengelhanlar Mezrası: (bk. Çengelhan Mevkisi).

Çevliğin Tarla: Çevlik, suyun getirdiği taşlı birikinti anlamında kullanılıp burada bulunan tarlaya ad olmuştur.

Çıbangölü Pınarı: Kışın su birikintisi olan yere verilen ad, burada bulunan pınara ad olmuştur.

Çıtağın Sivri: Çıtak, çat biçimde duran sivri anlamında kullanılmış ve çıkıntıya ad olmuştur.

Çiftlik Mevkisi: Adını yanında bulunan çiftlikten alır.

Çiftlik Pınarı: Adını yanında bulunan çiftlikten alır.

Çiftlik Tepe: Adını yanında bulunan çiftlikten alır.

Çiftlikler Mevkisi: Adını yanında bulunan çiftliklerden alır.

Çorağın Çayır: Çoraklık alandan adını alır.

Çorağın Dere: Çoraklık alandan adını alır.

Çorağın Göl Mevkisi: Çoraklık alanda bulunan göl adını mevkiye vermiştir.

Çorağın Göleti: Çoraklık alan adını buradaki gölete vermiştir.

Çorakbaşı: Çoraklık alanın köy tarafından girişidir.

Çoraklazı Mevkisi: Çorak ağzı mevkisi anlamındadır.

Çoraklığın Pınar: Çorak olarak adlandırılan alanda bulunan pınardır.

Çorum Çayı: Adını çıktığı şehirden alır.

Çömlekgüneysi Tepesi: Çömlekgüneysi denilen yer, tepe arasında huni gibi bir yerde olan düz alandır ve adını yanındaki tepelere vermiştir.

Çötlek Tarla: Çötlek, su yolu anlamında olup yanından geçen su yolu tarlaya ad olmuştur.

Çukurman Mevkisi: Buradaki Çukur Mandıra adlı işletme, halk ağzında Çukurman şeklinde kullanılması sonucu oluşmuştur. Bu işletme alana adını vermiştir.

Dağ Mevkisi: Dağlık alan adını vere vermiştir.

Dam Ardı Pınarı: Yer, köy tarafından bakıldığında arka tarafta kalan pınardır.

Dam Ardı: Havyan barınağının arka tarafıdır.

Daşbaşı Mevkisi: Taşlık alanın köy tarafından girişidir.

Daşın Dibi Mevkisi: Kayalık alanın düz bir yere sahip alt tarafıdır. Dar bir alan kastedilir.

Daşındere Mevkisi: Taşlık ve kayalık alandan geçen derenin adıdır.

Daştezne Pınarı: Taşlık bir alanda bulunan pınara bu ad verilmiştir.

Davunönü Tarla: Davun ağaçlarının önünde bulunan tarlanın adıdır.

Değirmen Mevkisi: Adını bölgede bulunan değirmenden alır.

Değirmen Ardı: Değirmenin ön tarafında yer alan, kot olarak düşük olan kısmıdır.

Değirmenbaşı Mevkisi: Değirmen bulunan alanın köy tarafından ilk giriş kısmıdır.

Değirmencik: Adını küçük bir değirmenden alır.

Değirmendere Deresi: Adını köyden alır.

Değirmendere Mevkisi: Adını köyden alır.

Değirmenler Mevkisi: (bk. Değirmen Mevkisi).

Değirmen Önü Mevkisi: Değirmenin giriş kapısının olduğu taraftır.

Değirmenüstü Tepesi: Değirmen bulunan yerin arka tarafına düşen tepenin adıdır.

Depe Tarla: Tarla, tepenin üst kısmında yani yüksekte konumlandığından bu adı almıştır.

Depe Ardı: Tepe arkası anlamındadır.

Dere Tarla: Dere kenarındaki tarla, adını dereden alır.

Dere Tutluğu Mevkisi: Derenin kenarındaki dut ağaçları mevkiye ad olmuştur.

Dereağzı Dere: Bir derenin başka bir dereye karıştığı yere verilen addır.

Dereiçi Mevkisi: Etrafından dolanan dere içinde kalan mevki bu adla anılmıştır.

Deriş Tepe: Adını yakınında bulunan yatırdan alır.

Devredin Dibi Mevkisi: Kuzgeçe köyünde devret kelimesi büyük kaya anlamına gelmektedir. Burada kayanın alt tarafındaki alana bu ad verilmiştir.

Devretbaşı Mevkisi: Büyük kayanın üst kısmıdır (bk. Devredin Dibi).

Dışyan Mevkisi: Köyün yan tarafı kastedilmektedir.

Dikiltaş Mevkisi: Uzun bir taş, mevkiye ad olmuştur.

Dikin Üstü Mevkisi: Dik bir yamacın üst kısmı anlamındadır.

Dikmen Ardı Mevkisi: Dikmen denilen sivri tepenin arkası anlamındadır.

Direkler Tarla: Yanında bulunan elektrik direklerinden adını almıştır.

Dişindibi Mevkisi: Çıkıntısı dişe benzetilen taşlık alanın alt tarafındaki düz alana bu ad verilmiştir.

Divanlı Deresi: Adını suyun çıktığı Divanlı Yaylası'ndan alır.

Doğankaya Mezrası: Doğan Kayası olarak adlandırılan yer mezraya ad olmuştur.

Doğantepe Höyüğü: Adını Doğantepe köyünden alır.

Duruca Göleti: Adını Duruca köyünden alır.

Düvenli Tarla Sırtı: Sırtın yanındaki tarla, buraya ad olmuştur.

Düzbaca Mevkisi: Bu mevkinin içinde, içi oyuk dik bir taş olmasından dolayı bu alana Düzbaca denilmiştir.

Eğriyol Tepesi: Yol, adını tepeye vermiştir.

Ekinçay Mevkisi: Adını Ekinçay adlı akarsudan almaktadır.

Elikpınar Tepesi: Elikpınar mevki, tepeye ad olmuştur.

Eliktekke eşmesi: Adını Eliktekke köyünden alır.

Emininpınarı Yaylası: Emin'in Pınarı Yaylası. Pınar adını yaylaya vermesi ile oluşmuştur.

Engüles Mevkisi: Adını yayladan alır.

Eski Nahiye Mezrası: Eski Nahiye adını mezraya vermiştir.

Eski Susa Mevkisi: Eski yol anlamında olup mevkiye ad olmuştur.

Eskicami Mevkisi: Bu yerde var olan tarihi cami mevkiye ad olmuştur.

Eskiköy eşmesi: Köyün eski yerindeki çeşmenin adıdır.

Eskiköy Mevkisi: Köyün ilk yerleşim yeridir.

Eskiyayla Yaylası: Köylülerin çok eski zamanlardan bu yana gittikleri yayladır.

Eşmelidere Tarla: Eşme, adını kenarında bulunan tarlaya vermiştir.

Ev Kaya: Hemen altında köyün evlerinin bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Evkaya Mağarası: Ev Kaya olarak adlandırılan kayanın olduğu yerde bulunmasından bu adı almıştır.

Evkaya Mevkisi: Mevkinin içinde bulunan küp biçiminde içi oyuk Kaya, adını yere vermiştir.

Evler Tepe: Köy evlerinin kurulduğu tepelik alanın adıdır.

Evlerin Kaya: Evlerin bulunduğu tepelik alandaki kayanın adıdır.

Evliyadoğum Pınarı: Adını yanında bulunan yatırdan alır.

Evyeri Mevkisi: Köyün evlerinin bulunduğu alanın yan tarafındaki boşluk alanın adıdır.

Ferhatkaya Mağarası: Ferhat Dağı'nda bulunduğu için bu ad verilmiştir.

Fırinyeri Mevkisi: Köylülerin ortaklaşa ekmek yaptığı fırın adını bölgeye vermiştir.

Gaylıpınar Tarla: Adını, yanında bulunan pınardan almıştır.

Gaylıpınar Yaylası: Sert toprak anlamına gaylı kelimesi üzerinde bulunan pınara ad olmuştur.

Gedikardı Mevkisi: Küçük deliklerin olduğu yerin arkası anlamındadır.

Gediktepe Ağılı: Tepe adını yanında bulunan ağıla vermiştir.

Geldingen Ovası: Adını, bölgenin adı olan Geldiklan veya Geldingen olarak adlandırılan nahiyeden alır.

Gerne Deresi: Adını köyden alır.

Geygel Yaylası: Adını köyden alır (bk. Küçük Kızılca köyü)

Girap Üstü Mevkisi: Eski ismi Girap olan Yeşilöz köyünün üst tarafıdır.

Göğcegöl Mevkisi: Kışın sulu olan bu alan, koyu mavi renktedir.

Göğük Yanı Mevkisi: Gökhöyük Çiftliği'nin sınırında bulunan alana bu ad verilmiştir.

Gökkaya Mevkisi: Dik, uzun ve büyük bir kayadır.

Gökyar Mevkisi: Çok dik yarıların bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Gökyarı Deresi: Gökyar mevkisinden geçen dereye bu ad verilmiştir.

Gökyokuşun Yolu: Dik bir rampa olması nedeni ile bu ad verilmiştir.

Gölbağbaşı Mevkisi: Kışın ve baharda su toplayan alanın yanında bulunan bağlık alan, yere ad olmuştur.

Göletbaşı Mevkisi: Adını göletin konumundan alır.

Gölgeçen Mevkisi: Adını gölden alır.

Göllübağ Pınarı: İçinde su birikintisi bulunan bağların içindeki pınara bu ad verilmiştir.

Göl Önü Mevkisi: Kışın ve baharda su toplanan yerin köy tarafında yer alan kısmına bu ad verilmiştir.

Gölyeri Mevkisi: Gölün kışın su basan yerlerinin yazın kuruması sonucu oluşan alana bu ad verilmiştir.

Gölyolu Deresi: Adını yoldan alır.

Gövdere Mevkisi: Rengi maviye çalan derenin köy sınırlarından geçen yere bu ad verilmiştir.

Gövyer Mevkisi: Toprağı kavruk, siyaha çalan yerdir.

Gövyer Tepe: Esmer toprağın bulunduğu yer, adını tepeye vermiştir.

Göynüçukur Mevkisi: Çukurluk ve esmer bir toprağa sahiptir.

Göynük Mevkisi: Esmer bir toprağa sahiptir.

Gözlek Mevkisi: Adını Gözlek köyünden almıştır.

Gözlek Tepesi: İpekköy'ün Gözlek köyü tafasında kalan tepenin adıdır.

Gözlekova Tarla: Gözlek köyü adını tarlaya vermiştir.

Gözpınar Mevkisi: Suyun çıktığı alan, mevkiye ad olmuştur.

Gözün Deresi: Göz adı verilen su çıkan yerlerden oluşan dereye bu ad verilmiştir.

Gürcününağıl Pınarı: Ağıl adını pınara vermiştir.

Gürün Mevkisi: Gürün adlı un fabrikasının olduğu alana bu ad verilmiştir.

Hamam Kaya: Adını yanında bulunan tarihi hamam kalıntısından alır.

Hamam Tepesi: Bayat ve Ovasaray köylerinde geçen yer adı, adını yanında bulunan tarihi hamam kalıntısından alır.

Han Önü: Köyde bulunan hanın ön kısmı anlamına gelecek şekilde isimlendirilmiştir.

Harman Kaya Cılgası: Kayaya giden patika yolun adıdır.

Harman Kaya: Harman yerindeki kaya, adını buradan almıştır.

Harman Tepe: Adını harman yerinden almıştır.

Harmanağıl: Harman yerindeki ağıl, adını harman yerinden almıştır.

Harmanayağı Mevkisi: Harman yeri, mevkiye ad olmuştur.

Harmankaya Mevkisi: Harman yerindeki kayalık alanın adı, mevki adı olarak kullanılmıştır.

Henis Pınarı: Heniske köyünden adını almıştır.

Heniskeözü Mevkisi: Adını Yolyanı köyünün eski adından alır.

Ilgazı Dağı: Adını Ilgazı köyünden alır.

Ilgazı Tepesi: Ilgazı köyünden adını alır.

Ilıdepe Deresi: Adını tepeden alır.

Irmak Kırması: Adını konumundan alır.

İbecik Göleti: Adını köyden alır.

İki Tepe Arası: Adını konumundan alır.

İkioluk Deresi: Dereye suyu karışan iki oluklu suyu yolu dereye ad olmuştur.

İkioluk Mevkisi: Adını iki oluklu sulama kanalından almıştır.

İlice Boğazı: Sıcak su çıkan yere bu ad verilmiştir.

İlice Mevkisi: Sıcak su çıkan yere bu ad verilmiştir.

İmdaş Mevkisi: Düz bir alanda etrafında taşlık alan olmayan tek taşın bulunduğu yer adını alana vermiştir.

İN Önü Mevkisi: İN olan yerin ön tarafıdır.

İN Üstü Mevkisi: İN olan yerin üst tarafıdır.

Kabaktepe Yaylası: Kabak tepe tabiri bölgede yüksek ormanlık alanlardan tepe olan bazı yerler ağaçsızdır ve bu yerlere Kabaktepe denilir. Yayla adını bu tepelerden almıştır.

Kaçak Pınarı: Kaçak kelimesi eskiden jandarmadan kaçanların saklandığı yerlerdir ve burada olan pınara da kaçak adı verilmiştir.

Kaçakladeresi Mevkisi: (bk. Kaçak Mevkisi).

Kaçaklığın Dere: (bk. Kaçak Mevkisi).

Kafarlı Yolu: Adını Amasya'nın Göynücek İlçesine bağlı köyden alır.

Kaldırım Altı Mevkisi: Köyün giriş yolundaki yüksek kaldırımın alt tarafında kalan bahçelere bu ad verilmiştir.

Kaledağ Deresi: Adını kalenin bulunduğu dağdan alır.

Kaledağ Mevkisi: Adını kalenin bulunduğu dağdan alır.

Kaledağ Yolu: Adını kalenin bulunduğu dağdan alır.

Kalenin Taş: Adını kaleden alır.

Karaalançayı Mevkisi: Adını Kovalan Çayı'nın halk arasındaki söyleyişi olan Karaalan Çayı'ndan alır.

Karaali Düzü: Adını köyden alır.

Karakaya Bayırı: Adını bayırda bulunan kayadan alır. Kayanın rengi siyah olduğundan bu adla anılmıştır.

Karakaya Dere: Adını Karakaya Mezrası'ndan alır.

Karakaya Mevkisi: Adını siyah renkli kayadan alır.

Karakaya Mezrası: Adını yerleşim yerinin üst tarafındaki siyah renkli kayalardan alır.

Karakese Mezrası: Adını kist olan taşlık alandan alır ve rengi siyaha yakındır.

Karakise Mevkisi: Adını yakın olduğu köyden alır.

Karakuyu Mevkisi: Adını eskiden burada bulunan ve etrafı siyah taş kesmesi ile yapılmış kuyudan alır.

Karamandipleri Mevkisi: Köyün güneybatısında yer alan tepelik alanın alt tarafında kalır ve o taraftan esen rüzgâra karaman adı verildiğinden bu adla anılmıştır.

Karanlıkdere Pınarı: Adını Karanlıkdere'den alır.

Karapınar Mevkisi: Suyunun tatsız olmasından ve halk arasında kara su olarak adlandırılmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Karapınar Yaylası: Adını yaylada çıkan suyun özelliğinden almıştır.

Karasu Mevkisi: Karasu tadı olmayan su anlamındadır.

Karayarlar Mevkisi: Kuzey yönde yer almasından ve güneş almamasından dolayı bu ad verilmiştir.

Kardum Altı Mevkisi: Kardum Dağı olarak adlandırılan yerin alt taraflarına verilen addır.

Kargaderesi Mevkisi: Adını içinden geçen dereden alır.

Karlıköy Mevkisi: Yüksek bir yerde bulunan ve çok kar yağmasından dolayı köyün eski yerleşim kısmına bu ad verilmiştir.

Karşı Ardı Mevkisi: Karşı tarafın arkası anlamındadır.

Karşıbahçe Pınarı: Bahçe adını pınara vermiştir.

Karşiki Tarla: Köyün ön kısmında, biraz uzakta yer alan kısma bu ad verilmiştir.

Kaşkalda Tepesi: Kaşka mezrasının altında yer alan tepenin adıdır.

Kaya Altı Mevkisi: Kayalık alanın alt tarafıdır.

Kayaarası Deresi: Adını çıktığı ve ilk kısımlarını yeçtiği yerden alır.

Kayabaşı Mevkisi: Kayalık alanın başlangıcıdır.

Kayabaşı Yaylası: Yaylanın girişi kayalık bir alandan oluşmaktadır.

Kayacık Tarla: Tarlanın içinde, küçük bir kayalık alan bulunmaktadır.

Kaya Dibi Mevkisi: Adını üst tarafında bulunan kayadan alır.

Kayadibi Mezrası: Adını altında kurulduğu kayalık alandan alır.

Kayaönü Kayası: Adını mezradan alır.

Kayasu Mevkisi: Kayalık alandan çıkan su, yere adını vermiştir.

Kayı Pınarı: Çengelkayı köyünden adını alır.

Kayının Taş: Çengelkayı köyünden adını almıştır.

Kayıönü Tepesi: Çengelkayı köyünden adını alır.

Kaynar Çukuru: “Kaynar” kelimesi su çıkan yer, kaynak anlamında olup suyun çıktığı çukurluk alandır.

Kaynar Mevkisi: Adını yakınındaki Kaynar Gölü’nden almıştır.

Kaynar Pınarı: Suyun çıkıp biriktiği yere yakın olan pınarın adıdır.

Keçibeli Tepesi: Keçilerin patika yol oluşturduğu tepeye bu ad verilmiştir.

Keçili Pınarı: Keçili köyünden adını alır.

Kel Tepe: Etrafı ağaçlı, üstü ağaçsız olan tepeye verilen addır.

Keltepe Höyüğü: Adını kıraç tepeden alır.

Keltepe Tarla: Ağaçlık alanın ortasında, ağaç olmayan tepelik yerde bulunan tarlanın adıdır.

Keper Altı Mevkisi: (bk. Kepez Ardı).

Kepez Ardı Mevkisi: Kepez kelimesi verimsiz kıraç toprak anlamında olup bir bölgenin adıdır ve bu bölgenin köy tarafından giriş kısmının arka tarafına bu ad verilmiştir.

Kesikark Mevkisi: İçinden su gelmeyen arkın adıdır.

Keşlik Önü Mevkisi: Keşlik köyünün ana yola bakan tarafıdır.

Kılçakçiftliği Mezrası: Kılçak Çöl Çiftliği, zamanla büyüyerek adını mezraya vermiştir.

Koşaluk Mevkisi: İki anlamında kullanılan goşa kelimesinden geldiği adını da tahminen eskiden burada bulunan ve sıkça kullanılan koşapınar adlı yerden aldığı düşünülmektedir.

Kırağangöl Mevkisi: Kışın su toplayan yazın kuruyan bu yer, alana adını vermiştir.

Kıranoluk Mevkisi: Sırt kısımlar kıran kelimesi ile karşılanmış ve orada bulunan yağmur suları ile oluşmuş olukların olduğu yere bu ad verilmiştir.

Kıranpınar Tarla: Adını pınardan alır.

Kır Ardı Mevkisi: Kır, çayırılık alanın köy tarafından giriş kısmının arka tarafına bu ad verilmiştir.

Kırharman Tarla: Harmanın kır bir alanda olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Kışladereler Mevkisi: Baharda yağmur ve kar suyunun eridiği dönemde su akan yerlerin olduğu yere bu ad verilmiştir.

Kışla Önü Mevkisi: Kışla olarak adlandırılan yerin ön tarafıdır.

Kızağılar Yaylası: Adını Sarıkız köyünden kısaltmayoluyla almıştır.

Kızılcevizinardı Tarla: Kızıl ceviz adı, eskiden orada çürümeye yüz tutan ve kırmızı örümcek saran ceviz ağacından gelir ve bu yerin köy tarafından bakıldığında arka tarafta kalan yere bu ad verilmiştir.

Kızılkaya Deresi: Adını arasından geçtiği kızıl renkli kayalık ve toprak yerden alır.

Kızılkaya Mezrası: Adını kayanın renginden alan yerleşim yeridir.

Kızılkayanın Tepe: Tepeyi, diğer tepelerden ayırt edebilmek için üzerindeki kızıl renkli kayalıktan Kızılkaya adı ile anılmıştır.

Kızoluk Mevkisi: Eskiden burada bulunan su oluşuna yakın olan Kırseki köyünden adını değişme yoluyla almıştır (bk. Kırseki köyü)

Kırseki Bağları: Bağlı bulunduğu köyden adını alır.

Kilise Dere: Bu yere yakın yerden geçenin derenin adıdır.

Kirazderesi Mevkisi: Dere adıyla anılan alanın adıdır.

Kirazlı Mevkisi: Kiraz ağaçlarının olduğu alan, bölgeye ad olmuştur.

Kirazlıpınar Deresi: Kirazlık bölgedeki pınar yanından geçen dereye ad olmuştur.

Kirazoluğu Pınarı: Kiraz ağaçlarının bulunduğu yerdeki su oluşunun bulunduğu yerde oluşan pınara bu ad verilmiştir.

Kirazpınarı Mevkisi: Kiraz pınarı bölgeye ad olmuştur.

Kirazyeri Tarla: Kiraz ağaçlarının bulunduğu yerin kenarında bulunan tarlanın adıdır.

Kirdip Mevkisi: Kırın dibi anlamındadır.

Kissekisliğin Dere: Kist olarak adlandırılan taşlı yapı, adını dereye vermiştir.

Kocababa Dağı: Bölgede bulunan bir yatırdan adını alır.

Kocagöl Pınarı: Gölün adı pınara ad olmuştur.

Kocalan Mezrası: Koca alan, büyük alan anlamında olup mezraya ad olmuştur.

Kovalançayı Mezrası: Adını Kovalan Çayı'ndan almıştır.

Koçağıl Deresi: Ağılın adı dereye ad olmuştur.

Koşapınar Tepesi: Pınarın adı yanında bulunan tepeye ad olmuştur.

Kömürlükböğrü Mevkisi: Kömür yığılan yerin yan tarafına bu ad verilmiştir.

Kömürün Dere: Kömür ocağının yakınından geçen derenin adıdır.

Köprü Mevkisi: Bölgedeki köprü, alana ad olmuştur.

Köprübaşı Çukuru: Köprünün köy tarafından giriş kısmında yer alan çukur alanın adıdır.

Köprübaşı Mevkisi: Köprünün köy tarafından giriş kısmında yer alan bölgeye bu ad verilmiştir.

Körkışla Deresi: Körkışla mevkisi, dereye ad olmuştur.

Körüklük Mevkisi: Eski demirci dükkânının bulunduğu yerin adıdır.

Köy Çeşmesi: Adını köyden almıştır.

Köy İçi Mevkisi: Köy meydanı ve etrafı kastedilmiştir.

Köy Önü Mevkisi: Köyün giriş yolunun olduğu kısımdır.

Köy Pınarı: Adını köyden almıştır.

Köy Suyu: Köy çeşmesi anlamındadır.

Köy Üstü Mevkisi: Köyün giriş yolunun arka tarafındaki tepelik alandır.

Köy Altı Mevkisi: Köyün giriş tarafının kot olarak aşağıda kalan kısmı kastedilmiştir.

Köy Arkası Mevkisi: Köyün arka tarafıdır.

Köyderesi Pınarı: Köyün içinden geçen derenin yanında bulunan pınarın adıdır.

Kurtçunun Ardı: Kurtçu olarak adlandıran yerin arka kısmıdır.

Acısuağılları: Acısu, adını ağıla vermiştir.

Kurtini Deresi: Kayalıklarda bulunan inlerin yanından geçen derenin adıdır.

Kuru Baraj Mevkisi: Adını yazın kuruyan sulama barajından alır.

Kuruköprü Mevkisi: Adını yazın kuruyan çaydan alır.

Kuşpınarı Dere: Pınarın adı, yanından geçen dereye ad olmuştur.

Kuyu Yanı Mevkisi: Su kuyusunun bulunduğu yerin düz alanı oluşturan kısmına verilen addır.

Kül Ardı Mevkisi: Köy evlerinde yanan kömür küllerinin döküldüğü yerin köye bakan yüzünün arka tarafıdır.

Kürt Yüzü: Sarayözü köyünün Meşeliçiflik köyüne bakan yüzüne bu ad verilmiştir. (bk. Meşeliçiftliği Köyü).

Kürtler Yolu: Ardiçlar köyünün eski adı olup oraya giden yolun adıdır.

Kürtmezarlığı Mezrası: Eski mezarlığın yanındaki yerleşim yerinin adıdır.

Kürtmezarlığı Tepesi: Kürt mezarlığı olarak adlandırılan yer, tepeye ad olmuştur.

Kürtyüzü Ağılı: Kürdyüzü, Meşeliçiftliği köyünün halk arasındaki adı olup o tarafa bakan yamaç kısma verilen addır.

Lokman Tepesi: Adını yatırdan alır.

Mahmatlar Deresi: Köyün içinden geçen dere, köyün adı ile anılmıştır.

Meşeliova Çeşmesi: Meşe ağaçlarının bulunduğu yer, adını verdiği düz alandaki çeşmenin adı olmuştur.

Meydan Kıyısı: Köyün ön tarafında yer alan düz alanın dere ile olan sınırına verilen addır.

Meydan Mevkisi: Köyün ön tarafındaki düz alanın adıdır.

Meydanın Tepe: Köyün ön tarafında yer alan düz alanın yanında bulunan tepenin adıdır.

Mezer Yanları Mevkisi: Mezarlık yanı anlamındadır.

Mezer Ardı Mevkisi: Mezarlık kapısının bulunduğu kısım ön; tersi, arka ya da ard olarak adlandırılan yerdir.

Mezerlik Çeşmesi: Mezarlık çeşmesidir.

Mezerlik Deresi: Mezarlığın yanından geçen derenin adıdır.

Mezerlik Mevkisi: Köy mezarlığı mevkiye ad olmuştur.

Mezerlik Ağzı Mevkisi: Mezarlığın giriş kısmıdır.

Mezronun Kıyısı: Mezro adı köyde düz bir alan olan yere söylenerek onun yanında bulunan yere bu ad verilmiştir.

Moram Bağı: Yer, her ne kadar Sarıyar köyünde bulunsun da adını Moramul köyünün halk arasındaki adı olan Moram kelimesinden alır.

Moramul Yolu: Bağlarüstü köyünün eski adı olup buraya giden yolun adıdır.

Musuköyü Mevkisi: Eski köyün bulunduğu yerin adıdır.

Naldöken Tepesi: (bk. Naldöken Mevkisi) Mevkinin adı tepeye ad olmuştur.

Obaönü Mezrası: Düz alanın adı mezraya ad olmuştur.

Obayeri Mevkisi: Düz alanın adıdır.

Oğulcen Mevkisi: Oğulcen adı, Avşar köyünün yakınında bulunan eski bir köyden gelir. Şu an bu köyden eser yoktur, ama bu köy, adını bulunduğu mevkiye vermiştir (KK 25).

Olucak Mevkisi: Adını Olucak mezrasından alır.

Olukbaşı Mevkisi: Doğal yolla oluşan su oluğunun köy tarafından yer alan kısmının bulunduğu yerin adıdır.

Oluz Deresi: Oluz köyünden adını alır.

Orta Mahalle Pınarı: Mahalle adı pınara ad olmuştur.

Otlapınar Deresi: Pınar adı dereye ad olmuştur.

Öksüzçam Pınarı: Pınarın yanında bulunan tek bir çam ağacı adını pınara vermiştir.

Öllüğün Tepe: Eskiden bebeklerin altı sarılırken araya konulan toprağın bulunduğu tepenin adıdır.

Öllüklük Dere: Bebeklerin altına konulan toprağın olduğu yer, dereye ad olmuştur.

Örüklüğün Tepe: Öllük ve örüklük aynı anlamda olup bebeklerin altına konulan toprağın bulunduğu yer, tepeye ad olmuştur.

Özün Üstü Mevkisi: Öz kelimesi sulu arazi için kullanılır ve bu arazinin yüksek olan üst tarafına bu ad verilmiştir.

Paşapınar Ovası: Pınarın adı, ovaya ad olmuştur.

Paşapınarı Göleti: (bk. Paşapınar Ovası).

Pınarbaşı Tepesi: Pınarın köy tarafından gelen yolun ön tarafında bulunan tepeye ad olmuştur.

Pınargözü Pınarı: Suyun çıktığı yere göz denilmekte olup pınara bu ad verilmiştir.

Salur Pınarı: Aksalur köyünden adını almıştır.

Saraycık Göleti: Adını köyden alır.

Saraycık Mevkisi: Adını köyden alır.

Sarialan Düzü: Adını köyden alır.

Sarıkaya Deresi: Adını güneş ışığında sarı gibi görünen kayalık alanlardan almıştır.

Sarıkız Dağı: Adını köyden alır.

Sarıköz Mevkisi: Adını köyden alır.

Sarıköz Tepesi: Adını köyden alır.

Sarılar Mevkisi: Adını yakın olduğu köyden alır.

Sarımezar Mezrası: Mezar taşları sarı olan ve eski bir mezarlığın bulunduğu yerin yanında kurulan yerleşim yerinin adıdır.

Sarımezer Mevkisi: Yanındaki mezarlık alandan adını alır.

Sarıtaş Pınarı: Pınarın yakınında, rengi sarıya yakın, güneş ışığında sarı görünen kayalık bir alan olmasından bu adla anılmıştır.

Sarıyar Tepe: Adını Sarıyar köyünden alır.

Sarıyarın Deresi: Adını Sarıyar köyünden alır. Yer adı Yeşilöz köyünde geçse de adını geldiği istikametteki köyden alır.

Sayarderesi Ağılı: Dere adını ağıla vermiştir.

Saz Dağı: Adını Saz köyünden alır.

Saz Yamacı: Adını Saz köyünden alır.

Sazçalı Tepesi: Saz köyüne yakın küçük tepenin adıdır.

Sazlığın Burnu: Sazlık alanın suya girinti kısmına bu ad verilmiştir.

Sazyolu Sırtı: Saz köyüne giden yolun kenarında bulunan sırt alanıdır.

Serçoban Altı: Serçoban olarak bilinen yerin tepelik alanda bulunması ve ön tarafındaki düzlük olana genel olarak bu ad verilmiştir.

Serkız Mevkisi: Adını bağlı bulunduğu köye veren türbeden alır.

Sevincerkaçağı Tepesi: Sevincer köyüne yakın ağaçlık alana yakın tepenin adıdır.

Bazı köylerde köyden uzak ağaçlık bu su bulunan alan kaçılacak alan, saklanılacak alan anlamında kullanılmaktadır (KK 183).

Sıtmapınarı Deresi: Adını, Sıtma pınarı adlı yerden alır.

Sivrikaya Yaylası: Yayladaki dağlık alanın kayalarının dik bir şekilde göğe uzanmasından bu adla anılmıştır.

Sofular Yolu: Sofular olarak adlandırılan Suluova ilçesine bağlı köye giden yoldur.

Sokardı Mevkisi: Sok Ardı. Sok kelimesi köyde dağın araziye uzanan uzun kısmına verilen addır. Sokum olarak düşünülmüş ve bunun arka tarafı nitelenmiştir. Başka bir anlatıda soğuk kelimesi ile karşılanması sonucu oluşmuştur. Kışın kar yağın kısmın kuzeye bakan tarafının soğuk olmasından bu ad verildiği yönündedir (KK 174).

Somabağı Mevkisi: Adını yolun gittiği Soma köyüne (Tuzluçal) ait bağlardan alır.

Somtepe Höyüğü: Samanla karışık ekin yığına som adı verilir ve bu küçük tepeye som adı verilmiştir. Bu yer, adını üstünde çıkan höyüğe vermiştir.

Subaşı Mezrası: Mezranın olduğu yerden derenin suyunun doğduğu yerin bulunmasından dolayı ad verilmiştir.

Sudüşen Mevkisi: Yağmurların çok yağdığı zamanda kenarında bulunan derenin taşması ile suyla dolan alana bu ad verilmiştir.

Şahin Kalesi Mevkisi: Yüksek kayalık bir tepenin alt tarafında bulunan düz alanın adıdır.

Şahmalı Mevkisi: Adını dereden alır (bk. Şahmalı Deresi).

Şahmar Altı Mevkisi: Şahmar pınarının alt tarafına bu ad verilmiştir.

Şakıllı Kaya: Adını yanından geçen dereden alır.

Şakıllı Pınar: Adını yanından geçen dereden alır.

Şehir Deresi: Dere, şehir merkezinden geçmesinden dolayı bu ad verilmiştir.

Şeyhcui Göleti: Adını köyden alır (bk. Yuvacık Köyü).

Şeyhcui Pınarı: Adını köyden alır.

Şeyhdede Pınarı: Adını yanında bulunan yatırdan alır.

Şeyhsadi Göleti: Adını köyden alır.

Tamardı Mevkisi: Düz, küçük bir alanın köy tarafının tersine düşen yerin adıdır.

Taşkuyunun Taş: Su kuyusunun hemen yanındaki taşın adıdır.

Tatar Önü: Tatar Köyünün ana yol tarafındaki kısmıdır.

Tekke Dere: Adını kenarından geçtiği yatırdan alır.

Tekkedere Mevkisi: Adını dereden alır.

Tekmezer Mevkisi: Tek bir mezar taşının bulunduğu yerin adıdır.

Tepe Arkası Mevkisi: Tepenin köy tarafına bakan kısmının arkası anlamındadır.

Tepebaş Tepe: Yan yana yükselen tepelerin bulunduğu yerin köy tarafında yer alan tepelik alanın başlangıç kısmını oluşturmaktadır.

Tepecik Mevkisi: Ortasında küçük bir tepe bulunmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Tepeyurt Mevkisi: Tepenin üst kısmının düz olması ve ekilip biçilmesinden dolayı bu adla anılmıştır.

Teraslanmış Mevkisi: Erozyona karşı teraslama yapılan ve ağaçlandırılan alanın adıdır.

Topçu Altı Mevkisi: Topçu Evliyası'nın alt kısmına verilen addır.

Tuzak Ardı Mevkisi: (bk. Tuzaklı Mevkisi).

Tuzluçal Tepesi: Adını köyden alır.

Tuzsuz Pınar: Adını köyden alır.

Tülü Mevkisi: Adını Tülü Dağı denilen yerin yakınında yer almasından alır.

Uğundibi: Kayrak köyündeki bu yer, köyün eski yerinin adının Rumkuş olması nedeniyle halk ağzında Uğun olarak değişmiş ve eski köyün alt tarafındaki arazilerin yerini belirtmek için Uğundibi şeklinde kullanılmıştır (KK 174, KK 175).

Uludere Çukuru: Uludere mevkisinde bulunan çukura, bu yerin adı verilmiştir.

Uludere Mevkisi: Çağlayarak akan dere, geçtiği alana adını vermiştir.

Uluyol Mevkisi: Adını yoldan alır.

Uzungeriş Sırtı: Geriş kelimesi yüksek yerdeki düz alan anlamında kullanılmaktadır.

Uzunoluk Pınarı: Adını, düz alanı çok olan yolun kenarında olmasından almıştır.

Üçkayalar Pınarı: Adını yakınında bulunan üç tane ayrı kayadan alır.

Üçtepe Deresi: Yan yana bulunan üç tepenin yanından geçen derenin adıdır.

Üçtepe Pınarı: Yan yana bulunan üç tepenin köy tarafından ön kısmında bulunan pınarın adıdır.

Ümük Deresi: Köyün adı içinden geçen dereye ad olmuştur.

Yalancı Evliya Pınarı: Adını yakınında bulunan yatırdan alır.

Yar Önü Mevkisi: Yar bir alanın ön tarafında bulunan düzlük alana bu ad verilmiştir.

Yarbaşı Mevkisi: Yar bir alanın köy tarafından giriş kısmına bu ad verilmiştir.

Yarbat: Yar olan bir yer, çevresine adını vermiştir.

Yassihöyük Mevkisi: Yassihöyük bölgeye adını vermiştir.

Yaşbaşı Mevkisi: Sulu bir alanın köy tarafından ilk giriş kısmındaki kuru yerdir.

Yatak Altı Mevkisi: Su yatağının bulunduğu alanın alt kısmına bu ad verilmiştir.

Yayla Mevkisi: Adını yayla olan alandan alır.

Yaylagöl Mevkisi: Yer adının geçtiği köy, yüksek bir alandır. Yassıçal köyü dik bir dağın üzerinde dümdüz bir alana konumlanmıştır. Yayla adı, buradan esinlenmiş olup bu yerin ortasında suni bir havuz bulunmaktadır. Bu sebepten buraya Yaylagöl denilmiştir.

Yaylagöl Pınarı: Adını Yaylagöl olarak adlandırılan yerden almıştır.

Yazılı Taş: (bk. Yazılıtaş Mezrası).

Yazılıtaş Mezrası: Roma döneminden kalma yazılı taşların bulunduğu yere yakın olan mezranın adıdır.

Yel Değirmeni Tepesi: Eski değirmenin bulunduğu yerin adıdır.

Yenipınar Çalı: Pınarın adı tepeye ad olmuştur.

Yeni Susa Mevkisi: (bk. Eski Susa).

Yenipınar Tepesi: Pınarın adı, yanında bulunan tepeye ad olmuştur.

Yer Taş: Yertaş Mevkisinde bulunan kayanın adıdır.

Yeşil Yenice Göleti: Yerleşim yeri adını gölete vermiştir.

Yeşilöz Çayırı Mezrası: Köye ait çayırılık alanın yakınında bulunan yerleşim yerinin adıdır.

Yeşilöz Çayırı: Adını Yeşilöz köyünden alır.

Yığinyeri Mevkisi: Yığma tepe olarak değerlendirilen yerin adıdır.

Yokuşbaşı Mevkisi: Yokuşa tırmanılan yerin başladığı kısımdır.

Yol Altı Mevkisi: Kot olarak yoldan düşük olan bölgenin adıdır.

Yol Üstü Mezrası: Adını kenarından geçen yoldan alır.

Yolyanı Mevkisi: Köye giden yolun kenar kısımlarıdır.

Yördenik Yolu: Sıracevizler köyünün eski adı olup oraya giden yolun adıdır.

Yukarıköy Mevkisi: Adını köyün bir kısmının tepelik alanda olmasından alır.

Yukarıköy Pınarı: Adını köyün bir kısmının konumlandığı yerden alır.

Yumurtacı Dere: Adını yanından geçtiği Yumurtacı Dede yatırından alır.

Yurtlar Mevkisi: Adını yurtluk olarak geçen yerden alır.

Yuva Deresi: Adını köyden alır.

Yüksekpınar Yaylası: Adını dağın üst tarafında bulunan pınardan alır.

3.1.9. Örgüt Adlılar (Ergotoponimler)

Kurum kuruluş ve yapıt adlarına dayalı yer adları bu bölümde incelenmiştir.

Atölye: Köyde bulunan demiryolu bakım atölyesi, çevresine ad olmuştur.

Büyükkale Mevkisi: Roma dönemine ait kale kalıntısının olduğu yerdir. Küçükkale ise biraz uzağında gözetleme yeri olan kalıntının olduğu yere verilen addır.

Cami Arkası Mevkisi: Caminin arka tarafıdır.

Cami Önü Çeşmesi: Cami önündeki çeşmenin adıdır.

Cami Önü Mevkisi: Caminin ön tarafıdır.

Camiyeri Mevkisi: Camiye verilen arsanın olduğu yerdir.

Fimar Çiftliği: Özel şirket kendi adına açtığı çiftliğe adını vermiştir. Halk arasında da yaygın olarak kullanılmaktadır.

Gümbet Ardı: Gümbet adlı yerin arka tarafıdır.

Gümbet Mevkisi: İçinde bulunan yapı adını alana vermiştir.

Hamamyeri Mevkisi: Adını eski hamam kalıntısından alır.

Höyük Tepe: Adını üzerinde bulunan höyükten alır.

Kale Ardı Mevkisi: Adını kalenin giriş kısmının tersinden alır.

Kale Arkası Mevkisi: Adını kalenin giriş kısmının tersinden alır.

Kale Dibi Mevkisi: Kalenin alt kısmına verilen addır.

Kale Tepesi: Adını yanında bulunan tepeden alır.

Kale Yakaları Bayırı: Adını kale yakalarından alır.

Kale Yakası: Kalenin bulunduğu yerin sırt kısımlarıdır.

Kantar Mevkisi: Ağır tonajlı araçları ölçmeye yarayan yerin olduğu alandır.

Kazankaya Höyüğü: Adını yanında bulunan geniş, kare görünümlü kayadan alır.

Kervansaray Mevkisi: Adını eski kervansaray kalıntısından alır.

Kilise Burnu: Eski kilisenin bulunduğu yerin araziye doğru yüksekçe çıkıntının olduğu yerin adıdır.

Kilise Mevkisi: Adını bu yerde bulunan eski kilise kalıntısından alır.

Kilise Önü Mevkisi: Eski kilisenin köy tarafına bakan kısmıdır.

Küçükkale Mevkisi: (bk. Büyükkale Mevkisi)

Mabeyn Mevkisi: Eski saray kalıntısı olduğuna inanılan yerin adıdır.

Manastır Mevkisi: Eski kilise kalıntısının bulunduğu yerin adıdır.

Misun Çiftliği. Özel şirket, kendi adına açtığı çiftliğe adını vermiştir. Halk arasındada yaygın olarak kullanılmaktadır.

Okul Altı Mevkisi: Okulun kot olarak aşağıda bulunan kısmıdır.

Okul Arkası Mevkisi: Okulun giriş kapısının ters istikametindeki alandır.

Okul Yanları Mevkisi: Okulun yan tarafıdır.

Okulun Tepe Mevkisi: Okulun bulunduğu yerin hemen yanında bulunan yerin adıdır.

Ören Dere: Ören yeri dereye ad olmuştur.

Ören Mevkisi: Eski yerleşim yeri olup adını buradan almıştır.

Ören Tarla: Ören mevkisinden adını almaktadır.

Ören Üstü Mevkisi: Ören bulunan yerin üst kısmıdır.

Ören Yerinin Daş: Ören yerinde bulunan taşın yerin adı verilmiştir.

Örenler Mevkisi: Eski yerleşim yerlerinin bulunmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Örenpınarı: Ören yeri, pınara ad olmuştur.

Saraycık Mezrası: Roma dönemine ait küçük bir saray kalıntısı olduğu için bu adı almıştır.

Su Deposu Mevkisi: Belediyeye ait su deposundan dolayı bu adla anılmıştır.

Şakkale Tepesi: Adını tarihi kale kalıntısından alır.

Tekke Mevkisi: Adını ortasında bulunan yatırdan alır.

Tekke Sırtı: Adını yatıra yakın olmasından dolayı alır.

Yağ Deposu Mevkisi: Devlet kurumuna ait eski yağ deposunun adıdır.

Yassı Höyük: Adını üstünde bulunan tepeden alır.

Zeus Tapınağı: Roma dönemine ait eski bir tapınak kalıntısının halk arasındaki adıdır.

3.1.10. Yiyecek İçecek İle İlgili Yer Adları

Bal Kayası: Üst kısımlarına yabani bal arılarının bal yaptığı oyugu bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Balana Mezrası: Aslen bal alan kelimesinden gelir. Abacı köyünün eski adıdır.

Ballı Dere: Derenin kayalık alanlarında bal arılarının bal yaptığı yerler olmasından dolayı ad verilmiştir.

Hellelik Mevkisi: Buğdayların kaynatıldıktan sonra kurutulduğu yerdir.

Pekmeztoprağı Mevkisi: Toprağının pekmez yapımında kullanıldığı yerdir.

3.1.11. Dini-Mitolojik Yer Adları

Bu bölümde, bölgede bulunan yatırlar ve mitolojik hikâyelerinden oluşan yer adları incelenmiştir.

Ağcadede Mevkisi: Adını üzerinde bulunan yatırdan alır.

Analıkızlı Mevkisi: Adını bölgede bulunan yatırdan almıştır. Yatırda Zeynel Abidin adlı evliyanın eşi ve kızının da mezarlarının olduğu söylenmektedir (KK 101).

Arapdede Mevkisi: Adını yatırdan alır.

Balamaz Tepesi: Adını tepede bulunan yatırdan alır.

Bayram Çalı: Üstünde bulunan yatırdan adını alır.

Bayram Kayası: Bu kaya üstünde oturan bir kişinin bayram günü erip evliya olduğu anlatılır ve yere Bayram Kayası adı verilmiştir. Buraya yaramaz çocukların atleti,

deli ineklerin zinciri serilir ve bir gece kalır ve sonra geri alınır. Böylece bu huyların düzeldiğine inanılır (KK 95).

Beşarmut Mevkisi: Yağcıabdal köyünde geçen olay, bölgede yaygın olarak anlatılan taş kesilme hikâyesi sonucu oluştuğu yönündedir. Ancak farklı olarak burada beş kızın taş yerine armut ağacına dönüştüğü anlatılır. Şu an bu armut ağaçları yoktur, ancak mevki Beşarmut adı ile anılmaktadır. Anlatıya göre: beş kız evlerine dönerken yolda Gâvur olarak tabir edilen gayrimüslim eşkıyaların yollarını kesmesi sonucu kızların Allah'a dua ederek gâvurların ellerine geçmektense taş kesilmelerini istemeleri neticesinde armut ağacına dönüştüğü anlatılır. Amasya'daki diğer taş kesilme efsanelerinden farklı olarak armut ağacına dönüşmeleri mevkinin olduğu yerin kayalık olmaması, şekil olarak kızlara benzetilen taşların olmamasından armut ağacına dönüştüğü anlatılır (KK 281).

Cami Tarla: Caminin yan tarafındaki yerdir.

Cimmemdere Mevkisi: Beke köyünde yaşayan cinci bir hoca varmış ve Köyceğiz köyüne gidip geliyormuş. Elinde taşıdığı bir kitap sayesinde cinleri işçi gibi istediği işte çalıştırmış. Bir gün hocaya diğer bir köyde düğün olduğu haberi gelir, hoca da gündüz vakti yola düşer ama kitabı yanına almayı unutmuş ve bu dereye geldiğinde hükmettiği cinler bu hocayı dereye boğup öldürmesi sonucu bu yere Cimmemdere adı verilmiştir (KK 46, KK 47).

Cin Hamamı: Eski hamam kalıntısının olduğu yerdir.

Cin Kayası: Köyde büyük bir kaya varmış, o kayanın altında yaşlı bir kadın yaşarmış. Kayanın altından çıkıp kayanın önünü süpürdükten sonra çırık ile ip eğirmiş. Yaşlı kadının kayanın altında cinlerle yaşadığı ve cinlerin kadını beslediğine inanılmış. Bu sebepten kayaya Cin Kayası adını vermişler (KK 107).

Cinli Taş: Amasya'nın güney girişinde bulunan Kapıkaya köyünün girişinde keskin bir viraj olup zamanında burada bulunan kayanın kırılmadığı için etrafından dolaşmış olduğu bir anlatı vardır. Bu virajda her sene kaza sonucu birçok kişi hayatını kaybetmektedir. Buradaki kırılmayan kayaya köy halkı Cinli Taş adını vermiştir (KK 140).

Çakalabtal Mevkisi: Bölgedeki yatırdan dolayı bu ad verilmiştir.

Çamdede Mevkisi: Adını bölgedeki yatırdan alır.

Çoldede Mevkisi: Yatırdan adını alır.

Davundede Mevkisi: Adını bölgedeki yatırdan alır.

Dedeler Mevkisi: Adını yatırdan alır.

Delöz Mevkisi: Yağmur köyünde Delikız olarak da bilinen bu yerde eskiden bir kızın Osmanlı âlimlerinin rüyalarına girerek “Benden su isteyin, su vereyim” sözünü söylediği ve bölgeye gelen âlimlerin buraya geldikleri zaman olmayan suyun birden çıktığı yönünde bir anlatı mevcuttur. Bölgede yatır olmamasına rağmen buraya kutsallık yüklenmiştir (KK 284).

Demircidede Mevkisi: Adını bölgede bulunan yatırdan alır.

Derviş Mevkisi: Adını bölgede bulunan yatırdan alır.

Erenler Tepe: Tepede bulunan yatırlardan dolayı ad verilmiştir.

Evliya Çamlığı: Adını içinde bulunan yatırdan alır.

Evliya Mevkisi: Adını içinde bulunan yatırdan alır.

Erüşdede Mevkisi: Yer adını bölgede bulunan bir yatırdan almıştır.

Esebaba Mevkisi: Adını yatırdan alır.

Evliya Mevkisi: Evliya Toprağı olarak da bilinir. Kaleboğazı köyünde bulunan bu yerde toprak az kazıldığı zaman yeşil renkte çıktığı ve deri hastalığı olan kişilere sürülmesi sonucu şifa bulunduğundan toprağın renginden bu ad ile anılmıştır (KK 134).

Evliya Tepe: Adını etrafındaki yatırlardan alır.

Evliyalık Mevkisi: Adını üzerinde bulunan yatırlardan alır.

Evliyatepe: Adını üstünde bulunan yatırlardan alır.

Gelin Kayası: Ezinepazar köyünde bulunan bu kaya, uzaktan bakıldığında elinde duvağını tutup oturan bir geline benzetilir ve bölgede yaygın olarak anlatılan taş kesilme efsanesi burası için de anlatılır. Anlatıya göre yeni evlenen bir gelinin yolda Ermeni çeteler tarafından önü kesildiği ve gelinin Allah’a dua ederek gâvurun eline düşmektense taş olmak istemesi sonucu, duasının kabul edildiği ve bu kayanın oluştuğuna inanılır (KK 107).

Gelin Kayası: Küçük Kızılca köyünde (Geygel) geçen olayda da bölgede yaygın olarak anlatılan bir taş kesilme efsanesi sonucu bu kayanın oluştuğu inancı hâkimdir. Hikâyeye göre gâvurların eline düşen yeni gelinin Allah’a yalvararak canını almasını istemesi sonucu taş kesilmesi ile sonuçlanan bir anlatıdır (KK 198, KK 199).

Haramala Bağ: Köy halkı, burada eskiden haramilerin hazinesinin bulunduğuna inandığı için “haram mal” anlamına gelecek şekilde bu adla bağlık alanı adlandırmıştır (KK 76, KK 77).

Hasandede Mevkisi: Adını yatırdan alır.

Hasandede Mevkisi: Bölgede bulunan bir yatırdan adını alır.

İsmaildede Mevkisi: Adını yatırdan alır.

Kırklar Mevkisi: Bölgedeki yatırlardan dolayı bu adla anılmıştır.

Kız Kayası: Beke köyünde yan yana duran iki kayadır. Benzetme yolu ile biri kıza diğeri erkeğe benzetilir ve köyde anlatılan hikâyeye göre: Babasından kaçan bir kız bu kayaların olduğu yere gelir ve kız kayasına yalvararak kendisini içeri almasını ister, kız kayası onu reddeder ve gitmesini ister. Kız, bu cevabı alınca kayaya lanet okur ve yedi senede bir parçaların dökülsün diyerek beddua eder. Kız daha sonra oğlan kayasına gider ve kendisini içine almasını ister; oğlan kayası, kızı içine alır ve onu korur. Şu an bu kayalara gidildiğinde kız kayasının etrafı kendinden kopan parçalarla dolu iken oğlan kayası sağlam bir şekilde durmaktadır. Oğlan kayasının üstünde kızın saçlarına benzetilin kabartmalar oluşmuştur (KK 46, KK 47).

Kilise Ardı Mevkisi: Sarılalan köyünde, yol kenarında bulunan genişçe bir alanı kapsayan yerde eskiden Ermenilerin oturduğu ve buradan göç ederken bölgeyi tılsımlayıp gitmeleri sonucu bu yerden ev, arsa, bağ gibi yer alanların başlarına birçok kötü olay geldiği anlatısı yaygındır. Bölgeden, kimse korktukları için yer almaz. Buraya tılsım yapıldığı inancı ve eski bir kilisenin orada olduğu inanişından dolayı kilise ardı denilmiştir (KK 232).

Kocababa Mevkisi: Bölgede bulunan bir yatırdan adını alır.

Kurban Tepesi: Adını üstündeki yatırdan alır.

Lokman Hekim: Adını yatırdan alır.

Mehmetdede Mevkisi: Adını bölgede bulunan yatırdan alır.

Namazlo Mevkisi: Arazinin kıbleye doğru uzun, dar, düz alan seccadeye benzetilerek bu ad verilmiştir.

Oğlan Kayası: (bk. Kız Kayası).

Papazinevi Mevkisi: Eskiden papazın evinin bulunduğu alandır.

Rahme Pınarı: Doğantepe köyündeki yer adı çok eski olması ve kıraç arazide Allah'ın lütfu anlamına gelecek şekilde Rahme adı ile adlandırılmıştır (KK 96).

Sancakkaldıran Mevkisi: Bölgedeki yatırın adıdır. Anlatıya göre: Sancakkaldıran'ın yanında bulunan Hodulca Baba ve Böke Hamza ile birlikte küffara karşı mücadeleye girdikleri esnada Sancakkaldıran'ın başı kesilerek şehit edilir. Savaş bittikten sonra Hodulca Baba, yerde başı kesik şekilde yatan Sancakkaldıran'a “- Sen burada yatma,

şu tepeye git ve orada yat.” demesi üzerine sancağı ile oraya gidip mezara giriyor (KK 58).

Sarılık Evliyası Deresi: Adını yatırdan alır.

Serçoban: Serçoban, Amasya’da hikâyesi herkes tarafından bilinen, içerisinde yatır bulunan bir mesire alandır. Alan adını yatırdan alır. Serçoban, şerhir merkezinde türbesi bulunan İğnecibaba ile kardeştir. İğnecibaba, terzilik; Serçoban ise çobanlık yaparak geçimini sağlamaktadır. Serçoban, koyun ve keçilerini otlatırken oğlağın biri kaçar, Serçoban oğlağı bir türlü yakalayamaz ve kendi kendine oğlağı yakalarsam keseceğim diye söz verir. Sonunda oğlağı yakalar ve sözünü yerine getirmek istemesi üzerine oğlağın mahzun bakışlarından etkilenir ve kesmez. Serçoban öldüğünde bütün hayvanları ağaca dönüştüğü yönünde bir anlatı vardır. Serçoban’ın türbesinin etrafındaki çam ağaçları, çobanın ağaca dönüşen hayvanları olarak anlatılır. Bölge halkı bu ağaçlardan bir dal bile koparmanın başlarına bir bela getireceğine inanır (KK 168, KK 169, KK 170).

Sıra Taşlar: Moramul köyündeki bu taşlar sıra sıra dizilmiş insan silüetine benzetilir. Bölgedeki yaygın anlatı taş kesilme efsanesidir. Köye gelen Ermeni çetelerinden kaçan köylülerin Ermenilerin eline geçmemek için Allah’a dua etmesi sonucu taş kesildiği anlatısı ile olay açıklanmıştır (KK 38).

Şeytanyolu: Çok tehlikeli ve zor bir yol olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Şıh Bağı: Adını sahibi olduğu kişiden alır.

Şıhla Mevkisi: Adını türbeden alır.

Şişob: Adının Şeyhsadi Türbesinin halk arasındaki kullanımından alır.

Tekilibaba Mevkisi: Tekilibaba, adını bölgede bulunan yatırdan alır.

Topçu Mevkisi: Direkli köyündeki bu yatırdan gece top sesleri geldiği için böyle bir adla anılmıştır.

Tuzbaca Mevkisi: Sarıalan köyündeki yer, taşlık bir yapıya sahiptir. Anlatıya göre: Zile ilçesinde bulunan Çeltekbaba adlı bir evliyanın köyü ziyareti sırasında bu yeri nazarladığı için her yerinin taş olduğudur. Tuzbaca ismi de nazarlama anlamında kullanılmıştır (KK 232).

Yağmurdede Pınarı: Adını yakınında bulunan yatırdan alır.

Yanışlı Mevkisi: Küçük düz bir yerdir ve hikâyeye göre burada bulunan yatırın bulunduğu yerin toprağı aşağıya doğru uçmayıp diğer yerler uçmuştur. Yer adını burada bulunan yatırdan alır (KK 232).

Yumurtacıdede Mevkisi: Adını yatırdan alır.

Yutak Mağarası: Kayrak köyünde bulunan mağarada köyün delisi kalırmış. Bu deli köydeki hayvanlara, çocuklara ve kadınlara saldırırmış. Köylü, olaylar nedeniyle deliyi öldürmeye karar vermiş. Deli'nin peşine düşmüşler, Deli de yatıp kalktığı bu mağaraya saklanmış. Mağara, o kadar yüksekteymiş ki insan ulaşamazmış. Deli'nin oraya nasıl çıktığına şaşırılmışlar. Deli, bu olay sonrası saldırılarını arttırmış köylülerin hayvanlarını ve küçük çocuklarını kaçırp oraya çıkartıyormuş. O mağaranın önünden geçen çocuk ve hayvanları içine çekiyormuş. Bu olay sebebi ile bu mağaraya Yutak adı verilmiş (KK 174).

Ziyaret Tepe: Buradaki yatırların ziyaret edilmesinden dolayı ad verilmiştir.

3.1.12. Hastalıklarla İlgili Yer Adları

Demra Boğazı: Demra hastalığına iyi gelen toprağın burada olduğuna inanıldığı için bu ad verilmiştir.

Demra Ocağı: Demre hastalığının tedavi edildiği yerdir.

Isıtma Pınarı: Suyunun sıtma hastalığına iyi geldiğine inanılmaktadır.

Öksürük Kayası: Buradaki kayanın üstündeki yosunların kaynatılıp içilince öksürüğü kestiğine inanılmaktadır.

Öksürük Suyu: Suyun öksürüğe iyi geldiğine inanılmaktadır.

Sarılık Evliyası: Yeni doğan bebeklerin sarılık olduğunda bu yatıra getirilince düzeleceğine inanılır.

Sıtma Pınarı: (bk. Isıtma Pınarı).

Tabaklı Pınar: Şap hastalığına suyunun iyi geldiğine inanılır.

Uyuz Pınarı: Suyunun uyuz hastalığına iyi geldiğine inanılmaktadır.

3.1.13. Mesleklerle İlgili Yer Adları

Bekçi Kayası: Eskiden köy bekçisinin etrafı gözetlemek için kullandığı kayanın adıdır.

Bekçi Tepe: (bk. Bekçi Kayası).

Bekçinin Taş: (bk. Bekçi Kayası).

İmam Bayırı: Yöre halkı tarafından imamlık yapan bir kişiye ait olduğu için bu ad verilmiştir.

İmam Pınarı: Pınarı, imam olan birinin yaptığı için bu ad verilmiştir.

İmamlık Tarla: Bir imama ait olduğundan bu adla anılmıştır.

Kadı Pınarı: Kadının yaptırdığı pınarın adıdır.

Karpuzcu Mevkisi: Karpuz satılan tezgâhın bulunduğu alandır.

Korucu Tepesi: (bk. Bekçi Kayası).

Körükçünün Ora: Meslek grubundan adını almıştır.

Nalbant Mevkisi: Eskiden burada nalbant bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Nalleyin Mevkisi: Eskiden burada atların ayaklarına nal çakıldığı için bu ad verilmiştir.

Tavukçu Mevkisi: Tavuk çiftliğinin bulunduğu yerin adıdır.

Terziköy Kışlası: Terziköy'e ait arazide olduğundan bu adla anılmıştır. Köy, terzilik mesleğinden adını almıştır.

3.1.14. Avcılığa Bağlı Yer Adları

Avcılar Pınarı: Avcıların kenarında oturduğu ve avlandığı alanda bulunan pınardır.

Tavşangöz Mevkisi: Bölge düz bir alandır. Eskiden burada tavşan avlamak için fenerlerin tavşanların gözüne tutulduğu ve adın buradan geldiği söylenmektedir (KK 248).

3.1.15. Akrabalık ve Aile İle İlgili Yer Adları

Ananın Eşme: Anneden kalan arazinin içinde olduğundan bu adla anılmıştır.

Babalık Taş: Aynı adı taşıyan arazinin içinde bulunduğu bu adla anılmıştır.

Babanın Eşme: Babadan kalma anlamında, sahiplik bildiren arazinin içinde olduğu için bu adla kullanılmıştır.

Babanın Göz: Babadan kalma anlamında, sahiplik bildiren arazinin içinde olduğu için bu adla kullanılmıştır.

Babayurdu Mevkisi: Eskiden kalma anlamında kullanılmıştır

Bacılı Tarla: Akrabalık bildiren kelime ile karşılanmıştır, tarla sahibinin ismi kullanılmamıştır.

Beci Pınarı: Bacı kelimesinden gelip bu adla anılmıştır.

Dede Çayırı: Mevki, ismini yanında bulunan çayırılık alana vermiştir ve eski, büyük bir alandır.

Dedelik Mevkisi: Eskiden kalma anlamında kullanılmıştır.

Elti Mevkisi: Ad vermek yerine arazisi bulunan ve sahiplenilen akrabalık adı ile karşılanmıştır

Elti Pınarı: Ad vermek yerine pınarın arazisi içinde bulunan ve sahiplenilen akrabalık adı ile karşılanmıştır.

Elti Tepe: Ad vermek yerine arazisi içinde ya da kenarında bulunan ve sahiplenilen akrabalık adı ile karşılanmıştır.

Eltinin Çal: Ad vermek yerine arazisi içinde ya da kenarında bulunan ve sahiplenilen akrabalık adı ile karşılanmıştır.

Eltinin Pınarı: (bk. Elti Pınarı).

Eme Pınarı: Bölgede eme kelimesi akrabalık bildiren hala anlamına gelir.

3.1.16. Bir Olaya Dayanan Yer Adları

Azrail Deresi: Halk arasında yaygın olarak Tövbe ya da Tövbekâr Deresi adı ile bilinir. Anlatıya göre Ormanözü köyünde oturan bir gencin traktörü ile Değirmendere köyünde bir düğüne katıldıktan sonra sarhoş olarak köyüne geri dönerken bir yardan dereye uçmuş ve yaralı olarak kurtulmuştur. İyileştikten sonra bir daha alkol kullanmayacağına tövbe etmiş ve uçtuğu yere bir levha dikerek Tövbe Deresi ismini levhaya yazması sonucu bu ad ortaya çıkmıştır (KK 55, KK 56).

Abronun Ateşlediği Düz: Meşeliçiftliği köyünde Abro lakaplı bir kişinin ormanlık alanı yaktığı yerin adıdır.

Babaoğul Mevkisi: İbecik köyünde geçen olayda baba ile oğulun birlikte çalıştığı tarlada oğlanın kaza sonucu ölmesi üzerine baba da bu acıya dayanamayarak kendini öldürdüğüne yönelik bir anlatı vardır. Bu olaydan dolayı yere Babaoğul adı verilmiştir (KK 123).

Başatak Mevkisi: Çobanların gece sıra sıra yer alan bu düz yerlerde ilk burada yattıkları ve sırasıyla hayvanlarını sulatarak gittikleri için ilk hareket anlamına gelen başatak kelimesi ile karşılanmıştır (KK 174).

Başatlar Mevkisi: (bk. Başatak Mevkisi).

Beşdeli Mevkisi: Direkli köyünde bulunan bu yerde, eskiden Ermeni çeteler tarafından Taşova'nın Baraklı köyünde yaşayan beş kişiyi katlettiği için bu ad verilmiştir (KK 94, KK 93) .

Bozonun Düştüğü Taş: Meşeliçiftliği köyünde geçen olayda Bozo lakaplı bir şahsın yaşanan bir hadisi sonucu kaçıp bu kayanın olduğu yere saklanması, geleni geçeni gözetlediği yerin tespiti sonucu oraya yaklaşan jandarmadan kaçmak isterken düşüp ölmesi sonucu bu taşta yaşanan olayın adı verilmiştir (KK 205).

Çömlekkıran Sırtı: Çok dik olduğu için çömlekleri koyunca devrilip kırılmasından bu adla anılmıştır (KK 128, KK 129, KK 130).

Ekmek Yarışı Düzü: Yerin asıl ismi ekmek genişidir. Geniş adı, bölgede düzlük alan anlamına gelmekte olup Kayrak köyünde oturan bir çobanın her gün koyunlarını buraya getirip otlatırken azığını yermiş, zamanla diğer çobanlarında bu düze gelerek azıklarını burada yemesi sonucu bu alana, Ekmek Gerişi adı verilmiş olup daha sonra Ekmek Yarışı olmuştur (KK 174).

Gâvur Kaşı: Bu yerde Ermenilerle yapılan bir mücadele anlatılmakta olup bu mücadeleden dolayı bu ad verilmiştir.

İbe Mezrası: Kaleboğazı köyü ile Boğa köyü arasında bulunan bir alana konar-göçer bir kabile yerleşmiş sıcak ve sivrisinekten duramayınca daha yüksek bir yer olan bu bölgeye gelmişler ve yerin serin olması ve sivrisineğin olmaması sonucu “iyi be!” demeleri sonucu İbe adı verildiği yönünde bir anlatı mevcuttur (KK 134).

Kaçak Mevkisi: Kaçak kelimesi ile karşılanan yer, birçok köyde bulunmakta olup ismin kaynağının jandarmadan kaçan kişilerin saklandığı yer anlamındadır (KK 73, KK 122).

Kadının Sıçtığı Yer: Şeyhsadi köyünü zamanında Amasya'nın kadısının ziyaret ettiği, sıkışınca tuvaletini yüksek bir tepeye yaptığı ve yere bu adın verildiği yönünde bir anlatı mevcuttur (KK 220).

Kahın Kırığı Sırtı: Öküzlerin arabaları çekmesi için takılan alete verilen addır. Bu sırtta çokça bu aletin kırılması sonucu yere bu ad verilmiştir (KK 301, KK 302).

Kapıağzı Mevkisi: Avşar köyünün eski yerleşim yerinde oturan Rumların kapı ağızlarına çömlek gömdükleri için bu ad verilmiştir. Şu an bu yerde toprak altından çömlek kalıntıları çıkmaktadır (KK25, KK 26).

Karının Yeri: Köyünden biraz uzak köy yolunun kenarında yaşayan geçimsiz bir kadının yaşadığı ve kadının öldükten sonra yaşadığı yere bu adın verildiğine dair bir anlatı mevcuttur (KK 268, KK 269).

Kızkaçan Mevkisi: Köyde istemediği bir kişi ile evlendirilmek istenen bir kızın düğün öncesi kaçarak saklandığı yere bu ad verilmiştir (KK 260, KK 261).

Kızlaroymağı Çayırı: Köy halkına göre kızların bu alanda madımak topladığı ve çayırılık alana bu ad verilmiştir (KK 119).

Mahmat Öküzü Tarlası: Eskiden köyde öküzü bulunan bir kişinin tarlayı bu öküzlerle sürmesi ve zamanın en güzel öküzlerinin Mahmatlar köyünde bulunmasından dolayı tarlaya, köyün sahipliği altında Mahmat Öküzü adı verilmiştir (KK 203).

Naldöken Mevkisi: İlgazi köyünde bulunan yere, arazi yapısı nedeni ile atlar çektikleri yükü zar zor taşıırken ayaklarındaki nalın sökölüp atılması sonucu bu yere naldöken denilmiştir (KK 125) .

Oruç Yedi Mevkisi: Meşeliçiftliğinde bir kişinin orucu bozduğu yani orucu yediğı yere bu ad verilmiştir (KK 205).

Pamuklu Mezrası: Pamuklu adını eskiden burada askerlik yapan Adanalı birinin denemek için pamuk tohumunu buraya getirip ektiğı ve pamuğun çıkmasından dolayı bu mezraya Pamuklu denilmiştir (KK 55, KK 56).

Samancının Kırdığı Yer: Samancının öküz arabası ile malzemelerini çekerken arabanın tekeri taşā takılır ve kırılır. Böylece bu bölgeye bu ad verilmiştir (KK 248, KK 249).

3.1.17. Alet- Edavat İsimleri

Çaputlu Mevkisi: Eskiden kaynatılan bulgurların burada bezler üstüne serilerek kurutulduğu için bu ad verilmiştir (KK 248, KK 249).

Çitlik Mevkisi: Gökhöyük Tarım İşletmelerinin sınırlarında bulunan tel örgülerden dolayı bu ad verilmiştir.

Hasalar Mevkisi: Patiska, kumaş anlamındadır. Burada da kaynatılan bulgurlar bezlerin üstünde kurutulmaktadır.

Küp Mevkisi: Eskiden burada küp bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Küpün Dere: Küp Mevkisi ve derenin bir bölümünde küp bulunmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Patlanguç Mevkisi: Çocukların oyun için incir ağacının bir dalından içini oyarak yaptıkları ve içine koydukları küçük nesneleri patlatarak karşı tarafa attıkları bir oyuncaktır (KK 294).

Seren Pınar: Uzun ağaçtır. Üstüne kurutmak için çeşitli gıda maddeleri konur.

Susağın Dere: Su kabı yapmak için kullanılan ağaçların olduğu yerden adını alır.

Tahta Pınarı: Pınarın olduğu yerde kesilen kavak ağaçlarının istiflendiği yer olduğundan bu ad verilmiştir.

Tahtalık Dere: Tahta yapılan kavak ağaçlarından adını alır.

Teknecik Çeşme: Pınar oluşunun küçük olmasından bu ad verilmiştir.

3.1.18. Sosyal Hayatla İlgili Yer Adları

At Yarışının Düzü: Oluz köyü sınırları içinde kalan yerde eskiden cirit gibi müsabakaların yapıldığı ve köyün gençlerinin atlarını denedikleri yer olmasından dolayı bu ad verilmiştir (KK 211, KK 212).

Baharlı Yaylası: Bahar aylarının sonlarına doğru yaylaya çıkıldığı için bu ad verilmiştir.

Boklu Dere: Eskiden ahır pisliklerinin atıldığı bu dere, zamanla bu adla anılmıştır.

Dunak Pınarı: Zunak olarak da bilinir. Burada eskiden gelinler dualandığı için bu ad verilmiştir (KK 280).

Gödük Mevkisi: Gödük bölgede ölçü birimi olarak adlandırılır. Bu yerde mahsuller ölçülerek bölündüğü için bu ad verilmiştir.

Güdül Mevkisi: Güdül kelimesi bölgede ekmek, somun anlamında kullanılmaktadır, Ekmek yapılan yerdir.

Güdüllük Mevkisi: (bk. Güdül).

Güya Tepesi: Güya kelimesi köyde damat anlamında kullanılmaktadır. Köyde damat olacak gençler bu tepeye getirilir ve burada damatlıkları giydirilir. Bu adetten dolayı tepenin adı Güya Tepesi kalmıştır (KK 96).

Halay Tepe: Eskiden düğünlerin üstü düz köye çok yakın bu tepe üzerinde yapıldığı söylenmektedir (KK 205).

Hamurkesen Mevkisi: Eskiden köy halkının toplanıp hamur yaptığı ve burada ortaklaşa kışlık erzaklarını çıkarttıkları yere bu ad verilmiştir (KK 284).

Hatipyeri Mevkisi: Eskiden köylünün toplandığı düz yerin adı alana ad olmuştur (KK 294).

Kulis Tepe: Eskiden köylünün toplanıp konuştuğu, az yükselteli, köyün üst tarafında bulunan yerin adıdır (KK 294).

Medineyeri: Eskiden hacca gidenlerin yolcu edildiği alana bu ad verilmiştir (KK 306).

Odun Yolu: Ormanlık alandan odun kesmeye gidilen yoldur.

Ortaklık Mevkisi: Hasabdal köylülerinin ortaklaşa kullandığı düğün vb. etkinliklerin yapıldığı yerdir.

Seten Mevkisi: Eskiden buğday öğütmek için çember etrafında döndürülen yerin adıdır (KK 140).

Yunak Mevkisi: Eskiden köylerde bulunan ve köylülerin banyo yaptığı yere verilen addır (KK 251).

2.2. İnsan ve İnsan Faaliyetleriyle Coğrafi Nesneler Arasındaki Bağ Dolaylı Olarak Yansıtan Yer Adları

2.2.1. Renklerle İlgili Yer Adları

Adaş: Ak taş anlamındadır. Taşın rengi beyaza çalar.

Ağ Taş: (bk. Akkaya).

Ağca Pınar: Suyunun soğuk olmasından bu ad verilmiştir.

Ağçal Tepe: Ak çal anlamındadır ve çal kelimesi küçük tepe anlamına gelmektedir.

Ağçalı: Ak Çal Tepe anlamındadır.

Ağpınar: (bk. Ak Pınar).

Ağseki: Sekilik alana toprağının renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Ağtaş: Ak taş anlamındadır.

Ağyaka: Yakalık alan beyaz toprağa sahiptir.

Ağyer: (bk. Ağyerler).

Ağyerler: Beyaz toprağa sahip olduğundan bu ad verilmiştir.

Ak Kaya: (bk. Ak Kayalar).

Ak Kayalar: Kayalık alanın rengi açık olduğundan bu ad verilmiştir.

Ak Pınar: Suyu berrak ve tatlı olduğundan bu ad verilmiştir.

Akataş Kaya: Ak taş anlamındadır.

Akbayır: Beyaz renkli toprağından bu ad verilmiştir.

Akdağ: Dağın tepesindeki karın uzun süre kalmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Akkaya: Beyaza çalan kremse renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Akkayuğun Taş: Aslı ak kayanın taştır.

Aksu Dere: Suyunun berrak olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Aktaş: (bk. Akkaya).

Aktopraklık Mevkisi: Toprağının beyaza yakın tonda olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Ala Çayır: Çayırılık alanın güneş ışınlarına göre farklı tonlarda görünmesinden dolayı bu ad verilmiştir.

Alabayır: Gün ışığına göre bazı yerlerinin karanlık diğer yerlerinin aydınlık olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Altın Kaya: Gündüz, renginin güneş ışığından sarıya çalmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Boz Geriş Mevkisi: Torağı beyaza çalan düz alanın adıdır.

Boz Tepe: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Bozbağ: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Göv Dere: Suyunun renginin maviye çalmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Göv Pınar: Suyun soğuk ve tatlı olmasından bu adla anılmıştır.

Kara Çayır: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Kara Tepe: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Kara Yol: Asfaltın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Karabayır: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Karaboyalık Mevkisi: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Karaburun: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Karadaş: (bk. Kara Taş).

Karadeş Dere: Kara deşik anlamında yatağı siyah topraktan oluştuğundan bu adla anılır.

Karadiğin Mevkisi: Toprağın siyaha çalan renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Karagedik Mevkisi: Toprağın siyaha çalan renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Karağın Düz: Düz bir alan olup toprağın renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Karakaya: Taşın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Karalar Dere. Suyun baharda, dere içine akan topraktan dolayı koyu renkte aktığı için bu ad verilmiştir.

Karalık Mevkisi: Toprağın renginden bu adla anılmıştır.

Karaman Tepe: Toprağın renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Karataş Kaya: Taşın renginden dolayı bu adı almıştır.

Karauç Deresi: Toprağın renginden dolayı dere adını almıştır.

Karavuk Dere: Derenin yer yapısından dolayı siyaha çalan renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Karayağılın Daş: Taşın siyah renkte olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Karayer Mevkisi: Toprağın renginden adını alır.

Katuran Pınar: Katran, siyah anlamında kullanılıp karasu olarak adlandırılan tadı olmayan kötü su anlamındadır.

Kırmızıöllük Mevkisi: (bk. Öllük)

Kızıl Bayır: Toprağın renginden adını alır.

Kızıl Taş: Toprağı kızıl yerde bulunan taşdır.

Kızıl Tepe: Toprağın renginden dolayı bu adla anılmıştır.

Kızılağıl: Ağılın kurulduğu yerdeki toprağın renginden bu adı almıştır.

Kızılca Pınar: Pınarın bulunduğu yerdeki toprağın renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Kızılçubuk Mevkisi: Kırmızı çiçek açan ve gövdesi kızıla çalan ağaçların bulunduğu alandır.

Kızıldere: Baharda dağlardan gelen suyun kırmızı toprakla birlikte akmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Kızıldış Mevkisi: Etrafındaki toprağın kırmızı olduğu, dişe benzetilen çıkıntısı olan taşlık alanın olduğu yere bu ad verilmiştir.

Kızılöz Mevkisi: Toprağı kırmızı olan sulu yere bu ad verilmiştir.

Kızıltoprak Mevkisi: Toprağın renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Kızılyar Mevkisi: Kırmızı toprağa sahiptir.

Kızılyer Mevkisi: Toprağı kırmızı alanın adıdır.

Sarı Kaya: Rengi hafif sarımsı olan ve güneş ışığında sarı görünen renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Sarı Tepe: Toprağının güneş ışığı ile sarıya çalan renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Sarı Yaprak Mevkisi: Meşe ağaçlarının sonbaharda sararan yapraklarından dolayı bu ad verilmiştir.

Sarı Bayır: Toprağın rengi, güneş ışığında sarıya döndüğünden bu ad verilmiştir.

Sarılı Mevkisi: Toprağın güneş ışığında sarıya çalan renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Sarıtaş Dağı: Sarıtaşların olduğu yerde bulunan dağın adıdır.

Sarıtaş Tepe: Sarıtaşların olduğu yerde bulunan tepenin adıdır.

Sarıyer Mevkisi: Toprağın güneş ışığında sarıya çalan renginden dolayı bu ad verilmiştir.

Sarıyerler Tepe: Sarıyerler mevkisinde bulunan yer, tepeye ad olmuştur.

Yeşilırmak: Şehrin ortasından geçen bu ırmak, ismini suyunun renginden alır.

2.2.2. Sayılarla Kurulan Yer Adları:

1. Köprü Mevkisi: Kapıkaya köyünde ırmak üstünde bulunan ve köye yakın olanı 1. Köprü olarak adlandırılmıştır.

2. Köprü Mevkisi: Köye yakın olan 1. Köprüye uzak olan köprü 2. Sıfatı ile karşılanmıştır.

Dokuz Pınar: Dokuz tane su akarı olduğu için bu adı almıştır.

Dubaca Tarla: Du kelimesi iki anlamında olup bu adla anılmıştır.

İkioluk Yaylası: İki oluk bulunan yer yaylaya ad olmuştur.

İkipuar Mevkisi: İki pınar anlamındadır.

İkitepe: İki tane tepe yan yanadır.

İkitepeler: İki tane tepe yan yanadır.

Kırkgöz Yaylası: Birçok yerinden su çıkan yere bu ad verilmiştir.

Koşapınar: “Goşa” olarak da kullanılan kelime, iki anlamında kullanılıp pınarda su akan iki oluk bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Üç Geriş Tepe: Üstü düz, birbirine bağlı üç yükseltiye sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Üç Kaya: Üç adet kaya mevcuttur.

Üç Oluk Çeşme: Üç oluklu çeşme anlamındadır.

Üçcevizönü Mevkisi: Üç adet eski ceviz ağacının ön kısmı alana ad olmuştur.

Üçgeriş Mevkisi: Farklı yükseltilerde üç düzlük alanın yan yana bulunduğu yerdir.

Üçköy Mevkisi: Kale köyünde bulunan bu yer kendine yakın Keşlik ve Mahmatlar köyleri arasında bulunan yer olduğundan bu adla anılmıştır.

Üçoluk Mevkisi: Üç oluklu suyun gittiği yerin adıdır.

Üçtepeler: Yan yana üç tepe mevcuttur.

Üçyol Mevkisi: Üç yolun birleştiği yerdir.

2.2.3. Coğrafi Konuma Göre Verilen Yer Adları

Alt Çeşme: Köyün alt tarafında yer almaktadır.

Aşağı Kır: Köyün alt tarafında yer almaktadır.

Aşağı Musalar: Köyün alt tarafında yer almaktadır.

Aşağı Pınar: Diğer pınara göre alt tarafta yer almaktadır.

Aşağı Tarla: Diğer tarlaya göre alt tarafta yer almaktadır.

Aşağı Yayla: Yukarı yayladan alt tarafa düştüğü için bu adla anılmıştır.

Aşşaaan: Aşağı alan.

Başpınar: Köye girişte ilk pınar olmasından bu adla anılmıştır.

Berigeçe Sırtı: Beri kelimesi, köy tarafına bakan kısmı karşılamaktadır.

Büyük Güney Tepesi: Büyük olup köyün alt tarafında yer alan tepedir.

Büyük Kuz Mezrası: Kuz kelimesi, kuzey anlamına gelmektedir.

Büyükkuz Mevkisi: Kuz kelimesi, kuzey anlamında kullanılmaktadır ve geniş alanın köyün konumuna göre kuzeyde yer almasından dolayı adla anılmıştır.

Çarşıdan Mevkisi: Uygur köyünde çarşı merkezinin adıdır.

Dirgenyukarı Mevkisi: Harman yerinde sapların ayrıldığı alanın üst tarafına bu ad verilmiştir.

Doğulu Mevkisi: Güneşin doğdu tarafta, köyün konumuna gör adlandırılmış yerdir.

Eşik Tarla: İki köy arasında kalan bir yer olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Gün Tepesi: Güneşin arkasından doğduğu tepenin adıdır.

Gündoğdu Pınarı: Köyün doğu tarafında yer alan yüksekçe bir yerdedir.

Güney Mevkisi: Köyün alt tarafında yer alan tepenin adıdır.

Güney Tepe: Köyün alt tarafında yer alan tepenin adıdır.

Güneyce Pınarı: Köyün alt tarafında, kible tarafında olduğu için bu adla anılmıştır.

Güneyler Mevkisi: Sıcak ve güney tarafa bakan etrafı tepelik düz alandır.

İleri Dokuz Pınar: Dokuz pınarın ilerisindeki pınarın adıdır.

Karşı Bayır Sırtı: Köyün karşı tarafında yer almaktadır.

Karşiki Tarla: Köyün karşı tarafında yer almaktadır.

Karşının Pınar: Köyün karşı tarafında yer almaktadır.

Karşıyaka: Karşı taraf anlamındadır.

Keşlik Yüzü: Köyün Keşlik köyüne bakan tarafıdır.

Kuz Tarla: Köyün kuzeyinde yer alan tarla bu adla anılmıştır.

Küçük Güney Tepesi: Büyük Güney Tepesine göre daha küçüktür.

Küçük Yatuk Pınar: Küçük bir mağaranın yanında olduğu için bu adı almıştır.

Orta Alan: Düz alanların içinde ortada kalan kısımdır.

Orta Arış Mevkisi: Arış, bölgede kağının çektiği araba anlamında kullanılmakta olup bu yer, iki köy arasında düz bir alanı karşılamaktadır.

Orta Burun: İki burun arasında yer aldığı için bu adla anılmıştır.

Orta Dikmen: İki tepe arasında yer aldığı için bu adla anılmıştır.

Orta Pınar: İki pınar arasında yer almaktadır. Arada mesafe vardır.

Orta Tepe: İki tepenin ortasında yer almaktadır.

Ortabey Mevkisi: Dağlık bir alanın ortasında bulunan düzlük alanın adıdır.

Ortayol: Köyün ortasından geçen yoldur.

Ötaçı: Öte taraf anlamındadır.

Öte Pınar: Öte kelimesi, köye bakan kısmın ilerisinde kalan yer anlamına gelmektedir.

Öteetse Mevkisi: Öteki tarafta bulunan yer anlamındadır.

Ötegeçe Mevkisi: Öte tarafa geçilen yer anlamındadır.

Ötegeçe Sırtı: Tepenin öteki tarafında bulunan sırtın adıdır.

Öteyüz: Tepelik bir alanın öbür tarafı anlamındadır.

Ötöyüz: (bk. Öteyüz).

Tatar Yüzü: Sarıyar köyünün Tatar köyüne bakan tarafına verilen addır.

Tülün Beri Yüzü: Tül olarak adlandırılan yer Keçili köyünün karşısında bulunan dağın köy ağzındaki adıdır.

Tülün Öte Yüzü: (bk. Tülün Beri Yüzü)

Üst Çeşme: Konum olarak yüksekte olduğu için bu adla anılmıştır.

Yeraltının Tarla: Genişçe bir alanda, çukurda yeralan tarlaya verilen addır.

Yukarı Mevkisi: Köyün üst tarafıdır.

Yukarı Ağıl: Köyün üst kısmında bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Yukarı Kır: Konum olarak köyün üst kısmında bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Yukarı Köy Tepesi: Köyün üst kısmında bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Yukarı Pınar: Diğer pınara göre üst taraftadır.

Yukarı Tarlalık Mevkisi: Köyün üst kısmında bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Yukarı Yayla: Konum olarak diğer yayladan üst kısımda olduğu için bu adla anılmıştır.

2.2.4. Coğrafi Nesnenin Görünümüne ve Yapısına Bağlı Yer Adları

Ağlayan Taş: Taşın sürekli ıslak olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Alancık Mevkisi: Küçük bir alanı kapsadığı için bu ad verilmiştir.

Altın Tarla: Çok verimli olduğu için bu adla anılmıştır.

Altın Tepe: Verimli tarlaların olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Altıntarla: Çok verimli bir tarla olan yere, altın sıfatı ile ad verilmiştir.

Ambar Kaya: Büyük ve geniş, alt tarafından içe doğru oyuk kayaya bu ad verilmiştir.

Ambarkaya Mağarası: Büyük ve geniş bir yapıya sahip, alt taraftan içe doğru oyuk kayaya Ambar Kaya denilmiş ve buradaki oyuk alana da Ambar Kaya Mağarası adı verilmiştir.

Anaalan Mevkisi: Büyük genişçe bir alanı kapsadığı için bu adla anılmıştır.

Annak Kaya: Gözetleme anlamında kullanıldığından bu adla anılmıştır. Yüksek ve bölgeye hâkim olduğu için kayanın özelliği dikkate alınmıştır.

Annak Taş: (bk. Annak Kaya).

Annak Tepe: (bk. Annak Kaya).

Araboğan Yaylası: Ara boğan anlamında olup yüksek dağların arasında, dar uzun bir alana sahip olduğundan bu ad yaylaya verilmiştir.

Aralık Çayırı: İki kayalık arasında uzunlamasına bir alanı kapsadığından bu adla anılmıştır.

Ardışık Mevkisi: Uzun aralıklı sekilere sahip, ardı ardına gelen bir bölgeyi kapsadığından bu adla anılmıştır.

Argaş: (bk. Göğce Argaş).

Arpacık Tepe: Az bir yükseltiye sahip tepeye bu ad verilmiştir.

Asar Kaya: Büyük olduğundan dolayı bu adla anılmıştır.

Asar Taş: Kayalık alanda bulunan büyükçe bir taştır.

Aşar Kaya: Aslen büyük anlamında kullanılan asar kelimesi, halk arasında aşar olarak telaffuz edildiğinden bu adla anılmıştır.

Aşılık Mevkisi: Verimli bir alan olmasından dolayı bu ad verilmiştir (bk. Aşuluk).

Aşuluk Mevkisi: Verimli alan anlamındadır.

Aşurluk Mevkisi: Aşuluk olarak kullanılır, verimli alana verilen addır.

Ayak Yeri Mevkisi: Kayada bulunan ayak izine benzeyen kırık yerden dolayı bu ad verilmiştir.

Ayan Taş: Büyük bir taş olduğu için bu ad verilmiştir.

Aynalı Çeşme: Böke ve Avşar köylerinde aynı adla anılan çeşme, parlak mermer kaplamasından dolayı bu adla anılmıştır.

Azı Tepe: Az anlamına gelecek şekilde küçük tepeye verilen addır.

Azu Tepe: (bk. Azı Tepe).

Bakacak Kaya: Gözetleme yapılan yere verilen addır.

Bardak Durmaz Tepesi: Çok rüzgârlı bir tepe dolayı bu adla anılmıştır.

Bayiin: Bayır aşağı anlamında kullanılıp arazinin yapısından dolayı bu ad verilmiştir.

Bedel Kaya: Çok büyük ve yüksek olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Belir Mevkisi: Uç anlamındadır ve köyün son sınır kısmını oluşturmaktadır.

Boruklu Çal: Üstünde sürekli set rüzgâr esmesinden dolayı bu ad verilmiştir.

Boylalı Mevkisi: Dar, uzun, düz yerin adı yerin özelliğine göre verilmiştir.

Boyun Tarla: İnce uzun bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Boz Tarla: Kıraç olduğu için bu adla anılmıştır.

Bozuklu Mevkisi: Tarlanın engebeli bir yapıya sahip olmasından bu ad verilmiştir.

Böğür Tarla: Yan anlamında, dereye yakın uzunca tarlaya bu ad verilmiştir.

Bölük Mevkisi: Birçok küçük tarlaların olduğu alana bu ad verilmiştir.

Bulanık Dere: Suyunun çamurumsu olduğu için bu adla anılmıştır.

Buran Mevkisi: Çok rüzgârlı olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Bürük Kaya: Şekil olarak basık ve pürüzlü bir kaya olduğu için bu adla anılmıştır.

Bürük Tarla: Uzun ve geniş bir alanda düz bir tarla yapısı yerine dar kısa bir yapıda devam edip hafifçe genişleyen ve engebeli bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Büyük Ada Mevkisi: Suya girinti yapan kara parçasının olduğu tarlalara ada denilmiş ve bu alan geniş olduğu için büyük sıfatını almıştır.

Büyük Boyun: Yüzölçümü fazla olduğu için bu adı almıştır.

Büyük Çukur: Yüzölçümü fazla olduğu için bu adı almıştır.

Büyük Düz: Genişçe bir alanda ekilip biçilmeyen düz alanı karşılar.

Büyük Tarla: Yüzölçümü fazla olduğu için bu adı almıştır.

Büyük Tepe: Adını yakınındaki tepeden büyük olmasından dolayı alır.

Büyük Yazı: Yüzölçümü geniş olan yerin adıdır.

Büyük Yığın: Yığın, genelde düz bir alana toprak biriktirilmiş küçü tepe görünümlü yere denir ve halk arasında içinde define olduğuna inanılır.

Büyükgöz Göleti: Suyun çıktığı alanın adı, gölete ad olmuştur.

Büyükoda Mevkisi: Etrafı tepelerle çevrili kare biçiminde düz alana yapısından dolayı bu ad verilmiştir.

Cey: Küçük su birikintisinin olduğu yere bu adı vermişlerdir.

Ceyler: (bk. Cey).

Cıvıklar Mevkisi: Bataklık bir alan olmasından dolayı bu adla anılır.

Cüce Tepe: Küçük tepeye bu ad verilmiştir.

Çakırca Mevkisi: Çok taşlık alana çakır adı verilmektedir.

Çamur Tarla: Toprağının killi olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Çanak Kayası: Kayanın üst kısmının içe doğru geniş bir oyuk olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Çanaklı Mevkisi: Çukur ve dar bir alanı kapladığından bu ad verilmiştir.

Çanakyeri Mezrası: Çukur, dar bir çapta olduğu için bu ad verilmiştir.

Çapaklı Mevkisi: Üst yapısı bozuk, engebeli alana bu ad verilmiştir.

Çarlar Alanı: Çar, düz alan anlamında olup bölgenin özelliğine göre bu ad verilmiştir.

Çat Dere: İki suyun birleştiği yere çat adı verilir. İki derenin birleşip tek dereye dönüştüğü bu yere çat denilmiştir.

Çat Mevkisi: İki derenin birleştiği yerden başlayıp dere boyu arasındaki toprak alana bu ad verilmiştir.

Çatak Mevkisi: İki tepe arasındaki düz araziye bu ad verilmiştir.

Çatal Ark Mevkisi: Sulama arklarının bulunduğu ve farlı yerlere gitmek için ayrıldığı yere, arkın çatallaşmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Çatal Burun: Çatal biçindeki girintinin suya uzanan kısma bu ad verilmiştir.

Çatalbaş Mevkisi: Arazinin girişinde çatallaşmış yüzeyden dolayı bu ad verilmiştir.

Çatallık Mevkisi: Ortası kayalık, iki yana uzanan toprak kısma bu ad verilmiştir.

Çataltepe: İki zirve kısmı bulunan tepenin adıdır.

Çatalyol: Yolun kavşakla ayrıldığı yerdir.

Çatın Dere: (bk. Çat Dere).

Çatıyen Tepe: Sivri tepe, çat yapılmış bir yapıya benzediği için bu adla anılmıştır.

Çatlağın Dere: Dere boyu yarık alanların çokça olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Çavşak Mevkisi: Küçük çakıllı alan anlamındadır.

Çayırın Çukur: Çayırılık, düz bir alanda çukur bir yerdir.

Çaykara Mevkisi: Toprağı kazınca hemen suyun çıkmasından dolayı buraya Çaykara denilmiştir.

Çetinkuz Dere: Kuzey taraftan suyu hızlı akan derenin adıdır.

Çevlük Mevkisi: “Çevlik” kelimesi suyun getirdiği taşlı birikinti anlamında kullanılıp burada bulunan mevkiye ad olmuştur.

Çitlitaş Mevkisi: Etrafı taşlarla örülü bir alanda yer almasından dolayı bu adla anılmıştır.

Çivçir Mevkisi: Kayrak köyünde bulunan alanın yüzeyi taşlarla kaplı olup taşlar benekli ve renkli olduğu için çil çil anlamına gelecek şekilde Çivçir denilmiştir.

Çorak Pınar: Suyu sadece baharda akan pınara bu ad verilmiştir.

Çoraklar Mevkisi: Kırak ve susuz alan anlamındadır.

Çoraklık Mevkisi: Verimsiz bir alan olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Çukur Bağ: Bağ, konum olarak çukur bir alanda yer almaktadır.

Çukur Tarla: Çukur bir alandır.

Çürüksu Mevkisi: Bataklık bir alan olduğu için bu adla anılmıştır.

Dağ Tarla: Konum olarak yüksekte yer alan tarlaya bu ad verilmiştir.

Damlı Dere: Kenarında hayvan barınağı olduğu için bu ad verilmiştir.

Damlı Kaya: Üstü düz, yüksek kayadır.

Darasman Mevkisi: Dar, uzun ve düz bir alana bu ad verilmiştir.

Darkaya Mağarası: Dar, uzun bir mağaradır. Köy halkı buranın içinde eski ermeni yerleşimi olduğunu söylemektedir.

Darkulak Tarla: Düz tarlada hafif dışa çıkıntı olan yerlere kulak denilmektedir.

Daşlı Tarla: Taşlı Tarla.

Daşlıburun: Taşlı Burun.

Daşlıdere: Kenarları ve yatağı çok taşlı olduğu için bu ad verilmiştir.

Deli Çayır: Rüzgârlı ve geniş uzun otların olduğu yer deli sıfatı ile desteklenmiştir.

Deli Tarla: Verimli olduğundan bu ad verilmiştir.

Delik Taş: Taşın orta kısmında delik bulunmaktadır.

Delikli Kaya: İçinde, karşısı görülen delikler olduğu için bu adla anılmıştır.

Delikli Pınar: Pınarın üst kısmındaki duvarın delikli yapılmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Delikli Taş: Taşın orta kısmında delik bulunmaktadır.

Delikli Tepe: Üstünde köstebek çukurları olduğu için bu ad verilmiştir.

Depecük Mevkisi: Küçük tepe anlamındadır.

Derindere: Hızlı aktığı için bu ad verilmiştir.

Deringöz Mevkisi: Alanın içerisinde kayalık bir yerde derin bir çukur bulunduğu için bu ad verilmiştir.

Derinkol Mevkisi: Uzunlamasına dar ve çukur bir alanı kapsadığı için bu ad verilmiştir.

Derinyer Mevkisi: Etrafındaki yerden çukur bir alanı kapsadığı için bu ad verilmiştir.

Dik Taş: Diklemesine uzun kayadır.

Dik Yol: Yokuşu dik olan yoldur.

Dikbasan Tepesi: Tepe birden dikleşen bir yapıya sahip olduğu için bu ad verilmiştir.

Dikil Taş: Dik ve uzun bir kayadır.

Dikili Taş: Dik ve uzun bir kayadır.

Dikmen Mevkisi: Tepelik bir alandır.

Dikmenlik Mevkisi: (bk. Dikmen Mevkisi).

Dikyol Mezrası: Mezraya çok dik bir yoldan ulaşıldığı için bu adla anılmıştır.

Dingil Taş: Uzun bir kayanın üzerinde peri bacasına benzeyen yatay bir taşın dengede durduğu taştır.

Dip Bağ: Köyün alt tarında, çukur bir alanda yer alan bağın adıdır.

Doğrunun Çayırı: Düz bir alanda etrafı kayalık, dar, uzun bir alan bu adla anılmıştır.

Dolamalık Burnu: Irmak kenarında dolambaçlı bir alanda bulunan burnun adıdır.

Dolamanlık Dere: Kıvrımlı aktığı için bu ad verilmiştir.

Dolay Tarla: Dönemeç anlamında olup tarlanın bulundu yer köşe konumdadır.

Doruklueriş Mevkisi: Çok yüksek bir dağın üstünde düz bir alan bu adla anılmıştır.

Dökme Tepe: Sonradan yığıntı toprakla oluşturulmuş yerlere dökme tepe denilmektedir.

Duzla Mevkisi: Aslı Tuzla olup verimsiz kıraç bir toprak yapısından dolayı bu adla anılmıştır.

Düz Mevkisi: Düzlük bir alan olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Düzbeğ Mevkisi: Yüksekte, düz bir yer olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Düzbek: (bk. Düzler).

Düzler: Düz alanın adıdır.

Eban Kaya: Höbek Kaya olarak da bilinir yuvarlak bir yapıda olduğu için bu adla anılmıştır.

Eğrice Mevkisi: Düz bir alan olmayıp engebeli bir alan olmasından bu adla anılmıştır.

Eğriyol Mevkisi: Yolun düz bir hatta ilerlemeyip kot olarak farklı olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

En Mevkisi: Dar, uzun, düz bir alan olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Eski Tarla: Köyün yakınında olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Eyilim Dere: Çok kıvrımlı aktığı için bu adla anılmıştır.

Gabak Tepe: (bk. Kabak Tepe).

Gaylı Pınar: Adını sert topraktan alır.

Gedikağzı Tepe: Dar bir alanın girişinde bulunmasından bu adı almıştır.

Gedük Pınar: Küçük pınar anlamındadır.

Gıbağın Yer Mevkisi: Ağaç olmayan kıraç yerdir.

Gısuk Mevkisi: Verimsiz bir alandır.

Giriş Mevkisi: Etrafı ağaçlık ve kayalık bir alana girilen adıdır.

Goca Pınar: Koca Pınar. Çok eski bir pınar olmasından bu adla anılmıştır.

Goğun Tepe: Yüksek tepe anlamındadır.

Göğce Argaş: Arkaş, rüzgâr değmeyen dulda yer anlamındadır.

Gögyer Tepesi: Yüksekliğinden dolayı bu ad verilmiştir.

Gölyeri Mevkisi: Baharda su toplayan küçük göletlerden dolayı bu ad verilmiştir.

Gölyerler Mevkisi: (bk. Gölyeri Mevkisi).

Göynü Çukur: Esmer topraklı, çukur bir yeri ifade eder.

Göynük Mevkisi: Yanık, kavruk bir alan olduğu için bu adla anılmıştır.

Gözyer Mevkisi: Gözetlemeye uygun yüksek bir alandır.

Gusuluğun Dere: Göksu Dere adı ile de bilinir ve suyunun açık yeşile çalması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Gümüşsuyu Deresi: Dere suyunun berrak olmasında dolayı bu ad verilmiştir.

Gündoğdu Mevkisi: Güneşin doğarken tepenin üstünden alanı aydınlattığı yere bu ad verilmiştir.

Güzellik Mevkisi: Verimli bir alan olup adını buradan alır.

Hatip Tepesi: Tepe yükseltisi az ve üstü düz olduğu için bu adla anılmıştır.

Hebeğin Kaya: Hōbek anlamında olup toplu yuvarlak bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Höbek Tepe: Düz bir alanda yassı, geniş bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Ilıcak Mevkisi: Sıcak su çıkan bir alan olmasından bu adla anılmıştır.

İnce Boyun: Dar bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

İnce Yol: Dar, ince bir yol olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Kabak Tarla: Verimsiz olduğundan bu adla anılmıştır.

Kabak Tepe: Üstünde ağaç olmayıp etrafı ağaçlık olan tepeye bu ad verilmiştir.

Kabayar Sırtı: Büyük, yar bir yerin üzerinde bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Kanlı Dere: Mezbahane atıklarından dolayı bu adla anılmıştır.

Kaplıca Mevkisi: Kaplıca suyunun çıktığı yerdir.

Kaplıca Mezrası: Adını yakınından çıkan sıcak suyun olduğu yerden adını alır.

Karanlık Dere: Dere, uçurumlar ve yoğun ağaçlık alanlardan geçmesi sonucu güneş ışığı almadığından bu adla anılmıştır.

Karapınar: (bk. Karapınar)

Karapınar: Kara pınar anlamında olup suyu tatsız, kaliteli olmayan içtikçe kandırmayıp insanın karnını şişiren suya verilen addır.

Karasu Dere: (bk. Karapınar).

Karasu Mezrası: Adını mezrada çıkan tadı iyi olmayan kötü su anlamına gelen kara su kelimesinden almıştır.

Kardum Dağı: Karın uzun süre kalkmamasından dolayı bu adla anılmıştır.

Karkış Mevkisi: Çok yüksekte bulunan Direkli köyündeki bu yere kar çok fazla yağar ve kuzeye baktığından da geç eridiği için bu ad verilmiştir.

Karkuş: (bk. Karkış Mevkisi).

Karlık Tepesi: Yüksek ve ağaçla kaplı bir yer olup kar üzerinde uzun süre erimediğinden bu adla anılmıştır.

Karlıyer Mevkisi: Yüksek bir yer olup çok kar yağdığı için bu adla anılmıştır.

Kaşka Mezrası: Kaya üzerinde kurulmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Kavşak Mevkisi: Yolların birleştiği yerde olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Kavşut Mezrası: Kavşak anlamına gelen kavşut sözünden mezra adını alır ve mezraya giden iki tarafa ayrılan yolun bulunduğu yerde kurulmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Kavşut Tarla: Kesişme noktası olduğundan bu adla anılmıştır.

Kaya Boğazı: Kayalık bir alandır.

Kayacı Mevkisi: Saz köyündeki bu yer, kayalık ve kist bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Kaylık: Sert toprağa sahip olduğundan bu adla anılmıştır.

Kazan Eşme: Suyun çıktığı yerin kayalık, geniş bir yer olması nedeniyle bu ad verilmiştir.

Kazan Kaya: Geniş bir yapıda, üst kısmı basık kayaya bu ad verilmiştir.

Kazık Tepe: Birden yükselen dik tepeye bu ad verilmiştir.

Kel Burun: Ağaçsız ve otsuz buruna kel sıfatı eklenmiştir.

Kemikli Pınar: Suyu iyi ve kurumadığı için bu ad verilmiştir.

Keper Mevkisi: Keper, semer anlamında olup eskiden semer yapılan yer olduğu için bu adla anılmıştır.

Kepir Tarla: Verimsiz tarla anlamındadır.

Kepri Mevkisi: Toprağı çok sert olan yer anlamındadır.

Kesel Pınarı: Suyunun az olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Kevüklü Tarla: Ucu çengelli bir ağaç olup benzetme yoluyla bu ad verilmiştir.

Kılçan Tarla: Verimsiz ve taşlık tarlanın adıdır.

Kıran Mevkisi: Tepelik alanların sırt kısımlarına kıran denilmiştir.

Kıran Tepe: Kıran kelimesi burada sırt anlamında değil, toprağı beyaz ve kırıç anlamında olup bu ad anılmıştır.

Kızgınlık Dere: Hızlı aktığı için bu ad verilmiştir.

Killik Mevkisi: Killi toprağa sahip olduğu için bu ad verilmiştir.

Kis Mevkisi: Kist bir yapıya sahiptir.

Kisecik Mevkisi: Kistli toprak anlamındadır.

Koca Çayır: Büyük ve geniş bir alanı kaplamaktadır.

Koca Pınar: Eski bir pınar olmasından bu ad verilmiştir.

Koca Tarla: Köyün yakınında bulunan ve büyük bir alanı kaplayan tarladır.

Köklük Tarla: Verimli ve toprağı sıkı olan tarlaya bölgede verilen addır.

Kör Çal: Güneş ışığını çok alamamasından dolayı bu ad verilmiştir.

Körçay Mevkisi: Yazın kuruduğu için bu ad verilmiştir.

Kördere: Suyu az ve yazın kuruduğu için bu ad verilmiştir.

Köreşme Pınarı: Suyu az akan ve yazın kuruyan pınardır.

Körkışla Mevkisi: Dulda, rüzgâr almayan yere bu ad verilmiştir.

Körpınar: Suyunun az akmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Körsen Dere: Suyunun az olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Köse Tarla: Verimsizlikten dolayı bu ad verilmiştir.

Kulak Tarla: Düz bir tarlada dışa doğru çıkıntılı olan kısımlara kulaklı tarla denilmektedir.

Kum Tarla: Tarlanın toprak yapısının kumlu olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Kumlar Mevkisi: Kumlu toprak yapısına sahiptir.

Kumluk Mevkisi: (bk. Kumlar Mevkisi).

Kuru Irmak: Yazın kuruduğu için bu ad verilmiştir.

Kuruçay: Yazın kuruduğu için bu ad verilmiştir.

Kuruyangöl Göleti: Yazın kuruduğu için bu ad verilmiştir.

Küçükün Tepe: Küçük tepeye bu ad verilmiştir.

Küçük Dere: Suyu az aktığı için bu ad verilmiştir.

Küçük Kaya: Ebat olarak küçüktür.

Küçük Yutak: Yutak kelimesi, mağara kelimesinin koşutudur.

Küle Tepesi: Açık bir renge yani beyazımsı bir toprağa sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Küllük Mevkisi: Köyün çöplerinin ve kömür küllerinin atıldığı yerdir.

Loğalanı Mevkisi: Eskiden toprak damları ezmek için kullanılan silindir biçindeki taşların yapıldığı yerdir.

Mağdur Gölet: Küçük ve yazın kuruduğu için bu ad verilmiştir.

Musluyer: Humuslu toprağa sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Nadaryeri: Toprağın engebeli ve biçimsiz bir yüzeye sahip olduğu için bu ad verilmiştir.

Oluklu Eşme: Su çıkan yerden oluklarla sulama yapıldığı için bu adla anılmıştır.

Oluklu Mevkisi: Su oluklarının kesiştiği yere bu ad verilmiştir.

Oluklu Yaylası: Yaylada çıkan suların kendi düzeninde oluklar oluşturduğu için bu adla anılmıştır.

Öğsüz Tepe: Aslı “öksüz” dür. Etrafında tepe olmayışı ve düzlük bir alanda olmasından bu ad verilmiştir.

Öksüz Çal: Etrafı düz, küçük bir tepe olduğundan bu ad verilmiştir.

Örümcek Eşme: Su çıkan yerin aktığı alanın örümcek ağı gibi girintili çıkıntılı bir şekilde dağılmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Özler Mevkisi: Sulu araziden dolayı bu ad verilmiştir.

Pamukça Mevkisi: Yumuşak, verimli bir toprağa sahip olduğu için bu ad verilmiştir.

Parçalar: Tarlaların küçük parçalar halinde olduğu yerdir.

Pashık Mevkisi: Toprağın renginden dolayı bu ad ile anılmıştır.

Patak Kaya: Küt, üstü düz, küçük kayanın adıdır.

Pınar Gözü: Su çıkan yere bu ad verilmiştir.

Porsuk Tepesi: Tepe üzerindeki köstebek deliklerinden dolayı bu verilmiştir.

Pürlü Taş: Taşın yüzeyinin pürüzlü olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Pürlü Tepe: Yüzeyinde köstebek deliklerinin çok olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Saçan Dere: Suyunun çok olması ve hızlı akmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Sarandek Mevkisi: Etrafı ağaçlarla kaplı alanın köy halkı arasındaki söyleyiş özelliğidir, saran dek.

Sel Deresi: Baharda derenin suyunun taşmasından bu ad verilmiştir.

Sıcak Pınar: Suyunun ılık olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Sıra Kaya: Yan yana birkaç kayanın olduğu yerdir.

Sıraya Mevkisi: Sıra sıra, uzun, ince, düz alanların olduğu yerdir.

Sidikli Pınar: Suyu çok az aktığı için bu ad verilmiştir.

Sivri Burun: Suyu girinti olan kısmın çok sivri bir şekilde olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Sivri Taş: Taşın üst kısmındaki yapısının sivri olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Sivri Tepe: Tepenin üst kısmı sivri bir şekilde yükseldiği için bu adla anılmıştır.

Sivrinin Tepesi: Tepenin üst kısmı sivri bir şekilde yükseldiği için bu adla anılmıştır.

Soğuk Pınar: Suyu çok soğuktur.

Su Akan Düz: İçinde sulama amaçlı açılmış kanallarda suyun aktığı düzlük alanın adıdır.

Subasan Mevkisi: Dere taşıdığı zaman su basan alana verilen addır.

Suçıkan Mevkisi: Yağmurların bol olduğunda suyun taşıdığı alanın adıdır.

Suçukuru Mevkisi: Kışın su toplanan ve yazın kuruyan yerin adıdır.

Sudeşiği Mevkisi: Suların taşıdığı zaman yarıkların oluştuğu yerin adı yarık anlamına gelen deşik kelimesi ile karşılanması sonucu oluşmuştur.

Sudurmaz Mevkisi: Çok engebeli ve kayalık bir alandır.

Sulak Mevkisi: Su bulunan yer anlamındadır.

Sulalacan Dere: Suyunun çok olması ve yazın kurumaması nedeniyle bu adla anılmıştır.

Sultan Suyu: Suyunun güzel olması ve sultanlara layık anlamına gelecek şekilde bu ad verilmiştir.

Sulu Mevkisi: Sulu arazi yapısına sahip yerin adıdır.

Sulu Tepe: Suluna bilen tarlaların bulunduğu tepenin adıdır.

Suludere: Suyu yaz kış aktığı için bu ad verilmiştir.

Suluk Mevkisi: Su bulunduğu için bu adla anılmıştır.

Suluklar Mevkisi: Birkaç noktasında su çıktığı için bu ad verilmiştir.

Susuz Dere: Sadece baharda aktığı için bu ad verilmiştir.

Susuz: Kurak yerdir.

Tamayıl Taşı: Tomayıl olarak da bilinen bu taş; yuvarlak, geniş bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Tamlar: Tek parça, düz bir alanın adıdır.

Taş Tarla: Taşlı tarla anlamındadır.

Taşlı Burun: Burnun yapısı taşlık olduğu için bu adla anılmıştır.

Taşlık Bağ: Taşlı bir alan olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Taşlık Mevkisi: Taşlık yer anlamındadır.

Taşlıyer Mevkisi: Toprakla karışık taşların çok olduğu alanın adıdır.

Tekne Kaya: Kayanın içinin çukur bir yapıya sahip olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Tersakan Çayı: Üstten bakıldığında yeryüzü şeklinin tersine akıyor gibi görünmesinden dolayı bu ad verilmiştir.

Tombul Kaya: Geniş ve büyük bir kayadır.

Top Kayalar: Dairesel bir alanı oluşturan birden çok kayanın bulunduğu yerin adıdır.

Tuzla Mevkisi: Çorak, verimsiz bir alanın adıdır.

Tuzla Pınar: Verimsiz bir alanın yakınında bulunan, suyu kaliteli olmayan pınarın adıdır.

Tuzla Tepesi: Verimsiz bir alanda yer aldığından bu adla anılmıştır.

Tülü Tepe: Üstü hep sisli ve bulutlu olduğu için bu ad verilmiştir.

Ucuzluk Mevkisi: Toprağının verimsiz olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Uzun Burun: Çıkıntısı uzun olduğu için bu ad verilmiştir.

Uzun Kaya: Ebatı dar, ancak uzunlamasına büyük bir kayadır.

Uzun Tarla: Dar ve uzun yerin adıdır.

Uzun Tepe: Tepenin üst kısmındaki düzlük alanın boylamasına uzun olmasından dolayı bu ad verilmiştir.

Uzun Yol: Düz kısmının uzun olduğu yolun adıdır.

Uzungeriş Mevkisi: Geriş, düzlük alan anlamında olup enlemesine dar boylamasına uzun bir alanın adıdır.

Viranağıl: Aslı Viran Ağıl' dır. Burada yıkık, terkedilmiş bir ağıl bulunduğundan bu adla anılmıştır.

Yanık Çal: Üstündeki ağaçların yanmış olduğu yerdir.

Yanık Mevkisi: Susuz bir alanda susuzluktan yarılmış toprağın bulunduğu alandır.

Yanık Yayla: Daha önce yanmış bir alan olduğu için bu adla anılmıştır.

Yanıklı Çal: Üstündeki ağaçların eskiden yandığı için bu adla anılmıştır.

Yanuklu Mevkisi: Yanık anlamındadır. Susuz, kurak bir alandır.

Yarık Kaya: Ortadan ikiye ayrılmış kayanın adıdır.

Yarık Taş: Ortadan yarılmış gibi görünen kayanın adıdır.

Yarımca Mevkisi: Düz alanı az, diğer kısmının uçurum olduğu yerdir.

Yarımca Taş: Yukarı doğru kesilmiş bir şekilde görünün kayadır.

Yaruk Taş: Yarık taş anlamındadır.

Yatık Pınar: Engebeli bir arazide yan tarafa yatık bir şekilde görünen pınara bu ad verilmiştir.

Yel Tepesi: Aşırı rüzgârlı olduğu için bu adla anılmıştır.

Yeni Pınar: Yakın bir zamanda yapılmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Yerdüzü: Düzlük alanın adıdır.

Yertaş Mevkisi: Yer, taşlık ve kayalık bir yapıya sahip olduğu için bu adla anılmıştır.

Yeter Mevkisi: Çok kar yağmasından dolayı bikkınlık veren yeter anlamında kullanılmıştır.

Yığman Mevkisi: Yığılmış, insan eli ile oluşturulduğuna inanılan küçük bir tepenin bulundu yerin adıdır.

Yirmion Mevkisi: Yerin arazi yapısının kalas ölçüsü olan yirmi ona bezediği için bu ad verilmiştir.

Yollağan Dere: Hızlı aktığı için bu ad verilmiştir.

Yorganlık: Rüzgâr almadığı için çobanlar burada dinlendiğinden bu adla anılmıştır.

Yumuru Taş: Yuvarlak, fazla büyük olmayan bir taştır.

2.2.5. Benzetmeye Dayalı Yer Adları

Ağlıya Tepe: Aslı Ağlayan Tepe'dir. Köy halkı, yağmur yağdığında tepenin etrafında açılan su oluklarından aşağı doğru akan sudan dolayı bu adla tepeyi adlandırmışlardır.

Aslan Taş: Şekil olarak aslana benzediğinden bu adla anılmıştır.

Aslanagzı Pınarı: Pınarın arkasında yer alan kayalık alan, aslanın ağzına benzetilmiştir.

Bacacı Mevkisi: Taşlı bir arazide, içinde peri bacasına benzer bir taşın olduğu alanın adıdır.

Balık Kaya: Kaya, uzaktan bakıldığında üst kısmının balığa benzemesi nedeniyle bu adla anılmıştır.

Beyoturağı Tepesi: Tepenin üstü düz bir alan olduğu için tahta benzetilerek bu ad verilmiştir.

Çatal Kaya: Kayalık alanda iki yana ayrı kaya çıkıntısından dolayı bu ad verilmiştir.

Çıban Tepe: Düz bir alanda küçük bir tepe olmasından dolayı benzetme yöntemi ile çıbana benzetilmiştir.

Çömlekgüneysi Mevkisi: Etrafı tepelerle çevrili, düz, küçük alana çömleğe benzetilerek bu ad verilmiştir.

Danabaş Mevkisi: Uç kısmı geniş olup gittikçe daralan yere bu ad verilmiştir.

Deveboynu Tepesi: Tepe yan tarafa doğru biçimsiz yükseldiği için deveboynuna benzetilmiştir.

Dibek Kaya: Haşhaş dövmek için kullanılan dibek adlı bir eşyaya benzetildiğinden dolayı bu adla anılmıştır.

Dibek Taşı: (bk. Dibek Kaya).

Dil Tarla: İnce, uzun bir yapıya sahiptir.

Eşek Sırtı: Hafif eğimli olan bu sırt, eşeğin sırtına benzetilmek suretiyle bu adla anılmıştır.

Gavağınboy Tepesi: Uzunca, sivri bir yapıya sahip tepeye bu ad verilmiştir.

İbik Kaya: Kayanın üst kısmı kanatlı hayvanların ibiklerine benzediği için bu adla anılmıştır.

Merdiven Kaya: Kayalık alan, merdiven basamakları gibi yükseldiği için bu adla anılmıştır.

Minare Kaya: Dar, uzun bir taş olmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Oruçlu Pınar: Az aktığı ve yazın kuruduğu için benzetme yoluyla oruç tutan insana benzetilmiştir.

Parmakkapı Mevkisi: İlyas köyünde eski köyün bulunduğu yerde kalan Rum evlerinin giriş kapılarının kısa ve dar olmasından dolayı parmağa benzetilmiş ve bu ad anılmıştır (KK 128, KK 129, KK 130).

Semer Taş: Taşın üst kısmının şekli, semere benzetilmiştir.

Sümüklü Pınar: Suyunun az ve ağır akması sümüğe benzetilmiştir.

Tabutlu Kaya: Taşın şekli tabuta benzetilmiştir.

Tuğluğun Tepe: Etrafındaki küçük tepelerden biraz yüksek olup benzetme yolu ile tuğa benzetilmiştir.

Yürüyen Tepe: Tepenin eteklerindeki toprağının heyelanlarla akmasından dolayı bu ad verilmiştir.

2.2.6. Coğrafi Terim Niteliğinde Olan Yer Adları

Coğrafi terim niteliğinde olan yer adları bu bölümde değerlendirilmiştir.

Ada Tepe: Su kenarına yakın tepeye bu ad verilmiştir.

Adalar Mevkisi: Su kenarına yakın yere ada denilmektedir.

Akarsu Mevkisi: İçinden geçen çaydan dolayı alana bu ad verilmiştir.

Ark Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Ayazu Mevkisi: Ayazı sert olan yere bu ad verilmiştir.

Bayır: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Bekten Çökme: Coğrafi terim adıyla karşılanmıştır.

Belan Yaylası: Belan kelimesi sırt, tepe anlamındadır, ancak bölgede çok yüksek anlamında kullanılmaktadır.

Boğaz: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Boruk Yazısı: Havasının soğuk ve sert rüzgârın estiği yere bu ad verilmiştir.

Burun: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Büyük Doruk: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çal Kaya: Küçük tepe anlamında kullanılmaktadır. Kayanın konumu ad olmuştur.

Çal: Küçük tepe anlamında kullanılmaktadır.

Çalın Taş: Çal kelimesi, tepe anlamında olup coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çallı Dere: Çal kelimesi tepe anlamında olup coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çat Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çayboğazı: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çaydibi Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çayın Tepe: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çayındere Mezrası: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çayırtarla: Çayır tarla. Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Çaylar Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Daşlı Gaya: Taşlı Kaya. Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Depe Tarla: Tarlanın konumundan dolayı coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Depecik Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Doruk Tepe: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Doruklu Tepe: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Eşme: Şu çıkan alana verilen addır.

Gece Pınarı: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Göl Yeri Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Gölün Tepe: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Göz: Su çıkan yer anlamındadır.

Gözlü Mevkisi: Gözetlemek için uygun, yüksekçe bir yerdir.

Gözlük Mevkisi: Etrafı gözetlemek için uygun bir yer olmasından bu adla anılmıştır.

Gözyer Mevkisi: İçinden su çıkan bu yer, alana adını vermiştir.

Güney Üstü Mevkisi: Köyün yönüne göre belirlenmiş yer adıdır.

İN: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Kaş: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Kaya Pınarı: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Kaya Puarı: Kaya Pınarı.

Kayalık: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Kaynar Gölü: Su çıkan yerden adını almıştır.

Kertil Mezrası: Kertil; boğaz, geçit anlamındadır.

Kır Tarla: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Kıran Pınarı: Kıran kelimesi, yamaç anlamındadır ve burada bulunan pınara ad olmuştur.

Kırbudak Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Kırın seki: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Mağra: Mağara olarak bilinen yerdir.

Orman Mevkisi: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Ova Mevkisi: Düz alanın adı, coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Ova Mezrası: Mezra, adını kurulduğu yerin özelliğinden almıştır.

Sırt Tarla: Coğrafi terim ile tarlanın konumu karşılanmıştır.

Şose Mevkisi: Yol anlamında olup adını buradan almıştır.

Tepeci Dere: Tepelik alandan gelen dereye bu ad verilmiştir.

Uluz Mevkisi: Sınır anlamındadır.

Yamaç Şehri Mevkisi: Yamaç bir alanda kurulan evlerden dolayı bu ad verilmiştir.

Yamaç: Coğrafi terim ile karşılanmıştır.

Yamaçlar: Birden fazla yamacın bulunduğu alandır.

Yar Pınarı: Yar bir alana yakın olmasından dolayı bu adı almıştır.

Yaylagöl Mevkisi: Yayla olan bir yerde bulunan gölet, yere ad olmuştur.

Yazı Bağ: Düzlük alandaki bağa bu ad verilmiştir.

Yazı Tepesi: Düz alandaki tepeye bu ad verilmiştir.

Yazılar: Düz alan anlamındadır.

4.2.7. Yansıma Sözcüklerden Oluşan Yer Adları

Doğada var olan seslerin yer adına verildiği kısım burada ele alınmıştır.

Çarşağan Dere: Derenin çıkardığı sestten dolayı bu ad verilmiştir.

Çığırın Tepe: Rüzgârın bu tepede çığlık atar gibi ses çıkarmasından dolayı bu adla anılmıştır.

Çığlıklar Mevkisi: Rüzgârın çıkardığı sestten dolayı bu adı almıştır.

Gulu Mevkisi: Eskiden bir kişinin bu yerde hindi yetiştiriciliği yaptığı ve hindilerin çıkardıkları seslerden dolayı buraya bu ad verilmiştir.

Gümbürdek Alanı: Sürekli rüzgâr esen alana, rüzgârın çıkardığı sestten dolayı bu ad verilmiştir.

Kulu Tepe: Aydınlık köyünde eskiden kurtların gelip uluduğu yere zamanla kulu denmesiyle bu ad verilmiştir.

Şakıllı Dere: Derenin akarken çıkardığı sestten dolayı bu ad verilmiştir.

Takalın Pınar: Eskiden kağnıların burada dinlendiği ve kağnının çıkardığı sestten dolayı yere bu ad verilmiştir.

Ulu Çayır: Su ve rüzgârın çıkardığı sestten dolayı bu adı almıştır.

Uludere: Suyun çıkardığı sestten dolayı bu adı almıştır.

Üfüren Kaya: Kayanın ortasındaki boşluktan rüzgâr sesinin gelmesinden dolayı bu ad verilmiştir.

2.3. Anlamı ve Veriliş Nedeni Tespit Edilemeyen Yer Adları

Bu bölümde, anlamı tespit edilemeyen ve anlamı belli olup veriliş nedeni bulunamayan yer adları incelenmiştir.

Acıca Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Acıklı Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Aça Pınar: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Akbilek Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Ancaalan Mezrası: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Andul Sırtı: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Asarcık Dere: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Aslan Pınarı: Pınarın etrafında benzetmeye dayalı herhangi bir nesne olmamasına rağmen bu adla niçin anıldığı tespit edilememiştir.

Avıcak Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Avlo Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Bağırsak Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Ballığan Dere: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Bebük Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Bete Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Bilecen Dere: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Buğuş Deresi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Büyük Basuruk Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Büyük Sevimler Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Cağeler Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Candan Bağ: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Cavşak Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Cenlili Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Cibişke Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Cimidan Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Cinnah Dere: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Çalık Tarla: Kelime anlamı tespit edilememiştir.

Çekmece Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Çemişke Dere: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Çeteli Tarla: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Çıbıklar Mevkisi: Kelime anlamı tespit edilememiştir.

Çıralı Kaya: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Çimişke Deresi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Çimişke Tepesi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Dağdar Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Dağmaları Tarla: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Daslanak Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Daşkölç Pınar: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Dereon Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Destien Alanı: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Divanlı Yayla: Kelime anlamı tespit edilememiştir.

Efeniğin Dere: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Elorçu Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Engüles Yaylası: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir..

Eskici Tarla: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Eşel Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Evcı Dere: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Evlice Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Fetille Pınar: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Filingirler Mezrası: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gaglık Sırtı: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Galacık Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Ganere Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Garavzun Tepe: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Geçik Çayırı: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gederek Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Genler Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gerimcek Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gınaş Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Guluçe Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gürük Kaya: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gühüç Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gülücek Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Gülük Mevkisi: Kelime anlamı tespit edilememiştir.

Hahcuaz Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Hamamgelen Yaylası: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Harşena Dağı: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Helva Tepesi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Hayat Deresi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Heybeli Dere: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Hina Deresi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Humara Tepesi: Yabancı kökenli bir kelime olup anlamı tespit edilememiştir.

Işık Pınarı: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

İmice Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

İnce Sevimler Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

İncelikcev: Cev, çengel anlamına gelmekte olup bölgeyle uyumlu bir anlamda olmadığı için bu bölüme dahil edilmiştir.

İnedolu Yaylası: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kabuluyurt Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kanlıceviz Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kanlıtarla: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kapıyan Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Karkaluk Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Katmanın Tarla: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kefen Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kelvala Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kespet Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Keştepe Yaylası: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kırku Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kimye Tepesi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kovalan Çayı: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Körük Dere: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kulluk Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kuloluk Yaylası: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kupağaları Yolu: Ardıçlar köyünde bulunun yolun neden bu adla anıldığını kimse bilmemektedir.

Kurban Dağı: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Kurşun Tepe: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Mama Dağı: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Maşatlar Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Melikyurdu Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Mendellü Bağ: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Messeri Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Mozolta Tarla: Yabancı kökenli bir kelime olup anlamı tespit edilememiştir.

Mumul Tepe: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Napuzal Tarla: Yabancı kökenli bir keli olup anlamı tespit edilememiştir.

Olucak Mezrası: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Ölencege Deresi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Palan Dere: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Pisinli Sırtı: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Sadu Çukuru: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Sadulla Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Salamut Mezrası: Yabancı bir kelime olup anlamı tespit edilememiştir.

Sardgela Tarla: Gürcüce bir kelime olup anlamı bulunamamıştır.

Sayar Deresi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Sayın Daş: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Seray Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Serpin Yaylası: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Seyyambaşı Mezrası: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Sırlu Dere: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Sipasuyu Yaylası: Eski adı Sıryatun'dur. Yabancı bir kelime olup anlamı tespit edilememiştir.

Sofara Mevkisi: Yabancı kökenli bir kelime olup anlamı tespit edilememiştir.

Sofara Tepe: Yabancı kökenli bir kelime olup anlamı tespit edilememiştir.

Sorkun Yaylası: Osmanlılarda konar-köçer taifeden bir aşiretin adı olup tam anlamıyla etnik bir yapıyı karşıladığı tespit edilememiştir.

Sökme Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Suvolar Mevkisi: Kelime anlamı tespit edilememiştir.

Şahmalı Dere: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Şankırlığı Mevkisi: Kelime anlamı tespit edilememiştir.

Tartışık Mezrası: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Tekilcenli Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Tekneli Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Topal Dağ: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Tulumdere Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Turlaarkası Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Vereske Mezrası: Yabancı kökenli bir kelime olup anlamı tespit edilememiştir.

Yağla Sekisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Yahyalık Tepe: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Yas Mevkisi: Veriliş nedeni tespit edilememiştir.

Yavda Tarla: Burada küçük bir mağara ve soğuk bir su kaynağı vardır, ancak niye yavda denildiği tespit edilememiştir.

Yazılağın Dere: Anlamı tespit edilememiştir.

Zelver Çeşmesi: İsim olma ihtimali yüksek olup anlamı tespit edilememiştir.

Zeydemed: Rumca bir isim olup anlamı bulunamamıştır.

Ziğam Kayası: Anlamı tespit edilememiştir.

Zilcan Mevkisi: Kelime anlamı ve veriliş nedeni tespit edilememiştir.

SONUÇ

Bu tezde, mikrotoponominler tespit edilirken resmi hiç bir haritaya başvurulmayarak saha çalışması yapılmış ve katılımcı gözlem yoluyla yer adları tespit edilmeye çalışılmıştır. Buradaki amaç, resmi verilerden kaçınarak direkt halk ağzındaki söyleyiş özelliklerini ve halkın yer adını nasıl anlamlandırdığını tespit etmektir. Özellikle köy adlarının geçmişine ulaşmaya çalışılmış daha sonra mikrotoponominlere ulaşılarak manaları ve veriliş sebepleri araştırılmıştır.

Amasya'da merkeze bağlı yerleşim birimlerinde 2543 adet yer adı, köylülerden katılımcı yöntem ile tespit edilmiştir. Bazı yerlerin hikâyeleri bölge halkının belleğindeki şekliyle yazıya aktarılmıştır. Bir köyde yer adları tek bir kişiye sorulmayarak birkaç kişi ile ayrıntılı görüşülerek unutulmuş yerler tamamlanmaya çalışılmıştır. Köyün adı ile ilgili hikâye sadece o köyde oturanlar tarafından değil, başka şahıslar aracılığı ile de yazıya geçirilmiştir. Bazı köylerde olumsuz olarak düşünülen yer adları hikâyeleri anlatılmak istenmemiştir. Bu yerler, aslında köylünün hafızasında olup anlatılmayarak unutturulmaya çalışılsa da diğer şahıslardan öğrenilmek sureti ile yazıya aktarılmıştır.

Uzun bir geçmişe sahip Amasya'da birçok uygarlık kurulmuş ve devamında Anadolu'nun stratejik bir konumunda yer alması nedeniyle doğuya ve Karadeniz'e açılan kapı durumunda olması, bölgeye önemli bir değer katmıştır. Hititliler, Pontuslular, Romalılar ve Türkler için bir merkezdir. Yer adları açısından kültürlerin kaynaştığı bir nokta haline gelmiştir. Bu kültürel belleğin dışı vurumu da yer adlarının altında gizlidir. Bazı yer adlarının anlamı ve veriliş nedeni bu sebepten dolayı tespit edilememiştir.

Coğrafi konumu ve kültürel geçmişi bu kadar yoğun olan bir yerde, bu güne kadar yer adları ile ilgili bir çalışmanın yapılmaması bu araştırmayı önemli kılan başlıca sebeptir. Bu araştırma, kendinden sonra birçok araştırmaya ışık tutarak şehrin

kültürel yapısı hakkında başvuru kaynaklarından biri olmaya adaydır. Yer adları tespit edilirken asıl hedef, yer adlarından hareketle halk arasında yaygın olarak bilinen hikâyelere yer adları aracılığı ile ulaşmaktır. Yer adlarının alt bölümünde yer alan bir olaya dayanan yer adlarında ve köylerin adlarının araştırılmasında bu hikâyeler yazıya geçirilmiştir. Bazı yer adlarının temelinde Hristiyan kişiler ve dönemler açıkça görülmektedir.

Yer adlarının araştırılması esnasında bölgeye en çok etki eden kültürel unsur Selçuklu ve Osmanlı katmanlarıdır. Özellikler mezhepsel karışıklıkların olduğu dönemlerde köylerin yapılanmasının değiştiği, en önemlisi ise bazı köylere etniksel kimlikten olmamalarına rağmen “Kürtler” denildiği tespit edilmiştir. Kürtler denilmesinin aslında etnik değil, mezhepsel farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Bölgeyi derinden etkileyen en büyük olay Babai İsyanı sırasındaki gelişmeler olmuştur. Bu isyanın neticesinde Alevi köylerinin yerleri değişmiştir. Birçok köyde bulunan evliya mezarları bölgesel ad vermeleri etkilemiş ve inanışsal olarak düşünce yapısındaki kırılmalıkların giderilmesinde önemli bir rol oynamıştır. Alevi köylerindeki bir yatırdan Sünni halkın şifa beklentisi, zihinsel bellekteki kat ’ilikleri yok etmiştir. Bazı köylerdeki mezhepsel karmalık dikkat çekici olup yer adlarının ortak zihnin alt başlığı altında birliktelikleri sürdürmede en önemli etken olmuştur.

Bu çalışmada yer adları oykonominler, oronimler, horonimler, dronominler, agroonimler, hidronominler başlıkları altında toplanmıştır. Coğrafi bir haritaya başvurmadan yer adlarının özelliklerine göre bölgenin fiziki yapısı, su durumu ve hayvansal faaliyetleri hakkında bilgilere ulaşabiliriz.

Oykonominler, bize bölgenin tarihi gelişimi hakkında ipuçları sunar. Ören ve köy adları tarihi sürecin ipuçlarıdır. İlk başta hayvancılık için kurulan ağıllar daha sonra yerleşim birimi haline gelerek mezraları oluşturmuştur. Bölgenin ören adlarından başlayarak tarihsel süreç içerisinde isimlere kaynaklık eden kökler, yer adlarının zeminsel kısmını oluşturmaktadır.

Oronimler, bize fiziki bilgiler sunmaktadır. Bölgedeki her türlü yükselti, çıkıntı ve girintilerin özel adı olan oronimler ayrıca insan faaliyetlerinin doğasını etkileyen

önemli faktörlerden biridir. Mitsel anlatıların oluşmasının temelini oluşturan oronimler, insan zihninin hikâyesel yansımaya zorlayan en önemli etmendir. Kayalara şekilsel olarak yüklenen benzetmeler, bir hikâyenin ya da efsanenin doğmasına neden olmuştur. İnsan, doğa karşısındaki bedensel mücadelesinin yanı sıra zihinsel bir mücadele de vermektedir. Doğa olayları veya doğal afetler karşısında kendini ezik hissedен insanoğlu doğaya karşı mitsel bir kutsallık yükleyerek kendi vicdanını rahatlatmaya çalışmıştır. Kaya şekillerini, dereleri, mağaraları efsanevi olaylarla anlatarak ve çoğuna dinsel özellik yükleyerek kutsiyetleştirme yoluna gidilmiştir. Yağcıabdal köyünde bulunan Beş Armut adlı yerde beş kızın, Türk mitolojisinde doğurganlığı temsil eden ağaç miti ile özdeşleştirilmesi ve bölgedeki diğer anlatılardan farklı olarak Allah'ın onları taş yerine ağaca dönüştürmesi mitsel olguları taşımaktadır. Ağaç, verimliliği ve bereketi temsil ederken taş statik bir yapıdadır. İnsanoğlunun hareketsiz ve soğuk taş karşı tutumu ve çekingenliği ağaca göre daha farklıdır. Korkunun ve hayretin ön planda olacağı yerde taş kesilmeler anlatılırken, ağaca dönüşen kızlar daha çok sevgiyi ve merhameti ön plana çıkarmaktadır.

Bölgedeki oronim sayısındaki fazlalık fiziki yapı olarak bölgenin bize dağlık bir alan olması ipucunu sunar. Oronimler birçok yere de ad oluştur. Oronimler arasında en fazla tepe, kaya ve sırt adları yer almaktadır. Doğal olarak da bu kayalık alanlarda oluşan mağaralar ve düz alanlardaki ovalar insan yaşamını etkileyen unsurlar içerisindedir. Oronimleri destekleyen diğer öge hidronominlerdir. İnsan doğasını oluşturan toprak ve su, bu iki başlığın altındadır. Bu iki başlık, yaratılışın ve hayatın devamının temelini oluşturmaktadır. Bu iki başlık altında hayvancılık ve tarımsal faaliyetlerin oluşması da kaçınılmazdır. Sosyo-ekonomik ipucu veren bu başlıklar bölge insanının doğasal olaylarda mücadelenin iki ana başlığını da oluşturmaktadır.

Horonimlerin tamamına yakını mevki adları oluşturur. Mevki adları insanoğlunun tapu senedi gibidir. Bu yere verilen ad, sahibi ve yerin özelliği ile ilgili olup insanın sahip olduğu alanın bellekte anlamsallaştırılmasını sağlayarak zihinsel tapu belgesini oluşturmaktadır. Bir yer, yanındaki diğer yere de ad vererek aslında adını aldığı yerin himayesinde ve sahiplenmesine bağlı olarak dolaylı var olmayı temsil eder. Yer adlarının verilmiş nedeni ve anlamlarının incelendiği bölüm, halkın kültürel belleğinde kalan kısmı ile ilk isim verenin varlığını da günümüze kadar taşır ve insanın nesneye

olan tahakkümü yansıtır. Eşyaya yüklenen zihinsel şekillenme ad olarak karşımıza çıkmış ve insanın var olma çabasını yansıtmıştır.

Dromonimler, bölgede önemli bir yer tutar. Genelde gidilen yerin ismini alan dromonimler varılacak hedefin ismi ile nitelenmiştir. Her köyde bulunan patika anlamına gelen cılga sürekli kullanılarak bir nev'i kalıcı yol haline gelenler de bu bölümde ele alınmıştır.

Agroonimler, köylülerin işlettikleri topraklardır. Bu kısımda ele alınan agroonimlerin çoğunluğunu tarlalar oluşturmaktadır. Tarlalar, adlarını genelde yanında bulunan nesnelerden ya da özelliklerinden aldığı dikkat çekicidir. Tarlaların bölge halkının geçim kaynakları arasında yer alan ekili alanların ekonomiye oranını vermesi önemlidir. Bölgenin önemli bir geçim kaynağı da meyveciliktir. Meyve bağları genelde içinde dikili olan meyve ile özdeş olarak isim almıştır.

Hidronominler, bölgenin sulak bir alan olduğunu gösterir. Ana hatta yer alan Yeşilırmak, şehrin can damarını oluştururken eski uygarlıklar da ırmak etrafında medeniyetlerini kurmuşlardır. Bölgedeki dere sayısı bu bölümün çoğunluğunu oluşturmaktadır. Dereler adlarını özelliklerine göre almışlardır. Pınarların sayısı da azımsanmayacak kadar çoktur. Su hayatın kaynağı, yaşamın devamı anlamındadır. İnsanoğlunun yerleşim birimi olarak seçtiği alanlar mutlaka suya yakın olmalıdır. Suyun olmadığı yerde yerleşim biriminin olması da beklenemez. Hidronominler arasındaki Yeşilırmak'a özellikle Ovasaray köylüleri, kendi adı yerine Tokat Irmağı adını kullanmayı tercih etmişlerdir. Bu durumun kökenine inildiğinden Tokat tarafından gelen ırmağı köylüler geldiği şehrin adı ile adlandırmış, ırmakta oluşan su yükselmesi, kirlilik gibi değişimlere göre Tokat tarafında oluşan olaylar hakkında tahminlerde bulunmuşlardır. Su kuyuları, bölgede bulunmasına rağmen dere, ırmak gibi su kaynaklarının bol olmasından dolayı önemli bir yere sahip değildir.

Heloninler, bölgenin belli bir kısmında yer almaktadır. Bu bölgeler, bataklık adı yerine çürük, cıvık gibi sıfatlarla karşılanarak toprağın buradaki olumsuzluğu adına yansıtılmıştır.

Drinominler ormanlık alanların genel adıdır. Bölgenin yüksek kesimleri ormanlık alanlara sahiptir ve genelde orman, çamlık, pelitlik gibi adlandırmalar yapılmıştır.

Bu çalışmanın ikinci bölümünde yer adlarının veriliş sebepleri araştırılarak bölge halkının belleğinde yer alan olaylar ve bakış açısına göre verilen adların yerleşmesi araştırılmıştır. Bu bölümdeki yer adlarının dikkat çeken kısmı kişi adlılardır. Kişilerin yer adlarına geçen isimleri bu kısımda ele alınmıştır. Kişi adlılar başlığı altında 221 adet yer adı tespit edilmiştir. Kişilerin adı ile anılan yerler, resmi tapu senedinin yanı sıra bellekse tapuyu da oluşturur. Bu yerler, el değiştirmesine rağmen ilk hallerini korumuştur. Bu yerler; tarla, pınar, ağıl gibi adlarla karşımıza çıksa da eşyanın üzerindeki hükmün temsiliyeti ve ölümsüzlüğü açısından önemlidir. Bazı isimlerin Rum veya Ermeni vatandaşlara ait olması bölgede var olan medeniyetlerin de kanıtıdır. Kök adlılar başlığı altında da 41 adet yer adı anlamlandırılmıştır. Etnik kimliklerin yer adlarına yansımaları kişi adlılar kadar çok değildir. Etnik kimlikten ziyade kişilerin adlarının ön plana çıktığı görülmektedir.

Hayvan adlılar, genelde bölgede bulunan yabani hayvanların adlarına göre isim almıştır. Bu adlarla bölgenin faunası, bitki adlılar ile de florası hakkında bilgi edinebiliriz. Bölgede 67 adet hayvan adlılar, yer adı olarak tespit edilmiştir. Ayrıca 24 adet yer adında da hayvancılıkla ilgili adlar ön plana çıkmaktadır. 161 adet bitki adlılar ile bölgenin bitki örtüsünün halk ağzında söyleniş şekline ulaşılabilir. Bölge halkı tarafından bitkilerin adları yapılarına göre karşılanmıştır. Yabani bitkilerin arazilerin derinliklerinde yer alması nedeniyle zirai olarak yetiştirilen bitkilerden sayıca fazlalığı görülmektedir. Zirai faaliyetle ilgili olarak 72 adet yer adı tespit edilmiştir.

Madenler bölgenin önemli bir geçim kaynağını oluştururken, kömür bunlar içerisinde ilk sıradadır. 13 adet tespit edilen madenlerle ilgili yer adının 4 tanesini, kömüre bağlı yer adları oluşturmaktadır.

Bu bölümümde en çok yer adlılar bulunmaktadır. Yer adları, genelde adlarını yer adlılara göre almıştır. Birkaç köyde bulunan aynı isimleri anlamlandırma yapmadan, bölgede 481 adet yer adı, yer adlı olarak tespit edilmiştir. Mevcut bir yer, belli bir dairede bulunan yerlere de adını vermiştir. Buradan hareketler bölge halkı bir yere ad

verirken yer etrafındaki objelere göre ad vermeyi daha çok tercih etmiştir. Her ne kadar kurum ve kuruluş başlığı altında yer adları ele alınsa da bu yer adları da bir nevi yer adlılar niteliğindedir. Biz bu kısma, coğrafi nesnenin yönüne göre verilen yer adlarını ve dini inançlarla ilgili yer adlarını da dâhil edebiliriz.

Dini inançlar ve mitolojik yer adları da bölgenin sosyal yapısı ve olaylar karşısındaki zihinsel süreçleri tahlil etmemize yardımcı olacaktır. Bölgede 62 adet dini-mitolojik yer adı tespit edilmiştir. Bu kısımda, olaylar karşısındaki zıtlık ve hayranlık, mitolojik hikâyelerin ortaya çıkardığı durum, halkın zihninde algılanış şekli irdelenebilir.

Yiyecek içecek ile ilgili yer adlarında ise bölgenin arazi yapısından kaynaklı yüksek kayalıkların olduğu yerdeki arıların yaptığı bal, zihinsel değerden dolayı yere ad olarak verilmiştir.

Hastalıklarla ilgili yer adları kısmında ise 9 adet yer adı tespit edilmiştir. Sıtma, öksürük vb. hastalıklarla ilgili tedavi aranan yerleri buradan öğrenebiliriz.

Kişi mesleklerinin olduğu bu araştırmada 16 adet yer adı tespit edilmiştir. Mesleği icra ederken kişinin isminden ziyade yaptığı işin ön plana çıktığını yer adlarından anlayabiliriz. Biz bunu akrabalık yer adlarına baktığımızda da görebiliriz. 15 adet akrabalık bildiren yer adı, kişinin kendini oluşturan isminden veya lakabından ziyade ona o adın yerleşmesini sağlayan akrabalık bağına oluşturan kişi tarafından verilmesi sonucu oluşmuştur.

Tezin en önemli kısmı bir olaya dayanan ve sosyal hayatla ilgili olan yer adları kısmında anlatılan veya yaşanan olayların olduğu yerdir. Bu olaylar; bölge halkının hayal dünyasını, yaşam şartlarını, toplumsal ilişkilerini, bir olgu karşısındaki tepkisini yani yaratıcılığını ortaya çıkaran bölümdür. 23 adet bir olaya dayanan yer adı, 16 adet de sosyal hayatla ilgili yer adı tespit edilmiştir. Bu bölüm, bölge halkının hayat hikâyesidir ve bundan sonra yapılacak olan çalışmaların da ana eksenini oluşturacaktır.

Yer adlarında yer adlılardan sonra en çok coğrafi nesnenin yapısına ve görünümüne göre ad verilmiştir. 319 adet yer adı, coğrafi nesnenin yapısı ve görünümü ile adlandırılmıştır. Ayrıca coğrafi terim niteliğinde olan adlandırılmaları da bu kısımda da değerlendirebiliriz.

Sonuç olarak genel anlamda bakıldığında yer adları, bir bölgenin fiziki ve beşeri yapısını çıkarmada önemli bir veri oluşturmaktadır. Coğrafik ve tarihsel süreçlerin yer adlarına yansıdığını net bir şekilde görebiliriz. Yer ad biliminin diğer bilimlerle iç içe olmasını buradan somut bir şekilde anlayabiliriz. Mitsel unsurların ve inançların dışa yansımalarını yer adlarının altında arayabiliriz. Kültürel belleğin dışa yansımalarının en saf şekli ile yer adlarının üzerinde duran bu isimler, düşünsel belleği oluşturmaktadır. Yaşanan olaylar ya da yaşanılmış gibi düşünülen olaylar, yer adlarında yaşatılmaya çalışılmaktadır. Bir kâğıda yazılan olay zamanla okunmayarak yok olabilirken eşyanın üzerinde kimliğini oluşturan yer adlarının unutulma ihtimali yoktur. Objenin üzerindeki adlandırma, bir okuyucu gibi nesiller boyunca kendine yüklenen hikâyeyi anlatmaya devam edecek ve orada bulunan ya da geçen kişiler mecburen bu hikâyeyi belleklerine kazıyacaktır.

DİZİN

1. Köprü, 76, 164
2. Köprü, 76,164
Abacı, 66, 67, 68, 69, 71, 73, 75, 80,
81, 83, 92, 101, 119, 123, 148
Abdalpınarı, 83,99
Abdibahaddin, 71, 87
Abdibahaddin Taş, 71
Abdullanın, 85, 87
Abdurrahman Geven, 84
Abduşun, 83, 87
Abidin, 84, 87, 148
Abronun Ateşlediği Düz, 71,156
Aca, 79, 95
Acem Kırkı, 81, 99
Acıbadem, 78, 108
Acıca, 79, 190
Acıklı, 76, 191
Acısuağılları, 68, 138
Acuk Alma, 78, 108
Açamınaltı, 79, 120
Ada Tepe, 73, 187
Adalar, 76, 81, 187
Adas, 71, 160
Adullanın, 84, 87
Afur Tepesi, 74, 106
Ağ Taş, 72, 160
Ağaçalan, 77, 108
Akbilek, 75,191
Ağca, 24, 84, 160
Ağcadede, 76, 148
Ağcalığın Düz, 71
Ağçal Tepe, 73, 161
Ağçalı, 78, 161
Ağıldır, 78, 120
Ağıldere, 67, 121
Ağılderesi, 79, 121
Ağılın Burun, 70,121
Ağıllar, 67, 68, 76, 106
Ağılönü, 66, 69, 71, 73, 75, 83, 84, 85,
121
Ağlayan Taş, 71, 168
Ağılıkbaşı, 79, 87
Ağlıya Tepe, 73, 185
Ağpınar, 84, 161
Ağseki, 70, 161
Ağyaka, 84, 121, 161
Ağyer, 78, 161
Ağyerler, 76, 161
Ahmedin, 68, 83, 95
Ahmedin Koltuğu, 68
Ahmet Sekisi, 70, 87
Ak Kaya, 72, 161
Ak Kayalar, 72, 161
Akarsu, 77, 187
Akataş Kaya, 71, 161
Akbayır, 36, 69, 161
Akdağ, 22, 44, 59, 71, 161
Akkayuğun Taş, 72, 161
Akkoyun Taş, 71,102
Akkuş, 78, 102
Aksalur, 66, 67, 70, 71, 83, 140
Aksu, 22, 79, 80, 83, 121, 161
Aktaş, 45, 66, 68, 69, 70, 71, 73, 75,
81, 82, 83, 84, 85, 121, 161
Aktopraklık, 78,162
Akyazı, 45, 49, 50, 66, 71, 73, 75, 84,
85, 100, 121
Ala Çayır, 81, 161
Alaaddin, 84, 87
Alabayır, 69, 162
Alagiriş, 69, 121
Alakadı, 66, 67, 69, 71, 73, 75, 81, 83,
84
Alamanın, 83, 87
Alan, VII, 69, 80, 84, 121, 152, 167
Alancık, 77, 168
Alaniçi, 75, 121
Albayrak, 46, 66, 69, 71, 73, 75, 83,
84
Aleyşin, 83, 88
Alıçlı, 77, 83
Alıçlıçanak Tepesi, 74, 108
Alışık, 68, 79, 108, 121
Ali Kayanın Taş, 72, 88
Alibabanın Tepesi, 74, 88
Alibağları, 81,88
Alişanın, 83, 121
Alişanınağıl, 68, 88
Alişenin Ağıl, 68
Âllence, 76, 121

Almageçesi, 67, 116
Almalu, 82, 108, 116
Altın Kaya, 71, 162
Altıntarla, 82, 168
Altıntepe, 30, 74
Amasya, I, II, IV, V, 33, 37, 38, 39,
40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49,
50, 52, 54, 55, 56, 57, 60, 61, 62,
63, 64, 65, 66, 67, 68, 71, 100, 101,
121, 149, 152, 157, 198
Ambar Kaya, 71, 168
Ambarkaya, 73, 168
Anaalan, 76, 169
Analıkızlı, 76, 148
Ananın Eşme, 85, 155
Ancaalan, 67, 191
Andul, 69, 191
Angutlu, 79, 102
Anikunun, 81, 88
Annak Kaya, 71, 169
Annak Taş, 71, 169
Annak Tepe, 74, 169
Apaydın, 66, 88
Arabın, 82, 88
Araboğan, 69, 169
Aralık Çayır, 81, 169
Arap Mezerliği, 75, 99
Arapdede, 76, 148
Arazi, 78, 122
Ardıç Tepe, 73, 108
Ardıçgeçidi Tepe, 73
Ardıçlar, 46, 66, 67, 69, 71, 73, 75, 80,
81, 83, 84, 94, 138, 195
Ardıçlık, 33, 78
Ardıçlıtaş, 69, 108
Ardışık, 78, 169
Arduç Tepe, 74
Arduçluk, 86, 108
Ark Altı, 78, 79, 121
Argaş, 79, 169
Arıçakçalı, 85, 122
Arış, 75, 167
Arifin Göl, 85, 88
Ark, VII, 76, 86, 172, 187
Arkaltı, 79, 122
Armutçunun, 84, 88
Armutlu, 77, 116
Armutlu Kulak, 77, 116
Arpalık, 33, 76, 81, 83, 116
Arzo, 79, 88
Asar, 69, 72, 122, 169
Asar Taş, 72, 169
Asarcık, 83, 191
Asarın Daş, 71, 122
Aslan Taş, 72, 185
Aslan Taş,, 72
Aslanağzı, 84, 185
Asmalı, 83, 116
Aşağı, 69, 77, 81, 82, 84, 165, 166
Aşar Kaya, 72, 169
Aşılı, 76, 169
Aşılık, 76, 169
Aşşalan, 77, 126
Aşuluk, 74, 82, 169
Aşuluk Tepesi, 74
Aşurluk, 79, 169
At Yarışının Düz, 71
Atabey, 66, 68, 88
Ateş Tepesi, 82, 122
Atölye, 77, 146
Avıcak, 76, 191
Avılınönü, 76, 122
Avlo, 77, 191
Avşar, 11, 32, 46, 66, 67, 69, 71, 73,
75, 81, 83, 84, 86, 99, 139, 157, 169
Avulcuk, 81, 122
Avyer, 79, 83, 108
Ay Kayası, 71, 122
Ayak Yeri, 75, 169
Ayan Taş, 72, 169
Ayazı, 78, 187
Aydınca, 33, 46, 66, 68, 69, 71, 74, 79,
82, 83, 85, 122
Aydınlık, 47, 54, 64, 66, 68, 69, 71,
73, 75, 81, 83, 84, 190
Aydoğdu, 48, 49, 66, 73, 75, 81, 84,
85
Aygurunun Kaya, 71, 88
Ayıbağı, 81, 102
Ayınınini, 83, 122
Aykıroğlunun Tepe, 73, 88
Aymen, 79, 122
Aynalı, 84, 169
Aynuzun Arkası, 79, 122
Ayrek, 78, 106
Ayvalı, 67, 83, 116
Az, 76, 169, 170, 186
Azatyeri, 82, 106

Azı Tepe, 73, 170
Azidonun Göl, 85, 89
Azrail, 83, 156
Azı Tepe, 73, 170
Babalık Taş, 72, 155
Babanın Gözü, 85, 155
Babaoğul, 76, 156
Babayurdu, 78, 155
Bacacı, 76, 185
Bacılı, 82, 155
Baççanınbaşı, 78, 122
Badem, 83, 108, 116
Bağ Altıları, 76, 122
Bağacin, 77, 116
Bağbaşı, 76, 122
Bağırsak, 77, 191
Bağlar, 34, 42, 75, 83, 116, 122
Bağlar Deresi, 76, 122
Bağlarüstü, 42, 66, 73, 75, 76, 80, 81, 83, 84, 86, 139
Bağlıca, 47, 48, 66, 67, 71, 73, 76
Bağönü, 77, 122
Baharlı, 69, 159
Bahçeardı, 78, 122
Bahçebaşı, 79, 123
Bahçeler, 75, 116
Bakacağın Taş, 72, 170
Bakacak Kaya, 72, 170
Balana, 80, 123, 148
Baldıran, 69, 108
Balıkkaya, 71, 73, 123
Ballığan, 83, 191
Baraj, VII, 79, 85, 123
Baraklı, 69, 85, 99, 123, 156
Bardak Durmaz Tepesi, 73, 170
Barakalar, 77, 123
Başatak, 77, 156
Başatlar, 76, 156
Batak, 36, 86
Bayat, 9, 48, 66, 72, 73, 76, 81, 83, 131
Bayır, VI, 69, 82, 115, 118, 166, 170, 187
Bayırbağ, 69, 123
Bayiin, 73, 170
Baykuş Kayası, 71, 102
Bayrağan, 70, 123
Bayrağındibi, 75, 123
Bayram Çalı, 74, 148
Bayram Kayası, 71, 149
Bayramyerinin, 83, 123
Bayudalan, 78, 123
Bebük, 76, 191
Beciayman, 77, 89
Bedel Kaya, 72, 170
Bekarın, 82, 99
Bekarların, 83, 100
Bekçi Kayası, 71, 154
Bekçinin Taş, 71, 154
Bekçi Tepe, 74, 154
Beke, 48, 66, 67, 71, 73, 76, 83, 84, 149, 151
Bekirin Tepe, 73, 89
Bektaşlar, 79, 100
Bekten Çökme, 72, 187
Belağıl Tepesi, 73, 123
Belan, 69, 187
Beldağı, 66, 68, 69, 70, 71, 73, 76, 80, 81, 83
Beler, 76, 170
Belmebük, 56, 67, 108
Belpınarı, 77, 123
Berigeçe, 69, 166
Beşarmut, 79, 149
Beşdeli, 76, 156
Beşgöz, 76, 123
Bete, 75, 191
Bey Oturağı, 73, 77, 89
Bey Oturağı Tepesi, 73
Beybağları, 81, 89
Beylikbahçe, 79, 89
Beylikgöl, 77, 89
Beypınar, 79, 123
Bilecen, 75, 83, 191
Boğa, 47, 48, 66, 83, 85, 157
Boğalı, 69, 106
Boğaz, 70, 187
Boğazköy, 66, 71, 83
Boğaz Önü, 78, 123
Bohanis / Yuhanis, 81, 89
Bokludere, 35, 83
Bolatçılar, 76, 89
Boruk Yazısı, 75, 187
Boruklu Çal, 74, 170
Boyalı, 77, 84, 116
Boyalık, 76, 116
Boylalu, 77, 170
Boyun, VI, 70, 81, 170

Boz, 24, 73, 76, 81, 102, 162, 170
Boz Tepe, 73, 162
Bozbağ, 78, 162
Bozkuş, 75, 102
Bozonun Düştüğü Taş, 72, 157
Boztut, 79, 108
Bozuklu, 78, 170
Böğür, 81, 170
Böhrekbaşı, 78
Böke 49, 66, 76, 80, 81, 84, 85, 169
Bölük, 79, 170
Buğuş 77, 83, 123, 191
Bulanık, 83, 170
Bulduklu, 47, 49, 66, 73, 76, 84
Buran, 75,170
Burun, VI, 70, 116, 121, 167, 172, 173, 178, 181, 183, 187
Buşkunluk Tepe, 74, 108
Büyük Güney Tepesi, 74,166
Büyük Basuruk, 75,191
Büyük Çukur, 72, 171
Büyük Düz, 71, 171
Büyük Karyağ Tepesi, 74
Büyük Kaya, 71, 72
Büyük Kızılca, 47, 66
Büyük Kuz, 67, 166
Büyük Sevimler, 76, 191
Büyük Tepe, 73, 171
Büyük Yazı, 75, 171
Büyük Yığın, 74, 171
Büyük Ada, 77,171
Büyük Ağaç, 86,171
Büyük Boyun, 70,171
Büyükdere, 82, 123
Büyükdereağızı, 79, 123
Büyük Göz, 85,171
Büyükkale, 75, 146, 147
Büyükkuz, 75, 166
Büyükoda, 76, 171
Cağeler, 76,191
Cami, 76, 81, 146, 149
Cami Arkası, 76,77, 146
Cami Önü, 76,77,146
Camiönü, 77, 84, 146
Camiyeri, 78, 146
Candan, 81, 191
Cavşak, 79, 191
Ceherlik Tepesi, 74, 109
Cehillığın, 83, 84, 109, 124

Cemalin, 81, 89
Cemalusta, 84, 89
Cenlili, 79, 191
Cennet, 82, 85, 89
Cev, 78, 194
Cevekli, 82, 108
Cevirlerdibi, 79
Cevizaralığı, 78
Cevizarası, 77, 109
Cevizli, 83,117
Cevizlik, 77,79,117
Cevizyolu, 77, 124
Cey, 85, 171
Ceyler, 78, 171
Cıgıcığ, 65, 81, 89
Cıgıcığın Çamlığı, 86
Cıvıklar, 86, 171
Cibişke, 79, 192
Cihanın Ora, 77, 89
Cimidan, 79, 192
Cimmemdere, 83, 149
Cin Kayası, 71, 149
Cincinin Hendek, 70, 89
Cin Hamamı, 79,149
Cinli Taş, 35, 55, 72, 149
Cinnah, 83, 192
Civekli, 83, 109
Cololar, 80, 109
Comba Tepe Cılgası, 80
Combacı, 66, 89
Cumoğun Taş, 72,89
Cüce Tepe, 73, 171
Cücükgözün, 81, 89
Çakalaptal, 77,89
Çakıllık, 34, 75, 120
Çakır, 71, 90
Çakırca, 76, 171
Çakırdağ, 76, 124
Çakırın, 84, 90
Çakırsu, 76, 124
Çakmaklık, 78, 120
Çal Kaya, 72, 124
Çalardı, 78, 124
Çaldırçakar, 81, 120
Çalık, 81, 192
Çalın Taş, 71,187
Çalın Önü, 79,124
Çal Kaya, 71,72,124
Çallı, 83, 187

Çaltı, 67, 72, 124
Çamdede, 79, 149
Çamdibi, 76, 109
Çamiçi, 86, 109
Çamlı Tepe, 74, 109
Çamlıdere, 77, 124
Çamlık, 69, 75, 109
Çamtarla, 82, 109
Çamur, 81, 171
Çanak Kaya, 72, 171
Çanaklı, 79, 171
Çanakyeri, 67, 171
Çapaklı, 79, 171
Çaputlu, 78, 158
Çardaklıbağ Tepe, 73, 124
Çarlar, 80, 171
Çarpazın Gölü, 85
Çarşagan, 83, 190
Çarşıdan, 79, 166
Çat, 78, 82, 83, 171, 172, 187
Çatak, 75, 172
Çatal, 70, 71, 76, 86, 172, 185
Çatal Kaya, 72, 185
Çatal Kayalar, 71, 185
Çatalbaş, 77, 172
Çatalçam, 49, 66, 69, 75, 81
Çatallık, 75, 172
Çataltepe, 76, 172
Çatalyol, 80, 172
Çatıyen, 73, 172
Çatlağın, 83, 172
Çatoluk, 78, 124
Çavdarlık, 81, 117
Çavşak, 77, 172
Çavşan, 84, 109
Çavuş Yolu, 80, 124
Çavuşbaş, 79, 90
Çavuşhanlar, 67, 100
Çavuşköy, 66, 69, 70, 71, 73
Çay, VII, 23, 36, 46, 67, 78, 81, 82, 83, 85, 124, 125
Çayboğazı, 70, 187
Çaybon, 75, 124
Çaycıardı, 79, 124
Çaydere, 67, 124
Çaydibi, 77, 187
Çayın Tepe, 74, 187
Çayındere, 67, 77, 124, 188

Çayır, VII, 32, 81, 85, 107, 125, 173, 179
Çayırın Çukur, 72, 172
Çayırlık, 81, 112, 161, 172
Çayırtarla, 81, 188
Çayiçi, 77, 124
Çaykara, 77, 172
Çaykulağı, 78, 125
Çaylar, 76, 188
Çaypınar, 85, 125
Çaytarla, 67, 125
Çekerek, 44, 82, 125
Çelebinin Eşme, 85, 90
Çelgelhan, 76, 125
Çemiçekler, 83, 192
Çengel, 49, 69, 77, 83, 125
Çengelhanlar, 67, 125
Çengelkayı, 49, 66, 67, 68, 71, 72, 73, 76, 84, 86, 100, 125, 134
Çerkez, 51, 77, 84, 100
Çetinkuz, 83, 172
Çetinler, 84, 90
Çevliğin, 81, 125
Çevlik, 78, 125, 172
Çevlük, 77, 172
Çıban Tepe, 73, 185
Çıbangölü, 84, 125
Çıbıklar, 82, 192
Çığırgan Tepe, 73, 190
Çıgıllıklar, 78, 190
Çınardibi, 78, 109
Çıralı Kaya, 71, 192
Çiftlik, V, 66, 73, 77, 84, 88, 89, 90, 91, 93, 94, 125
Çiftlik Tepesi, 73
Çiftlikler, 78, 125
Çiğdem Tepesi, 74, 109
Çiğdemlik, 67, 69, 70, 71, 73, 76, 81
Çimişke, 83, 192
Çirçirin, 83, 90
Çitlik, 77, 158
Çitlitaş, 36, 72, 172
Çivçir, 77, 172
Çivi, 42, 49, 50, 67, 69, 71, 76, 80, 81, 83, 100
Çolağın Taş, 71, 90
Çolağın Tepe, 73, 90
Çolağınböğrü, 79, 90
Çoldede, 78, 125, 150

Çorağın Çayır, 81
Çorağın Göl, 85, 126
Çorak, 75, 81, 84, 86, 126, 173, 183
Çoraklazı, 78, 126
Çoraklığın, 83, 84, 126
Çoraklık, 76, 125, 126, 173
Çorçilin Tepesi, 74, 90
Çögürdek, 77, 109
Çömlekgüneysi, 74, 78, 126, 185
Çömlekkıran, 69, 157
Çördükler, 78, 109
Çördüküstü, 76, 109
Çörmük, 79, 109
Çötleğin, 82, 90
Çöyneğinağıl, 68, 90
Çukur Bağ, 76, 173
Çukurman, 79, 126
Çulfalık Kaya, 72
Çürüksu, 36, 86, 173
Dadı, 50, 67, 76, 81, 85
Dağdar, 79, 192
Dağmaları, 82, 192
Damardı, 77, 84, 126
Damlak, 79
Damlar, 77, 106
Damlı, 72, 83, 173
Damlı Kaya, 72, 173
Damudere, 50, 67, 76, 81, 83, 84
Danabaş, 75, 185
Danacının, 84, 90
Dangalon Tepe, 74, 90
Danışlılar, 81, 100
Darasman, 79, 173
Darılık, 82, 117
Darkaya, 61, 73, 173
Darkulak, 81, 173
Daslanak, 79, 192
Daşbaşı, 78, 126
Daşın Dibi, 75, 126
Daşındere, 77, 126
Daşköleç, 84, 192
Daşlı, 81, 83, 173, 188
Daşlıburun, 70, 173
Daştekné, 85, 126
Davun, 82, 109, 110, 126
Davundede, 77, 150
Davunlu, 72, 81, 110
Davunlu Kaya, 72
Davunönü, 81, 126

Dedeler, 76, 150
Dedelik, 77, 155
Değirmen, 77, 80, 82, 117, 126, 127
Değirmenardı, 76
Değirmenbaşı, 76, 127
Değirmencik, 77, 83, 117, 127
Değirmencilerin, 82
Değirmendere, 67, 79, 83, 127
Değirmenler, 78, 127
Değirmenönü, 75, 81, 127
Değirmenüstü Tepesi, 74, 127
Deli Çayır, 81, 174
Deli Mehmet, 83, 90
Delik Taş, 72, 173
Delikli Kaya, 71, 173
Delikli Taş, 72, 173
Delikli Tepe, 73, 174
Delöz, 79, 150
Demircidede, 77, 150
Demirkayalar, 66, 90
Demra, 70, 153
Depe Ardı, 78, 127
Depecik, 74, 77, 188
Depecük, 78, 174
Dereağzı, 83, 127
Dereiçi, 77, 127
Derelinin Eşme, 85, 100
Dereon, 77, 192
Deretutluğu, 77, 110
Deringöz, 78, 174
Derinkol, 78, 174
Derinyer, 78, 174
Deriş Tepe, 74, 127
Derviş, 76, 150
Destien, 80, 192
Deşti, 81, 117
Devboynu Tepesi, 74
Deveklilik, 77, 117
Deveklük, 77, 117
Devredindibi, 77, 127
Dışyanı, 77, 127
Dibek Kaya, 72, 186
Dibek Taşı, 72, 186
Dik Taş, 72, 174
Dikbasan Tepe, 73
Diken, 81, 110
Dikenli, 81, 83, 110
Dikenlik, 78, 110
Dikil Taş, 72, 174

Dikili Taş, 72, 174
 Dikiltaş, 81, 127
 Dikinüstü, 79, 127
 Dikmen, 74, 78, 127, 167, 174
 Dikmen Ardı, 79, 127
 Dikmenlik, 75, 127
 Dikyol, 67, 80, 174
 Dil, X, 81, 186
 Dingil Taş, 72, 174
 Direkler, 82, 127
 Direkli, 51, 67, 69, 70, 71, 73, 76, 81, 83, 84, 153, 156
 Dirgen, 67, 117
 Dişindibi, 79, 128
 Divanlı, 69, 80, 83, 128, 192
 Doğan Kaya, 72, 102
 Doğancı Tepesi, 74, 102
 Doğancık, 79, 102
 Doğankaya, 68, 128
 Doğantepe, 39, 67, 69, 72, 74, 75, 79, 80, 81, 85, 86, 128, 152
 Doğrunun Çayırılığı, 81
 Doğulu, 79, 166
 Doğulular, 66, 100
 Doğun, 80, 102
 Doğuz, 80, 102
 Dokuz, 84, 164, 166
 Dolamalık, 70, 174
 Dolamanlık, 83, 175
 Dolay, 81, 174
 Domuz Çökeği, 86, 102
 Domuz Çukuru, 72, 102
 Domuz Tepesi, 74, 102
 Domuztamı, 73, 102
 Doruk Tepe, 74
 Doruklu Tepe, 73, 188
 Doruklueriş, 77, 175
 Doruktepe, 74
 Dökme Tepe, 73, 175
 Döllük, 77, 106
 Dönmez Tepe, 73
 Dubaca, 82, 164
 Dursunun, 82, 98
 Duruca, 67, 71, 73, 76, 81, 83, 85, 86, 128
 Duzla, 78, 175
 Düllük, 69, 106
 Düvenlik, 77, 117
 Düvenli Tarla, 69, 128
 Düz Tepe, 73, 175
 Düzağaç, 76, 110
 Düzbaca, 78, 128
 Düzbek, 78, 175
 Düzler, 71, 175
 Eban Kaya, 72, 175
 Efelik Kaya, 71, 110
 Efeniğin, 83, 193
 Efenin Kavağı, 76, 91
 Eğrice, 75, 175
 Eğriyol, 73, 76, 128, 175
 Eğriyol Tepesi, 73, 128
 Eski Kayı, 77, 100
 Ekinçay, 78, 128
 Ekmek Yarışı Tepesi, 74, 157
 Ekşielma, 77, 117
 Elikpınar, 74, 77, 128
 Elikpınar Tepesi, 74, 128
 Elikteke, 51, 67, 71, 72, 73, 76, 80, 81, 83, 84, 85, 121, 128
 Elmağaç, 76, 117
 Elorçu, 77, 192
 Elti, 74, 77, 84, 155
 Elti Tepe, 74, 156
 Eltinin Çal, 84, 156
 Emine, 84, 91
 Eminin, 77, 84, 91
 Eminin Elilli, 77, 91
 Emininpınarı, 69, 128
 Emre Suyu, 84, 91
 Emrullanınağıl, 68, 91
 En, 17, 78, 175
 Engüles, 69, 76, 128, 192
 Erciyas, 66, 91
 Erenler Tepesi, 73
 Erikli, 51, 68, 77, 83
 Ermiş, 67, 68, 69, 70, 72, 74, 75, 79, 83, 85, 135
 Erolün, 81, 91
 Erüklü, 84, 117
 Erüklük, 77, 110
 Erüşdede, 76, 150
 Esebaba, 79, 150
 Esir Çukuru, 72
 Eski, 5, 6, 10, 22, 24, 29, 37, 44, 62, 67, 73, 76, 81, 82, 84, 100, 110, 113, 118, 119, 128, 129, 137, 138, 139, 145, 147, 175, 179, 196
 Eski Çördük, 79, 110

Eski Kızılca, 67, 73, 76, 84
Eski Nahiye, 67, 128
Eski Susa, 76, 128
Eskicami, 76, 128
Eskiköy, 76, 128
Eskiyayla, 69, 128
Eşe, 84, 91
Eşek Sırtı, 69, 186
Eşel, 76,193
Eşik, 81, 166
Eşmelidere, 81, 129
Evcı, 83, 193
Evkaya, 73, 78, 129
Evler Tepe, 73, 129
Evlerin Kaya, 71, 129
Evlice, 78, 193
Evliya, 11, 27, 35, 38, 74, 76, 84, 86,
129, 144, 150
Evliya Tepesi, 74,150
Evliyadoğum, 84, 129
Evliyalık, 78, 150
Evliya Tepe, 74,150
Evyeri, 77, 129
Eyilim, 83, 175
Ezine Pazar, 67, 68, 71, 76, 81, 84, 85,
86
Fadime, 85, 91
Fergablarınağıl, 68, 91
Ferhatkaya, 73, 91
Fetille, 85, 193
Feyzalinin, 84, 91
Fındıkça, 76, 117
Fındıklı, 67, 76, 82, 83, 117
Fındıklığın, 83, 117
Fırinyeri, 78, 129
Filingirler, 68, 193
Fimar, 66,146
Gabak Tepe, 74,176
Gabaklı, 83, 84, 110
Gaglık, 69,193
Galacık, 79, 193
Ganageriş, 77,110
Ganağın Taş, 72,110
Ganere, 78,193
Garaj, 34, 77
Garavzun Tepe, 73, 193
Garga Daş, 72, 102
Gargacuk, 76, 103
Garip, 85, 91
Gavağın, 74, 83
Gavağın Boy, 74
Gâvur, 69, 81, 88, 100, 149
Gavurcuk, 74, 79
Gavurcuk Tepesi, 74
Gavurun Eşme Cılgası, 80
Gavuryeri, 77, 100
Gaylı, 84, 175
Gaylıpınar, 69, 81, 129
Gece, 84, 188
Gedak, 77, 107
Gederek, 79, 193
Gedikağzı, 73, 175
Gediktepe, 68, 129
Gedük, 84, 107, 175
Geldingen, 71, 129
Gelin Kaya, 72
Gelin Kayası, 36, 71, 150, 151
Gelincik, 76, 105, 110
Gencioğlu, 70, 91
Genler, 78,193
Gerimcek, 79, 193
Geriş, 74, 77, 143, 157, 162, 165, 183
Gerne, 45, 83, 129
Gevenliseki, 70, 110
Geygel, 54, 69, 100, 129, 151
Geygeller, 67, 100
Gıbağın Yer, 79, 175
Gınaş, 77,193
Gıran, 73, 77
Gıran Tepe, 73, 74
Gıribin Kol, 73
Gısuk, 77, 175
Girapüstü, 77, 129
Giriş, 78, 175
Goğun Tepe, 74, 176
Goldur, 82,110
Gödeğin, 83, 84, 91
Gödük, 75, 159
Göğce Argaş, 78, 176
Göğcegöl, 78, 130
Göğükyanı, 79, 130
Göğyer, 74,176
Gökçe, 67, 110
Gökçeli, 84, 110
Gökdere, 52, 67, 69, 71, 73, 76, 84
Gökhöyük, 66, 107, 130, 158
Gökkaya, 72, 130
Gökyar, 76, 130

Gökyarı, 83, 130
Gökyokuşun Yolu, 80, 130
Göl Yeri, 75, 188
Gölbağbaşı, 78, 130
Göletbaşı, 75, 130
Gölgeçen, 75, 130
Gölgesi Güzel, 79, 110
Göllübağ, 85, 130
Gölönü, 76, 130
Gölün Tepe, 73, 188
Gölyeri, 78, 130, 176
Gölyerler, 76, 176
Gölyolu, 83, 130
Göv, 83, 84, 162
Gövdere, 77, 130
Gövyer, 76, 130
Göynüçukur, 78, 130
Göynük, 76, 130, 176
Gözceviz, 83, 117
Gözelez Yolu, 80
Gözlek, 34, 52, 65, 67, 73, 76, 84, 86, 131
Gözlek Tepesi, 73
Gözlekovası, 81, 131
Gözlü, 77, 188
Gözlük, 76, 188
Gözpınar, 79, 131
Gözyer, 77, 176, 188
Gulu, 36, 77, 190
Guluce, 78, 193
Gusuluğun, 83, 176
Gücübük, 77, 110
Gücüven, 77, 103
Güdül, 76, 159
Güdüllük, 76, 160
Gühüç, 79, 193
Gül Yeri, 77, 110
Güllünpınar, 81
Güllüoluk, 69, 111
Gülücek, 77, 193
Gülük, 78, 193
Gümbet, 78, 146
Gümbürdek, 80, 190
Gümüşsuyu, 83, 176
Gündoğdu, 79, 85, 166, 176
Güney, 36, 73, 78, 166, 167
Güney Tepe, 73, 166
Güneyce, 84, 166
Güneyler, 77, 166
Güneyüstü, 79, 188
Gün Tepesi, 74, 166
Gürcünün Ağıl, 68, 100
Gürcününağıl, 85, 131
Gürun, 66, 131
Gürük Kaya, 72, 193
Gürün, 78, 131
Güvemli, 76, 111
Güvercin Kaya, 72
Güvercinlik, 77, 103
Güya Tepesi, 74, 160
Güzellik, 78, 176
Hacı Abdun, 82, 91
Hacı Yeri, 67, 92
Hacıeminin Değirmeni, 79, 92
Hacının, 82, 92
Hacıoğun, 83, 92
Hacıyeri, 75, 92
Hacıyun, 84, 92
Hafızın, 82, 92
Hahcuaz, 77, 193
Halay Tepe, 74, 160
Halebi Çalı, 73, 92
Halifeli, 52, 67, 69, 71, 73, 76, 83, 84
Hamam Kaya, 72, 131
Hamam Tepesi, 73, 131
Hamamgelen, 69, 193
Hamamkaya Cılgası, 80
Hamamtepesi, 39, 67
Hamdidayının, 83, 92
Hamidin Su, 85, 92
Hamurkesen, 79, 160
Hanönü, 79, 131
Hapan, 82, 118
Haramala, 81, 151
Haraman Tepe, 73
Harman, 72, 78, 81, 118, 131, 166
Harman Kaya, 72
Harmanağıl, 69, 131
Harmanayağı, 76, 131
Harmanlar, 76, 118
Harmantepe, 74, 131
Harmanyeri, 77, 118
Harşena, 38, 71, 193
Hasa, 76, 159
Hasabdall, 63, 64, 67, 71, 76, 81, 83, 84
Hasançile, 67, 92
Hasandede, 76, 151

Hasanyeri, 78, 83, 92
Haşhaşlık, 78, 118
Haticenin Mezarlık, 77
Hatip Tepesi, 74,177
Hatun, 84, 92
Haydar, 69, 92
Hebeğin Kaya, 72,177
Hellelik, 77, 148
Helva Tepesi, 74,194
Henis, 84, 131
Heniskeözü, 77,131
Heybeli, 81, 83, 193
Hızar, 34, 77
Hicinoğulları, 80, 101
Hina, 83, 194
Hindon Ora, 75, 92
Horoz Tepesi, 74, 103
Horozbük, 78, 103
Höbek Tepesi, 74,177
Höyük Depesi, 73,146
Hubo, 84, 93
Humara Tepesi, 73, 194
İlgazı, 53, 71, 74, 131
İlgazılılar, 77,93
İlıcak, 77, 176
İrızanın, 82, 93
İrmak Kıyısı, 77, 132
Isıtma, 84, 153, 154
İbe, 67, 157
İbecik, 53, 67, 69, 71, 73, 76, 81, 83, 84, 85, 132, 156
İbik Kaya, 71, 186
İboğalı, 67, 93
İboçunağıl, 68, 93
İbonun Suyu, 84, 93
İboşunağıl, 68, 93
İğdelik, 79, 111
İğdir, 76, 101
İki Tepe Arası, 79
İkioluk, 69, 76, 83, 132, 164
İkipuar, 75, 165
İkitepe, 74,165
İleridokuz, 84,165
İlgazi, 53, 59, 67, 70, 71, 73, 76, 81, 83, 84, 85, 93, 131, 158
İlice, 70, 79, 132
İlice Boğazı, 70, 132
İlyas, 53, 58, 67, 68, 69, 76, 83
İmam Bayırı, 69, 154
İmdaş, 79, 132
İmice, 77, 194
İnce Sevimler, 76, 194
İnce Yol, 80, 176
İnceboyun, 70, 176
İncelikcev, 82, 194
İncirila, 69, 118
İncirli, 69, 118
İncirlik, 79, 85, 118
İnedolu, 69, 194
İnek Yuvarlağı, 83,107
İnin Önü, 79,132
İn Üstü, 79, 132
İpekköy, 67, 68, 71, 73, 76, 81, 83
İskender Eşmesi, 85, 93
İsmaildede, 76, 151
Kabaardıç, 81,111
Kabaçam, 79, 111
Kabak, 73, 81, 132, 177
Kabak Tepe, 73, 177
Kabakçı, 76, 101
Kabaklık, 78, 111
Kabaktepe, 69, 132
Kabapelit, 77, 111
Kabardıç, 68, 111
Kabayar, 69, 177
Kabuluyurt, 77, 194
Kaçağar Tepe, 73
Kaçak, 24, 76, 84, 132, 157
Kaçaklarderesi, 76, 132
Kaçaklığın, 83, 132
Kadının Sıçtığı Yer, 78, 157
Kadirinağıl, 68, 93
Kadirli, 77, 93
Kafarlı Yolu, 80, 132
Kağnı Durağı, 76, 107
Kağnı Yolu, 80, 118
Kahın Kırığı, 69, 157
Kahvecioğlu, 66, 93
Kaldırımaltı, 76, 132
Kale, 34, 46, 55, 69, 73, 75, 81, 83, 146
Kaleardı, 76, 146
Kaleboğazı, 55, 67, 72, 73, 76, 80, 83, 84, 150, 157
Kaledağ, 76, 80, 83, 132
Kaledibi, 79, 146
Kaleköy, 67, 70, 72
Kalenderoğlu, 84, 101

Kalenin Taş, 71,133
Kamışça, 78, 111
Kamışlı, 75, 83, 85, 111
Kangallık, 76,111
Kanlıceviz, 78, 194
Kanlıtarla, 81,194
Kantar, 76,147
Kapiağzı, 75, 157
Kapıkaya, 55, 67, 70, 72, 73, 86, 149, 164, 230
Karıyan, 79, 194
Kaplıca, 67, 76, 177
Kapulu, 10, 79
Kapurduç, 84, 111
Kara Bayır, 69,162
Kara Çayır, 81, 162
Kara Kaya, 72,162
Kara Taş, 72,162
Kara Tepe, 73, 74
Kara Yol, 80,162
Karaağaç, 79, 85, 86, 111
Karaağaçla Çılgası, 80
Karaağanın, 83, 93
Karaalançayı, 77, 133
Karaali, 11, 55, 67, 71, 72, 73, 77, 81, 84, 85, 100, 101, 133
Karaaya, 77
Karabilalinağıl, 68,93
Karaboyalık, 76, 162
Karaburun, 70, 162
Karabük, 78, 111
Karacabey, 69, 93
Karacağın, 83, 93
Karaçağıl, 68, 101
Karaçakıl, 77, 120
Karaçalılık, 76, 81, 111
Karaçavuş, 55, 67, 72, 73, 75, 77, 82, 84, 85
Karadayınınağıl, 68, 93
Karadeş, 83, 162
Karadiğin, 79, 162
Karadutağılı, 68, 111
Karagedik, 78, 162
Karağın Tepesi, 73
Karaibrahim, 56, 67, 69, 70, 72, 73, 77, 80, 82, 83, 84, 85
Karakavak, 76, 111
Karakaya, 33, 36, 68, 69, 72, 79, 83, 133, 162
Karakese, 67, 68, 72, 73, 77, 80, 83, 84, 133
Karakise, 56, 77, 133
Karaköprü, 56, 67, 72, 73, 77, 81
Karakuyu, 79, 133
Karalar, 83,163
Karalık, 78, 163
Karalının Değirmen, 78
Karamandipleri, 76, 133
KaramanTepe, 73,163
Karanlık, 83, 177
Karanlıkdere, 84, 133
Karaoguz, 77, 101
Karaömer Tepe, 73, 94
Karapınar, 69, 79, 84, 133, 177
Karasanlar, 79, 94
Karasenir, 56, 67, 71, 75, 77, 82, 84
Karasu, 33, 67, 77, 83, 133, 177
Karataş, 23, 56, 67, 72, 73, 75, 77, 83, 84, 101, 163
Karataş, 76, 80, 103
Musa Tepesi, 74,96
Karatut, 78,111
Karatutağılı, 68, 112
Karauç, 83, 163
Karavuk, 83, 163
Karayağılın Taş, 72
Karayarlar, 78, 133
Karayer, 79, 82, 163
Karayusuf Tepe, 73, 94
Kardum, 71, 133, 177
Kardumaltı, 79, 133
Karga, 77, 83, 103
Karga Deresi, 77, 103
Kargacuvan, 85, 103
Karınca, 69, 103
Karının Yeri, 78, 158
Karkaluk, 79, 194
Karkış, 76, 177
Karkuş, 79, 177
Karlık Tepesi, 74,177
Karlıköy, 76, 134
Karlıyer, 76, 177
Karpuzcu, 76, 154
Karsan, 56, 67, 69, 71, 73, 75, 81, 83, 84, 101
Karşı, 69, 134, 166
Karşıardı, 77, 134
Karşıbahçe, 85, 134

Karşıki, 81, 134, 166
 Karşının, 84, 166
 Karşıyaka, 69, 167
 Kartal Kaya, 71, 103
 Kartal Yuvası Tepesi, 73, 103
 Kasım Suyu, 84, 94
 Kasımın, 82, 94
 Kaşka, 67, 134, 177
 Kaşkalda Tepesi, 74, 134
 Katranlık, 68, 112
 Katuran, 84, 163
 Kavak, 69, 72, 77, 81, 84, 112, 119
 Kavak Bayırı, 69, 112
 Kavak Çukuru, 72, 112
 Kavakdibi, 79, 112
 Kavaklar, 78, 112
 Kavaklı, 68, 69, 76, 81, 84, 112
 Kavaklıağıl, 67, 112
 Kavaklıca, 78, 112
 Kavaklıdere, 78, 112
 Kavaklık, 75, 112
 Kavşak, 78, 177, 178
 Kavşut, 68, 82, 178
 Kavun, 78, 118
 Kaya, VI, 24, 39, 71, 73, 75, 84, 88, 102, 103, 104, 105, 107, 110, 111, 129, 131, 142, 149, 162, 163, 165, 168, 169, 170, 175, 176, 177, 178, 180, 181, 183, 185, 186, 187, 188, 190, 200
 Kayaaltı, 77, 134
 Kayaarası, 83, 134
 Kayabaşı, 23, 44, 56, 67, 68, 69, 72, 75, 77, 134
 Kayaboğazı, 70
 Kayacı, 78, 178
 Kayacık, 57, 67, 74, 77, 81, 84, 134
 Kayadibi, 67, 73, 75, 134
 Kayaönü, 67, 71, 76, 134
 Kayapuar, 84
 Kayasu, 76, 134
 Kayı, 49, 84, 100, 125, 134
 Kayının Taş,, 71
 Kayısıdibi, 77, 118
 Kaylık, 78, 178
 Kaynar, 76, 81, 85, 134, 135, 189
 Kaypak Tepe, 73
 Kayrak, 34, 57, 67, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 77, 80, 81, 83, 84, 101, 143, 153, 157
 Kayurak, 81, 120
 Kazan Eşme, 85, 178
 Kazan Kaya, 72, 178
 Kazanasmaz, 32, 66, 67, 94
 Kazankaya, 67, 146
 Kazıklı, 77, 112
 Kazıklıyurt, 77, 112
 Kazık Tepe, 73, 178
 Keçibeli Tepesi, 74, 135
 Keçili, 32, 57, 67, 70, 72, 77, 82, 84, 135, 168
 Kefen, 78, 194
 Keklik, 34, 72, 84, 104
 Keklikderesi, 84
 Kekliksekmez, 78, 104
 Kel, 70, 71, 73, 94, 178, 186
 Kelali, 77, 94
 Kelik, 73, 76
 Kelik Tepe, 73
 Keltepe, 67, 74, 81, 135
 Kelvala, 78, 194
 Kemalin, 81, 94
 Kemikli, 84, 178
 Kepenek, 79, 104
 Keper, 78, 178
 Kepez, 76, 80, 135
 Kepez Altı, 78, 135
 Kepez Ardı, 75, 135
 Kepir, 78, 81, 178
 Kepirler, 76, 178
 Kepri, 79, 178
 Kermelik, 78, 107
 Kertil, 67, 189
 Kervansaray, 76, 146
 Kes Tepe, 73, 195
 Kesel, 85, 178
 Kesik, 75, 86
 Kesikark, 78, 135
 Kespel, 77, 194
 Kestene, 79, 112
 Keşlik Yüzü, 75, 167
 Keşlikönü, 78, 135
 Keşoğun, 81, 94
 Keştepe, 69, 195
 Kevüklü, 81, 178
 Keziban, 85, 94

Kılıcak Çöl, 66,94
Kılçakçiftliği, 67, 135
Kılçan, 81, 178
Kır, VII, 23, 57, 81, 95, 135, 165, 168, 189
Kırağangöl, 75,135
Kıran, 69, 85, 178, 189
Kıranoluk, 77, 135
Kıranpınar, 82,135
Kıranstepe, 74,135
Kıradı, 79, 135
Kırbudak, 78, 189
Kırharman, 81, 135
Kırıktaş, 66, 94
Kırın Seki, 70,189
Kırkgöz, 69, 77, 165
Kırkhasanağıl, 68, 94
Kırklar, 79, 151
Kırku, 79, 194
Kırmanın Boyu, 69, 107
Kırmızıözlük, 77, 163
Kışarmudu, 79, 118
Kışladere, 77,136
Kışladereler, 76, 136
Kışlaönü, 75, 136
Kız Kadının Kayası, 72, 94
Kız Kayası, 71, 151, 152
Kızağıllar, 69,136
Kızgınlık, 83, 179
Kızıl Bayır, 69,163
Kızıl Taş, 72,163
Kızılağaç, 78, 112
Kızılağıl, 68, 163
Kızılca, 47, 51, 54, 84, 163
Kızılcevizardı, 82,136
Kızılçık, 83, 113
Kızılçubuk, 78, 163
Kızıldış, 77, 163
Kızılkaya, 67, 83, 136
Kızılkayanın Tepe, 74,136
Kızılkişlacık, 54, 64, 67, 72, 74, 77, 80, 81, 82, 83, 84
Kızılöz, 78, 163
Kızıltoprak, 76,164
Kızılyar, 79, 164
Kızılyer, 78, 82, 164
Kızkaçan, 78, 158
Kızlaroymağı, 81, 158
Kızıoğlu, 57, 67, 69, 71, 72, 74, 77, 80, 81, 83, 84, 85, 86, 94
Kızoluk, 77, 136
Kızseki, 58, 67, 69, 74, 77, 136
Kızsekibağları, 67, 136
Kiborun, 83, 95
Kilin Ahmedin Ağıl, 68, 95
Kilise, 34, 70, 73, 76, 83, 136, 147, 151
Kilise Ardı, 78,152
Kiliseönü, 77, 147
Killik, 34, 75, 179
Kimye Tepesi, 74
Kir Ahmedin, 81, 95
Kirazderesi, 78, 136
Kirazlık, 33, 76, 118, 136
Kirazoluğu, 84, 136
Kirazpınarı, 67,79, 136
Kirazyeri, 82, 136
Kirdip, 79, 136
Kireçlik, 68, 76, 120
Kis, 79, 179
Kisecik, 77, 179
Kissekisliğin, 83, 136
Kobul Ceviz, 76, 118
Kobulluk, 76, 113
Koca, 6, 7, 69, 73, 81, 84, 95, 137, 176, 179
Kocababa, 71, 76, 95, 137
Kocacık Tepe, 74
Kocagöl, 84, 137
Kocakelle, 79, 95
Koç, 80, 104
Kocabaşın Ora, 75,95
Koçağıl, 68, 77, 83, 104, 137
Koçalan, 67, 77, 104
Koru, 33, 75, 81, 113
Korubağ, 81,113
Korucu Tepesi, 74,155
Koşaluk, 79, 135
Koşapınar Tepesi, 74, 137
Koşoluk, 78, 135
Kovalan, 82, 133, 179, 194
Kovalançayı, 67, 179
Koyunseke, 77, 107
Kozluca, 76, 118
Kömür Ocağı, 34, 75, 120
Kömürlük, 34, 77, 120
Kömürlükböğrü, 78, 137

Kömürocağı, 67, 76
Kömürün, 72, 83, 120, 137
Kömürün Taş, 72, 120
Köprü, 56, 76, 137, 164
Köprübaşı, 67, 78, 81, 137
Kör Çal, 74, 179
Körçay, 78, 179
Kördere, 83, 179
Körkışla, 78, 83, 137, 179
Körpınar, 84, 179
Körsen, 83, 179
Körük, 83, 194
Körükçünün Ora, 76, 154
Körüklük, 76, 137
Köse, 22, 44, 81, 95, 179
Kösenin, 84, 95
Kösrelilik, 75, 83, 120
Köteler, 82, 95
Köy Suyu, 84, 137
Köy Tepesi, 74, 168
Köy Üstü, 77, 137
Köy Altı, 75, 137
Köy Arkası, 76, 137
Köyceğiz, 58, 59, 67, 74, 77, 83, 84, 149
Köyderesi, 84, 137
Köyiçi, 76, 137
Köy Önü, 75, 137
Köy Üstü, 76, 137
Kul Duran, 84, 95
Kulak, 82, 179
Kulis Tepe, 74, 160
Kulluk, 78, 194
Kuloluk, 69, 194
Kulu, 68, 73, 190
Kum, 82, 179
Kumlar, 79, 179
Kumluk, 76, 179
Kupaağları Yolu, 80
Kurbağa Taşı, 72, 104
Kurban Tepesi, 74
Kurbanarmudu, 78, 113
Kurşun Tepe, 74, 195
Kurt Taşı, 72, 104
Kurtçu, 73, 78, 95, 104, 138
Kurtçu Tepe, 73, 104
Kurtini, 33, 34, 73, 104, 138
Kurtyurdu, 83, 104
Kuru Baraj, 79, 138
Kuru Irmak, 82, 179
Kuruçay, 46, 82, 180
Kuruköprü, 78, 138
Kurutma Kanalı, 86
Kuruyangöl, 85, 180
Kuş Kaya, 72, 104
Kuş Tepe, 73, 104
Kuşçu Tepesi, 74
Kuşpınarı, 83, 138
Kutu, 58, 67, 77, 94
Kuyrukların, 82, 95
Kuyuyanı, 76, 138
Kuz, 24, 58, 81, 166, 167
Kuzgeçe, 58, 67, 69, 74, 77, 82, 84, 127
Kuzgunluk, 71, 73, 104
Kuzu, 84, 105
Küçübük, 84, 113
Küçüğün Tepe, 73, 180
Küçük Güney Tepesi, 74, 167
Küçük Hüseyinin, 82, 95
Küçük Karyağ Tepesi, 74
Küçük Kaya, 72
Küçük Kızılca, 67, 71, 73, 76, 81, 83, 84, 129, 151
Küçük Yatuk, 84, 167
Küçük Yutak, 73, 167
Küçükkale, 75, 146, 147
Külardı, 75, 138
Küle Depesi, 73, 180
Küllük, 78, 180
Küp, 78, 83, 85, 159
Küpün, 83, 159
Kürde, 84, 101
Kürdünağıl, 68, 101
Kürt Haliller, 82, 95
Kürt Yüzü, 75, 138
Kürtler Yolu, 80, 138
Kürtmezarı, 67
Kürtmezeliği Tepesi, 73
Kürtyüzü Ağılı, 68, 138
Lalelik Tepesi, 73, 113
Leyleğin Kaya, 72
Leylek Taşı, 71, 105
Loğalanı, 78, 180
Lokman, 69, 79, 138, 152
Lokman Hekim, 69, 152
Lokmantepe, Ayazu, 74
Mabeyn, 79, 147

Madak, 84, 105
 Maden, 34, 78, 120
 Mağdur, 85, 180
 Mağara Önü, 78
 Mahmat Öküzü, 81, 158
 Mahmatlar, 39, 58, 67, 68, 72, 74, 76, 82, 83, 84, 138, 158
 Mahmudun, 82, 95
 Mahmutlu, 79, 95
 Mal Kaya, 72,107
 Mallica, 67, 78, 107
 Mantarlığın Tepe, 74, 113
 Mantarlık, 78,113
 Manuğun Tepesi, 74, 95
 Maşatlar, 76,195
 Medineyeri, 79, 160
 Mehmet Seki, 69, 95
 Mehmetbey Tepesi, 74, 96
 Mehmetdede, 78, 138
 Melik Gazi, 84, 96
 Melikyurdu, 67, 78, 195
 Memed, 84, 96
 Memedinağıl, 68, 96
 Mendellü, 81, 195
 Menekşenin Depe, 73
 Mercimek Tepe, 73, 118
 Mercimekyeri, 77, 118
 Merdiven Kaya, 71, 186
 Merik Tepesi, 73, 95
 Messeri, 76, 195
 Mesuriyenin Daşı, 71, 96
 Meşeli Çukur, 72, 113
 Meşeliçiftliği, 67, 69, 70, 71, 72, 74, 77, 80, 83, 84, 85, 138, 157
 Meşeliova, 84, 138
 Meydan, 76, 138
 Meydan Kıyısı, 79,138
 Meydanın Tepe, 74,139
 Mezarlık Önü, 77,139
 Mezer Yanları, 75, 139
 Mezerardı, 77, 139
 Mezerlik, 76, 82, 83, 84, 139
 Mezerlikağzı, 77
 Mezerlik Ardı, 77
 Mezronun Kıyı, 82
 Mıhlıçam, 77,133
 Minare Kaya, 71, 186
 Misirhoca, 79, 96
 Misun, 66,147
 Mohalis, 85,96
 Moram, 81, 139
 Moramul Yolu, 80, 139
 Mosorta, 81,96
 Mozolta, 81, 195
 Mörücan, 77, 96
 Mumul Tepe, 74, 195
 Musa, 49, 50, 59, 74, 84, 96, 230
 Musalar, 77, 165
 Musanın Koltuk, 80, 96
 Musluyer, 78, 180
 Mustacığın Taş, 72
 Musuköyü, 78, 139
 Müdürün Ora, 78, 96
 Müslümağanın Taş, 71,96
 Nadaryeri, 79, 180
 Nalbant, 79, 154
 Naldöken, 73, 77, 158
 Naldöken Tepesi, 73
 Nalleyin, 76, 154
 Namazdoğu, 78,152
 Namazlo, 75, 152
 Namozlo, 35, 76
 Napuzal, 81, 195
 Nohutlu Tepe, 73
 Nurinin Set, 70, 97
 Nurininsekme, 77, 97
 Oba Önü, 67,139
 Obayeri, 79, 139
 Odun Yolu, 80,160
 Oğlan Kayası, 71, 152
 Oğulcen, 75, 139
 Okul Arkası, 75, 147
 Okul Yanları, 75, 147
 Okul Altı, 76,147
 Okulun Tepe, 76,147
 Olucak, 68, 75, 139, 195
 Olukbaşı, 78, 139
 Oluklu, 69, 79, 85, 180
 Oluz, 59, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 78, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 139, 159
 Orman, 27, 32, 76, 86, 91, 189
 Ormanözü, 59, 67, 69, 71, 72, 73, 74, 77, 82, 86, 156
 Orta, 20, 25, 41, 43, 70, 73, 75, 80, 84, 140, 167
 Orta Mahalle, 85,167
 Orta Alan, 80,167

Ortabey, 79, 167
Orta Dikmen, 73,167
Ortaklık, 76,161
Ortaköy, 23, 59, 67, 70, 72, 74, 78, 80, 84, 105
Ortayol, 77, 167
Oruç Yedi, 77, 158
Oruçlu, 85, 186
Osman, 38, 85, 97
Osmanbekçi, 76, 97
Osmanpaşa Yurdu, 78
Ot Kayası, 72, 113
Otlaca, 79, 113
Otlapınar, 83, 140
Otlar, 78, 113
Otluseki, 70
Otlusekü, 113
Ova, VI, 22, 68, 71, 78, 80, 189
Ovasaray, 39, 60, 67, 72, 74, 78, 80, 81, 82, 83, 84, 131, 201
Oymağaç, 76, 113
Öğsüz Tepe, 74, 180
Öksürük Kayası, 72, 154
Öksürük Suyu, 84, 154
Öksüz Çal, 74,140
Öksüzçam, 85, 140
Öküz, 80, 107
Öllüğün Tepesi, 74
Öllüklük, 83, 140
Ören, V, 24, 67, 71, 76, 82, 83, 85, 147, 199
Ören Yerinin Taş, 71
Örengeçe, 76, 83
Örenler, 67, 76, 147
Örenpınarı, 77, 147
Örenüstü, 78, 147
Örüklüğün Tepe, 73, 140
Örümcek Eşme, 85, 180
Ötaçi, 69, 167
Ötegeçe, 69, 77, 167
Öteyüz, 36, 75, 167
Ötöyüz, 69, 167
Özfindıklı, 67, 74, 78, 81, 82, 85
Özler, 78, 181
Özünüstü, 77, 140
Pahla, 83, 118
Palan, 83, 195
Pamukça, 77, 84, 181
Pamuklu, 67, 78, 81, 158
Pamukludere, 67, 119
Papazınevi, 78, 152
Parçalar, 81, 181
Parmakkapı, 76, 186
Partaloğun Gölet, 85, 97
Partaloğun Gölle, 81
Pashık, 79, 181
Paşa Çiftliği, 76, 97
Paşalık, 76, 97
Paşapınar, 71, 140
Patak Kaya, 71,181
Patellerin, 81, 101
Pazaryeri, 79, 119
Pekmeztoprağı, 35, 78, 148
Pelit Yazısı, 75, 114
Pelitdibi, 79,114
Pelitler, 76,114
Pelitli, 82,114
Pelitlik, 69, 114
Pınarbaşı Tepesi, 74,140
Pınargözü, 84, 140
Pilo Tepe, 74, 97
Pisinli, 69, 195
Porsin, 77, 81, 105, 114
Porsinli, 76, 114
Porsuk, 74, 75, 105, 114
Porsuk Tepesi, 74
Porsukluk, 70, 105
Pulluk, 77, 119
Pürlü Taş, 72, 181
Pürlü Tepe, 74,181
Rahme, 85, 152
Rumkuş, 57, 77, 101
Saçan, 83, 181
Sadu Çukuru, 72, 195
Sadulla, 79, 195
Safiyeinin, 83, 97
Sağırın, 83, 97
Sakızalan, 77, 114
Salamut, 67,196
Salıncakkaldıran, 76
Salman, 69, 75, 97
Salur, 10, 23, 45, 84, 140
Samancının Kırdığı Yer, 34, 78, 158
Samanlık, 69, 77, 119
Sancakpınarı, 77,152
Sapın, 79, 119
Sarandek, 78, 181

Saraycık, 60, 67, 68, 72, 74, 75, 78,
81, 85, 140, 147
Sarayözü, 60, 67, 68, 74, 75, 78, 83,
84, 85, 138
Sardgela, 81, 195
Sarı Bayır, 69
Sarı Kaya, 71, 164
Sarı Yaprak, 79, 164
Sarıalan, 60, 67, 69, 70, 71, 72, 74, 78,
81, 82, 84, 85, 86, 140, 153
Sarıçam, 84, 114
Sarıkaya, 83, 140
Sarıköz, 60, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 76,
80, 93, 113, 140
Sarılar, 67, 70, 72, 74, 75, 78, 80, 82,
83, 84, 140
Sarılı, 77, 164
Sarılık Evliyası, 83
Sarimeşe, 39, 61, 67, 70, 71, 72, 78,
80, 81, 82, 83, 84
Sarimezar, 67, 141
Sarimezer, 76, 141
Saritaş, 33, 36, 71, 74, 84, 141, 164
Sarıyar, 61, 67, 68, 69, 72, 74, 75, 81,
84, 139, 141, 167
Sarıyarın, 83, 141
Sarıyer, 29, 76, 164
Sarıyerler Tepesi, 73
Sayar, 83, 195
Sayarderesi, 68, 141
Sayın Daş, 72, 195
Saz, 67, 69, 70, 71, 72, 75, 78, 82, 83,
84, 85, 86, 135, 141, 178
Sazçalı Tepesi, 73, 141
Sazlıca, 79, 114
Sazlığın Burnu, 70, 141
Sazyolu, 69, 141
Seçil, 78, 119
Seçobanaltı, 77
Serhoş Hüseyinin, 82,98
Seki, 70
Sekiler, 70
Sekü, 60
Sel, 83, 181
Selamet Tepe, 73
Selçükce, 78, 97
Semer Taş, 72, 186
Seray, 78, 195
Seren, 84, 159
Serkız, 78, 141
Serpın, 69, 196
Seten, 76,161
Setenci, 76,97
Sevincer, 61, 67, 68, 69, 70, 71, 72,
74, 78, 80, 82, 85, 141
Sevincerkaçağı Tepesi, 73, 141
Seyadli Eşmesi, 85,97
Seydalan, 77, 97
Sıcak, 84, 132, 176, 181
Sığır Yolu, 80, 107
Sığırılığın Taş, 71,107
Sıra Kaya, 72,181
Sırabademler, 78
Sıracevizler, 61, 67, 69, 70, 72, 73, 74,
78, 82, 85, 119, 122, 145
Sıracınbaşı, 76, 101
Sıraya, 78, 181
Sırçan Deliği, 73, 105
Sıtmapınarı, 83, 141
Sipasuyu, 69, 196
Sivri, 70, 72, 73, 75, 125, 172, 181
Sivrikaya, 69,142
Sivrinin Tepesi, 74,182
Sofara, 74, 78, 196
Sofara Tepesi, 74, 196
Sofular Yolu, 80, 141
Soğanlığın, 83
Soğanlık, 67, 77, 119
Soğuk, 84, 182
Sokardı, 77,141
Sokullu, 83, 97
Som Tepe, 73
Somabağı, 78, 142
Somtepe, 67, 142
Sorgun, 49, 55, 77, 82, 114
Sorkun, 69, 72, 196
Söğüt, 83, 114
Söğütlü, 81, 83
Söğütyassısı, 77
Söğütlü, 81, 84
Söğütlük, 78
Sökme, 77, 196
Su Akan Düz, 71, 182
Su deposu, 79,148
Subasan, 76, 182
Subaşı, 29, 68, 142
Suçıkan, 76, 182
Suçukuru, 79, 182

Sudeşiği, 83, 182
Sudurmaz, 78, 182
Sudüşen, 79, 142
Sulak, 76, 115, 182
Sulalacan, 83, 182
Sultan Suyu, 84, 182
Sulu, 79, 83, 181, 182
Suluklar, 76, 182
Sulu Tepe, 73, 182
Susağın, 83, 159
Susuz, 77, 182, 184
Susuzdere, 83, 182
Suvola, 79, 196
Süleymanın, 82, 95
Sülük, 85, 105
Sümbüllüğün Taş, 72, 114
Sümbüllük, 80, 114
Sünnetçi, 76, 98
Süpürgelik, 76, 115
Sütçüler, 66, 98
Şabangilinağıl, 68, 98
Şabanın, 81, 98
Şahin Kayası, 71, 105
Şahin Tepesi, 74, 80
Şahin Kale, 75, 142
Şahmal, 75, 83, 142, 196
Şahmar, 84, 105, 142
Şahmaraltı, 76, 142
Şakıllı Kaya, 72, 142
Şakir, 84, 98
Şakirin, 82, 98
Şakkale Tepesi, 74, 148
Şalgam, 83, 115
Şamatut, 79, 115, 119
Şankirliği, 78, 196
Şarmaut, 83, 119
Şeytanyolu, 33, 80, 153
Şihla, 77, 153
Şirinin, 84, 98
Şişob, 76, 153
Tabaklı, 85, 154
Tabutlu Kaya, 72, 187
Tahta, 85, 159
Tahtalık, 78, 83, 119, 159
Takalın, 82, 84, 190
Talibin, 82, 98
Tamardı, 79, 142
Tamayıl, 71, 182
Tamlar, 77, 182

Tarlalık, 77, 119, 168
Tartışık, 67, 78, 196
Taşkuyunun Taş, 72, 142
Taşlı, 70, 72, 82, 122, 173, 182, 183, 185
Taşlık, 77, 81, 183
Taşlıklar, 76, 183
Taşlıyer, 75, 183
Tatar, 32, 51, 62, 67, 72, 73, 74, 75, 78, 80, 82, 142, 167
Tatarönü, 77, 142
Tavşangöz, 78, 155
Tavukçu, 76, 154
Tekdal, 76, 115
Tekeli, 76, 107
Tekilcenli, 77, 196
Tekilibaba, 76, 153
Tekke, 24, 34, 51, 69, 78, 142, 148
Tekke Sırtı, 69, 148
Tekkedere, 75, 143
Tekmezer, 76, 143
Tekne Kaya, 71, 183
Teknecik, 84, 159
Tekneli, 77, 196
Tepe Arası, 75, 132
Tepebaş Tepe, 73, 143
Tepeci, 83, 189
Tepecik, 23, 79, 143
Tepeyurt, 79, 143
Teraslanmış, 75, 143
Terelik, 79, 115
Teresu, 77, 115
Tersakan, 44, 82, 183
Terziköy, 67, 155
Tetrel, 69, 115
Tevekli Çal, 74, 115
Tevtelin, 82, 98
Teyin, 74, 83, 105
Teyin Tepesi, 74, 105
Teyyarın Seki, 70, 98
Tık Alinin, 84, 98
Tilki Tepesi, 74, 105
Tilkiini, 73, 105
Tilkisuyu, 78, 105
Tilusun, 82, 98
Tomanın, 82, 98
Tombul Kaya, 72, 183
Top Çördük, 76, 115
Top Kayalar, 71, 183

Topal Dağ, 71, 196
Topçu, 35, 76, 143, 153
Topçualtı, 76, 143
Toturun Tekne, 79
Tuğluğun Tepe, 73, 186
Tulumdere, 75, 196
Turlaarkası, 76, 196
Tutluk, 75, 84, 115
Tuzakardı, 77, 143
Tuzaklı, 77, 143
Tuzbaca, 78, 153
Tuzla, 73, 76, 85, 175, 183
Tuzla Tepesi, 73, 183
Tuzluçal, 62, 67, 70, 74, 78, 80, 83,
84, 85, 86, 143
Tuzsuz, 62, 67, 71, 72, 74, 78, 80, 83,
85, 98, 143
Tuzsuzun, 82, 98
Tülü Tepe, 74, 183
Tülün Beri Yüzü, 75, 168
Tülün Öte Yüzü, 75
Türkmen, 38, 54, 76, 101
Türkmenlik, 67, 101
Türkmenyurdu, 79, 101
Tütünlük, 77, 119
Ucuzluk, 79, 183
Uğundibi, 77, 143
Ulu Çayır, 81, 190
Ulu Çukur, 72, 190
Ulu Kaya, 72, 190
Uluçayır, 69, 115
Uluçınar, 78, 115
Uludere, 78, 81, 83, 143, 190
Uluyol, 33, 79, 82, 143
Uluz, 76, 189
Urumalan, 75
Uyuşuksuyu, 77
Uyuz, 35, 84, 154
Uzun, 70, 72, 74, 80, 81, 110, 127,
159, 169, 170, 174, 183, 198
Uzungeriş, 69, 79, 143, 183
Uzunoluk, 84, 143
Üç Kaya, 72, 165
Üç Kayalar, 71, 166
Üç Tepe, 73, 166
Üçcevizönü, 78, 165
Üçgeriş, 78, 165
Üçkayalar, 84, 144
Üçköy, 76, 144

Üçoluk, 76, 165
Üçoluklu, 84, 144
Üçtepe, 36, 83, 84, 144
Üçtepeler, 74, 165
Üfüren Kaya, 72, 191
Ümük, 62, 67, 70, 74, 78, 82, 83, 85,
144
Üncürlü, 76, 119
Ürüştünün, 84, 98
Üvenis, 76, 98
Üzüm, 81, 115, 117, 119
Varakinin, 83, 99
Vayson, 81, 98
Vereske, 67, 83, 196
Veyselin Çötlegi, 86, 99
Viranağıl, 68, 184
Yağ Deposu, 79, 148
Yağcıabdal, 53, 60, 63, 67, 68, 71, 72,
73, 74, 79, 81, 82, 83, 85, 120, 149,
200
Yağla, 70, 196
Yağmur, 3, 20, 63, 67, 69, 72, 74, 75,
79, 80, 85, 150
Yağmurdede, 84, 144
Yahyalık Tepe, 74
Yamaç Şehri, 76, 189
Yamaçlar, 69, 189
Yanık, 69, 77, 115, 176, 184
Yanıklı Çal, 73, 184
Yanıkpelit, 79, 184
Yanıslı, 78, 144
Yanuklu, 78, 184
Yarbat, 76, 144
Yarık Kaya, 72, 184
Yarık Taş, 71, 184
Yarımca, 71, 76, 184
Yarımca Taş, 71
Yarönü, 77, 144
Yaruk Taş, 71, 184
Yassı, 67, 148
Yassıçal, 63, 67, 68, 69, 72, 73, 74, 75,
79, 80, 83, 85, 144
Yassihöyük, 78, 144
Yaşbaşı, 77, 144
Yatakaltı, 78, 144
Yatık, 84, 184
Yavda, 82, 197
Yavru, 63, 67, 71, 80, 85
Yavurun, 81

Yayla, VI, 77, 80, 132, 144, 166, 168,
184, 189, 192
Yaylagöl, 79, 84, 85, 144, 189
Yazı, VI, 74, 75, 81, 189
Yazı Tepesi, 74, 189
Yazılağın, 83, 197
Yazılar, 75, 190
Yazılı Taş, 72, 145
Yazılıtaş, 67, 144
Yel Tepesi, 73, 184
Yeldeğirmeni Tepesi, 73
Yeni Susa, 76, 128
Yeni koru, 86, 115
Yenipınar Çalı, 74
Yer Taş, 72, 145
Yeraltının, 81, 168
Yerdüzü, 71, 184
Yertaş, 78, 184
Yeşil Yenice, 67, 83, 85, 145
Yeşilırmak, 42, 44, 82, 164, 201
Yeşilöz, 64, 67, 68, 69, 72, 74, 79, 81,
82, 83, 85, 129, 141, 145
Yeşilöz Çayırı, 68, 145
Yeter, 77, 184
Yetimin Elma, 77, 99
Yığmyeri, 75, 145
Yığma Tepe, 73, 190
Yığman, 75, 184
Yıkılğan, 64, 67, 68, 69, 70, 72, 74,
79, 80, 81, 82, 83, 84, 85
Yılancı Taş, 72, 106
Yılancık, 75, 115
Yılanlı, 78, 106
Yılanyeri, 76, 106
Yıldız, 46, 65, 67, 85
Yılgın Toprağı, 78, 115
Yılgnlık, 69, 77
Yirmion, 77, 185
Yokuşbaşı, 75, 145
Yolaltı, 76, 145
Yolüstü, 67, 76, 145
Yolyanı, 65, 67, 70, 74, 76, 82, 83, 84,
85, 100, 145
Yoncalı, 67, 116
Yonuz Doruğu, 75, 106
Yorganlık, 80, 185
Yördenik Yolu, 80, 145
Yukarı, 68, 69, 74, 76, 81, 84, 168,
184
Yukarı Ağıl, 68, 168
Yukarıköy, 77, 85, 145
Yumbulunağıl, 68, 99
Yumurtacı, 83, 145
Yumurtacıdede, 78, 153
Yumuru Taş, 71, 185
Yunak, 78, 161
Yurtlar, 76, 145
Yusufgüden Ağılı, 68
Yusufun Yolak, 81, 99
Yusufungeniş, 71, 99
Yutak, 73, 153
Yuva, 82, 83, 85, 101, 145
Yuvacık, 65, 67, 69, 72, 74, 79, 80, 81,
82, 83, 85, 86, 89
Yuvaköy, 67, 79, 80, 82
Yuvatlar, 75, 101
Yüksekpınar, 69, 145
Yürüyen Tepe, 74, 186
Zağallık, 78, 116
Zednizir, 76, 116
Zelve, 85, 119
Zeus Tapınağı, 63, 79, 148
Zeydemed, 76, 197
Zeynep, 32, 82, 85, 99
Zığam Kaya, 71, 197
Zilcan, 78, 197
Ziyaret, 68, 72, 73, 79, 85, 153
Zuğalığın, 83, 116
Zuvallı, 70, 116

KAYNAKÇA

Abdî-zâde Hüseyin Hüsameddin Efendi (2008) Amasya Tarihi (haz. Mesut Aydın) Amasya Belediyesi Yay. Amasya.

Acıpayamlı O (1992) Türk Kültüründe Ad Koyma Folklorunun Morfolojik ve Fonksiyonel Yönlerden İncelenmesi, IV. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Bildirileri, C. 4: s. 1–15.

Ahmedova A (2016) Altaylardan Diyarbakır’a Kitab-ı Dede Korkut, <http://www.turkishworld.org>, (26.05.2017).

Aksan D (2000) Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim, TDK Yayınları, Ankara.

.....(1972) Anadolu Yer Adları Üzerine En Yeni Araştırmalar, Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten, s. 185–193.

.....(1995) Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim, TDK Yayınları, Ankara.

.....(2004) Dilbilim ve Türkçe Yazıları, Muntilingual, İstanbul.

Aksüt H (2004) Şeyh İbrahim Ocağının Talibi Olan Oymak ve Obaların Tarihi, Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, C. IX, S. 30 : s. 139-164.

Alagöz C. A. (1984) Türkiye Yer Adları Özerine Bazı Düşünceler, Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Aylar F (2007) Amasya’nın Genel Coğrafya Özellikleri, Amasya İl Yıllığı, Amasya, s. 15-19.

Balkaya A (2008) Oğuz Kağan Destanında Mekân, Turkish Studies, s. 150-163.

Başkan Ö (1971) Türkiye Yer Adları Üzerine Bir Deneme, Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten, TDK Yayınları, Ankara, S 319, s. 237–251.

Baykara T (1991) Anadolu’nun Tarihî Coğrafyasına Giriş I, Anadolu’nun İdarî Taksimatı, Tarih İncelemeleri Dergisi, C. 6, S.1: s. 279-281.

..... (2000) Anadolu'nun Tarihi Coğrafyasına Giriş I. Anadolu'nun İdari Taksimatı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yay. Ankara.

Bostancı Çolak G (2009) Kişilere Ad Vermenin Perde Arkası, Turkish Studies, s. 363-375.

Bulduk Ü (1995) Dede Korkut, Oğuz Elleri ve Kafkaslar, Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Tarih Araştırmaları Dergisi, C. 18, S. 29: s. 247-251.

Cemşidov Ş. A. (1990) Kitab-ı Dede Korkud (haz. Ü. Bulduk), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.

Cunbur M (1984) Evliya Çelebi Seyahatnamesinde Yer Adları, Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Çelik C (2005) İsim Kültürü ve Din Şahıs İsimleri Üzerine Bir Din Sosyolojisi Üzerine, Çizgi Kitabevi Yay. Konya.

Çıtır A, İmre N (1991), Amasya, Amasya Valiliği Kültür Yayınları, Amasya.

Derleme Sözlüğü (1993). C. I-XII. TDK Yayınları, Ankara.

Devellioğlu F (1982) Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat, Aydın Kitabevi Yay. Ankara.

Doğanbaş M (2007) İlk Dönemlerden Türk Fethine Kadar Amasya, Amasya İl Yıllığı, Amasya, s. 149-156.

Emiroğlu M (1984) Bolu yöresi yer adları. Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Ercan K (1973) Amasya Tarihi, Amasya İl Yıllığı, Amasya, s. 19-20.

Eren H (1965) Yer Adlarımızın Dili, Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten, s.155-165.

Ergin M (2006) Dede Korkut Kitabı, TDK Yayınları, Ankara.

Erinç S (1989) Güneydoğu Avrupa'da Türkçe Ekzonimler, İ.Ü. Deniz Bilimleri ve Coğrafya Enstitüsü Bülteni, S. 6: s. 9-13.

Erkman F (2000) Dile Genel Bir Bakış, Muntilingual, İstanbul.

Erkol F (2013) Afyonkarahisar İli Çay İlçesinin Mikrotoponimleri ve Dil İncelemesi, Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.

Eröz M (1984). Sosyolojik Yönden Türk Yer Adları, Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Eyice S (1965) İstanbulun Mahalle ve Semt Adları Hakkında Bir Deneme, Türkiyat Mecmuası, S. 14: s. 199-216.

Gökyay O. Ş. (1973) Dedem Korkud Kitabı, Devlet Kitapları, İstanbul.

..... (1984) Türkçe Yer Adlarında Kişilerin ve Olayların Payı, Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Gülensoy T (1998) Anadolu Yer Adlarına Genel Bir Bakış, Prof. Dr. Dursun Yıldırım Armağanı, Ankara, s. 41-48.

.....(1999) Türk Kişi Adlarının Dil Ve Tarih Açısından Önemi, Türk Dili, S. 565: Ankara, s. 3-8.

Güneş S (2002) Amasya Folkloru, Amasya Valiliği Yayınları, Ankara.

Gür F, Kahrıman S (2012) Amasya Nüfus Defterleri 1840, Amasya Belediyesi Kültür Yayınları, İstanbul.

Gürbüz A (1993) Toprak Vakıf İlişkileri Çerçevesinde XVI. Yüzyılda Amasya Sancağı, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı, Ankara.

Halaçoğlu Y (2009) Anadolu'da Aşiretler, Cemaatler, Oymaklar, 1453-1650, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.

Işıkhana T (2008) Gaziantep Yer Adlarının Halk Bilimsel Açısından Değerlendirilmesi, Yüksek Lisan Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Halk Bilimi Anabilim Dalı, Ankara.

İnan A (1966) Dede Korkut Kitabında Eski İnançlar ve Gelenekler Türk Kültürü Araştırmaları, Ankara, s. 145–159.

Kafesoğlu İ (2015) Türk Milli Kültürü, Ötüken, İstanbul.

Kaplan M (2005) Oğuz Kağan- Oğuz Han Destanı, Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar 3, Tıp Tahlilleri, Dergâh Yayınları, İstanbul.

Karaboran H (1984) Türkiye’de Mevki Adları Üzerine Bir Araştırma, Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Karpuz Ö, Kurgun L (2000) Organ Adlarından Oluşan Yer Adları, Ana Dili Dergisi S. 19, Ankara Üniversitesi TÖMER, İzmir, s. 19-25.

Kurgun L (2002) Denizli İli Yer Adları, Doktora Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Denizli.

Menç H (1997) Her Yönüyle Amasya, Amasya Belediyesi Yay, İstanbul.

..... (2014) Tarih İçinde Amasya, Amasya Belediyesi Yay, İstanbul.

Orcan S (1984) Toponimi: Coğrafi Yer Adları Standardizasyonu’nun Milli ve Milletlerarası Önemi. Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Ögel B (1971) Türk Mitolojisi, MEB, Ankara.

Örnek S. V. (1973) Budunbilim Terimleri Sözlüğü, Ankara.

..... (1975) Türk Folklorun Ad Seçme ve Ad Koyma, Boğaziçi Üniversitesi Halkbilimi Yıllığı, İstanbul s. 101–112.

Örs Y (2001) Takımyıldızlarının Mitolojik Öyküsü, Özel Konu, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü, Ankara.

Propp V (1990) Folklor ve Gerçeklik, çev. Tolga Tanyel, Folklor Doğru Dans Müzik Kültür, Boğaziçi Üniversitesi Folklor Kulübü Yayınları, İstanbul, S. 60: s. 1-38.

Sakaoğlu S (1984) İnsan Adlarından Kaynaklanan Yer Adlarımız, Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Strabon (2012) Geographics, çev. A.Pekman, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.

Şahin İ (2015) Türkiye Yeradbiliminde Leksik-Semantik Sınıflandırma Meselesi, Avrasya Terim Dergisi, C.3, S. 1: s. 10-21.

Şenel M (2003) Elazığ İli Yer Adları Üzerine Bir İnceleme, Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.

Şimşirgil A (1996) XVI. Yüzyılda Amasya Şehri, Tarih İncelemeleri Dergisi, C.11, S.1: s. 77-109.

Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü Arşiv Daire Başkanlığı (2015) Defter-i Mufassal-ı Livâ-i Amasya Cildü'l Evvel (haz. Sevgi Işık ve Fatma Ayan) Ankara.

Tuncel H (2000) Türkiye’de İsmi Değiştirilen Köyler, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, C. 10, S. 2: s. 23-34.

Türkay C (1979) Basbakanlık Arsivi Belgelerine Göre Osmanli Imparatorlugu’nda Oymak Asiret ve Cemaatler, Tercüman Kaynak Eserler Dizisi, İstanbul.

Üçok N (2004) Genel Dilbilim (Linguistik), Muntilingual, İstanbul.

Vendryes J (2001) Dil ve Düşünce, çev. Berke Vardar, Muntilingual, İstanbul.

Yağmur Ö (2014) Höbey Köyü Yer Adları Üzerine Bir İnceleme İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi, İstanbul, S. 49: s. 243-264.

Yardımcı M (1996) Manas Destanında Geçen Halk Kültür Değerlerinin Günümüzdeki İzleri, Erciyes Dergisi, S. 225: s. 8–11.

Yavuz S, Şenel M (2013) Yer Adları Terimleri Sözlüğü, Turkish Studies, s. 2239-2254.

Yediyıldız B (1984) Türkiye’de yer adı verme usulleri. Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri, Başbakanlık Basımevi, Ankara.

Yılmaz A (2016) Attila’nın Siyasi Hayatı, Şahsiyeti ve Karakteri, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2 (1): s. 152.

Yınanç M. H. (1950) Amasya, İslam Ansiklopedisi, C. 1, s. 392-396.

Yüce A (2004) Amasya Müzesi, Amasya Valiliği Kültür Yayınları, Amasya.

KAYNAK KİŞİLER

ABACI:

KK 1 Musa Çelebi

KK 2 Hamza ÇELEBİ

KK 3 Neşet KÖSE

AĞİLÖNÜ:

KK 4 Arslan KÖSE

KK 5 Mehmet KÖSE

KK 6 Salim DEMİRCİ

AKSALUR:

KK 7 Ahmet ŞİLLİ

KK 8 Celal TOPAL

KK 9 Ali TOPAL

AKTAŞ:

KK 10 Fikret KETEN

KK 11 Sami KETEN

KK 12 Sati KETEN

AKYAZI:

KK 13 Ömer YILDIRIM

KK 14 Salih ŞAHİN

KK 15 Kemalettin ŞAHİN

ALAKADI:

KK 16 Ahmet BAŞAR

KK 17 Selim BAŞAR

KK 18 Sami AKTÜRK

ALBAYRAK:

KK 19 Nusrettin GÜNEŞ

KK 20 Halim GÜNEŞ

KK 21 Hüseyin DEMİRCİ

ARDIÇLAR:

KK 22 Zeki ÇUVAL

KK 23 Abdullah ÇUVAL

KK 24 Ali ÇUVAL

AVŞAR:

KK 25 Mehmet ALICI

KK 26 Kenan KURT

KK 27 Murat PARTAL

AYDINCA:

KK 28 Mehmet KURT

KK 29 Mustafa MUTLU

KK 30 Devrim TAŞDEMİR

AYDINLIK:

KK 31 Hüseyin GÜL

KK 32 Ziya SOBA

KK 33 Sadık SOBA

AYDOĞDU:

KK 34 Ahmet YİĞİTOĞLU

KK 35 Sadık KURT

KK 36 Yasın KURT

BAĞLARÜSTÜ:

KK 37 İbrahim KAFARLI

KK 38 Hasan HİCİNOĞLU

KK 39 Yakup HİCİNOĞLU

BAĞLICA:

KK 40 Murat BÜLBÜL

KK 41 Mustafa ZENGİN

KK 42 Sami ZENGİN

BAYAT:

KK 43 Mehmet SEL

KK 44 Hasan KARATAŞ

KK 45 Hüseyin SEL

BEKE:

KK 46 Muhlis ASLAN

KK 47 Hüseyin ASLAN

KK 48 Davut ASLAN

BELDAĞ:

KK 49 Ahmet KAHRAMAN

KK 50 Adnan ŞENEL

KK 51 Hatice GÖKÇE

BOĞA:

KK 52 Aligüllü KALBULCU

KK 53 Hayati KARLI

KK 54 Kadir BÜTÜNER

BOĞAZKÖY:

KK 55 Fatih ATEŞ

KK 56 Kadir YAYLA

KK 57 Salim TÜRK

BÖKE:

KK 58 Mustafa ÇANAKÇI

KK 59 Bezer DEMİRCİ

KK 60 Ahmet Duran ÖNKÖYÜN

BULDUKLU:

KK 61 Fedai ASLAN

KK 62 Hasan ASLAN

KK 63 Hüseyin DEMİRCİ

BÜYÜK KIZILCA:

KK 64 Kadir YÜCE

KK 65 İbrahim KARA

KK 66 Ali YEŞİL

ÇATALÇAM:

KK 67 Hasan SELÇUK

KK 68 Salim SELÇUK

KK 69 Mehmet ARSLAN

ÇAVUŞ:

KK 70 Dursun ŞENGÜL

KK 71 Mehmet ÖZTÜRK

KK 72 Mustafa ÖZTÜK

ÇENGELKAYI:

KK 73 Selvet ÇENGEL

KK 74 Ahmet ÇENGEL

KK 75 Hasan ÇENGEL

ÇİĞDEMLİK:

KK 76 Mustafa ÇAL

KK 77 Burak İNCE

KK 78 Adem KURT

ÇİVİ:

KK 79 Adem SÜREN

KK 80 Kamil SÜREN

KK 81 Hasan BAŞTÜRK

DADI:

KK 82 Muzaffer AVCI

KK 83 Mehmet AVCI

KK 84 Sefer KILIÇ

KK 85 Turan KÖSE

DAMUDERE:

KK 86 Selim DOLDURUR

KK 87 Mustafa SEVİNDİK

KK 88 Kamil SEVİNDİK

DEĞİRMENDERE:

KK 89 Mustafa ALKAN

KK 90 Ahmet USTA

KK 91 Ruhi BAŞPINAR

DİREKLİ:

KK 92 Ali Ekber KOÇ

KK 93 Tekin KARABACAK

KK 94 Hüseyin KÖSE

DOĞANTEPE:

KK 95 Osman TİRYAKİ

KK 96 Uğur Hamdi KOÇAN

KK 97 Salim KOÇAN

GÖZLEK:

DURUCA:

KK 113 Oğuz KARAKULLUKÇU

KK 98 Abdullah KÖYLÜ

KK 114 Erhan ZENGİN

KK 99 Mert CEBECİ

KK 115 Hüseyin KARAGÖZ

KK 100 Halim KÖYLÜ

HALİFELİ:

ELİKTEKKE:

KK 116 Dursun ALTAY

KK 101 Halit YEŞİLIRMAK

KK 117 Emsal KILIÇ

KK 102 Salih SARI

KK 118 Sami TAŞDEMİR

KK 103 Yunus KOCA

HASABDAL:

ESKİ KIZILCA:

KK 119 Salih ÇAKMAK

KK 104 Remzi ZENGİN

KK 120 Yunus BEKTAŞ

KK 105 Halis ZENGİN

KK 121 Bektaş ÇAKMAK

KK 106 Yaşar ALTINKAYNAK

İBECİK:

EZİNE PAZAR:

KK 122 Nadir ARICI

KK 107 Mehmet TOPÇU

KK 123 İsmail KAYA

KK 108 Rahmi ÇAKIR

KK 124 Hüseyin KAYA

KK 109 Remzi KAYA

İLGAZİ:

GÖKDERE:

KK 125 Recep ÖZTÜRK

KK 110 Hasan AKBAŞ

KK 126 Hasan ÖZTÜRK

KK 111 Abbas DEMİREL

KK 127 Ayşe ÖZTÜRK

KK 112 Feramuz DEMİREL

İLYAS:

KK 128 Kerametdin BOLATÇI

KK 129 Mithat AŞIK

KK 130 Fehmi PAMUK

İPEKKÖY:

KK 131 Hasan YEŞİLTAŞ

KK 132 Mustafa TİRYAKİ

KK 133 Yakup SAZLI

KALEBOĞAZI:

KK 134 Ahmet ARSLAN

KK 135 Ayhan ARSLAN

KK 136 Hüseyin AKBAŞ

KALE:

KK 137 Ümit BEK

KK 138 Kadir SUNTAY

KK 139 Dursun KERVAN

KAPIKAYA:

KK 140 Hamit ÇAKICI

KK 141 Hasan ÇAKICI,

KK 142 Yunus ÇAKICI

KARAALİ:

KK 143 Serdar KOÇ

KK 144 Orhan KOÇ

KK 145 Seydi YILDIRIM

KK 146 Kazım KOÇ

KARAÇAVUŞ:

KK 147 Sadık KARTAL

KK 148 Ahmet ŞEN

KK 149 Mehmet KARTAL

KARAİBRAHİM:

KK 150 Sebati AKPINAR

KK 151 Şahin BALTA

KARASENİR:

KK 152 Aşkın AKTAŞ

KK 153 Arif AKTAŞ

KK 154 Ahmet AKTAŞ

KARAKİSE:

KK 155 Ahmet KARACA

KK 156 Aslan ŞAHİN

KK 157 Hasan KURT

KARAKÖPRÜ:

KK 158 Hasan ÖKSÜZ

KK 159 Ali KÜRKÇÜ

KK 160 Yaşar KÜRKÇÜ

KARATAŞ:

KK 161 Muharrem ARSLAN

KK 162 İbrahim ARSLAN

KK 163 Kaya DEMİREL

KARSAN:

KK 164 Hüseyin ÖZSOY

KK 165 Mehmet ÇOBAN

KK 166 Halil ÇOBAN

KAYABAŞI:

KK 167 İbrahim ARI

KK 168 Kamil SAYAR

KK 169 Recep SAYAR

KAYACIK:

KK 170 Mürsel DURAN

KK 171 Hüseyin KARATAŞ

KK 172 Salim DURAN

KAYRAK:

KK 173 Şeref KOŞAR

KK 174 Memiş SARI

KK 175 Fahri SARI

KEÇİLİ:

KK 176 Rıza GÜNGÖR

KK 177 Ahmet GÜNGÖR

KK 178 Salim GÜNGÖR

KIZILKIŞLACIK:

KK 179 Mustafa Kemal YİVLİ

KK 180 İbrahim GÖK

KK 181 Ahmet YİVLİ

KIZOĞLU:

KK 182 İlyas ÇALIŞKAN

KK 183 Halit KURT

KK 184 Hüseyin KURT

KIZSEKİ:

KK 185 Cafer DÖNER

KK 186 Burhan GELİR

KK 187 Hacı DEMİR

KK 188 Hanım GELİR

KÖYCEĞİZ:

KK 189 Hüseyin ZORLU

KK 190 Ahmet ZORLU

KK 191 Ayşe ZORLU

KK 192 Hatice ZORLU

KUTU:

KK 193 Raif BOLAT

KK 194 Ahmet BOLAT

KUZGEÇE:

KK 195 İsmet TOKMAK

KK 196 Naci BULUT

KK 197 Erdoğan ÇIPLAK

KÜÇÜK KIZILCA:

KK 198 Abdullah KESKİN

KK 199 Galip KESKİN

KK 200 Seyidi YILMAZ

KK 201 Mesut Hamdi ÇENGEL

MAHMATLAR:

KK 202 Nevzat ÜTÜK

KK 203 Adem ÜTÜK

KK 204 Hamit KAYA

MEŞELİÇİFTLİĞİ:

KK 205 Halil BOLAT

KK 206 Fikret KETEN

KK 207 Turgut AKTAŞ

MUSA:

KK 208 Erol ERGÖZ

KK 209 Zeki SARI

KK 210 Kenan SAĞIR

OLUZ:

KK 211 Ali BAŞ

KK 212 Ahmet SEZER

KK 213 Ayşe BAŞ

ORMANÖZÜ:

KK 214 Turan POLAT

KK 215 Yavuz KOL

KK 216 Mustafa TOLON

ORTAKÖY:

KK 217 Saim GÜL

KK 218 Mustafa DOĞAN

KK 219 Recep KILIÇ

OVASARAY:

KK 220 Murat ÜNAL

KK 221 Taner ÜNAL

KK 222 Mehmet BURCU

ÖZFINDIKLI:

KK 223 Ozan KAYMAZ

KK 224 Hasan KAYMAZ

KK 225 Zeki KAYMAZ

SARAYCIK:

KK 226 Bayram GÜVERCİN

KK 227 Arif GÜVERCİN

KK 228 Veysel GEYİK

SARAYÖZÜ:

KK 229 Kazım PELİT

KK 230 Salih AYDIN

KK 231 Hasan PELİT

SARIALAN:

KK 232 Satılmış GÜN

KK 233 Dursun ÇAKAL

KK 234 Nazım İNAN

SARIKIZ:

KK 235 Murat KANBOLAT

KK 236 Soner ÖZCAN

KK 237 Mikat AKTAŞ

KK 238 Hüseyin CANKURT

SARILAR:

KK 239 Ali KABAKÇI

KK 240 Erim IŞIK

KK 241 Hakkı KABACI

SARIMEŞE:

KK 242 Mehmet KARACA

KK 243 Kadir ALTINOK

KK 244 Ercan BOĞA

SAZ:

KK 245 Rıza İLİSTİR

KK 246 Sadık İLİSTİR

KK 247 Cuma KARAGÖZ

SAZ:

KK 248 Nurettin GÖLÇE

KK 249 Hidayet KÖYLÜOĞLU

KK 250 Hidayet GÖKÇE

SEVİNCER:

KK 251 Durmuş ÇETİN

KK 252 Avni GÖKÇE

KK 253 Osman PELİT

SIRACEVİZLER:

KK 254 Harun KURT

KK 255 Hasan AKSU

KK 256 Recai BÜLBÜL

ŞEYHSADİ:

KK 257 Eyüp AKTAŞ

KK 258 Malike ŞAHİN

KK 259 Ahmet ŞAHİN

TATAR:

KK 260 Metin YAPRAK

KK 261 Nevzat YAPRAK

KK 262 Mehmet SOYLU

TUZLUÇAL:

KK 263 Fikret PEKSÖZ

KK 264 Dursun PEKSÖZ

KK 265 Ahmet AKÇA

TUZSUZ:

KK 266 Mustafa ERSOY

KK 267 Bayram MERT

KK 268 Hasan ERSOY

UYGUR:

KK 269 Çelebi KOÇAK

KK 270 Satılmış VAR

KK 271 Sadık ESEN

ÜMÜK:

KK 272 Ali BEKŞEN

KK 273 Mustafa KELEŞ

KK 274 Ahmet BEKŞEN

ERMİŞ:

KK 275 Zekai POLATÇI

KK 276 Mehmet AKTAŞ

KK 277 Kamil AKTAŞ

YAĞCIABDAL:

KK 278 Ali CANIKLI

KK 279 Mustafa GEVŞEK

KK 280 Mustafa CANBOLAT

KK 281 Muhittin CANBOLAT

YAĞMUR:

KK 282 Haşim HATİPOĞULLARI

KK 283 Abbas KAYA

KK 284 Murat BAYRAKTAR

YASSIÇAL:

KK 285 Cihan BAYRAM

KK 286 Celal ÇOBAN

KK 287 Halil AYAN

YAVRU:

KK 288 Bahadır KAYIŞ

KK 289 Ekrem KAYA

KK 285 Durmuş KAYIŞ

YEŞİLDERE:

KK 290 Hasan BOZDEMİR

KK 291 Ayşe KARATAŞ

YEŞİLÖZ:

KK 292 Yüksel BAĞ,

KK 290 Yasin KURT,

KK 293 Ahmet KURT

YEŞİL YENİCE:

KK 294 Recep BİLİR

KK 295 Bekir KELEKÇİ

KK 296 İsmail TOPUZ

YIKILGAN:

KK 297 Zülal CİVRİL

KK 298 Serap AKÇA

KK 299 Mesut BİLEN

YILDIZ:

KK 300 Burhan AKYEL

KK 301 Hulusi DAĞDELEN

KK 302 Mehmet AKSU

YOLYANI:

KK 303 Hüseyin BAŞ

KK 304 Coşgun DENİZ

KK 305 Hadi BAŞ

YUVACIK:

KK 306 Hamdi DÜMEN

KK 307 Musa DÜMEN

KK 308 Bilal DÜMEN

YUVA:

KK 309 Halit GÜMÜŞ

KK 310 Ahmet GÜMÜŞ

KK 311 Mahmut GÜMÜŞ

ZİYARET:

KK 312 Hasan MARAZOĞLU

KK 313 Yasin CEBECİ

KK 314 Hasan UYANIK

KEŞLİK:

KK 315 Şadi ZENGİN

KK 316 Mehmet AVCI

KK 317 Ahmet ZENGİN

ÖZ GEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler:

Adı-Soyadı: Turan DEMİR

Uyruğu: TC

Doğum Yeri ve Tarihi: Türkoğlu - 28.01.1979

Tel: 0505 450 3729

E-posta: turandemir46@hotmail.com

EĞİTİM:

Lise: Türkoğlu Lisesi 1997

Lisans: Cumhuriyet Üniv. Fen Edebiyat
Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı 2002

Yüksek Lisans: Nevşehir Hacı Bektaş Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı 2017

MESLEK:

Milli Eğitim Bakanlığı Türk Edebiyatı
Öğretmeni, Göreve Başlama 2004

YABANCI DİL

İngilizce